

ΑΙ ΤΟΥ

ΑΙ ΣΧΥΛΟΥ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ

ΣΩΖΟΜΕΝΑΙ

ΕΠΤΑ.

AESCHYLII
TRAGŌEDIÆ

QUAE EXTANT

SEPTEM.

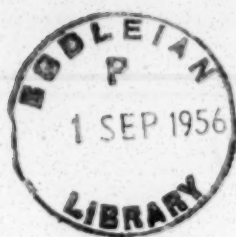
CUM VERSIONE LATINA,
ET
LECTIONIBUS VARIANTIBUS.

TOM. I.

GLASGUAE:

IN AEDIBUS ACADEMICIS

EXCDEBAT ROBERTUS FOULIS ACADEMIAE TYPOGRAPHUS,
apud quem prostant. MDCCXLVI.

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

ΑΙχύλος ὁ τραγικός, γένος μὲν ἦν Ἀθη-
ναῖος, ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐ-
φορίωνος, Κυναγεῖρα ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίς,
ἐξ εὐπαλριδῶν τὴν φύσιν ἔχων· νέος δὲ ἤρξατο
τῶν τραγωδιῶν, καὶ πολὺ τῆς πρὸ αὐτῆς ὑ-
περήρε καλὰ τε τὴν ποιήσιν, καὶ τὴν διάθεσιν
τῆς ὁμήρου, τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορη-
γίας, καὶ τὴν ἰσχυρὰν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε
τῆς χορῆς ἁρμότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν,

Ἀλλ' ὦ πρῶτος ὅσ' Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα ἱερὰ,
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον. —

Συνεχρύνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς καλὰ τὴν

AEschylus Tragicus genere Atheniensis fuit, pago Eleusinius,
filius Euphorionis, Cynegiri et Aminiae frater, nobili ori-
undus familia. Tragoedias scribere admodum juvenis instituit; at-
que eos qui praecefferunt tam poesi, quam scenae dispositione, ap-
paratus splendore, histrionum ornatu, chori que gravitate longe
supereminuit. Unde Aristophanes,

*Sed tu princeps o Graecorum tumida ampullate Camoena,
Et decus addens Tragicis naenis.* —

Coactaneus erat Pindaro, natus Olympiade quadragesima. Mag-
nanimur

τεσσαρακοσὴν Ολυμπιάδα. γενναῖον δέ φα-
 σιν αὐτὸν, καὶ μέλαρχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι
 μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναυγείρῳ, τῆς τε
 ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ
 ἀδελφῷ Αμεινία, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζο-
 μαχίας. κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως
 ζηλοῖ τὸ ἄδρὸν αἰεὶ καὶ ὑπέρογκον, ὀνομαλο-
 ποιῆαις τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μέλαφοραῖς,
 καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὄγκον τῇ φράσει πε-
 ριθεῖναι, χρώμενος. αἱ τε διαθέσεις τῶν δρα-
 μάτων ἔ πολλαὶ αὐτῷ περιπετείας καὶ πλο-
 καὶς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις. μόνον
 γὰρ σπεύδει τὸ βάρος περιτιθέναι τοῖς προ-
 σώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων τετὶ τὸ μέρος,
 μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρωϊκόν· τὸ δὲ πανῆρ-
 γον, κομφοπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν, ἀλ-
 λότριον τῆς τραγωδίας ἡγόμενος. ὥς τε διὰ τὸ

nanimum fuisse aiunt, et praelio ad Marathonem una cum fratre
 Cynaegiro interfuisse, ut et pugnae navali ad Salaminem cum ju-
 niori fratre Aminia, et pedestri ad Platacas. Porro quoad poesein
 magnum ubique et sublime affectat, Onomatopoeiis et Epithetis
 Metaphorisque, et omni quod stylo pondus addere posset, usus.
 Dispositiones dramatum suorum non multas peripetias et implexus
 habent, sicut fit apud recentiores. sublimitati enim et tumori stu-
 det, antiquam esse censens hanc partem: at vastrum, elegans et
 sententiosum a Tragoedia alienum. Itaque quod affectata perso-
 narum

πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων, κωμω-
 δείται παρὰ Ἀριστοφάνους· ἐν μὲν γὰρ τῇ
 Νιόβῃ, ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ
 τάφῳ τῶν παίδων, ὕδεν φθέγγεται ἔγκεκα-
 λυμένη· ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἐκλόροισι λύτροις Ἀ-
 χιλλεὺς ὁμοίως ἔγκεκαλυμμένος ὁ φθέγγεται,
 πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοι-
 βαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ καλα-
 σκευῇ διαφέρουσιν πάμπολλαι ἂν εὐρεθεῖεν·
 γινῶμαι δὲ ἢ Συμπάθειαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυ-
 ναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, ὃ πάνυ. ταῖς
 τε γὰρ ὄψεσι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἐκπληξιν
 τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται.
 ἀπῆρε δὲ ὡς Ἰέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον,
 καὶ τινὰς μὲν, ὡς ὑπὸ Ἀθηναίων καλασπα-
 δαστεῖς, καὶ ἡσθητεῖς νέῳ ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ·

narum gravitate abundet, Comice ab Aristophane perstringitur.
 Quippe in Tragoedia quae *Niobe* inscribitur, ipsa Niobe usque ad
 diem tertium obnupto vultu Sepulchro liberorum insidens nihil lo-
 quitur. Quinetiam in *Hecatae Lutris* Achilles similiter opertus ni-
 hil effatur, praeter pauca quaedam sub initio alternatim ad Mercu-
 rium. Quo fit, ut Eclogae apud eum forma differentes reperiantur
 plurimae; sententiae vero, sympathiae, vel aliud quicquam quod
 lacrymas eliciat, prorsus nullae. Et enim spectaculis et fabulis ma-
 gis ad prodigiosum stuporem commovendum quam ad deceptionem
 est usus. Ad Hieronem Siciliae Tyrannum se contulit, secundum
 quosdam, quod ab Atheniensibus posthabitus, et a Sophocle ad-
 modum

καλὰ δὲ ἐνίης, ἐν τῷ εἰς τὰς ἐν Μαραθῶνι
τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ· τὸ
γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ Συμπαθὲς
λεπλότητος μετέχειν θέλει, ὃ τῷ Αἰχύλῳ,
ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δὲ φασιν,
ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων ἀποράδην εἰ-
σαγαγόντα τὸν χορὸν, τοσούτον ἐκπλήξαι
τὸν δῆμον, ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξαι, τὰ
δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι.

Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ἰέρωνος τότε
τὴν Αἴτην κλίζοντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴτ-
νας, οἰωνίζομενος βίον ἀγαθὸν τοῖς Συνοικῆσι
τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ἰέρωνι καὶ
τοῖς Γελώοις τιμηθεὶς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος,
ὣν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα, τῷτον ἐ-
τελεύτα τὸν τρόπον. αἰετὸς χελώνην ἀρ-

modum juvene victus fuerit : at secundum alios, quod a Simonide Elegiaco quodam carmine in eos quae ad Marathonem occubuerant superatus. Elegia enim tenuitate quadam ad commiserationem commovendam apta gaudet, a quo Aeschyli stylus, ut diximus, longe abest. Referunt nonnulli quod dum exhibuerit Eumenidas, tumultuose ingrediente choro, ita percussum terrore populum, ut infantuli deliquium, gravidae abortum paterentur.

Siciliam adveniens quo tempore Hieron Aetnam conderet, Aetnas Tragoediam exhibuit, vitam foelicem urbem incolentibus auspica- tus. Multumque ab Hierone tyranno et Gelois in honore habitus, cum tres annos ibi egerat, sexaginta quinque natus, in hunc mo-
dum

πάσας, ὡς Ἐγκρατὴς γενέσθαι τῆς ἄγρας ἐκ
 ἰχυνεν, ἀφίησι καὶ πείρων αὐτήν, συνθλάζων
 τὸ δέρμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τῆ ποιητῆ,
 φονεύει αὐτόν. χρησμὸς δὲ ἦν αὐτῷ δοθεὶς
 ὕτως, Οὐράνιον (εἰ βέλως κατακτανεῖ. ἀπο-
 θανόντα δὲ Γελῶι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημο-
 σίοις μνήμασι θαψάντες, ἐτίμησαν μεγαλο-
 πρεπῶς, ἐπιγράψαντες ὕτως,

Αἰχὺλον Εὐφορίωνος Αθηναῖον τόδ' ἐκείνῳ

Μνήμα καταφθίμῳ πυροφόροιο Γέλας.

Αλκὴν δ' Ἀδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλλος ἂν εἴποι,

Καὶ βαθυχατήεις Μῆδος ἐπισάμῃος.

Εἰς τὸ μνήμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τρα-
 γωδίας ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα
 ὑπεκρίνοντο. Αθηναῖοι δὲ τοσούτον ἠγάπησαν

dum obiit. Aquila arrepta testudine, cum praedae compos fieri
 non potuerit, in saxa demisit, quo concham effringeret: quae Po-
 etae capiti illisa eum interfecit. Quippe oraculum ei hoc datum
 fuit, *Te telum coeleste neci dabit.* Mortuum Geloi sumptuose inter
 publica monumenta sepelientes magnifice honorarunt, hoc inscri-
 bentes Epitaphium,

Euphorie patre et patria Aeschylus ortus Athenis

Mortuus ad laeti conditur arva Gelae.

Virtutis specimen, Marathonie campe, fateris,

Atque experte tuo, Mede comate, malo.

Ad sepulchrum ventitantes quotquot Tragoediis operam nava-
 runt, parentabant et Dramata egerunt. Tanto vero in pretio ha-
 buerunt

Αἰχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μὲν Ἰάναλον αὐ-
 τῷ, τὸν βεβλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰχύλου,
 χρυσὸν λαμβάνειν. ἔβίωσε δὲ ἐξήκοντα καὶ
 τρία ἔτη, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἐβδομήκον-
 τα, καὶ ἐπὶ τέτοις (αἰνυτικά) ἀμφὶ τὰ πέντε.
 νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεισκαίδεκα·
 ἔκ ὀλίγας δὲ καὶ μὲν τελευταίαν νίκας ἀπηνέγ-
 καλο.

buerunt Aeschylum Athenienses, ut etiam post mortem ejus decre-
 tum ferrent, quod quicumque Aeschyli Fabulas docere vellet, choro
 donaretur. Vixit autem sexaginta tres annos, Dramata sexaginta
 sex composuit, et praeter haec Satyrice circiter quinque. Victorias
 tredecim obtinuit, nec paucas post mortem adeptus est.

EGUL. CANTERI

Novarum Lectionum Libro 5.

Tragicorum trium Fabulae in historicum ordinem redactae. Cap. 4.

Sicut in omni scriptione plurimum ad perspicuitatem facit ordinis observatio; sic etiam in poetis legendis non parum videtur referre, si quis historiarum vel fabularum quas ii tractant ordinem secundum temporum seriem consideret. Atque ut alia omittam poetarum genera, Tragici profecto tres praestantissimi, Aeschylus, Sophocles, Euripides, quoniam varias habent suorum dramatum hypotheses, eae si, ordine suo collocatae, historiae seriem in singulis tragoediis lectori patefacient, id non minus utile quam jucundum fore semper existimavi. Quapropter ut studiosorum commodo cum aliis in rebus tum in hac etiam consulerem, feci diligenter, ut singularum argumenta Tragoediarum breviter historico descripta ordine ante oculos proponerem: quo posset lector in Tragicorum lectione versans, quae essent singularum rerum antecedentia, conjuncta, vel consequentia, parvo labore cognoscere, et perpetuam historiae tragoediam, vel tragoediae potius historiam uno complecti intuitu. Nunc igitur ad rem veniamus. Antiquissima fere est Promethei fabula, qui Aegyptius fuit, Atlantis astrologi frater. Floruit autem Josuae tempore, et Cecropis, primi Athenarum regis. De hoc Aeschylus tres conscripsit Tragoedias, quarum quae est ordine media ad nos duntaxat pervenit. In hac Prometheus ad Caucasum alligatus, Ioni vagae errores ipsius prae-

dicit : Aeschylus *Prometheo Vincto*. Centum fere post annis Danaides, virgines Aegypti filii nubere nolentes, Argos confugiunt, itaque ab illis liberantur : Aesch. *Supplicibus*. Rursus centum post annis Ion, Apollinis ex Creusa F. Xutho primum, deinde etiam Creusae ejus uxori, cum liberis carerent, oraculo attribuitur : Eurip. *Ion*. Non longo post tempore, Pentheo a Bacchis discerpto, Cadmus abigitur, in anguem commutandus : Euripid. *Bacchis*. Tunc etiam Medea, interempta pellice, Aegeo, regi Athenarum nono, nupsit : Euripid. *Medea*. Sub ejus filio Theseo, Hippolytus a Phaedra mortua accusatus, periit : Euripides *Hippolyto*. Cum Theseo floruit etiam Hercules, de quo haec traduntur. Alcestin primum, Admeti uxorem, resuscitat : Euripid. *Alceste*. Deinde occisis per furem liberis, Athenas a Theseo deducitur : Idem *Hercule furente*. Denique induta Nessi, ut ita dicam, tunica, moritur : Sophocles *Trachiniis*. Sed ut ad Theseum revertamur, sub eo quoque bellum Thebanum commissum est. Atque Oedipus quidem, agnitis facinoribus suis, ipse se excaecaverat : Sophocles *Oedipo Rege*. Tum fratres duo, Polynices et Eteocles, mutuis perierunt caedibus : Aesch. *Septem ad Thebas*. Sub hoc tempus Oedipus Athenas profectus, audita filiorum contentione, moritur : Sophocl. *Oedipo Coloneo*. At apud Euripidem occisis demum fratribus, Oedipus ex urbe ejicitur : Euripid. *Phoenissis*. Mox Antigone, sepulto contra edictum fratre Polynice, viva defoditur, mortuis insuper Haemone et Eurydice : Sophocles *Antigone*. Tum etiam Argivae matronae Athenas profectae a Theseo impetrant, ut Creontem cogat Argivis sepulturam permittere : Euripides *Supplicibus*. Paulo post bellum Trojanum exarsit, solutis e Graecia navibus mille ducentis. Ac primum quidem Iphigenia in itinere a Graecis mactanda evanescit : Eurip. *Iphigenia Aulid*.

deinde

deinde oppugnationis anno Rhesus occiditur, abductis equis : Euripid. *Rheso*. Mortuo post Achille, Ajax de armis iratus, manus infert sibi : Sophocles *Ajace*. Tum Philoctetes e Lemno ad Trojam abducitur : Idem *Philoctete*. Post captam Trojam, occiso Aftyanaete, et captivis mulieribus distributis, solvunt Graeci : Euripid. *Troadibus*. Mox etiam Hecuba, post immolatam Polyxenam, Polymnestorem egregie ulciscitur : Eurip. *Hecuba*. Ulysses in itinere Polyphemum excaecato, solvit una cum Sileno : Euripides *Cyclope*. (Sub hoc fere tempus Heraclidae, juvantibus Atheniensibus, Eurystheum in praelio capiunt et occidunt : Idem *Heraclidis*.) Agamemnon autem domum reversus, ab uxore jugulatur : Aeschyl. *Agamemnone*. Orestes vicissim matrem et vitricum occidit : Aeschyl. *Choephoris*, Sophocles *Electra*. Idem occisis iisdem Athenas proficiscitur : Eurip. *Electra*. At in *Oreste* ejusdem, ab Argivis idem condemnatus, Athenas petit. Nihil enim prohibet quo minus, ut apud alios poetas alia reperitur ejusdem Fabulae oeconomia, ita in aliis Fabulis alia apud eosdem cernatur. Athenis denique reus absolvitur Orestes : Aeschyl. *Eumenidibus*. Andromacham deinde liberante Peleo, Orestes, occiso Pyrrho, Hermionam ducit : Euripid. *Andromacha*. Mox etiam Iphigeniam sororem in patriam reducit : Euripid. *Iphigenia Taurica*. Helenam quoque Menelaus ex Aegypto recuperat : Idem *Helen*. Sexcentis fere post annis Xerxes e Graecia rediit, amissa victoria : Aeschyl. *Persis*. Atque ita ab Aeschylo primo exorsi, in eodem postremo desinimus.

EX EJUSDEM POEMATUM LIBRO 4.

Aeschyli Tragoediarum septem Argumenta.

*Praecinit Ionis vaga fixus castra Prometheus.
 Oedipodae fratres alterno vulnere fidunt.
 Victus rura fugit tumidus rex Dorica Xerxes.
 Uxoris perit Atrides technis Agamemnon.
 Aegisthum matremque simul necat unus Orestes.
 Infonem laetus judex absolvit Orestem.
 Belides Argivam implorant cum numine dextram.*

A I Σ X T.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ
Π Ρ Ο Μ Η Θ Ε Υ Σ
Δ Ε Σ Μ Ω Τ Η Σ.

1
2
E
μ
μ
ψ
va

en
vñ
pa
xe

de
τδ
Cu

D
per
int
tur
fili
par
I
Eun
nitu
Occ
S
Cau
ani,

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Προμηθεὺς ἐν Σκυθίᾳ δεδεμμένος διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ
 πῦρ, συνθάνει) Ἰὼ πλανώμενη ὅτι κατ' Αἴγυπτον
 ἡγομένη, ἐκ τῆς ἐπαφῆσεως τῷ Διὸς τέξεται) τὸν Επαφόν.
 Ἑρμῆς δὲ παράγει) ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, εἰ
 μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διὶ. παύει γὰρ ὁ Προ-
 μηθεὺς ὡς ἐξωθήσει) ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τινος οἰκείᾳ
 ἡ. τέλος δὲ, βροντῆς ἡγομένης ἀφανὲς ὁ Προμηθεὺς γί-
 νεται).

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ
 ἐν Κόλχοις, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως ἔκκειται. ἡ μὲν (κη-
 νὴ τῷ Δράμαλος ὑπόκει) ἐν Σκυθίᾳ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄ-
 ρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ωκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ
 κεφάλαιον αὐτῶν ἐστὶ, Προμηθεὺς δέσις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἔκαστος τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ
 δεδεσθαι τὸν Προμηθεῖα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι
 τῷ Ωκεανῷ, ὡς ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν Ἰὼ λεγομένην ἔξεται
 συμβαλεῖν.

DUM Prometheus, quod ignem suffuratus esset, in Scythia
 vinciretur, Io vagabunda ab eo certior fit, quod Aegyptum
 perveniens ex contactu Jovis pariet Epaphum. Mercurius autem
 introducitur, minatus eum fulmine ictum iri, nisi quae Jovi even-
 tura sint enunciet; praedixerat enim Prometheus Jovem imperio a
 filio proprio exutum iri. Tandem Prometheus tonitru facto dis-
 pareret.

Est autem fabula in transitu apud Sophoclem in Colchis, apud
 Euripidem vero omnino non extat. Scena fabulae in Scythia po-
 nitur ad montem Caucasum. Chorus autem constat ex Nymphis
 Oceanitidibus: Summa ejus est, *Promethei religatio*.

Sciendum tamen quod non secundum vulgarem opinionem in
 Caucaso vinciri dicit Prometheum, sed ad Europaeas partes Occi-
 denti, ut ex iis quae ad Io dicuntur licet conjicere.

Α Λ Λ Ω Σ.

Προμηθεὺς ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' ἧς τέχνας πᾶσας ἄνθρωποι εὖροντο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παρὰδίδωσιν αὐτὸν Κράτῃ καὶ Βίᾳ τοῖς αὐτῷ ὑπηρετάς, καὶ Ηφαίστῳ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ περσηλώσασιν. ὁ Ἰφρομόν, παραγίνοντο πᾶσαι αἱ Ωκεανᾶμαι νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ὁ Ωκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεΐ ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δέησεν καὶ λιτὰς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τῷ δεσμῷ Προμηθεῖα. καὶ Προμηθεὺς ἔκ ἐα, τὸ τῷ Διὶ εἰδὼς ἄκαμπτον καὶ θρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τῷ Ωκεανῷ παραγίνετο Ἰὼ πλανώμενη, ἡ τῷ Ἰνάχῃ, καὶ μανθάνει παρ' αὐτῷ ἅ, τε πέπονθε καὶ ἅ πείσει, καὶ ὅτι τις ἦν αὐτῆς ἀπογόνων λύσις αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ηρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τῷ Διὶ τέξει τὸν Επαφόν. θρασυσομῆντι δὲ Προμηθεΐ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑπ' ἧς τέξει, πεινῶν, καὶ ἄλλα βλάβηματα λέγοντι, παραγίνετο Ἐρμῆς Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραυνόν,

CUM Prometheus ignem Jovi surreptum hominibus tribuisset, cujus ope omne genus artium invenerunt, Jupiter ira commotus tradidit eum ministris suis quos Vim et Robur nominant et Vulcano, ut ad montem Caucasum abducentes ferreis eum vinculis ibi constringerent. Quo facto, adsunt omnes marinae Nymphae, ut ei solatium praebeant, et mox ipse etiam Oceanus advenit, qui Prometheus ostendit velle se Jovem cum precibus adire, ab eoque impetrare quo a vinculis liberaretur: non sinit Prometheus, utpote qui animum Jovis ferum nec flecti facilem probe cognosceret. Sed cedente autem Oceano, advenit Io Inachi filia palabunda, ab eoque intelligit et quae mala tulerit, et quae latura sit, et quod unus ex illius posteris ipsum liberaturus sit, qui erat Hercules Jovis filius, quodque ex contrectatione Jovis ipsa sit Epaphum paritura. Caeterum Prometheus nimis libere adversus Jovem verba proferenti, quasi a filio quem ipse procreabit, imperio fuerit exuendus, aliaque contumeliis plena loquenti occurrit Mercurius a Jove missus, qui

εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβῆσεσθαι τῷ Διὶ εἴπη· καὶ μὴ βυλό-
μῃον, βροντὴ κατάρραγεῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν Ἰκηνὴ τῷ δράματι ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ
τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἢ δὲ ἐπιγραφὴ τέτυκται, ΠΡΩΜΗ-
ΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ei fulmen minitatur, ni velit quae eventura sint Jovi enarrare, e-
umque renuentem tonitru disruptis nubibus exterminat.

Scena Fabulae in Scythia constituitur ad montem Caucazum :
nomen tragoediae PROMETHEUS VINCTUS.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ καὶ ΒΙΑ.	ROBUR et VIS.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.	VULCANUS.
ΠΡΩΜΗΘΕΥΣ.	PROMETHEUS.
ΧΟΡΟΣ ὠκεανίδων νυμ- φῶν.	CHORUS Nympharum Oceanitidum.
ΩΚΕΑΝΟΣ.	OCEANUS.
ΙΩ ἢ ΙΝΑΧΟΥ.	IO filia INACHI.
ΕΡΜΗΣ.	MERCURIUS.

Προλογίζει τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία.

Π Ρ Ο.

Π Ρ Ο Μ Η Θ Ε Υ Σ
Δ Ε Σ Μ Ω Τ Η Σ.

ΚΡΑΤΟΣ ἔ ΒΙΑ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΡΟΜΗ-
ΘΕΥΣ.

Ιαμβοί.

ΚΡ. ἔ Β.

ΧΘΟΝΟΣ μὲν εἰς τηλερὸν ἤκομ' ἐπέδον,
Σκύθην εἰς οἶμον, ἄβαλον εἰς ἐρημίαν.

Ἡφαεε (οἱ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστάς,
Ας (οἱ πατὴρ ἐφῆτο, τόνδε πρὸς πέτραις
Υψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσας,
Αδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, πάντεσσιν πυρὸς σέλας,
Θνητοῖσι κλέψας ὥπασεν· τοιᾶσδ' ἐτοί-
μας ἁμαρτίας σφέ δ' αἰεὶ θεοῖς δύναι δίκην.
Ὡς ἂν διδασχθῇ τὴν Διὸς τυραννίδα
Στέρξεν, φιλανθρώπων δὲ παύεσθαι τρόπον.

ΗΦ. Κράτος Βία τε, σφῶν μὲν ἐνβολὴ Διὸς
Εχέει τέλος δὴ, καὶ οὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι.
Εγὼ δ' ἄτολμός εἰμι (υγίενῃ θεῶν
Δῆσας βίᾳ φάραγι πρὸς δυσχεμέρῳ.
Πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμαν χέθειν.
“ Εξωριάζειν γὰρ πᾶσι λόγους βαρύνει.
Τῆς ὀρθοβουλίας Θέμιδος ἀπυμῆτα πᾶσι,
Ἀκοῖν' ὅσ' ἄκων δυσλῦτοις χαλκῶμασι
Προσασσασθῶ τῷδ' ἀπανθρώπῳ πάγῳ,

P R O M E T H E U S V I N C T U S.

ROBUR et VIS, VULCANUS, PROME-
THEUS.

I A M B I.

ROB. et VIS.

IN extremum quidem venimus terrae solum,
Scythicam in viam, aviam in solitudinem :
Tibi vero Vulcane oportet curae esse mandata
Quae tibi pater commisit, hunc ad petras
Praecelfas populificum ut constringas
Vinculorum adamantinorum firmissimis pedicis.
Tuum enim florem, ignis omnium artificis jubar,
Cum clepsisset, hominibus divisit ; hujusmodi autem
Delicti oportet ipsum diis poenas expendere,

10 Ut discat Jovis imperium

10

Boni consulere, et desistere a studio erga homines benevolo.

VU. Robur et Vis, quoad vos quidem mandatum Jovis
Est expeditum, neque quidquam adhuc impedimento fuit :
Ego autem non sustineo cognatum deum
Alligare per vim, rupis ad praeruptum tempestuosum.
Omnino vero necesse est ut ad haec me obfirmem.

“ Negligere enim mandata patris grave est.

Themidis rectae-consultricis fili altum-sapiens,

Invitum te invitus tenacibus ferramentis

Compingam ad hanc solitariam crepidinem,

20

Ubi

Ubi neque vocem, neque cuiusquam mortalium formam
 Videbis, sed tostus fervida solis flamma
 Coloris alterabis florem : quin cupido tibi
 Nox variegata occultabit lucem,
 Pruinamque matutinam rursus sol dissipabit ;
 Semper autem praesentis mali molestia
 Te cruciabit, quia qui compescat ista nullibi est.
 Talia consequutus es ob humanum ingenium tuum.
 Deus enim cum esses, nec iram deorum pertimesceres,
 Mortalibus ultra fas divisisti dona.

30

Quapropter hanc inamabilem custodies petram
 Erectus, infornis, non flectens genu.
 Plorationes autem et luctus multos inutiles
 Ejulabis : Jovis enim animus placatu difficilis est :
 " Rigidus vero omnis qui modo coepit imperare.

Ro. Siet : quid tu cunctaris, et frustra misereris ?
 Cur non istum diis invissimum odisti deum,
 Qui tuum hominibus prodidit peculium ?

Vu. " At magnam vim habet cognatio et consuetudo.

Ro. Fateor ; at repugnare mandatis patris
 Quo potis es modo ? annon hoc metuis magis ?

40

Vu. Tu semper immisericors et audaciae plenus.

Ro. Quippe hunc deslere nullum est remedium : proinde
 tu

Ne frustra agas quae nihil profunt.

Vu. O multum exosa manuum solertia.

Ro. Quid eam detestaris ? nam revera
 Harum rerum nullo modo ars ipsa causa est.

Vu. Utinam tamen quis alius eam sortitus esset.

Ro. " Omnia sunt diis concessa praeterquam imperare.
 " Nam nullus est liber nisi Jupiter.

50

Vu. Novi, neque his habeo quod dicam contra.

Ro.

Ἰν' ἔτε φωνήν, ἔτε τε μορφήν βροτῶν
 Ὀψι, σαθὰ τὸς δ' ἡλίε φοίβῃ φλογί,
 Χροιάς ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμενῶ δέ (λοι
 Ἡ Ποικιλείμων νύξ ἀποκρύψι φάος·
 Πάχυνν θ' ἑώαν ἥλιος (κεδᾶ πάλιν·
 Αἰ δὲ τῷ παρόντος ἀχθιδῶν κακῷ
 Τρύσθ σ'. ὁ λωφίσων γ' ἔ' πέφυκε πω·
 Τοιαῦτ' ἀπηνύρω τῷ φιλανθρώπῳ τρόπῳ.
 Θεὸς θεῶν γ' ἔ'χ' ὑποπλήσων χόλον,
 Βροτοῖσι τιμὰς ὥπασας πέρα δίκης.
 Ἀνθ' ὧν ἀτερπῇ τήνδε φρενήσεις πέτραι,
 Ὀρθοσάδην, αὔπνος, ἔ' κάμπλων γόνυ·
 Πολλὰς δ' ὀδυρμῶς καὶ γόνος ἀνωφελεῖς
 Φθέγγῃ· Διὸς γ' δυαπαράτῃλοι φρένες·
 " Ἀπας δὲ τραχὺς ὅσις ἂν νέον κρατῇ.

ΚΡ. Εἶπεν· τί μέλλεις καὶ καλοικίλῃ μάτην;

Τί τὸν θεοῖς ἔχθισον ἔ' συγείς θεόν,

Ὅσις τὸ σὸν θνητοῖσι πρῶδωκεν γέρας;

ΗΦ. " Τὸ συγγενές τοι δεινόν, ἢ θ' ὁμιλία.

ΚΡ. Σύμφημ', ἀνηκεσθῆν δὲ τῷ πατρὸς λόγων 40

Ὅϊόν τε πῶς; ἔ' τῷτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦ. Αἰ τε δὴ νηλὴς σὺ, καὶ θράσους πλέως.

ΚΡ. Ἀκος γ' ἔδεν τόνδε θρηνηῖοθαι· σὺ δὲ

Τὰ μηδὲν ὠφελῆντα μὴ πόνῳ μάτην.

ΗΦ. Ω πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

ΚΡ. Τί νιν συγείς; πόνων γ', ὡς ἀπλῶ λόγῳ,

Τῶν νῦν παρόντων ἔδεν αἰτία τέχνη.

ΗΦ. Εμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὠφελεν λαχεῖν.

ΚΡ. " Ἀπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.

" Ελθέρος γ' ἔ'τις ἐστὶ πλὴν Διός.

ΗΦ. Εγγωκα, τοῖσδε κ' ἔδεν ἀνλειπεῖν ἔ'χω.

VOL. I.

B

K P.

ΚΡ. Οὐκὲν ἐπέιξῃ δισμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
Ὡς μὴ σ' ἐλινύσῃα προσδερχθῇ πατήρ;

ΗΦ. Καὶ δὴ πρὸ χειρὰ ψάλια δερκιδάα πάρα.

ΚΡ. Λαβὼν νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ δένει
Ραυσῆρι δένει, πασάλαε πρὸς πέτραις.

ΗΦ. Περαινεῖ δὴ κ' ἔμαλ' αὖ τέρσον τόδε.

ΚΡ. Αρασε μᾶλλον, σφίγῃ, μηδαμὴ χάλα.
Δεινὸς γ' ἄρ' εἶν καὶ ἀμηχάνων πόρον.

ΗΦ. Αραρεν ἥδε γ' ὠκύνει δυσεκλύτως.

ΚΡ. Καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς· ἵνα
Μάθῃ Σοφιστὴς ὦν Διὸς νωθέσερος.

ΗΦ. Πλὴν τῷδ' ἂν ἔδεις ἐνδίκως μέμψαί το μοι.

ΚΡ. Αδαμαντίνε νῦν σφηνὸς αὐθάδῃ γνάθον
Στέρνων διαμπαῖ πασάλαε ἐρρωμένως.

ΗΦ. Αἶ' αἶ Προμηθεῦ, σὺν ὑπερσένω πόνων.

ΚΡ. Σὺ δ' αὖ καλοκνεῖς, ἥ' Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ-
σένεις; ὅπως μὴ λατὸν οἰκλιεῖς ποτιέ.

ΗΦ. Ορᾶς θέαμα δουδέαλον ὄμμασιν.

ΚΡ. Ορῶ κυρῆν' αὖ τόνδε ἥ' ἐπαξίων·
Ἀλλ' ἀμφὶ πλάραϊς μαχαλιεῖρας βάλε.

ΗΦ. Δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐλκέλα ἄγαν.

ΚΡ. Ημὴν κελᾶσω, καπιθωύξω γὰρ πρὸς,
Χώρῃ κάτω, (κέλη δὲ κίρκωσον βία).

ΗΦ. Καὶ δὴ πέτρακ' αὖ τέρσον ἔμαλ' αὖ πόνων.

ΚΡ. Ερρωμένως νῦν δένει διατόρεα πέδας,
Ὡς οὐπιτιμής γε ἥ' ἐρῶν βαρύν.

ΗΦ. Ομοία μορφῇ γλῶσσά (ἔ γηρύε).

ΚΡ. Σὺ μαλθακίξ, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
Οργῆς τε τραχύτητά μὴ πίπλησέ μοι.

ΗΦ. Στείχωμαι, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστ' ἔχ.

ΚΡ. Εἰλαῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ δένων γέρα

Ro. Quin ergo pergis vincula isti circumjicere,
Ne te animadvertat cunctari pater?

Vu. Atqui licet parata brachialia intueri.

Ro. Circumjiciens ea manibus, vi valida
Malleo tunde, et affige ad petras.

Vu. Perficitur negotium hoc; neque frustra est.

Ro. Tunde amplius, constringe, nusquam laxes.
Peritus est enim inveniendi viam etiam ex rebus desperatis-
simis.

Vu. Aptatur hoc brachium inextricabiliter. 60

Ro. Hoc etiam nunc infibulare firmiter, ut
Discat se esse Jove minus solertem veteratorem.

Vu. Te excepto nullus alius jure culpaverit me.

Ro. Nunc clavi adamantini audacem mandibulam
Valide trans pectus fige.

Vu. Heu heu Prometheu, ingemisco propter tuos labores.

Ro. Tu vero rursus cunctaris, et super hostibus Jovis
Ingemiscis? vide ne tui ipsius misereare postea.

Vu. Cernis spectaculum oculis, horrible aspectu.

Ro. Cerno istum meritis digna consecuturum. 70
Sed conjice circum latera catenas axillares.

Vu. Neceffe est ut ista peragam, ne nimis imperes.

Ro. Profecto imperabo, et insuper acclamabo:
Degredere, et crura circumstringe fortiter.

Vu. Atqui peractum est hoc opus haud magno labore.

Ro. Strenue nunc impinge penetrantes compedes,
Quippe horum censor operum gravis est.

Vu. Lingua tua garrit similia formae tuae.

Ro. Tu malacissare; hanc vero meam pervicaciam,
Et animi asperitatem ne impingas mihi. 80

Vu. Discedamus, quoniam membra irretitus est.

Ro. Hic nunc proterve gestias, et deorum dona

Furatus conferas mortalibus. Quid tibi
Homines possunt ab istis laboribus detrahere?
Falso te dii Promethea
Vocant; tu enim ipse eges Prometheo [*qui te doceat*]
Quo pacto evolvaris ex ista fortuna.

PR. O aether divine, et flatus celeribus alis,
Fluviorumque fontes, marinorumque fluctuum
Crispatio innumerabilis, et terra omniparens,
Invoco etiam Solis orbem omnium inspectorem.
Videte qualia ipse Deus a diis patior,

90

ANAPAEI.

Aspicite qualibus plagis
Pereus, myriadum annorum
Tempus tolerabo: talem iste novitius
Deorum dux adversus me excogitavit
Captivitatem immitem.
Heu heu, et praesentem et futuram
Calamitatem ingemisco: quando tandem aerumnarum
Istarum terminos oportet existere?

100

IAMB I.

Quanquam quid haec dico? omnia praecipio
Accurate quae sunt futura, nec mihi inopinato
Malum ullum eveniet: caeterum destinatam oportet
Facillime ferre sortem, gnarum quod
"Necessitatis est inexpugnabile robur.
Sed neque tacere, neque non tacere fortunam
Hanc possibile mihi est; nam quia hominibus dona
Contribui, difficultatibus hisce implicitus sum miser:
Et quod cleperem ferula-conceptum ignis
Fontem furtivum, qui magister artis
Omnis, et hominibus magnum vestigal.

110

Tales

Ευλῶν, ἐφημέροισι προσίθει. τί σοι
οἰοίτε θνητοὶ τῶνδ' ἀπανηλῆσαι πόνων;
ἔδδονύμως (εἰ δαίμονες Προμηθέα
καλῶσιν· αὐτὸν γὰρ (εἰ δὲ Προμηθέως
οὕτω τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλιόδησιν τύχης.

ΠΡ. Ω δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
Ποσειδάων τε πνοαί, ποντίων τὲ κυμάτων
Ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτορ τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπλην κύκλον ἡλίας καλῶ.
Ἰδέο δέ μ' οἶα πρὸς θεῶν πάχῳ θεός,
Ἀνάπαυσοι.

Δέρχθῃ οἷας αἰμίαισι
Διακναγόμενος τὸν μυριετηῖ
Χρόνον ἀθλάσω· τοιοῦνδ' ὁ νέος
Ταγὸς μακάρων ἐξεῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
Δεσμὸν αἰεκέῃ.
Ἄλ' αἶ τὸ παρὸν, τό, τ' ἐπερχόμενον
Πῆμα σενάχω. πῇ ποτε μόχθων
ἐρήν τέρμασιν τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.

Ἰαμβοί.

ταῖτοι τί φημι; πάντα πρῆξιπέταμα
κεθρῶς τὰ μέλλοντ', ἔδὲ μοι ποσειάγιον
Πῆμ' ἔδὲν ἤξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
ἴσαν φέρειν ὡς ῥᾶσα, γινώσκονθ' ὅτι
Τὸ τῆς ἀνάγκης ἐς' ἀδύριτον ἀένος.
Ἄλλ' ἔτε λυγρῶν, ἔτε μὴ λυγρῶν τύχας
οἷόν τε μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
Πορῶν, ἀνάγκης ταῦσδ' ὑπέζαλμα τάλας·
Ναρθηκοπλήρωτον δὲ θνητῶμα πυρὸς
Πυγὴν κλοπαίαν, ἢ διδάσκαλος τέχνης
Πάσης βροτοῖς πέφυκε, καὶ μέγας πόρος.

Τοιαῦτα

Τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,

Υπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλὰ τὸς ὦν.

Ἄ ἄ, ἔα ἔα.

Τίς ἀχῶ, τίς ὁδμὰ προσέπια μ' ἀφελγῆς,

Θεόσυλος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμμένη·

Ἰκέλο τερμόνιον ἐπὶ πάγον

Πόνων ἐμῷ δειωρὸς, ἢ τί δὴ δέλων;

Οἶράτε δεσμώτην με δύσπολμον θεόν,

Ἀνάπαυσοι.

Τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὸν πᾶσι θεοῖς

Δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὅπόσοι

τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχενῦσι,

Διὰ τὴν λίαν φιλότῆτα βροτῶν.

Φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω

Πέλας οἰωνῶν· αἰθήρ δ' ἐλαφραίς

Πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.

Πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

ΧΟ. Μηδὲν φοβηθῆς· φιλία γ' ἦδε τάξις,

Πτερύγων δοαῖς ἀμίλλαας

Προσέβα τόνδε πάγον, παλρῶας

Μόγισ παρειπῶσα φρένας.

Κραυνοφόροι δέ μ' ἐπεμψαν αὔραι·

Κτύπε γ' ἀχῶ χάλυβος διπῆξεν ἄνθρωπον,

Ἐκ δ' ἐπληξέ με τὰν θερμερῶπιν αἰδῶ·

Σύθην δ' ἀπέδilos ὅχῳ πλερωτῶ.

Ἀνάπαυσοι.

ΠΡ. Αἴ αἴ αἴ,

Τῆς πολυτέκνης Τηθύος ἔκγονα,

Τῆ περὶ πᾶσάνθ' εἰλισσομένη

Χθὸν ἀκοιμήτω ῥάμασι παῖδες

120

130

Παῖδες

Tales poenas pro delictis luo

Sub dio vinculis affixus.

Heu heu, ah ah.

Quis sonus, quis odor obscurus advolavit ad me,

Divinusne an mortalis, an medioxumus,

Attigit ad rupem extremam,

Laborum meorum spectator, an quid aliud volens?

Videtis vinctum me, infelicem Deum,

ANAPAESTI.

Istum Jovis hostem, istum omnibus diis

120

Odio habitum, quotquot

Jovis aulam ingrediuntur,

Propter nimium erga homines amorem.

Heu heu, quemnam rursus audio

Streptum volucrum prope? nam aether levibus

Alarum ictibus stridet.

Omne quod adpropinquat incutit mihi terrorem.

ANTISROPHICA. *Strophe 1.*

CH. Ne metuas; haec enim cohors amica

Velocibus certaminibus alarum

Advenit ad hanc rupem, paterno

130

Animo aegre persuaso.

Aurae autem veloces me miserunt:

Nam ferri sonitus penetravit secessum antrorum,

Et excussit mihi erubescens verecundiam:

Proripui vero me discalceata curru allato.

ANAPAESTI.

PR. Heu heu,

Progenies Thetidis foecundae,

Et circumfluentis omnem

Terram fluxu irrequieto filiae

Patris

Patris Oceani, aspici-
 Quali vinculo constrictus,
 In summa scopuli hujus cavitata
 Praefidium inoptabile obibo.

140

ANTISTROPHE I.

CH. Video Prometheu : sed meis horrenda oculis
 Irruit calligo, lachrymarum
 Plena, cum conspexi corpus tuum
 Ad petras exsiccatum
 Hisce adamantinis noxis. [*i. clavis noxiis.*]
 Nam novi gubernatores obtinent Olympum,
 Novisque legibus Jupiter inique imperat :
 Quae olim sancita, nunc obliterat.

150

ANAPAESTI.

PR. Quod si me subtus terram, et infra Orcum
 Defunctos recipientem, in interminabilem
 Tartarum demisisset, vinculis indissolubilibus
 Inclementer applicitum, ut neque Deus,
 Neque quis alius hisce insultaret :
 Nunc vero miser subdiale motaculum
 Sustineo inimicis meis grata.

STROPHE 2.

CH. Quis est adeo duri cordis
 Deorum, cui haec sint jucunda ?
 Quis non compatitur malis
 Tuis, praeter Jovem ? at ille perpetuo prae ira
 Animum inflexibilem reddens,
 Domat coelicolarum genus :
 Neque prius desinet quin aut ipse fatiarit cor suum,
 Aut quis arte aliqua occuparit imperium hoc obtentu diffi-
 cile.

160

ANA-

Παῖρὸς Ωκεανῷ· δέρχθητ', ἐσιδέεσθ'
Οἷω δεσμῷ παρωπορπαλὸς,
Τῆσδε φάραγος σκοπέλοις ἐν ἄκροις
φρυγὰν ἄζηλον ὀχίσω.

Αντιστροφή α.

ΧΟ. Λάσσω Προμηθεῦ· φοβερά δ' ἐμοῖσιν ἔσσις
 Ομίχλη παρῆλθε πλήρης
 Δακρύων, σὸν δέμας εἰσίδουσα
 Πέτραις περσσαναγνόμβου
 Τᾷσδ' ἀδαμαντοδέτοισι λύμας·
 Νέει γ' οἰακονόμοι κρατῆσ' ὀλύμπῃ·
 Νέοι γοῖς δὲ νόμοις Ζεὺς ἀθέσμως κραινέη,
 Τὰ πρὶν δὲ πελάγια νῦν αἰετοῖ.

Ανάπαυτοι.

ΠΡ. Εἰ γὰρ μ' ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ' αἶδω
 Τῷ νεκροδέσμονος εἰς ἀπέραντον
 Τάρταρον ἦκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
 Ἀγρίως πελάσας, ὥς μήτε θεός,
 Μῆτε τις ἄλλος τοῖς δ' ἐπεγίθει.
 Νῦν δ' ἀνθήριον κίνυμ' ὁ τάλας
 Εὐχθροῖς ἐπὶ χαρῖα πέπονθα.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Τίς ὦδε πησικάρδιος

Θεῶν, ὅτω τὰδ' ἐπιχαρῆ.

Τίς ὁ ξυναχαλᾷ κακοῖς

Τεῖσι, δίχα γε Δίος; ὁ δ' ἐπικότως αἶ

Θέμνος ἀγναμπλον ἰόν,

Δάμνα) ἐρανίαν χύραν.

Οὐδὲ λήξει πρὶν ἂν ἡ κορέσῃ κέαρ,

Η παλάμα τινὶ τὰν δυσάλωτον ἔλη τις ἀρχάν.

Ανάπαυσοι.

ΠΡ. Η μὴν ἔτ' ἐμῷ, καὶ περ κρατερᾶς
 Ἐν γυοπέδῳ ἀγκιστροφύν,
 Χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις,
 Δείξαι τὸ νέον βέλδμ' ὑφ' ὅτῃ
 Σκῆπτρον τιμὰς τ' ἀποσυλᾶται.
 Κάτοι μ' ἔμελιγλώσοις πειθῆς
 Ἐπαγοιδᾶσι δέλξει, σέρεάς τ'
 Οὔ ποτ' ἀπειλὰς πρήξας, τόδ' ἐγὼ
 Καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
 Δειμῶν χαλάσῃ, ποινας τε τίνειν
 Τῆς γ' ἀκτίας ἐθελήσῃ.

Ἀντιστροφή β'.

ΧΟ. Σὺ μὲν θρασὺς τε καὶ πικρᾶς
 Δύασις ἔδεν ἐπιχαλᾶς,
 Ἀγαν δ' ἐλάθεροσομεις.
 Ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέμιστε διάτορος φόβος.
 Δέδια γ' ἀμφὶ σᾶς τύχης,
 Πᾶ ποτε τῶνδε πόνων χρή (ε
 Τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν. ἀκίχηλα γ'
 Ἦθεα, καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνος παῖς.

Ανάπαυσοι.

ΠΡ. Οἶδ' ὅτι τραχὺς [τε] καὶ παρ' ἑαυτῷ
 Τὸ δίκαιον ἔχων Ζῆς. ἀλλ' ἔμπας [οἶω]
 Μαλακογνῶμων
 Ἐσαυ ποθ', ὅταν ταύτῃ ραμῶῃ.
 Τὴν δ' ἀτέραμνον σορέσας ὀργήν,
 Εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότῃσιν
 Σπᾶδων σπᾶδοντι ποθ' ἤξει.

Ἰαμβοί.

ΧΟ. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,

PROM. VINCTUS.

19

ANAPAESTI.

PR. Profecto me adhuc, quamlibet validis
 Hisce compedibus contumeliose tractato,
 Opus habebit deorum Princeps,
 Ad indicandum consilium novum quo
 Sceptro et honore spoliabitur.
 Nec tum me mellifluis Suadae
 Incantationibus demulcebit: nec rigidas
 Minas unquam expavescens, hoc ego
 Indicabo, priusquam ex saevis
 Vinculis me laxarit, et mihi poenas pendere
 Hujus ignominiae voluerit.

170

ANTISTROPHE 2.

CH. Tu quidem audax es, et ob acerbas
 Calamitates nihil remittis,
 Sed nimis libere loqueris.
 At meum animum sollicitat acutus timor:
 Nam metuo forti tuae,
 Quo tandem appulsum oportet te horum laborum
 Cernere eventum. intractabiles enim
 Affectus et cor inexorabile habet Saturni filius.

180

ANAPAESTI.

PR. Scio esse asperum, et penes se
 Jus habere Jovem; attamen arbitror
 Mollior
 Evadet, tum quando hoc modo contusus fuerit,
 Et sedata acerba indignatione,
 In concordiam et amicitiam mecum.
 Tandem cupido cupidus redibit.

190

IAMB I.

CH. Rem omnem aperi et clare nobis profer,

C 2

Quali

Quali in delicto te deprehensum Jupiter
Adeo ignominiose et acerbe affligit :
Doce nos, si nihil offenderis ista narratione.

PR. Tristia quidem mihi haec dictu sunt,
Sed etiam triste est tacere, ita ubique res meae infelices sunt.
Ubi primum dii coeperant indignari,
Et seditio inter ipsos excitabatur,
Alii volebant Saturnum deturbare folio,
Ut scilicet Jupiter regnaret : alii contra
Annitebantur ne Jupiter unquam diis imperaret ;
Ibi ego optime consulens, permovere
Titanas, Coeli et Terrae filios,
Non potui : sed illi blandas rationes
Negligentes ex suis vehementibus spiritibus,
Putabant, sine negotio, per vim se dominaturos.
Sed mihi mater, non semel tantum, Themis,
Quae et Terra, (multarum appellationum una forma) 210
Ut res eventura esset praedixerat :
Quod non per vim, neque cum potentia,
Sed dolo oporteret eos vincere qui rerum essent potituri.
Talia me verbis exponentem,
Non dignabantur prorsus vel adspicere.
Ideo mihi tum in praesenti rerum statu consultissimum
Videbatur esse, ut assumpta matre,
Sponte cupienti Jovi adstiterem.
Atque ita meis consiliis, Tartari valde profundae
Latebrae occultant Saturnum antiquum,
Una cum auxiliaribus. talibus a me
Beneficiis affectus ille deorum rex,
Gravibus hisce poenis me remuneravit.
" Nam inest quodammodo imperantibus

200

210

220

" Hic

Ποῖω λαβῶν (εἰ Ζῆς ἐπ' αἰτιάματι,
Οὕτως ἀτίμως ἢ πικρῶς ἀκίξει).
Δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάβῃ λόγῳ.

ΠΡ. Αἰνεῖν μὲν μοι ἢ λέγειν ἐστὶν τάδε,
Αλγος δὲ (γῆαν, πανταχῇ δὲ δύσπολμα.
Επεὶ τάχιστα ἤρξαντο δαίμονες χόλῳ,
Στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνετο,

200

Οἱ μὲν δέλοισις ἐμβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
Ὡς Ζῆς ἀνάστοι δῆθεν, οἱ δὲ τῆμπαλιν
Σπᾶδοντες ὡς Ζῆς μήποτ' ἄρξειεν θεῶν.
Ενταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶσα βεβλῶν, πιδεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανὸν τε ἢ Χθονὸς τέκνα,
Οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς

Ατιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
Ῥοντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τὲ διαπόσειν·

Εμεῖ δὲ μήτηρ ἔχ' ἅπαξ μόνον Θέμις,

Καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφῇ μία,

210

Τὸ μέλλον ἢ κρᾶνοιτο πρῶτεθεσπίκη,

Ὡς ἔκατ' ἰχθύν, ἔδδ' πρὸς τὸ καρτερόν

Χρεὶ ἦ, δόλω δὲ τὴς ὑπερέξοντος κρατεῖν.

Τοιαῦτ' ἐμὲ λόγοισιν ἐξηγυμνῶν,

Οὐκ ἠξίωσαν ἔδδ' πρὸς βλέφαρ τὸ πᾶν.

Κράτισα δὴ μοι τῷ παρεσώτων τότε

Εφαίμετ' εἶναι, πρὸς λαβόντι μητέρα,

Εκείνῃ ἐκόντι Ζηνὶ συμπαράστατον.

Εμεῖ δὲ βεβλῶς, ταρτάρῳ μελαμβαθὺς

220

Καθμῶν καλύπτει τὸν παλαμῶν Κρόνον,

Αὐτοῖσι συμμάχοισι. τοιαῦτ' ἐξ ἐμῶ

Ὁ τῷ θεῶν τύραννος ὠφελιμώρος,

Κακάῃσι ποινῇς τᾶσδε μ' ἐξημείψατο.

Εἴπει γ' ὥς τῷτο τῇ τυραννίδι

Νόσημα,

nt.

200

210

1

220

"He

Νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθένα.
 Ο δ' ἐν ἐρωτᾷ, αἴτιαν καθ' ἥντινα
 Αἰκίζεσθαι με, τῆτο δὴ λαφηνῶ.
 Ὅπως τάχιστα τὸν παύρων ἐς θρόνον
 Καθέζετ', ἄθυσ δαίμοσιν νέμει γέρα
 Ἀλλοισιν ἄλλα, καὶ διεσοιχίζετο
 Ἀρχὴν· βροτῶν δὲ τῆς ταλαπύρων λόγον
 Οὐκ ἔχεν ὕδεν', ἀλλ' αἰσώσας ἥϊος
 Τὸ πᾶν, ἔχρηζεν ἄλλο φειτῶσαι νέον.
 Καὶ τοῖσιν ὕδεις ἀντέβαινε πλὴν ἐμῶ.
 Εγὼ δὲ τολμῆς ἐξελευσάμην βροτῶς
 Τῷ μὴ διαρραγδένῃς εἰς ἄδ' αὖ μολεῖν.
 Τῷ τοι τοιαῦσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
 Πάχειν μὲν ἀλγυνοῖσιν, οἰκιστῶσιν δ' ἰδεῖν.
 Θνητὸς δ' ἐν οἴκῳ περθέμενος, τῆτε τυχεῖν
 Οὐκ ἠξιώθην αὐτός, ἀλλ' ἀνηλεῶς
 Ὡδ' ἐρρύθμισμα, Ζηνὶ δυσκλεῆς θέα.

ΧΟ. Σιδηρόφρων τὲ καὶ πείτρας ἐργασμέος
 Οἷς, Προμηθεῦ, τοῖσιν ὅτι ξυναχαλᾷ
 Μόχθοις· ἐγὼ γὰρ ὅτ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
 Ἐχρηζον, εἰσιδῶσά τ' ἀλγύνθην κῆαρ.

ΠΡ. Καὶ μὴν φίλοις ἐλεεινὸς εἰπαρᾶν ἐγώ.

ΧΟ. Μὴ πᾶσι τὴν πρῶτην τῶνδε καὶ περατέρω;

ΠΡ. Θνητὸς τ' ἔπαυσα μὴ περδέρκεσθαι μόρον.

ΧΟ. Τὸ ποῖον ἄρῶν τῆσδε φάρμακον νόσῃ;

ΠΡ. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατὰ κίτα.

ΧΟ. Μὲν ὠφέλημα τῆτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡ. Πρὸς τοῖσδε μύθοις πῶς ἐγὼ σφιν ὥπατα.

ΧΟ. Καὶ νῦν φλογωπὸν πῶς ἔχουσ' ἐφήμεροι;

ΠΡ. Ἀφ' ὅγε πολλὰς ἐκμαθήσοντες τέχνας.

ΧΟ. Τοιοῦσδε δὴ (εἰ Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν

230

240

250

Αἰκί-

" Hic morbus, ut non fidem habeant amicis.

Caeterum quod interrogatis qua de causa

Me cruciat, hoc jam exponam.

Quamprimum in paterno folio

Consedit, statim diis distribuit proemia

Alia aliis, et ita stabiliabat

230

Principatum : miserorum autem mortalium rationem

Non habebat ullam, sed deleto isto genere

Univerſo, volebat aliud novum producere.

Atque his praeter me resistebat nemo.

Ipse vero audax liberavi homines

Ne extincti ad Inferos descenderent.

Hinc talibus calamitatibus premor,

Et toleratu tristibus, et visu miserabilibus.

Hominum autem misertus, misericordiam assequi

Non sum dignus habitus, sed crudeliter

240

Ita concinnatus sum, Jovi spectaculum inglorium.

CH. Ille ferreo est animo et ex petra factus

Prometheu, qui tuis non condolet

Aerumnis : etenim et haec non aspexisse cuperem,

Et postquam aspexi corde contristata sum.

PR. Amicis quidem sum ego miserabilis aspectu.

CH. Nunquid etiam ultra haec progressus es ?

PR. Impedivi homines ne fata prospicerent.

CH. Quo invento hujus morbi remedio ?

PR. Spes caecas in ipsis collocavi.

250

CH. Magnum hoc commodum quo mortales donasti.

PR. Adhaec ego ipsis ignem exhibui.

CH. Nunc ergo ignem flammeum habent mortales ?

PR. A quo quidem multas ediscent artes.

CH. Talia igitur ob delicta te Jupiter

Cruciat,

Cruciat, nec quicquam de malis laxat ?

Neque hujus conflictus tibi propositus terminus ?

PR. Nullus alius, nisi quando ipsi videbitur.

CH. Sed quomodo videbitur ? quæ spes ? non cernis te
Deliquisse ? quomodo autem deliqueris, neque mihi dicere
Volute est, et tibi triste. sed haec 261
Missa faciamus : tu vero laborum quaere solutionem.

PR. “ Facile est si quis extra mala pedem

“ Habeat, monere et instruere male

“ Habentes. Ego vero sciebam haec omnia.

Sponte sponte deliqui, non inficiabor :

Sed opitulando hominibus, ipse nactus sum mala.

Non tamen putabam me poenis talibus

Maceratum iri ad petras editas,

Sortitum rupem hanc desertam et solitariam. 273

Et vos quidem praesentia mala ne mihi defleatis :

Verum descendentes in terram sortem adventantem

Percipite, ut perfecte totum cognoscatis.

Obsequimini mihi obsequimini, compatimini

“ Jam laboranti. Nam ita pererrans

“ Infortunium alias alteri affidet.

ANAPAESTI.

CH. Non invitis dixisti

Hoc Prometheus.

Et nunc pede facili celeriter-mobitem

Sedem relinquens, aeremque purum 280

Campum volucrum, ad asperam

Hanc terram accedo. quin tuos labores

Cupio integre cognoscere.

OC. Venio longum itineris spatium

Emensus, Prometheus, ad te,

Hunc

Δικίξειλαί τε, κ' ὕδαμῃ χαλᾷ κακῶν;

Οὐδ' εἰν ἄθλη τέρμα σοι περικείμενον;

ΠΡ. Οὐκ ἄλλο γ' ὕδεν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

ΧΟ. Δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; ἔχ' ὅρᾳς ὅτι

Ἡμαρτες; ὡς δ' ἡμαρτες, ἔγ' ἐμοὶ λέγειν

260

Καθ' ἡδονὴν, σοὶ τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν

Μετῶρμ', ἄθλων δ' ἐκλυσιν ζήτησιν.

ΠΡ. “ Ελαφρὸν, ὅσις πημάτων ἔξω πόδα

“ Εχί, παραγνῆν νηθετῆν τε τὸς κακῶς

“ Πράσσειας. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπισάμην.

Εκὼν ἐκὼν ἡμαρτον, ἐκ ἀρνήσομαι.

Θηλοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς ἄρόμην πόνους.

Οὐ μὴν τι ποιαῖς γ' ὥόμην τοιαῖσί με

270 Καλιχαῖεσθαι πρὸς πέτρας πεδασείοις,

Τυχόντ' ἐρήμῃ τῶδ' ἀγείτονος πάγῃ.

270

Καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχῃ,

Πέσοι δὲ βασιλῆα τὰς περσερπύσσας τύχας

Λύταθ' ὡς μάθῃτε διὰ τέλους τὸ πᾶν.

Πάθεσθ' ἐμοὶ πείθεσθ' ἐμοὶ, Συμπονήσατε

“ Τῶ νῦν μογῶντι. Ταυτὰ τοι πλανωμένη

“ Πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴν περσιζάνει.

Ἀνάπαυσοι.

ΧΟ. Οὐκ ἀκῦσας ἐπεθώυξας

Τῆτο Προμηθεῦ,

280 Καὶ νῦν ἐλαφρῶ ποδὶ κραπνύουσι

Θῶκον περλιπύσσ', ἀνέρεα δ' ἀγνόν

280

Πόρον οἰωνῶν, ὀκρυόεσσι

Χθονὶ τῇδε πελῶ· τὸς σὺς δὲ πόνους

Χρήζω διαπαντὸς ἀκῦσαι.

ΩΚ. Ηκὼ δολιχῆς τέρμα κελᾶθε

Διαμεψάμενος πρὸς σε Προμηθεῦ,

VOL. I.

D

Τὸν

Τὸν ὤλερυγκῇ τόνδ' οἰωνόν
 Γνώμη σομίων ἄτερ ἄθύνων.
 Ταῖς σᾶς δὲ τύχαις, ἴδι, ξυναλγῶ.
 Τό, τε γ' με, δοκῶ, ξυγγενὲς ὕτως
 Εσσαναγκάζει, χωρὶς τε γῆρας
 Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
 Νείμαμ', ἢ σοι.
 Γνώσῃ δὲ τὰδ' ὥς ἔτυμ', ὕδὲ μάτην
 Χαριτογλωσσῆν ἐνὶ μοι· φέρε γ'
 Σήμαιν' ὅ, τι χρεῖ σοι συμπράττειν.
 Οὐ γ' ποτ' ἔρεις ὥς Ωκεανὺς
 Φίλος ἐστὶ βεβαγιότερός σοι.

Ἰαμβοί.

ΠΡ. Εα, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
 Ηκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
 Επώνυμόν τε ρεύμα καὶ πείρηρεφῇ
 Αὐτόκλητ' ἀνδρα, τὴν βροτομήτορα
 Ελθεῖν ἐς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
 Εμὰς ἀφίξαι, καὶ ξυναχαλῶν κακοῖς;
 Δέρκεθ δέαμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
 Τὸν βυκαλασθήσαντα τὴν τυραννίδα,
 Οἷαίς ὑπ' αὐτῷ πημοναῖσι κάμπισμαι.

ΩΚ. Ορῶ Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
 Θέλω τὰ λῶσα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ.
 Γίνωσκε σωτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
 Νέες· Νέος γ' καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
 Εἰ δ' ὦδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
 Ρίψεις, τάχ' ἂν βῇ καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
 Θακῶν κλύοι Ζῆς, ὥς σοι τὸν νῦν χόλον
 Παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
 Ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ, ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφεις,

290

300

310

Ζῆτι

Hunc alitem velocibus pennis
Imperio sine lupatis gubernando :
Scias vero me compati forti tuae.
Ad hoc enim, arbitror, me cognatio
Impellit : et extra genus,
Non est cui potiores partes
Impartirem (*cui plus deferam*) quam tibi.
Quam vera haec sint cognosces, neque frustra
Adblandiri meum est. Agedum
Indica in quo sic tibi succurrendum.
Nunquam enim dices quod Oceano
Firmior tibi sit amicus.

I A M B I.

PR. Heu, quid hoc rei? et tu laborum meorum
Venis inspector? quomodo sustinuiſti relinquens
Cognominem fluxum, et petris obſita
Sponte-fabricata antra, hanc ferri-genitricem
Accedere in terram? ecquid ſpectaturus fortunam
Adveniſti meam, et compaſſurus malis?
Intuere ſpectaculum : amicum hunc Jovis,
Qui una conſtitui regnum ejus,
Qualibus ab ipſo miſeriis incurvor.

OC. Video Prometheu : et quidem ſuggerere tibi
Volo optima, licet verſuto.

Cognoſce teipſum, et adapta mores
Novos; nam et novus eſt rex inter deos.
Sin ita aſpera et aculeata verba
Projeceris, forſan te etiam longe ſuperius
Sedens Jupiter audierit, ut tibi amaritudo
Praeſens laborum videatur eſſe ludus.
Proinde miſer, quas habes iras dimitte,

Et quaeras ab hisce solutionem calamitatibus.

Delira forsan videor tibi fari :

Talis vero nimis altiloquae

Linguae, Prometheu, merces evenit.

Tu autem neutiquam es humilis, nec cedis malis,

320

Sed ad praesentia adfiscere alia cupis.

“ Nequaquam tamen, me monitore usus,

“ Contra stimulos pedem protendes, cernens quod

“ Monarcha asper nulli obnoxius imperet.

Proinde ego jam ibo, et tentabo,

Si modo possim te hisce poenis exsolvere.

Tu vero quiesce, neque nimis pervicaciter loquaris.

“ An non accurate nosti, (cum sis abundanter sapiens) quod

“ Linguae temperariae damnum instat ?

PR. Felicem te puto quod extra culpam fies,

330

Cum omnium particeps fueris, omniaque ausus sis mecum.

At nunc omitte, neque sit tibi mei cura.

Omnino enim non persuadebis ei, quia non est exorabilis.

Sed videas ne quid ipse incommoderis hoc itinere.

OC. Longe melior es ad consulendum proximis,

Quam tibimet; hoc re non verbo conjicio.

Sed tu me gliscentem neutiquam retrahas.

Nam dico, audacter dico hanc gratiam mihi

Jovem daturum, ut te ex hisce malis liberet.

PR. Ob haec quidem te probō, neque unquam desinam

(probare :)

340

Nam alacritate non deficiis; veruntamen

Nihil coneris; quia frustra, nihil me juvans,

Laborabis, siquidem velis laborare.

Proinde quiesce, et te hinc amove :

Ego enim etsi infelix sim, non ideo

Velim quamplurimis calamitates contingere.

05

Ζήτη δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.

Ἀρχαί' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·

Τοιαῦτα μῦθοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου

Γλώσσης, Προμηθεῦ, τὰτίχειρα γίνε'.

Σὺ δ' ὕδ' ἐπω ταπεινός, ὕδ' εἴκεις κακοῖς,

320

Πρὸς ταῖς παρῶσι δ' ἄλλα περσλαβεῖν θέλεις.

Οὐκὲν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,

Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκλῦσαι, ὁρῶν ὅτι

Τραχὺς μόναρχος ὕδ' ὑπ' ἄθουτος κρατεῖ.

Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι, καὶ πειράσομαι,

Εὰν δύωμαι, τῶνδε σ' ἐκλῦσαι πόνων.

Σὺ δ' ἡσύχαζε, μηδ' ἄγαν λαβροσόμῃ.

“ Ἡ ἔκ οἷδ' ἀκριβῶς, ὣν περισσόφρων, ὅτι

“ Γλώσση μαλαία ζημία περσρίβε' ;

330

ΠΡ. Ζηλῶ σ' ὅθ' ἕνεκ' ἐκλὺς αἰτίας κυρεῖς,

Πάντων μέλαχὼν καὶ τέτολμηκώς ἐμοί.

Καὶ νῦν ἔασον, μηδέ σοι μελησιάτω.

Πάντως γὰρ ἔπεισεις νιν· ἔγ' ἂν ἀπιθῆς.

Πάπλαινε δ' αὐτὸς μήτι πημανθῆς ὁδῶ.

ΩΚ. Πολλῶ γ' ἀμείνων τὸς πέλαιος φρενὲν ἔφους,

Ἡ σαυτὸν· ἔργῳ καὶ λόγῳ τεκμαίρομαι.

Ορμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντιστάσης.

Αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεάν ἐμοί

Δώσειν Δί', ὥς τῶνδε σ' ἐκλῦσαι πόνων.

ΠΡ. Τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ, καὶ ὕδαμῃ λήξω ποτέ.

340

Προθυμίας γὰρ ὕδ' ἐλλείπεις. ἀτὰρ

Μηδὲν πόνου· μάτην γὰρ, ὕδ' ἐν ὠφελῶν

Ἐμοί, πονήσεις, εἴτι καὶ πονεῖν θέλεις.

Ἀλλ' ἡσύχαζε, σαυτὸν ἐκποδῶν ἔχων·

Εγὼ γὰρ ἔκ εἰ δυσυχῶ, τῶδ' εἵνεκα

Θέλω μ' ἂν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.

ΩΚ.

ΩΚ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ με κασιγνήτην τύχα
 Τείρεσ' Ἀτλαντός, ὃς πρὸς ἑσπέρης τόπῃς
 Ἔστηκε κίον ἕραν' τε καὶ χθονὸς
 Ωμοῖς ἐρείδων, ἄχθος ἔκ δ' ἄλκαλον.
 Τὸν γηγενῆτε Κιλικίων οἰκήτορα
 Ἀνδρῶν ἰδὼν ᾤκλειρα, δαῖον τέρας
 Ἐκαλοντακάρηνον πρὸς βίαν χειρὲ μύθον
 Τυφῶνα θύρον, πᾶσιν ὃς ἀντίστη θεοῖς,
 Σμερδαῖσι γαμφιλαῖσι (υρίζων φόνον·
 Ἐξ ὀμμάτων δ' ἡσραπτε γοργωπὸν σέλας,
 Ως τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βία·
 Ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηὶδὸς ἄγρυπνον βέλος,
 Καλαβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
 Ος αὐτὸν ἐξέπληξε καὶ ὑψηγόρων
 Κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
 Εφεφαλῶθη καὶ ξεβροντήθη δένος·
 Καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήγορον δέμας
 Κεῖται σενωπῷ πλεσίον θαλασσίῃ
 Ἰπνέμυθος ρίζαισιν Αἰτγῶναις ὑπο·
 Κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἡμυθος μυδροκλυπεῖ
 Ἠφαιτος, ἔνθεν ἐκραγῆσονταί ποτε
 Ποταμοὶ πυρὸς δάπλοντες ἀγρίαις γνάθοις
 Τῆς καλλικάρπης Σικελίας λάρας γύας·
 Τοιόνδε Τυφῶς ἐξαναστάς χόλον
 Θερμοῖς ἀπλήσῃ βέλεσι πυρπνόν ζάλης,
 Καίπερ κεραυνῷ Ζηὶδὸς ἠνθρακωμύθος.
 ΠΡ. Σὺ δ' ἔκ' ἀπειρος, ὅδ' ἐμὲ διδασκάλη
 Χρήξεις, (σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίσασα·
 Εγὼ δὲ τὴν παρῆσαν ἀντήλῃω τύχην,
 Ες' ἂν Διὸς φρόνημα λωφίσῃ χόλη.

ΩΚ. Οὐκὲν Προμηθεὺ τῷτο γινώσκεις, ὅτι

“ Οργῆς

O O
 Atlan
 Stat
 Hum
 Et te
 Antr
 Centi
 Typh
 Horre
 Ex oc
 Tanq
 Sed in
 Fulm
 Quod
 Jactat
 Ambu
 Et nu
 Jacet
 Sub ra
 In ver
 Vulca
 Fluvii
 Feraci
 Talem
 Fervid
 Jovis l
 PR.
 Eges;
 Ego au
 Donec
 Oc.

Oc. Non sane : quia me etiam infortunia fratris
 Atlantis affligunt, qui in locis Hesperii
 Stat, coeli et terrae columnam
 350 Humeris sustinens, onus difficulter portatile.
 Et terrigenam illum incolam Ciliciae
 Antrorum conspectus, commiseratus sum, hostile prodigium,
 Centipitem vi domitum
 Typhona impetuofum, qui cunctis restitit diis,
 Horrendis buccis caedem spirans,
 Ex oculis autem fulgurabat visu-terribilem splendorem,
 Tanquam Jovis imperium vi everfurus.
 Sed in illum irruit Jovis vigilans telum,
 Fulmen caducum expirans flammam,
 Quod ei excussit grandifonas
 360 Jaftationes ; nam ufque ad ipfa praecordia ictus
 Ambuftus et tonitruo fractus est viribus :
 Et nunc inutili atque inhonoro corpore
 Jacet prope fretum maritimum
 Sub radicibus Aetnaeis toftus.
 In verticibus autem fummis fedens laminas ignitas subigit
 Vulcanus, unde olim cum-fragore-erumpent
 Fluvii ignis, feris maxillis vorantes
 Feracis Siciliae arva fpatiofa.
 Talem Typhon ebulliet indignationem
 370 Fervidus inexplibilis ejaculationibus procellae flammivomae,
 Jovis licet fulmine concrematus.

Pr. Tu vero non es imperitus, neque me praeceptore
 Eges ; teipsum ferva quocunque fcis modo.
 Ego autem hoc praefens infortunium exantlabo,
 Donec Jovis mens iram deponat.

Oc. Non ergo Prometheu hoc nofti, quod

“ Irae

“ Irae concitatae medici sunt orationes?

PR. “ Si quis tempestive cor molliat,

“ Et non tumentem animum vi attenuet.

OC. At in conando et audendo, quodnam
Cernas inesse damnum, doce me.

PR. Laborem supervacuum, et cum levitate stultitiam.

OC. Sine me hoc morbo laborare, quia

“ Utilissimum est, recte-sapientem non videri sapere.

PR. Meum videbitur delictum esse hoc.

OC. Manifeste domum tua me remittit oratio.

PR. Vide enim ne te mei commiseratio in odium conjiciat.

OC. Num ejus qui nuper obtinuit omnia-gubernantem
thronum?

PR. Hujus cave ne unquam exacerbetur animus.

OC. Tua, Prometheus, calamitas mihi est magistra.

PR. Ito, revertere, retine hanc mentem.

OC. Propenso mihi renuntiaſti haec verba.

Nam viam aeris amplam attingit pennis

Quadricruris ales, et jam libens

In stabulis propriis inclinaverit genua.

EPODICA. *Strophe.*

CH. Deploro tibi exitialem

Fortunam, Prometheus,

Et lachrymas-stillantem ab oculis

Teneris libans fluxum, genas

Humidis fontibus tinxi.

Nam stupenda haec Jupiter

Propriis legibus administrans,

Insolentem ostentat decessoribus

Diis potentiam.

ANTISTROPHE.

Tota vero etiamnum lugubriter

“ Οργῆς νοσήσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι;

ΠΡ. “ Εὰν τις ἐν καιρῷ γε μαλθάσῃ κῆαρ,

“ Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰχναίνῃ βίᾳ.

380

ΩΚ. Ἐν τῷ πεθυμῆσθαι δὲ καὶ τολμᾶν, τίνα
οἷός τις ἐνύσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡ. Μόχθον περισσὸν, κυφόνων τ’ ἀληθίαν.

ΩΚ. Ἐὰ με τίνδε τὴν νόσον νοσῆν, ἐπεὶ

“ Κερόισον, εὖ φρονῖντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡ. Ἐμὸν δοκῆσι τ’ ἀμπλάκημ’ εἶναι τόδε.

ΩΚ. Σαφῶς μ’ ἐς οἶκον σὺς λόγος τέλλει πάλιν.

ΠΡ. Μὴ γὰρ ἔξω θρήνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλλῃ.

ΩΚ. Ἡ τῷ νέον κρατῶντι παγκρατεῖς ἔδρας;

ΠΡ. Τάτῃ φυλάσσει μήποτ’ ἀχθεῶν κῆαρ.

390

ΩΚ. Ἡ σὴ, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.

ΠΡ. Στέλλω, κομίζω, σῶζω τὸν παρὲντα νῦν.

ΩΚ. Ορμωμῶ μοι τόνδ’ ἐθωύξας λόγον.

Λάρον γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαῖον πλεροῖς

Τέτρασσελῆς οἰωνός· ἄσμενος δὲ τ’ ἂν

Σταθμοῖς ἐν οἰκείοις κάμψεν γόνυ.

Ἐπωδικά. Στροφή.

ΧΟ. Στίνω ἔτι τὰς ἐλπομένας

Τύχας Προμηθεῦ,

Δακρυσίαντον δ’ ἄτ’ ὅσων

Ραδίων λειβομένη ρέος, παρειᾶν

400

Νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς·

Ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς

Ἰδίαις νόμοις κραύοντων,

Υπερήφανον τοῖς πάρος θε-

οῖς δαίνουσιν ἀχχίαν.

Ἀντιστροφή.

Πρότατα δ’ ἤδη σοῖσιν

VOL. I.

E

Λέλακε

Λέλακε χώρα,
 Μεγαλοχήμονά τ' ἀρ-
 χαοπρεπῇ γένεσι τὰν (ἂν
 Ξυνομαμόνων τὲ τιμᾶν,
 Οπόσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς
 Ἀσίας ἔδος νέμον),
 Μεγαλοσόνοισι (οῖς πῆμασι
 Συσκᾶμναι θνητοί.

Τροχᾶοι.

Κολχίδος τε γᾶς ἔνοικοι
 Παρθένοι, μάχας ἄτρεσοι,
 Καὶ Σκύθης ὄμιλος,
 Οἱ γᾶς ἔχασον πόρον ἀμφὶ
 Μαῶτιν ἔχουσιν λίμαν,
 Ἀραβίας τ' ἄρειον ἔθνος,
 Ὑψίκρημόν θ' οἱ πόλισμα
 Καυκάσῃ πέλαις νέμον),

Επωδός.

Δαῖος στρατός,
 Οξυπώροισι βρέμων ἐν ἀχμαῖς.
 Μόνον δὴ πρῶθεν ἄλλον ἐν πόνοις
 Δαρμύτ' ἀκαμανιοδέτοις
 Τιτᾶνα λύμας εἰσιδόμεν θεῶν
 Ἀτλανθ', ὃς αἶν ὑπείροχον ὤενος
 Κραλαῖν ὑράνιον τε πόλον
 Νώτοις ὑποβασάζει, βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
 Ξυμπλινῶν, γένε βυθός,
 Κελαῖνός θ' αἶδος ὑποβρέμει μυχός
 Γᾶς, παγαὶ θ' ἀγνωρρύτων ποταμῶν
 Στένεσιν ἄλγος οἰκίρην.

Regio insonuit,
Magnificamque et
Antiquam deflet tuam
Fratrumque dignitatem,
Et quotquot inquilini sacrae
Asiae solum incolunt,
Graviter-gemendis malis tuis
Compatiuntur mortales :

410

TROCHAEI.

Et terrae Colchidos incolae
Virgines, in pugnis intrepidae,
Et plebs Scythiae,
Qui extremum terrae tractum circa
Moeotidem paludem occupant :
Et Arabiae gens Mavortia,
Quique editam civitatem
Prope Caucaſum incolunt,

420

EPODUS.

Exercitus pugnax,
Acuminatarum cuspidum.
Alium quidem solum deorum antea in laboribus
Domitum adamantinis
Corruptelis, Titanem vidi
Atlantem, qui semper supereminens robur
Firmum et coelestem polum
Humeris ingemiscens-sustinet; mugit vero marinus fluctus
Collisus, suspirat fundus,
Et ater Orci secessus fremit
Subtus terram, fontesque fluviorum limpidorum
Deplorant dolorem miserabilem.

431

I AMBI.

PR. Nequaquam existimate fastu aut arrogantia
 Me tacere; sed cogitatione mordetur animus,
 Dum meipsum intueor ita ludibrio exceptum.
 Atqui istis novis diis munera
 Quis alius, quam ego, universim distribuit?
 Sed ea tacco: etenim scientibus illa
 440 Vobis dicerem. Caeterum hominum incommoda
 Audite, ut ipsos rudes prius existentes,
 Intelligentes effeci, et mente praeditos.
 (Dicam vero, nullam reprehensionem in homines habens,
 Sed in iis quae dedi benevolentiam commemorans)
 Qui primum quidem videntes, frustra videbant,
 Audientes non audiebant: sed somniorum
 Imaginibus similes longo tempore
 Omnia temere commiscebant; et neque lateritias
 450 Domos subdiales sciebant, nec operam tignoriam:
 Sed subterranei habitabant, velut rapaces
 Formicae in secessibus antrorum opacis.
 Et nullum erat eis neque hiemis signum,
 Neque floridi veris, neque frugiferae
 Aestatis certum: sed sine ratione omnia
 Agebant, donec ego ipsis ortus
 Astrorum indicavi, et occasus judicatu-difficiles.
 Adhaec numerum (i. *Arithmetica*) artium praestantissimam
 Eis inveni, literarumque connexiones,
 Et memoriam omnium effectricem Musarum matrem: 460
 Primus etiam ad iuga copulavi animalia
 Jugis et corporibus servientia, ut
 Hominum loco maximus labores
 Susciperent: ad currus adjuncti frena tolerantes

Equos,

Ιαμβοί.

ΠΡ. Μή τι χλιδῇ δοκεῖτε μήτ' αὐθαδίᾳ.

Σιγᾶν με· Συνοία δὲ δάπλομα κέαρ,

Ὅρων ἑμαυτὸν ὧδε περσελέμβρον.

Καὶ τοὶ θεοῖσι τοῖς νέοις τέτοισ γέρα

Τίς ἄλλος, ἢ γὰρ, παντελῶς διώρισεν;

Ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδῆμασιν ἂν

Τμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πῆμαλα

Ακῆταβ', ὡς σφᾶς νηπίης ἔνλας τὸ πρῖν,

Εἴπας ἔθικα, καὶ φρενῶν ἐπιβόλους.

(Λέξω δὲ, μέμψιν ἔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,

Ἀλλ' ὦν δέδωκ' εὐνοίαν ἐξηγέμενος)

Οἱ πρῶτα μὲν, βλέποντες ἔβλεπον μάτην,

Κλύοντες ἔκ' ἦκον· ἀλλ' ὀνειράτων

Ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον

Εφύρον εἰκὴ πάλαι, καὶ ἔτε πλινθυφεῖς

Δόμους περσέλης ἴσαν, καὶ ξυλκργίαν·

Καλῶρυχες δ' ἔναγον, ὡς τ' αἰεῖστροι

Μύρμηκες, ἀνέρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.

Ἡ δ' ἔδεν αὐτοῖς ἔτε χεῖμαλος τέκμαρ,

Οὐτ' ἀνθεμώδους ἦρος, ἔτε καρπίμης

Θέρης βέβαγον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν

Ετραστον, ἔσε δὴ σφιν ἀνβολὰς ἐγὼ

Ἀσρων ἔδειξα, τάς τε δυσκρίτους δύσεις.

Καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων

Ἐξέυρον αὐτοῖς, γραμμάτων τὲ συνθέσεις,

Μήμην δ' ἀπάντων μυστομήτορ' ἐργάτιν·

Καὶ δὲ πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα

Ζάγλατι δελεῶσα ζώμασιν δ', ὅπως

Θηλοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων

Πῶνθ'· ὑφ' ἄρματ' ἠγάγον φιληνίης

Ἰππες,

Ἰππες, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλάτῃ χλιδῆς.
 Θαλασόπλαγκτα δ' ἔτις ἄλλος ἀντ' ἐμῆ
 Λινόπλερ' εὖρε ναυτίλων ὀχήματα.
 Τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξδρῶν τάλας
 Βρολοῖσιν, αὐτὸς ἔκ' ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
 Τῆς νῦν παρῆστις πημονῆς ἀπαλλαγῶ.

ΧΟ. Πέπονθας αἰκὲς πῆμ', ἀποσφαλεῖς φρενῶν
 " Πλανᾷ· κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις, ἐς νόσον
 " Πιστῶν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν ἔκ' ἔχεις
 " Εὐρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡ. Τὰ λοιπά μιν κλύεσσα, θαυμάσῃ πλέον
 Οἷας τέχνας τὲ καὶ δόλους ἐμυσάμην.
 Τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πέσοι,
 Οὐκ ἦν ἀλέξιμ' ὕδεν, ὕδὲ βρώσιμον,
 Οὐ Χρισδὸν, ὕδὲ πσιδὸν, ἀλλὰ φαρμάκων
 Χρεῖα καλεσκέλλοιτο, πρὶν ἐγὼ σφίσιν
 Εδειξα κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων,
 Αἷς τὰς ἀπάσας ἐξαμύνοντο νόσους.
 Τρόπος δὲ πολλὰς μανικῆς ἐσοίχισα,
 Κάκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
 Ὑπαρ γνέσθαι, κληδόνας τὲ δυσκρίτους
 Εγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους,
 Γαμφωνύχων τὲ πλῆσιν οἰωνῶν (κεθρῶς
 Διώρισ', οἵτινές τε δεξιῶι φύσιν,
 Εὐώνυμοί τε, καὶ δίαταν ἦντινα
 Εχασ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
 Εχθραὶ τὲ καὶ σέγγιθρα καὶ συνεδρία·
 Σπλάγχνων τὲ λειότησα, καὶ χροῖαν τίνα
 Εχοντ' ἂν εἴη δαίμοσι πρὸς ἡδονήν,
 Χολῆς, λοβῶ τε ποικίλιν ἀμορφίαν,
 Κρίσση τὲ κῶλα (υλκαλυπτά· καὶ μακρὰν

47

48

49

Οὔτις

Equos, ornamentum praedivitis luxuriae.

Marivaga vero, nullus a me alius,

Linivola invenit nautarum vehicula.

Hujusmodi artificia miser cum ego invenerim

Hominibus, ipse non habeo solertiam, qua

Liberer ab hoc nunc praesenti malo.

470

CH. Indignum pateris exitium, mente hallucinatus.

“ Erras, malus vero medicus qui in morbum

“ Prolapsus animum despondes, nec potes invenire

“ Quibus tute remediis sis curabilis.

PR. Reliqua ex me audiens mirabere magis

Quales artes et dolos excogitarim.

Hoc maximum; si quis in morbum incideret

Non erat remedium ullum, neque esculentum,

Neque unguentum, neque poculentum, sed pharmacorum

Inopia exsiccabantur, antequam ego eis

480

Monstravi salubrium medicamentorum compositiones,

Quibus omnes profligarent morbos.

Modos etiam multos vaticinii ordinavi,

Et primus definivi somniorum quatenam oporteat

Rata evenire, et omnia judicatu-difficilia

Explicui ipsis, signaque in viis obvia;

Tum alitum aduncis unguibus volatum accurate

Distinxi, et qui natura dextri,

Et qui sinistri, et qualem vitae rationem

Quique haberent, et quae inter se invicem

490

Inimicitiae, benevolentiaeque et confessus :

Viscerumque laevitatem, et quo colore

Praedita diis volupe essent,

Fellis etiam, et jecinoris variegatam speciem,

Membraque nidore cooperta, et longum

Lumbum

Lumbum comburendo in artem inventu difficilem
 Perduxi homines, et signa flammea
 Revelavi, ante caligine-obducta.
 Atque talia quidem haec : subtus vero terram
 Hominibus abdita commoda,
 Aes, ferrum, argentum et aurum, quis
 Dixerit se eruisse ante me ?
 Nemo, sat scio, nisi qui frustra blaterare volet.
 Uno autem verbo cuncta summatim accipe,
 Omnes artes mortalibus a Prometheo.

CH. Ne deinceps homines juves ultra quam convenit,
 Teipsum vero infelicitèr agentem negligas. Quia ego
 Bonae sum spei te ex hisce vinculis etiamnum
 Solutum, nihilo minus Jove valiturum.

PR. Non haec ita ut fors perfica
 Absolvat fatatum est, sed infinitis cladibus
 Et miseris incurvatus, ita demum vincula evadam.

" Ars vero longe est imbecillior necessitate.

CH. Quis est ergo necessitatis gubernator ?

PR. Parcae triformes, (i. *tres*) memoresque Erinnyes.

CH. Hisne ergo Jupiter impotentior ?

PR. Non sane effugerit ille fato destinatum.

CH. Quid aliud Jovi destinatum quam semper imperare ?

PR. Hoc tu jam non audieris, ne istes.

CH. Num grave quid est quod ita abscondis ?

PR. Recordamini alius sermonis, hunc minime
 Tempus est efferre, sed est occultandus
 Quam maxime : nam hunc retinendo, ego
 Effugiam vincula ignominiosa et miserias.

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

CH. Neutiquam omnia-administrans

Θεῖτ' ἐμᾶ γνώμα κράτος
 Ἀντίπαλον Ζῆς,
 Μὴδ' ἐλινύσασμι
 Θεὸς ὁσίας
 Θοίνας πολινιοσυρμῆα
 Βυφόνους, παρ' Ὀκεανοῖο πατρὸς
 Ἀσβερν ὠρόν,
 Μὴδ' ἀλίτοιμι λόγοις
 Ἀλλὰ μοι τόδε μῦθοι,
 Καὶ μήποτ' ἐκλακείη.

Ἀντιστροφὴ α΄.

“ Ἡδύ τι θαρσαλέας
 “ Τὸν μακρὸν τείνειν βίον
 “ Ἐλπίσι, φανᾶς
 “ Θυμὸν ἀλδαίνυσαν
 “ Ἐν ἄφροσύναις.
 Φρίσσω δέ (εὖ δερκομῆν
 Μυρίοις μόχοις δια-
 κναγόμενον.
 Ζῆνα γ' ὃ τρωμένων,
 Ἰδία γνώμη σέβῃ
 Θνατὺς ἄγαν Προμηθεῦ.

Στροφή β΄.

Φέρ' ὅπως ἄχαρις
 Χάρις, ᾧ φίλος, εἰπέ πῃ τίς ἀλλὰ,
 Τίς ἐφαμερίων ἄρηξις· ὃδ' ἐδέρχθης
 Ολιγοδρανίην ἄκικυν,
 Ἰσόνειρον, ᾧ τὸ φωτῶν ἀλαῖν
 Γένος ἐμπεποδισμῆον·
 Οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν
 Θνατῶν παρεξίστι βυλαί.

530

540

550

A. 6

Vim suam meae voluntati

Opponat Jupiter :

Neque ego cessarim

Ad Deos sacris

Victimis accedere,

Boum mactatorum apud patris Oceani

Fluxum perrennem :

Neque peccem verbis.

Sed mihi hoc maneat,

Nec unquam effluat.

530

ANTISTROPHE I.

" Jucundum spe erecta

" Longam vitam

" Producere, clara

" Animum ampliantem

" Hilaritate.

Ego vero inhorresco te intuens

Infinitis laboribus

Dilaceratum.

Jovem enim non expavescens,

Proprio genio colis

Homines nimis Prometheu.

540

STROPHE 2.

Age quam ingrata

Gratia, O amice, dic quod unquam robur,

Quod auxilium mortalium : non aspexisti

Impotentiam imbellem,

Somnio parem, qua improvidum hominum

Genus est impeditum?

Nunquam Jovis ordinationem

Antevertunt hominum consilia.

550

ANTISTROPHE 2.

Haec didici, tuam
 Exitialem intuens sortem Prometheu :
 Sed ad me advolavit cantio discrepans
 Ab illa quam circum lavacra et lectum
 Tuum canebam, lubentia nuptiali,
 Quando eodem patre progeneratam
 Duxisti Hesionem, dotulibus
 Persuasam, uxorem consortem tori.

560

ANAPAEESTI.

Io. Quae tellus? quod genus (*hominum?*) quem dicam
 me videre
 Istum in vinculis petrosi
 Hiemantem? cujus delicti
 Poenis peris? ostende ubi
 Terrarum aerumnosa errem.

MONOSTROPHICA.

Heu heu, ah ah.
 Rursus me miseram oestrus quispiam stimulat;
 Spectrum Argi terrigenae avertas o Terra.
 Inhorresco illum multioculum bubulcum intuens.
 Incedit ille fraudulentum oculum habens;
 Quem ne defunctum quidem occultat terra.
 Sed ab inferis commeans me miseram
 Exagitat, et errare facit famelicam per maritimam
 Arenam: fistula vero cera-compacta
 Vocalis submurmurat carmen somniferum. Heu heu, quo
 Ubi ubi ubi, quo me longivagi errores impellunt? (quo,
 Quid unquam fidi Saturni, quid unquam,
 Quid unquam deprehendens me delinquentem intricasti
 Hisce calamitatibus? heu heu.

570

Ab

Αντίστροφῃ β'.

Ἐμαθον τάδε, σὰς
 Προσίδῃς ὀλοὰς τύχας Προμηθεῦ.
 Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος περσέπια
 Τόδ', ἐκείνῳ ὅ, τ' ἀμφὶ λοεῖρά τε καὶ λέχος
 Σὺν ὑμνῶν ἰότητι γάμων,
 Ὅτε τὴν ὁμοπάτριον
 Ἐδνοῖς ἤγαγες Ησιόνην
 Πιθὼν δάμαρτρα κοινόλεκτρον.

560

Ανάπαυσοι.

ΙΩ. Τίς γῆ, τί ἄνθος, τίνα φῶ λῶσιν
 Τόνδε χαλινοῖς ἐν περὶνέοισι
 Χειμαζόμενον; τίνας ἀμπλακίης
 Ποινῆς ὀλέκη; σήμενον ὅπη
 Γῆς ἢ μογερά πεπλάνημα.

Μονοσρόφικα.

Α ἄ, ἔα ἔα.

Χρῆει τίς αὖ με τάλαμνον οἶστρος,
 Εἰδῶλον Ἀρβυ γηγῆρας, ἄλδ' ὦ δᾶ,
 Φοβῶμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βῆταν.
 Ὁ δὲ πορδ' ἔδ' δόλιον ὅμμ' ἔχων,
 Οὐκ ἔδε καθανόντα γαῖα κᾶθει.

570

Ἀλλὰ με τὰν τάλαμνον ἐξ ἐνέρων περῶν
 Κυνηγετῇ, πλανᾷ τε νῆσιν ἀνὰ τὰν παραλίαν
 Ψάμμον, ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτλοβῇ δόναξ
 Ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον· ἰὼ ἰὼ, ποῖ ποῖ,
 Πῶ πῶ πῶ πῆ μ' ἄγχι τηλέπλαγκτοι πλάνοι.
 Τί ποτέ μ' ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποῖς,
 Τί ποῖς τὰς τῶν ἐνέζδξας ἄρων
 Ἀμαρβῆσαν, ἐν πημοναῖσιν; ἔῃ.

580

Οἶσρη-

Οἰσρηλάτῳ δὲ δείμασι δειλάαν
 Παράκοπον ᾧδε τείρεις;
 Πυρὶ φλέξον, ἢ χθοὶ κάλυψον, ἢ
 Ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν, μηδὲ μοι
 Φθονήσης Ἀλμάτων ἀναξ.
 Ἀδδὴν με πολύπλευστοι πλάναται
 Γεγυμνάκασιν, ὅδ' ἔχω μαθεῖν ὅπη
 Πημονὰς ἀλύξω.

Ἰαμβοί.

ΧΟ. Κλύεις πρὸς φθεῖμα τὰς βύκερω παρθένες;

590

ΠΡ. Πῶς δ' ἔκλυώ τῆς οἰσροδινήτης κόρης
 Τῆς Ἰναχείης; ἢ Διὸς θάλαττι κέαρ
 Ερῶι, καὶ νῦν τὰς ὑπερμήκεις δρόμους
 Ἦρα συνηὶδός περὶ βίαν γυμνάζει).

Μονοσρόφικα.

ΙΩ. Πόθεν ἐμὴ σὺ πάριδός ὄνομ' ἀπύεις,
 Εἰπέ μοι τᾷ μογερᾷ τίς ὦν, τίς ἄρα μ' ὦ τάλας
 Τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἔτυμα περὶδροεῖς.
 Θεόσυλον δὲ νόσον ἀνόμασας,
 Ἀ' μαράνεις με χρίσας
 Κέντροισι φοιταλέοισιν, ἔ' ἔ.
 Σκιρτημάτων δὲ νήσιον ἀγκίας
 Λαβρόσυλος ἦλθον,
 Ἐπικότοισι μῆδεσι δαμῆϊσα.
 Δυσδαμῶνων δὲ τίνες οἱ, ἔ' ἔ, οἱ' ἐγὼ, μογῶσιν;
 Ἀλλὰ μοι τορῶς τέκμηρον,
 Ο, τε μ' ἐπαμμόφει παθεῖν,
 Τί μὴ χρή. τί φάρμακον νόσου,
 Δαΐζον, εἴπερ οἶδα, θρόει,
 Φράζει τᾷ δυσπλάνῳ παρθένω.

600

Ἰαμβοί.

Ab oestro illato terrore miseram
 Amentem itane vexas?
 Igne combure, aut terra absconde, aut
 Da (*me*) marinis monstribus pabulum: ne mihi
 Invideas haec vota rex.
 Satis me errores multivagi
 Exercuerunt, nec scire possum qui
 Aerumnas evitem.

I A M B I.

CH. Audin' alloquutionem virginis illius cornigeræ? 590

PR. Quomodo non audiam illam oestro percitam puellam
 Inachida, quæ Jovis calfacit cor
 Amore, et nunc longinquis curfibus
 Junoni invisa, per vim exercetur?

MONOSTROPHICA.

Io. Unde tu patris mei nomen pronuntias?
 Dic mihi infelici, quis tu? quis miser me
 Miseram adeo vere alloqueris?
 Etiam divinitus-immissum morbum edixisti,
 Qui me pungens tabefacit
 Stimulis furialibus, heu heu. 600
 Ideo famelicis flagris saltuum
 Curfu-concita veni,
 Domita consiliis infensis.
 Quinam autem infelicium sunt (heu heu) qui perinde ac ego
 laborant?
 Sed mihi diserte significa
 Quid me adhuc manet pati,
 Quid non oportet: quod remedium morbi,
 Indica, si scis, ediffere,
 Dic vagabundæ virgini.

I AMBI.

PR. Dicam tibi plane rem omnem quam scire expetis;
 " (Aenigmate non involvens, sed sermone simplici, 611

" Sicut ad amicos os aperire expedit.)

Dator^e in ignis mortalibus, cernis Prometheum.

IO. O qui in adjumentum commune hominibus apparuisti

Miser Prometheu, cujus causa haec pateris?

PR. Modo desii meas deslere aerumnas.

IO. Non praeberis mihi hoc officii?

PR. Dic quod postulas; nam quidvis ex me percipies.

IO. Indica quis in praeupta illa rupe te alligavit.

PR. Jovis quidem consilium, Vulcani vero manus. 620

IO. Sed qualium delictorum poenas luis?

PR. Tantum duntaxat tibi enarrasse fatis est.

IO. Quin adhaec etiam indica quod tempus mihi

Finis erit vagationis miserae.

PR. Satius est te ignorare haec quam cognoscere.

IO. Ne tu id me celes quod sum passura.

PR. Atqui haud invideo tibi hoc officii.

IO. Cur ergo cunctaris quin efferas rem omnem?

PR. Invidia nulla; sed vereor animum turbare tuum.

IO. Ne de me sollicitus sis magis quam dulce est mihi.

PR. Quia cupis, dicendum est; ergo audias. 631

CH. Nondum quidem, sed et mihi partem voluptatis praebeas,

Prius hujus cognoscamus morbum,

Ipse exponente aerumnas exitiales:

Reliqua vero certamina ex te edoceantur.

PR. Tuum est Io eis hoc indulgere officii

Cum ob alia, tum quia sunt patris sorores.

" Quia deslere et deplorare casus (suos)

" Ibi, ubi est quis relaturus lachrymas

Ιαμβοί.

ΠΡ. Λέξω τοῦτως σοι πᾶν, ὅ, τι χρήσεις μαθεῖν, 610
 “ (Οὐκ ἐμπλέκων ἀνίσματ’, ἀλλ’ ἀπλῶ λόγῳ,

“ Ὡς περ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν νόμα)

Πρὸς βροτοῖς δοτῆρ’ ὄρας Προμηθεά.

ΙΩ. Ω κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,

Τλήμων Προμηθεῦ, τῷ δίκην πάχεις τάδε;

ΠΡ. Ἀρμοῖ πέπαυμα τὸς ἐμὲς θνητῶν πόνους.

ΙΩ. Οὐκὲν πόροις ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡ. Λέγ’ ἤντιν αἰτῇ· πᾶν γ’ ἐκπύθοιό με·

ΙΩ. Σήμενον ὅσις ἐν φαράγῃ σ’ ὥχμασε.

ΠΡ. Βέλεμα μὲν τὸ δῖον, Ηφάστῳ δὲ χεῖρ. 620

ΙΩ. Ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνεις;

ΠΡ. Τούτῳτ’ ἀρκῶ σοι λαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ. Καὶ πρὸς γε τέτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης

Δεῖξον τίς ἔσται τῇ ταλαπύρῳ χρόνος.

ΠΡ. Τὸ μὴ μαθεῖν σοι κρείσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ. Μήτοι με κρύψης τῷ ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡ. Ἀλλ’ ἔμεγαλῶ τῷδε σοι δωρήματος.

ΙΩ. Τί δῆτα μέλλεις μὴ ἔγεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

ΠΡ. Φθόγος μὲν ἔδεις, σὰς δ’ ὀκνῶ θράξαι φρένας.

ΙΩ. Μὴ με προκίδῃς μάστον ὥς ἐμοί γλυκύ. 630

ΠΡ. Επεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δῆ.

ΧΟ. Μήπογε· μοῖραν δ’ ἠδονῆς καί μοι πόρε.

Τὴν τῆσδε πρῶτον ἰσορήσωμαι νόστον,

Αὐτῆς λεγέσης τὰς πολυφθόρας τύχας·

Τὰ λοιπὰ δ’ ἄθλων σὺ διδάχῃτω πάρα.

ΠΡ. Σὺν ἔρπον ἰοῖ ταῖς δ’ ὑπεργῆσται χάριν,

Ἀλλωσι πάντως ἢ κασιγνήταις πατρός.

“ Ὡς ἀποκλαῦσαι καποδύρεσθαι τύχας

“ Εἰ μὴ ὅπῃ μέλλῃ τις οἴσεται δάκρυ

“ Πρὸς τῷ κλυόνων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.

ΙΩ. Οὐκ οἶδ’ ὅπως ὑμῖν ἀπισήσά με χρεῖ,
 Σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ περὶ χρήζει,
 Πάσθεδε· καί τοι καὶ λέγασ’ ὀδύρομαι
 Θεόστυλον χειμῶνα, καὶ διαφθορὰν
 Μορφῆς, ὅθεν μοι χετλίᾳ προσέπτατο·
 Αἰὶ γὰρ ὄφεις ἐννυχὶ πολέμωμαι
 Ες παρθενῶνας τῆς ἐμῆς, παρηγόρην
 Λείοισι μύθοις· ὦ μέγ’ ἁδαιμῶν κόρη,
 Τί παρθενὴν δαρὸν, ἐξόν σοι γάμῳ
 Τυχεῖν μεγίστη; Ζῆς γὰρ ἡμέρῃ βέλῃ
 Πρὸς σὺ τέθαλλ’), καὶ συνάγρεσθαι Κύπριν
 Θέλει· σὺ δ’ ὦ πᾶν μὴ πολυχρήστῃς λέχος
 Τὸ Ζηνὸς, ἀλλ’ ἐξελθε πρὸς Λέρνης βαθὺν
 Λειμῶνα, ποίμνας βυσάσεις τὲ πρὸς πᾶλρος,
 Ὡς ἂν τὸ δῖον ὄμμα λωφήσῃ πτόθι·
 Τοιοῖσδε πᾶσας ἀφρόνας ὀνειράσι
 Ξυνειχόμεν δύσηνος, ἔσε δὴ πᾶλρι
 Ετλην γεγωνεῖν νυκλίοιτ’ ὀνειράλια.
 Ο δ’ ἔσε Πυθῶ, καὶ πὶ Δωδώνῃν πυκνὸς
 Θεωπρόπης ἱάλλεν, ὥς μάθοι τί χρεῖ
 Δρῶντ’ ἢ λέγοντα, δαίμοσι πρᾶττειν φίλα.
 Ηκονδ’ ἀναγέλλοιες ἀγολοσόμους
 Χρησμούς, ἀσήμως δυσκρίτως τ’ εἰρημόμους.
 Τέλος δ’ ἐναργῆς βᾶξις ἦλθεν Ἰνάχω
 Σαφῶς ἐπισκῆπτισσα καὶ μυθεμένη,
 Εξω δόμων τὲ καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμὲ,
 Αφείλον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ’ ἐχάτοις ὄροις.
 Κ’ εἰ μὴ Δέλοι, πυρῶπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
 Κεραυνόν, ὅς πᾶν ἐξαΐσῃ γῆρος.
 Τοιοῖσδε πειοθεῖς λοξίῃ μαλ’ ἄμασιν,

64

65

66

67

E

“ Ab auditoribus, habet operae pretium.

Io. Non scio quomodo debeam vobis refragari :

Sed sermone perspicuo totum quod cupitis

Cognoscetis : tametsi doleam etiam enarrans

Unde divinitus-immissa tempestas, et permutatio

Formae mihi calamitosae accidit.

Nam semper nocturnae visiones ventitantes

In thalamos meos, demulcebant me

Lenibus verbis : O perbeata puella,

Cur diu permanes virgo, cum liceat tibi conjugium

Nancisci praestantissimum ? Jupiter enim jaculo desiderii 650

A te (misso) incaluit, et Venerem communicare

Cupit : tu autem (puera) ne apolactises (*recalcitres*) cubile

Jovis, sed exeas ad Lernae profundum

Pratum, et pascua et bovia patris,

Ut Jovis oculus deponat desiderium.

Talibus somniis totas noctes

Misera occupabar, donec patri

Auderem narrare somnia noctu ventitantia.

Ille autem ad Pytho et in Dodonam crebros

Oraculorum-consultores mittebat, ut cognosceret quid 660

Agendo aut loquendo gratificaretur diis.

Illi reversi nuntiarunt ambigui-sensus

Oracula obscure et intricate prolata.

Tandem apertum vaticinium venit Inacho

Diserte praecipiens et jubens

Extra domum et patriam me pellere,

Ut libera errem in extremis terrae finibus.

Quod si nolit, a Jove venire flammam

Fulmen, quod totam familiam delebit.

Talibus persuasus Apollinis vaticiniis,

Expulit et exclusit me domo
 Invitam invitus : quia coegit eum
 Jovis imperium per vim haec facere.
 Statim vero forma et animus perversi
 Fiebant, et cornuta, ut videtis, acuto
 Stimulata oestro, saltu lymphatico
 Ferebar ad potu-salubrem fluxum Cenchreae,
 Altumque Lernae (fontem :) bubulcus vero terrigena
 Intemperans ira Argus insequabatur, multis
 Oculis observans gressus meos.
 Inopinatum autem eum et repentinum fatum
 Vita privavit. ego vero oestro percita
 Flagro divino de terra in terram agitor.
 Audis quae acta sunt, si autem habeas dicere quid
 De malis reliquum sit, indices, nec me cujus es misertus
 ‘ Demulceas verbis fallacibus. Nam luem
 “ Turpissimam judico orationem compositam.

S Y S T E M A.

C H. Mitte, mitte : desiste, heu :
 Nunquam nunquam optarim tam insolitam orationem per-
 venire
 Ad aures meas, neque ita tristia visu
 Et intolerabilia damna, piacula, terricula ancipiti
 Stimulo refrigerare animum meum.
 Heu heu, fatum fatum,
 Inhorruí cum aspexerim negotium Ius.

I A M B I.

P R. Ante ingemiscis, et terrore plena es,
 Cohibe (*te*) donec reliqua etiam addiscas.
 C H. ‘ Dicas, edoceas : nam aegrotantibus dulce est
 “ Clare in antecessum nosse mali residuum.
 P R. Priorem petitionem obtinuistis a me

Facile

Εξήλασέν με κατέκλεισε δωμάτων
 Λήσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
 Δὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πρᾶσσειν τάδε.
 Εὐθὺς δὲ μορφῇ καὶ φρένες διάστροφοι
 Ἦσαν, κεράσις δ', ὡς ὁρᾷτ', ὄξυσόμοι
 Μύωπι χριοδεῖς, ἑμμανεῖ σκιρτήματι
 Ἦστον πρὸς εὐποτόν τε Κερχνεῖας ῥέος,
 Λέρης ἄκρην τέ· βυκόλος δὲ γηγῆρης
 Ἀκράτος ὀργὴν Ἀρτος ὠμάρλει, πυκνοῖς
 Οὐστοῖς δεδορκῶς τὰς ἐμὰς κατὰ σίβυας.
 Ἀπροδόκητος δ' αὐτὸν ἀφνίδιος μόρος
 Τῷ ζῆν ἀπεσέρησεν. οἰσρόπλιξ δ' ἐγὼ
 Μάστιγι θεῖα γῆν παρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
 Κλύεις τὰ πρᾶχθέντ', εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ, τι
 Λοιπὸν πόνων, σήμανε· μηδέ μ' οἰκίσσας
 'Εὐνθαλπε μυθοῖς ψάδεσιν· νόσημα γὰρ
 " Αἰχισον εἶναι φημι συνθέτως λόγους.

Σύστημα.

ΧΟ. Εα, ἔα· ἄπεχε, φεῦ·
 Οὔ ποτ' ἔποτ' ἠνυχόμην ξένος μολεῖσθαι λόγους
 Ες ἀκοὰν ἐμὴν, ἔδ' ὧδε δυοδέαλα
 Καὶ δύσοισα πῆμαλα, λύμαλα, δέσματ' ἀμφήκει
 Κείρω ψύχειν ψυχὰν ἐμὴν·
 Ἰὼ ἰὼ, μοῖρα, μοῖρα,
 Πέφρικ', εἰσίδῶσα πρᾶξιν ἱῶς.

Ἰαμβοί.

ΠΡ. Πρόγε σεναίεις, καὶ φόβῳ πλεία τις εἶ.
 Ετίχεις ἔς' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθης.
 ΧΟ. 'Λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσῶσι τι γλυκὺ,
 " Τὸ λοιπὸν ἄλλος πρᾶξεπίσασθαι τῶρως.

ΠΡ. Τὴν πρίν γε χρεῖαν ἠνύσαοδ' ἐμὲ πάρα

Κύφως·

Κέφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρήζετο
 Τὸν ἄμφ' ἑαυτῆς ἄθλον ἐξηγεμῆνης·
 Τὰ λοιπὰ νῦν ἀνέταθ', οἷα χρὴ πάθῃ
 Τληπόλεως Ἡρας τήνδε τὴν νεάνίδα.
 Σὺ δ' Ἰνάχειον σπέρμα τὸς ἐμὲς λόγους
 Θυμῷ βάλλ', ὥς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδῷ.
 Πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίκ' αὖτις ἀνιολὰς
 Στρέψασα λαοτὴν, σείχ' ἀνιρότεις γυῖας·
 Σκύθας δ' ἀφίξῃ νομάδας, οἱ πλεκίᾳς σέγας
 Πεδάρσιοι νάυσ' ἐπ' ἀκύκλοις ὄχοις,
 Ἐκιδόλοις τόξοισιν ἐξηρημύοι.
 Οἷς μὴ πελάζειν· ἀλλ' ἀλιόνοις πόδας
 Χρίμπλῃσα ῥαχίασιν ἐκπερᾶν χθόνα.
 Λαῶας δὲ χεῖρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
 Οἰκῶσι Χάλυβες, ἕς φυλάξασθαι σε χρὴ.
 Ἀνήμεροι γὰρ, ὕδὲ πρόσωπασοι ξένοις.
 Ἡξεῖς δ' ὕβρισιν πόσα μὲν ἐψάδωνυμον,
 Ὅν μὴ περάσῃς· ἐ γὰρ εὐβαλὸς περᾶν,
 Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὄρων
 Ὑψιστον, ἐνθα πόσα μὲς ἐκφυτᾶ μῆδος
 Κροιάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
 Κορυφὰς ὑπερβάλλουσας, ἐς μεσημβρινὴν
 Βῆναι κέλευθον, ἐνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
 Ἡξεῖς συγάνορ', αἱ Θεμισκυρὰν πόλει
 Καλοικίῃσιν ἄμφι Θερμώδονθ', ἵνα
 Τραχεῖα πόντις Σαλμυδησίᾳ γνάθος
 Ἐχθρόξενος ναύτησι, μῆλ' ἰνὰ νεῶν·
 Αὐτὰί σ' ὁδηγήσῃσι καὶ μάλ' ἀσμενῶς.
 Ἰωδὸν δ' ἐπ' αὐταῖς ξεινοπόροις λίμνης πύλας
 Κιμμερικὸν ἦξεῖς, ὃν δρασυπλᾶλ' ἔχῃς σὲ χρὴ
 Διπύσας ἀνλῶν' ἐκπερᾶν μαγωγικόν·

Facil
 Ad f
 Reli
 A Ju
 Tu v
 Anin
 Prim
 Conv
 Acce
 Inco
 Arcu
 Quil
 Tefo
 Ad f
 Chal
 Sunt
 Perv
 Que
 Priu
 Alti
 Ex
 Tra
 Vian
 Viro
 Circ
 Est
 Nau
 Ista
 In i
 Cim
 Def

Facile (primum enim hanc audire voluistis

Ad se pertinentes aerumnas declarantem)

Reliqua nunc accipite, qualia oportet mala

A Junone hanc juvenculam pati.

Tu vero Inachi seminium verba mea

Animo conde, ut exitus ediscas itineris.

Primum quidem hinc ad exortum solis

Conversa transi inarata juga :

Accedes vero ad Scythas Nomadas, qui casae vitiles

Incolunt sublimes super rotundis curribus,

Arcubus longe-jaculantibus instructi :

710

Quibus ne propinques, sed pedes ad fluctifona

Tesqua declinans terram pertranseas.

Ad sinistram autem manum fabri ferrarii

Chalybes habitant, a quibus oportet te cavere.

Sunt enim immites et inaccessi peregrinis.

Pervenies etiam ad fluvium insolentem haud falso nomine,

Quem ne transeas ; quia non est facilis vadatu,

Priusquam ad ipsum venias Caucaum, montium

Altissimum, ubi fluvius effundit vim

Ex lateribus editioribus : sed oportet astris-vicina

720

Transcendentem cacumina ad meridianam

Viam tendere, ubi ad Amazonum aciem

Virorum adversatricem appuleris, quae aliquando Themis-
cyram

Circa Thermodontem incolent, ubi

Est asper ponti Salmydessius sinus

Nautis inhospitalis, noverca navium :

Istae te deducunt et valde lubenter.

In ipsis autem angustis portis paludis Isthmum

Cimmericum attinges, quem oportet te audacter

Deserentem trajicere angustias Maeoticas :

730

Erit

Erit vero hominibus fama in aeternum ingens
 Tui transitus, nam Bosphorus cognomine
 Indigitabitur. Solum autem Europae relinquens
 Pervenies in continentem Asiaticam; nunquid vobis videtur
 Deorum gubernator in omnibus simul
 Violentus esse? huic enim mortali Deus
 Commisceri volens, eam in istos conjecit errores.
 Acerbum comparasti, o puella, conjugii tui
 Procum; quas enim jam audisti narrationes
 Puta tibi esse ne prooemia quidem eorum quae dicenda sunt.

IO. Hei mihi mihi. cheu cheu.

741

PR. Tu rursus exclamas et singultis; quid
 Facies ubi reliqua auscultes mala?

CH. Num quid reliquum est mali quod illi dicas?

PR. Imo tempestuosum mare noxiae calamitatis.

IO. Quid ergo lucri mihi vivere, quin potius illico
 De hac aspera petra memet projecerim,
 Ut in terram decidens, ab omnibus malis
 ‘ Liberarer? Nam satius est semel mori
 ‘ Quam diebus (*vitae*) omnibus mala perpeti.

750

PR. Nae aegre ferres meas afflictiones,
 Cui non est fato-concessum mori:
 Hoc enim fuerit malorum liberatio:
 Nunc vero nullus est finis mihi propositus
 Laborum, antequam Jupiter regno excidat.

IO. Nunquid aliquando erit ut Jupiter e principatu ex-
 cidat?

Gauderem, puto, istam conspicata cladem;
 Quippe ni, cum a Jove malis afficiar?

PR. Haec igitur ita esse cognoscere potes.

IO. A quo spoliabitur sceptro regio?

760

PR. Ipse a suis judicii-inanibus consiliis.

Io.

Ἐσαυ δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
 Τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
 Κεκλήσε'). λιπύστα δ' Εὐρώπης πῆδον,
 Ἡπειρον ἤξεις Ἀσιάδ'. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ
 Ὁ τῷ θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
 Βίαιος εἶναι, τῇδε γ' Ἰνδιτῇ θεός
 Χρῆζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπ' ῥῆνιφε πλάνας.
 Πικρὴ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῷ σῶν γάμων
 Μυσεῖρος. ἔς γ' οὖν ἀκήκοας λόγους
 Εἶναι δόκ' εἰ μὴδέπω ἵ πεσοιμίσις.

740

ΙΩ. ἰὼ μοι μοι. ἔ-ἔ-ἔ-ἔ.

ΠΡ. Σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀγαμυχθίζη· τί πα
 Δράσεις ὅταν τὰ λοιπὰ συνθάνῃ κακὰ;

ΧΟ. Ἡ γ' τι λοιπὸν τῇδε σημάτων ἐρεῖς;

ΠΡ. Δυχείμερόν γε πῆλαγος ἀτηρᾶς δύης.

ΙΩ. Τί δὴτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' ἔκ' ἐν τάχ' ἔ
 ῥῃν' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ σύφλῃ πέτρας,

Ὅπως πῆδω χρίψασα, τῷ πάντων πόνων

Ἀπὸ πλάγῃ; κρείσσον γ' εἰσάπαξ θανεῖν,

Ἡ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάχειν κακῶς.

750

ΠΡ. Ἡ δυσπετιῶς ἂν τὸς ἐμὸς ἄθλος φέροις,

Ὅτω θανεῖν μὲν ἐστὶν ἔ πεπρωμένον·

Αὕτη γ' ἦν ἂν σημάτων ἀπαλλαγὴ·

Νῦν δ' ἔδεν ἐστὶ τέρμα μοι περ κείμενον

Μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

ΙΩ. Ἡ γ' ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;

Ἡδοίμ' ἂν, αἶμα, τήνδ' ἰδῶσα συμφορὰν·

Πῶς δ' ἔκ' ἂν, ἥ τις ἐκ Διὸς πάχω κακῶς;

ΠΡ. Ὡς τοῖνυν ὄντων τῶνδε εἰ μαθεῖν πάρα.

ΙΩ. Πρὸς τῷ τύραννι χηπύρα (κυληθήτε);

760

ΠΡ. Αὐτὸς πρὸς αὐτῷ κενοφρόνων βελιδμάτων.

VOL. I.

Η

ΙΩ.

ΙΩ. Ποίω τρόπῳ σήμενον, εἰ μήτις βλάβῃ.

ΠΡ. Γαμῆ γάμον τοῖστων, ὧ ποτ' ἀχαλᾷ.

ΙΩ. Θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥιπτόν, φράσον.

ΠΡ. Τί δ' ὄντιν; ἔρδ' ῥιπτόν αὐδάσθαι τάδε.

ΙΩ. Ἡ πρὸς δάμαρτος ἐξανίστα' ἑρόνα;

ΠΡ. Ἡ τεξέλα' γε παῖδα φέρτερον παῖρος.

ΙΩ. Οὐδ' ἐστὶν αὐτῷ τῆς δ' ἀποστροφῇ τύχης;

ΠΡ. Οὐ δῆτα, πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ.

ΙΩ. Τίς ἔν' ὁ λύσων σ' ἐστὶν ἄκοιτος Διός;

770

ΠΡ. Τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεῶν.

ΙΩ. Πῶς εἶπας; ἢ μὲν πᾶς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;

ΠΡ. Τρίτος γὰρ ἦνεν πρὸς δέκ' ἀλλαξιν γοναῖς.

ΙΩ. Ἡ δ' ἐκ' ἐτ' ἀξυμβλητος ἢ χρησμοδία.

ΠΡ. Καὶ μηδὲ λατῆς ἐκμαθεῖν ζητὶ πόνους.

ΙΩ. Μὴ μοι πωτείων κέρδος, εἴτ' ἀποσέρῃ.

ΠΡ. Δυσὲν λόγοις (εὖ πατέρω δωρήσομαι.

ΙΩ. Ποίῳ προδείξον, ἄρεσιν τ' ἐμοὶ δίδῃ.

ΠΡ. Δίδωμ'· ἐλθ' ῥδ' ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι.

Φράσω λαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

780

ΧΟ. Τέτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν

Θέδαι δέλησον, μηδ' ἀτιμάσης λόγους.

Καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάην,

Ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τῷτο ῥδ' ποθῶ.

ΠΡ. Επεὶ πεθυμῆσθ', ἐκ ἐναντιώσομαι

Τὸ μὴ ἔγωγε πᾶν ὅσον περὶ χρεῖζε.

Σοὶ πρῶτον ἰοῖ πολύδορον πλάην φράσω,

Ἦν ἐγγραφὴ σὺ μνήμοσιν δέλοισ φρενῶν.

Οταν περάσης ρεῖθρον ἡπείρων ὄρον,

Πρὸς ἀντολὰς φλογωπὰς ἡλιοσιβείας

790

Πόντῳ περῶσα φλοῖσθον, ἔσ' ἂν ἐξίκη

Πρὸς γοργόνεια πεδία Κιωνίας, ἵνα

Αἰ

IO. Quomodo indica, nisi quid inest incommodi.

PR. Tale junget conjugium, cujus olim poenitebit.

IO. Divinumne, an humanum? dicas, si fas dicere.

PR. Quid quale illud sit? (quaeris) non licet efferre.

IO. Nunquid per uxorem regno deturbabitur?

PR. Quae scilicet pariet filium patre praestantior.

IO. An illi nulla est hujus calamitatis averfio?

PR. Non sane, priusquam ego ex vinculis solutus fuero.

IO. Quis ergo est te soluturus invito Jove? 770

PR. Oportet esse quendam ex posteris tuis.

IO. Quid ais? meusne filius te liberabit a malis?

PR. Tertius genere a decem aliis generationibus.

IO. Haec vaticinatio non adhuc est facilis intellectu.

PR. Quin neque tuas anquiras aerumnas.

IO. Ne me porrecto beneficio continuo prives.

PR. Duarum narrationum alterutra te donabo.

IO. Quarum? indica et da mihi delectum.

PR. Contribuo: elige aut reliquos labores tibi

Aperte indicabo, aut eum qui me soluturus est. 780

CH. Harum quidem istam illi, hanc autem mihi gratiam
Concedas, neque posthabeas petitionem.

Isti quidem narres reliquam errationem,

Mihi vero liberatorem: hoc enim cupio.

PR. Quandoquidem cupitis, non refragabor

Quin exponam omne quicquid est quod vultis insuper.

Tibi Io primum edisseram multiplicem errorem,

Quem tu inscribas memori mentis tabula.

Quando transferis fluvium continentium terminum,

Ad ortum lucidam solis-orbitae

790

Maris trajiciens fremitum, donec pervenias

Ad campos Gorgonios Cisthinae, ubi

Phorcides puellae longaevae habitant
 Tres cygniformes, oculum communem possidentes
 Et dentem unum, quas neque unquam sol aspicit
 Radiis, neque nocturna luna.
 Prope autem harum sorores tres aligerae
 Anguicomae viris-invisae Gorgones,
 Quas homo nullus conspicatus retinebit spiritum.
 Talem tibi hujus indico praecautioem.
 Aliud vero audias ingratum spectaculum.
 Voraces enim mutos Jovis canes
 Gryphes caveto, et monoculum exercitum
 Arimasporum equestrem, qui aurifluum
 Habitant juxta laticem Plutonis alvei :
 Hos tu ne adpetas. Sed in longinquam terram
 Ad populum nigrum pervenies, qui ad solis
 Degunt fontes, ubi fluvius Aethiops.
 Hujus incedas juxta ripas, donec attingas
 Catabasium, ubi de montibus byblinis
 Nilus effundit fluxum venerandum potu-jucundum.
 Hic te ducet in terram triquetram
 Nilotida, ubi longam coloniam
 Condere tibi Io et filiis (tuis) est fato concessum.
 Horum si quid est tibi imperfectum et inventu-difficile,
 Repetas et planius ediscas :
 Quippe mihi plus adest otii quam velim.

CH. Si quid huic reliquum aut omissum
 Narrare potes de vagatione valde pernicioſa,
 Narra ; ſin autem omnia expoſuiſti, nobis viciffim officium
 Praeſta quod petimus, ſiquidem meminiffi.

PR. Haec terminum percepit totius vagationis ſuae:
 Sed ut ſciat ſe non fruſtra audire me,

Αἱ Φορκίδες νάησι δῖναμαὶ κόραι
 Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὅμμι' ἐκλήμμεν,
 Μονόδοιες, ἃς ἔθ' ἥλιος περσδέρκε')

Αἰῖσιν, ἔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
 Πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς καλὰπτεροι,

Δρακονόμαλλοι Γοργόνες βρολοσυγεῖς,
 Ἀς θνητὸς ὕδεις εἰσίδων ἔξει πνοάς·

Τοῦτο μὲν σοὶ τῷτο φρέριον λέγω.

Ἀλλην δ' ἄκυσον δυσχερῇ θεωρίαν.

Οἰζυόμενος γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας

Γρύπας φύλαξαι, τόντε μινῶπα στρατὸν

Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἱ χρυσόρρυτον

Οἰκῶσιν ἀμφὶ νῆμα Πλάτωνος πόρε·

Τύτοις σὺ μὴ πέλαιζε. τηλερὸν δὲ γῆν

Ἡέεις κελαρνὸν φύλον, οἱ περὶς ἡλίε

Νάησι πηγαῖς, ἐνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.

Τύττε παρ' ὄχθας ἔρφ', ἕως ἂν ἐξίκη

Κελιασμοδόν, ἐνθα βυθλίνων ὀρῶν ἄπο

Ἰησι (εἰπὼν Νῆλος εὐπόλον ρέας.

Οὗτός σ' ὁδῶσι τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα

Νειλῶτιν, ἧ δὲ τὴν μακρὰν ἀποκίαν

Ἰοὶ πέπρω') σοὶ τε καὶ τέκνοις κλίσαι.

Τῶν δ' εἴ τι σοὶ φελλόν τε καὶ δυσάρετον,

Επαταδίπλαζε, καὶ λαφῶς ἐκμάιθανε·

Σχελὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεσί μοι.

ΧΟ. Εἰ μὲν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμνύον

Ἐχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,

Λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἰρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν

Δὸς ἢν τιν' αἰτήμεδα, μέμνησαι δέ πε.

ΠΡ. Τὸ πᾶν πορείας ἦδε τέρμ' ἀκήκοεν.

Ὅπως δ' ἂν εἶδῃ μὴ μάτην κλύεσά με,

Ἄ' πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε, φράσω,
 Τεκμήριον τῷτ' αὐτὸ δὲς μύθων ἐμῷ.
 Οχλον μὲν ἔν τὸν πλείστον ἐκλείψω λόγων,
 Πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σὼν πλανημάτων.
 Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
 Τὴν ἀπύωντόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
 Μανθεῖα θῶκός τ' ἐσὶ θεσπρωτῷ Διός,
 Τέρας τ' ἄπισον, αἱ περὶ πόροι δρῦες.
 Ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κ' ἔδεν ἀνικλήριος
 Προσηγορέθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
 Μέλλουσ' ἔσεαδ', εἰ τῶνδε περὶ στήθεσσι σέ τι.
 Ἐνθεῦθεν οἰσρήσασα τὴν παρὰ κλίαν
 Κέλδθον, ἥξας πρὸς μέγαν κόλπον Ρέας,
 Ἀφ' ἧ παλὶμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις.
 Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχῶς,
 Σαφῶς ἐπίσατ', Ἴόνιος κληθῆσέ),
 Τῆς σῆς πορείας μνημα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
 Σημεῖά (οἱ τὰδ' ἐσὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
 Ὡς δέρε) πλείον τι τῷ πεφατμένῳ.
 Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδε τ' ἐς κοινὸν φράσω,
 Ἐς ταυτὸν ἐλθὼν ἥδ' ἀλάλῃ λόγων ἵχνος.
 Ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐχάστη χθονός,
 Νείλῳ πρὸς αὐτῷ τόμασι καὶ περὶ χώμασι.
 Ἐνθαυθα δὴ (εἰ Ζῆς τίθησιν ἔμφρονα,
 Ἐπαφῶν ἀταρβῆ χειρὶ καὶ δίγῳ μόνον.
 Ἐπώνυμον δὲ ἥδ' Διὸς ἡμιμάτων
 Τέξεις κελαινὸν Ἐπαφον· ὃς καρπώσεται)
 Ὅσῃν πλατύρρης Νείλος ἀρδᾷ χθόνα.
 Πέμπῃ δ' ἀπ' αὐτῷ ἥνα πενήκηκός περ
 Πάλιν πρὸς Ἀργὸς ἔχ' ἐκὼς ἐλᾷσεται)
 Θηλύπορος, φάγυσσά (συγγενὴ γάμον

830

840

850

Alt.

Quae
 Hoc o
 Sed o
 Et pe
 Postq
 Est ac
 Et or
 Mirac
 A qui
 Saluta
 Conju
 Inde
 Viam
 Unde
 In po
 (Pro
 Monu
 Haec
 Cerna
 Reliq
 Rever
 Urbs
 Ad ip
 Ibi q
 Placit
 Cogn
 Paries
 Quan
 Ab il
 Redib
 Foem

Quae prius exantlavit quam huc venit exponam,
Hoc ei exhibens signum (*veritatis*) orationis meae.

Sed omittam verborum turbam plurimam,

Et pergam ad ipsum errorum terminum.

Postquam pervenisti in regionem Molossam,

Est ad eminentem Dodonam, ubi

Et oraculum et sedes Jovis Thesproti,

Miraculumque incredibile quercus adloquaces,

A quibus tu clare et non aenigmaticè

Salutata es inclyta Jovis futura

Conjux, (si modo quid hoc adblanditur tibi)

Inde oestro concita littoralem

Viam emensa es ad magnum Rheae sinum,

Unde retrovagus cursibus vexaris.

In posterum autem secessus (ille) maritimus

(Pro certo hoc scias) vocabitur Ionius,

Monumentum tui itineris omnibus hominibus.

Haec tibi sunt signa, quod mens mea

Cernat plus quam quod apparet.

Reliqua deinceps in communi vobis et isti dicam,

Reversus ad tractum priorum sermonum.

Urbs est Canobus terrae extrema,

Ad ipsum Nili ostium et aggerem sita :

Ibi quidem Jupiter te efficiet mentis compotem,

Placida tantum attrectans et palrans manu.

Cognominem vero prolificationi Jovis

Paries nigrum Epaphum, qui fruetur (*tanta*)

Quantum latifluus Nilus irrigat terra.

Ab illo generatio quinta liberorum quinquaginta

Redibit Argos non lubens

Foeminina, fugiens cognatas nuptias

830

840

850

Patru-

Patruelium : illi autem animis attonitis,
 Ut circi non procul relictī a columbis,
 Insectabuntur captantes non captandas
 Nuptias, alt invidēbit eis deus corpora :
 Pelasga vero (terra) excipiet foemineo
 Ferro domita, noctis-observatrici audacia. 860
 Mulier enim quaeque suum virum vita privabit,
 Anceps gladium caede tingens :
 (Talis eveniat hostibus meis Venus.)
 Unam tamen puellarum amor demulcebit, ut non
 Maritum occidat, sed languescet
 A proposito ; et ex duobus alterum eliget,
 Cluere potius ignava, quam caede polluta.
 Haec in Argo regium pariet genus.
 Ad haec clare enarranda opus fuerit longa oratione.
 Ex hac quidem stirpe nascetur fortis (ille, et)
 Celebris-arcubus, qui me ex hisce laboribus 870
 Liberabit. hujusmodi oraculum mihi grandaeva
 Mater illa Themis Titania exposuit :
 Quomodo autem et quando, haec longa oratione
 Indiguerint ad narrandum, et tu iis cognitis nihil juvabere.

ANAPAEESTI.

Io. Heu, heu, heu, heu, heu,
 Me rursus spācelus et phrenetici
 Furores urunt, oestri quidem acies
 Ardentissima me stimulat ;
 Cor vero prae metu praecordia verberat. 880
 Oculi autem volutim rotantur
 Et extra orbitam feror, rabiei
 Impetu infano, linguae impotens :
 Voces vero turbidae temere allidunt

Ad

Ανεψι
 Κίρκου
 Ηΐου
 Γάμου
 860 Πελας
 Αρσ
 Γεν
 Δι
 (Το
 Μίαν
 Κτε
 Γρα
 Κλει
 Αύτη
 870 Μακρ
 Σπο
 Τί
 Αύτ
 Μότι
 Οπ
 Είπ
 ΙΩ
 Υπό
 Μαρία
 Χείρ
 Κρα
 Τρο
 Εξ
 Πν
 Οκ
 Vo

880

Ἀγεψίων· οἱ δ' ἐπιοημεῖοι φρένας,
 Κίρκοι πελειῶν ἔ μακράν λελειμεμεῖοι,
 Ἡξοσι θηράσονταις ἔ θηρασίμους
 Γάμους, φθόνον δὲ (ωμάτων ἔχει θεός·
 860 Πελασγία δὲ δέξεται) θηλυκίονα
 Ἀρι δαμύτων, νυκλιφρενήτω θράσι·
 Γενὴ γ' ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος' εἰρεῖ,
 Διθηκίον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
 (Γοιᾶδ' ἐπ' ἐχθρὸς τὸς ἐμὸς ἔλθοι κύπρις)
 Μίαν δὲ πάσδων ἡμέρος θέλξει, τὸ μὴ
 Κτεῖναι (ὕναιον, ἀλλ' ἀπαμβλυθήσεται)
 Γνωμῶν· δυεῖν δὲ θάτερον βελήσεται,
 Κλύειν ἀναλκίς μᾶλλον, ἢ μισθόφονος·
 870 Αὐτὴ κατ' Ἀρβος βασιλικὸν τέξει γῆρος.
 Μακρῶ λόγῳ δεῖ ταῦτ' ἐπεξελεῖν τορῶς·
 Σποράς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσε' θρασύς
 Τέλεισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
 Λύσσει. τοιόνδε χρησμὸν ἢ παλαγγηῆς
 Μήτηρ ἐμοὶ διήλθε τίτανις Θέμις·
 880 Ὅπως δὲ χ' ὦπῃ, ταῦτα δεῖ μακρῶ λόγῳ
 Εἰπεῖν, σύ τ' ὕδεν, ἐκμαθῆσα, κερδανεῖς.

Ἀνάπαυσοι.

ΙΩ. Ελελελελελεῦ,
 Ὑπὸ μ' αὖ σφάκελος ἢ φρενοπληγεῖς
 890 Μαρία θάλπησ', οἷσιν δ' ἄρδεις
 Χοίρει μ' ἄπυρος·
 Κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακίζει.
 Τροχοδιπνέται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην,
 Εἴω δὲ δρόμῳ φέρομαι, λύσσης
 900 Πνέμασι μάργῳ, γλώσσης ἀκρατῆς·
 Θεσπεροὶ δὲ λόγοι πάσης' εἰκῇ

Στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

Επωδικά. Στροφή.

ΧΟ. 1 Η Ἥφους, ἢ Ἥφους ἦν,

2 Ος πρῶτος ἐν γνῶμα

3 Τὸδ' ἐβάσασε καὶ γλώσσῃ διemythologized,

4 " Ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν, ἀριστέει μακρῶ.

5 " Καὶ μήτε τῷ πλεῖστῳ διαθρυπτομένων,

6 " Μήτε τῷ ἥντα μεγαλυνομένων

7 " Οἷα χερνήταν ἐρασεῦσαι γάμων.

Αντιστροφή.

1 Μήποτε μήποτε μ' ὦ

2 Μοῖρα

3 Λεχέων Διὸς ἀνάτειραν ἴδοιοδε πέλευσαν

4 Μηδὲ πλοαδείην γαμέτα τινὶ τῷ ἐξ ἑρανῶ.

5 Ταρβῶ γὰρ ἀσεργάνορα παρθενίαν

6 Εἰσορῶτ' ἱὸς γάμῳ δαπλομένων

7 Δυσπλάχχοις Ἡρας ἀλατείασι πόνων.

Επωδός.

1 Εμοὶ δ' ὅτι μὲν ὀμαλὸς ὁ γάμος.

2 Αφοβος, ὃ δέδία· μηδὲ κρεισσόνων

3 Θεῶν ἔρως ἀφυκτον ὄμμα προσδέχοιτό με.

4 Απόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα

5 Πόριμος· ὃδ' ἔχω τίς ἂν ἡροίμαν.

6 Τὰν Διὸς γὰρ ἔχ' ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἂν.

Γαμβοί.

ΠΡ. Η μὲν ἔτι Ζῆς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,

Ἐσαυ ταπεινός, οἷον ἐξαργυρεῖ

Γάμον γαμῆν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος

Θρόνων τ' αἶσον ἐκβαλεῖ. πάρος δ' ἀρὰ

Κρόνα τότ' ἦδη παρτελῶς κρανθήσει.

Ἦν ἐκπίνων ἥρᾳτο δηναιῶν θρόνων.

Ad fluctus noxae exosae.

EPODICA. *Strophe.*

CH. I Revera sapiens, sapiens revera fuit,

2 Qui primus in animo

3 Hoc gessit et lingua edisseruit

(stet,

4 " Quod affinitatem contrahere sibi comparem longe praec-

5 " Et neque divitiis disfluens,

890

6 " Neque genere elatum

7 " Cerdoni sit affectandum conjugium.

ANTISTROPHE.

1 Nunquam nunquam me o

2 Fata

3 Conspiciatis factam Jovis lecti concubinam :

4 Neque marito copuler cuipiam e coelicolis.

5 Nam exhorreo non-contentam-viris virginitatem

6 Ius, (eam) videns ob conjugium laceratam

7 Immitibus Junonis erroribus laborum.

EPODUS.

1 Mihi vero quia aequale conjugium

900

2 Securus, non vereor : neque potentiorum

3 Deorum amor oculus inevitabilis aspiciat me.

4 Hoc enim bellum nebellum, intricatio

5 Inextricabilis, nec scio qualis forem.

6 Nam haud novi quomodo Jovis effugerim consilium.

IAMBI.

PR. Profecto Jupiter, licet adhuc mente pervicaci,

Fiet humilis, quales instituit

Nuptias nubere : quae ipsum ex regno

Et foliis evanidum ejicient ; et imprecatio patris

Saturni tum jam omnino perficietur,

910

Quam imprecabatur antiquis foliis excidens.

Horum laborum averſionem nullus deorum

Praeter me poterit ei plane indicare.

Ego haec novi, et quomodo (perſcientur :) proinde jam

Confidenter ſedeat acriis iſtibus

Fretus, et vibrans manibus ignivomum jaculum.

Nam id ei nihil opitulabitur, quo minus

Inhoneſte ruina cadat intolerabili :

Talem adverſarium nunc praeparat

Ipſe ſibi, monſtrum inexpugnabile ;

Qui praefantiorum fulmine inveniet flammam,

Iſtumque vallidum ſuperantem tonitru,

Et morbum marinum terrae concuſſorem

Tridentem, illam Neptuni haſtam diſſipabit.

Illuſus autem huic malo, diſcet

“ Quantum imperare et parere diſtant.

CH. Tu itaque quae cupis, illa Jovi ominaris.

PR. Quae ſient, praeterea autem quae vellem loquor.

CH. Expectandum igitur Jovi aliquem dominaturum ?

PR. Etiam et his labores importabiliores ſuſtinebit. 930

CH. Quomodo non metuis, talia projiciens verba ?

PR. Quid (ego) metuam, cui non eſt fatale mori.

CH. At tibi aerumnam iſta graviorem inferre poteſt.

PR. Quid ita faciat, omnia mihi expectanda.

CH. Qui colunt vindictae deum, ſapiunt.

PR. Cole, invoca, palpa iſtum aeternum gubernatorem.

Mihi autem Jupiter minus nihilo eſt curae.

Agat, imperet hoc brevi tempore

Ut vult ; non enim diu imperabit diis.

Sed enim conſpicio illum Jovis curſorem,

Illum novitii regis miniſtrum :

Omnino nunciatum quid novi venit.

940

ME.

Τοιῶνδ' ἐμόχθων ἐκίροπ' ἔδεις θεῶν
 Δύνατ' ἂν αὐτῷ, πλὴν ἐμῷ, δεῖξαι (αἴφως.
 Εγὼ τὰδ' οἶδα, χ' ὧ τρόπῳ, πρὸς ταῦτα νῦν
 Θαρσῶν καθήδω τοῖς πεδαρσίοις κλύποις
 Πισὸς, τινάσσοντ' ἐν χερσὶν πυρπνύον βέλος.
 Οὐδὲν γ' αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ ἔ
 Πιστὴν ἀτίμως πλώματ' ἐκ ἀναχειῶ.
 Τοῖον παλαστήν νῦν παρασκαδάζει)
 Εἴτ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας·
 Ος δὴ κεραυνῷ κρείσσον' ἀρήσει φλόγα,
 Βροντῆς δ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κλύπον·
 Θαλασσίαν τὲ γῆς τινάκλειραν νόσον
 Τρίαιναν, ἀχμὴν τὴν Ποσειδῶνος (κεδᾷ.
 Πτάσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσει)
 “ Ὅσον τότ' ἄρχειν ἢ τὸ δαλδεῖν δίχα.

920

ΧΟ. Σὺ δ' ἂν ἄχρηζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

ΠΡ. Ἀπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἄβέλομαι λέγω.

ΧΟ. Καὶ προσδοκᾷ χρὴ δεωόσσειν Ζηνὸς τινά;

ΠΡ. Καὶ τῶνδ' ὧ ἔξει δυσλοφωτέρως πόντος.

930

ΧΟ. Πῶς ἔχι ταρβείς, τοιαῦδ' ἐκρίπλων ἔπη;

ΠΡ. Τίδ' ἂν φοβοίμην, ὧ θανεῖν ἐ μέρσιμον.

ΧΟ. Ἀλλ' ἄθλον ἂν (οἱ τῷδε γ' ἀλγίω πόροι.

ΠΡ. Ὡδ' ἐν ποιεῖτω, πάντα προσδοκῆσά μοι.

ΧΟ. Οἱ προσκυκνῶντες τὴν Ἀδράσειαν, (σοφοί.

ΠΡ. Σέβω, προσδ' ἔχω, δῶπτε τὸν κρατῆντ' αἰεῖ.

Εμοὶ δ' ἔλασεν Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.

Δράτω, κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον

Ὅπως θέλει· δαζὸν γ' ἐκ ἄρξει θεοῖς.

Ἀλλ' εἰπορῷ γ' ὅνδε τὸν Διὸς τρόχιν,

940

Τὸν τῷ τυράννῳ τῷ νέῳ διάκονον·

Πάσις τί κακὸν ἀγγελῶν ἐλάληθε.

ΕΡ.

ΕΡ. Σὲ τὸν Ῥοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
 Τὸν ἐξαμαρτῶντ' εἰς θεὸς, τὸν ἐφημέροισ
 Πορόνῃα τιμὰς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
 Πατὴρ ἄνωγέ σ' ὅς τις κομπεῖς γάμους
 Αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκείνος ἐκπίπτει κράτης·
 Καὶ ταῦτα μῦθοι μηδὲν ἀνικητρίως,
 Ἀλλ' αὐτὸ ἕκασ' ἐκφράζει· μηδὲ μοι διπλᾶς
 Οδοὺς Προμηθεὺ πρὸςβάλλης· ὅρῳ δ' ὅτι
 Ζῆς τοῖς τοιούτοις ἔχι μαλθακίῃ).

950

ΠΡ. Σεμνοσομός γε ἢ φρονήματος πλέως
 Ο μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρετῶ.
 Νέον νέοι κρατεῖτε, ἢ δοκεῖτε δὴ
 Νάειν ἀπειθῇ πέργαμ'· ἔκ ἐκ τῶνδ' ἐγώ
 Διῶς τυράννης ἐκπεσόντας ἡδόμεν;
 Τρίτον δὲ τὸν νῦν τυραννῶντ' ἐπόφομα
 Λίχισα ἢ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ
 Ταρβῆν ὑποπλῆσσειν τὲ τὸς νέες θεός;
 Πολλῷ γε ἢ τῷ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
 Κέλδθον ἥνπερ ἦλθες, ἐκόντ' ὡάλειν.
 Πάσῃ γ' ὅδ' ὧν ἂν ἰσορῆς ἐμέ.

960

ΕΡ. Τοιοῦτο μῦθοι ἢ πρὶν αὐθαδίσματιν
 Ες τάσδε λαὸν σημονὰς καθώρμισας.

ΠΡ. Τῆς σῆς λαλρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
 Σαφῶς ἐπίσας, ἔκ ἂν ἀλλάξαμ' ἐγώ.
 Κρεῖσσον γ' οἶμαι τῇδε λαλρεῖν πείτρῃ,
 Ἡ παρὶ φῶναι Ζηνὶ πεισὸν ἄγγελον.
 Οὕτως ὑβρίζειν τὸς ὑβρίζοντας χρεῶν.

ΕΡ. Χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παρῶσι πῆματι.

970

ΠΡ. Χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τὸς ἐμὸς ἐγώ
 Εχθρὸς ἴδοιμι· καὶ (εἰ δ' ἐν τέτοις λέγω.

ΕΡ. Ἡκάμει γ' τι συμφορᾶς ἐπαγτιῶ;

ΠΡ.

ME. Te illum veteratorem illum peracerbe acerbum,
 Qui deliquisti adversus deos, qui hominibus
 Praebuisti dona, illum ignis furem dico;
 Pater te jussit quas jactitas nuptias
 Edisserere, et a quibus ille excidat imperio;
 Et haec quidem nullatenus obscure
 Sed singula eloquere plane; neque mihi duplices
 Prometheu proponas vias; cernis enim quod
 Jupiter talibus non emollitur.

250 950

PR. Graviloqua et confidentiae plena
 Est haec oratio, sicut deorum famuli.
 Nuperum imperium novitii obtinetis, quinetiam putatis
 Vos incolere arces nulli dolori pervias: non ex his ego
 Reges duos excidisse vidi?
 Et hunc jam regnantem tertium aspiciam
 Turpissime et citissime. nunquid tibi videor
 Metuere et formidare novos deos?
 Immo multum et omnino absim (a metu.) proinde tu
 Qua venisti via, eam repetas festinanter.
 Nam nihil eorum quae ex me scisciteris cognosces.

ME. At tali etiam prius pervicacia
 Temet coniecisti in has infelicitates.

PR. Tuo obsequio meam hanc miseriam,
 (Pro certo habe) non ego permutarim.
 Sati us enim duco huic mancipari petrae,
 Quam Jovi patri (tuo) esse fidum nuntium.
 Ita cum procacibus procaciter agendum.

ME. Videris deliciari praesentibus malis.

970

PR. Delicior? sic delicias meos
 Videam hostes: et te inter eos dico.

ME. Nunquid et me ob has calamitates incusas?

PR.

PR. Uno verbo omnes odi deos,

Quicumque beneficiis affecti, me injurie affligunt.

ME. Percipio te insanire morbum non exiguum.

PR. Laborem fane morbo, si morbus odisse hostes.

ME. Non tolerandus esses, si feliciter ageres.

PR. Hei mihi. ME. Hoc verbum Jupiter ignorat.

PR. Ast tempus fenescens omnia edocet.

980

ME. Atqui tu nondum didicisti sanus esse.

PR. Te enim ministrum non alloquutus fuisset.

ME. Nihil videris dicere eorum quae vult pater.

PR. Siquidem deberem ei persolverem gratias.

M.E. Nimirum conviciaris me perinde ac si essem puer.

PR. Annon tu es puer, atque eo etiam insipientior,

Si speras te aliquid ex me cogniturum?

Non est vexatio neque machinatio, qua

Jupiter me inducet haec enunciare,

Priusquam laxata fuerint vincula pessundantia.

990

Praeter haec, projiciatur comburens flamma,

Alisque alba nive et terrae

Motibus misceat, et concutiat omnia :

Nihil enim horum me flectet, ut dicam

Per quem oporteat eum excidere regno.

ME. Perspice quaeso num haec tibi profutura videantur.

PR. Haec sunt dudum perspecta et deliberata.

ME. Suftineas o vaniffime, fuftineas aliquando

Praesentes acumnas recte aestimare.

PR. Tu mihi velut fluctus, molestus es frustra, persuadendo.

1000

Nunquam tibi hoc fubeat me Jovis

Mandati metu, effoeminatum fore,

Et isti valde-inviso supplicaturum

Muliebribus manuum supinationibus,

iv

ΠΡ. Απλῶ λόγῳ τὸς πάντας ἐχθαίρω θεὸς,
 Ὅσοι παθόντες εὖ, κακῶσί μ' ἐκδίκως.

ΕΡ. Κλύω σ' ἐγὼ μεμνηνὸτ' ἔ μικρὰν νόσον.

ΠΡ. Νοσοῖμ' ἂν, εἰ νόσημα τὸς ἐχθρὸς συγῆν.

ΕΡ. Εἴης φορητὸς ἔκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡ. Ὡμοι. ΕΡ. Τόδε Ζᾶς τῆπος ἔκ ἐπίστα).

ΠΡ. Αλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. 980

ΕΡ. Καὶ μὴν σύ γ' ἔπω (ωφρωνεῖν ἐπίστασαι.

ΠΡ. Σὲ γ' αἰσχυρῶν ἔκ ἂν ὄνθ' ὑπηρετήν.

ΕΡ. Ερεῖν ἔοικας ὕδεν ὦν χρήζει πατήρ.

ΠΡ. Καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάριν.

ΕΡ. Εκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.

ΠΡ. Οὐ γ' σὺ πάντας τε, καὶ ἔτι τῶδ' ἀνέτερος,

Εἰ αἰσχυρῶς ἐμὲ τι πᾶσσειναι πάρα;

Οὐκ ἔστιν ἀγκισμ' ὕδὲ μηχανήμ', ὅτῳ

Προῖρέφεται με Ζᾶς γεγωνῆσαι τάδε,

Πρὶν ἂν χαλαρῇ δεσμὰ λυμανήρια. 990

Πρὸς ταῦτα, ῥιπνέω μὲν ἀθαλῆστα φλόξ,

Λακοπνέω δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασι

Χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασέτω.

Γράμψι γ' ὕδεν τῶνδ' ἐμ', ὥς τε καὶ φράσαι

Πρὸς ἔχρεων νιν ἐκπεσεῖν τυρανίδος.

ΕΡ. Οἶα νῦν εἰ (οἱ ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνε).

ΠΡ. Ὡπ' ὅλας δὴ καὶ βεβύλαται τάδε.

ΕΡ. Τόλμησον ὦ μάταρ, τόλμησον πόλλε

Πρὸς τὰς παρῆσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.

ΠΡ. Οχλεῖς μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν. 1000

Εἰσελθέτω σὲ μήποθ', ὡς ἐγὼ Διὸς

Γνώμην φοβηθείς, δηλύνεις γρήσομαι,

Καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα συγῆμνον

Τυταγομίμοις ὑπιδάσμασιν χερῶν,

Λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τῷ παντὸς δέω.

ΕΡ. Λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην εἶναι·

Τέγῃ γ' ὅδ' ἔδ' ἐμὰ μαλθάσῃ λιταῖς

Εμαῖς· δακῶν δὲ σόμιον ὡς νεοζυγῆς

Πῶλος, βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ.

Ατὰρ σφοδρύνῃ γ' ἀδενεῖ (οφίσματι.

“ Αὐθαδία γ' τῷ φρονῶντι μὴ καλῶς,

“ Αὐτὴ καθ' αὐτὴν ὀδενὸς μείζον ὀδενί.

Σκέψαι δ' εἰάν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεποδῆς λόγοις,

Οἶός (εἰ χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμία

Επεὶσ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γ' οὐκρίδα

Φάραγθα βροντῇ καὶ κεραυνία φλογί

Πατήρ παρὰξεί τήνδε, καὶ κρύψι δέμας

Τὸ σὸν, πείραξαι δ' ἀγκάλη σὲ βασάσῃ.

Μακρὸν δὲ μῆκος ἐκλελκτίσας χρόνῳ,

Αψόρρον ἦξεις εἰς φάος· Διὸς δέ τοι

Πτινὸς κύων δαφνοῖδος αἰετὸς λάβρως

Διαρλαμήσῃ (ώματος μέγα ράκος,

Ακλήσις ἔρπων δαίσαλός πανήμερος·

Κελαγνόβρωτον δ' ἦπαρ' ἐκθοινήσῃ).

Τοῖνδε μόχθῃ τέρμα μή τι πεσοδόκα,

Πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος ᾖ σῶν πόνων

Φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν

Ἀδην, κτεφάσῃ τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθῃ.

Πρὸς ταῦτα βέλδ'· ὡς ὅδ' εἰ πεπρασμένος

Ο κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημνός·

Ψάδνηγορεῖν γ' ἐκ ἐπίσῃ) σόμα

Τὸ δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ

Πάπλαινε καὶ φρόνιζε, μηδ' αὐθαδίαν

Εὐβελίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.

ΧΟ. Ἡμῖν μὲν Ερμῆς ἐκ ἀκαγῆ φαίνει)

1010

1020

1030

Λέγει

Ut me solvat ab hisce vinculis : ab hoc omnino absum.

ME. Videor colloquendo multa et frustra dicere;
Nihil enim maceraris et emolliris monitionibus
Meis : sed fraenum mandens tanquam nuper jugatus
Pullus, reniteris et habenis repugnas.
Sed ferocis conatu invalido.

1010

" Nam pervicacia non-recte-sapienti,

" Ipsa per se minimo minus valet.

Considera vero si non parueris monitis meis,
Qualis tempestas et malorum inundatio
In te irruet inevitabilis : primum enim asperam
Rupem hanc tonitru et fulminis flamma
Pater diffringet, et abscondet corpus tuum,
Petrosus autem sinus te excipiet.

Et longo temporis defunctus spatio,
Denuo prodibis in lucem ; sed Jovis

1020

Volucer canis Aquila caedis avida corporis
Rapaciter fragmentum magnum dilacerabit,
Conviva quotidianus non vocatus adventans :

Jecur vero dapes nigras epulabitur.

Neque hujus aerumnae finem aliquem expectes,
Priusquam deorum aliquis successor tuorum laborum
Appareat, et velit descendere ad haud illustrabilem
Orcum, et ad tenebrosa profunda Tartari.

De his delibera ; quia hic non est fictitius
Verborum ornatus, sed serio enuntiatus :

1030

Nam mentiri nescit os

Jovis, sed perficit omne verbum. Tu vero
Despice et cura ; neque pervicaciam unquam
Existimes meliorem bono consilio.

CH. Nobis quidem Mercurius videtur non intempestiva

K 2

Fari ;

Fari; jubet enim te pervicacia

Deposita, investigare sapiens consilium.

“ Obtempera, Turpe est enim sapienti in peccato persistere.

ANAPAE STI.

PR. Scienti mihi haec mandata

Iste exposuit, sed male tractari

1040

Hostem ab hostibus, nihil est absurdi.

Porro, in me projiciatur

Ignis anceps capillitium, aether vero

Concutiatur tonitru, et turbine

Furentium ventorum, terram autem ex fundo

Cum radicibus labefactet ventus,

Fluctum vero maris horrendo impetu

Astrorumque coelestium

Cursus commisceat, atque in atrum

Tartarum penitus projiciat corpus

1050

Meum, necessitatis rigidis turbinibus :

Omnino tamen me non exstinguet.

ME. Tales nimirum phreneticorum

Cogitationes et voces licet audire.

Quid enim abest a delirio ?

Quod si foelix esset, quid de insania remitteret ?

Vos vero quae aerumnis

Hujus compatimini, locis

Ex his celeriter aliquo discedite ;

Ne animos vestros attonitos reddat

1060

Mugitus tonitru horridus.

CH. Aliud quid loquaris et suadeas

Mihi quod et persuadebis : nam

Hunc sermonem adduxisti non ferendum ;

Quomodo jubes me inhonestâ sequi ?

Cum

Λέγειν· ἄνωγε γ' ἔτι τὴν αὐθαδίαν
Μεθέειπ', ἐρδανὴν τὴν Κοφὴν Ἀβελίαν.
“ Πείθου· Κοφῶ γ' αἰχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

Ἀνάπαυσοι.

ΠΡ. Εἰδότει τοι μοι τάσδ' ἀγγελίας
Οὐδ' ἐθωῦξεν, πάχυν δὲ κακῶς
Εχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, ὕδεν αἰκίης.
Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ριπίστω μὲν
Πυρὸς ἀμφήκης βόσρυχος, αἰθὴρ
Δ' ἐρεθιζέτω βροντῇ, σφακέλω
Τ' ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμῶν
Αὐτᾶς ρίζας πνεῦμα κραδαίνοι,
Κῶμα δὲ πόνου τραχεῖ ροθίῳ
Συλχάσειεν. ἤν τ' ἐρανίων
Ἀσρων δίοδας, ἔς τε κελαηγὸν
Τάρταρον ἄρδην ρίψει δέμας
Τεμὸν, ἀνάγκης σερρᾶς δίναις·
Πάντως ἐμὲ γ' ὅθι θαναλώσῃ.

1040

1050

ΕΡ. Τοιαῦδε μῦθοι ἤν φρενοπλήκῃων
Βελόματ' ἔπη τ' ἐσὶν ἀκῆσαι.
Τί γ' ἐλλείπει μὴ παραπαίνειν;
Εἰ δ' ἀτυχῇ, τί χαλᾷ μανιῶν;
Ἀλλ' ἔν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύνας
Συγκάμνεσθαι ταῖς τῷδε, τόπων
Μεῖλ' ὅπως χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε δοῶς·
Μὴ φρένας ὑμῶν ἡλιθιώσῃ
Βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

1060

ΧΟ. Ἄλλο τί φάνη καὶ παραμυθεῖ
Μ' ὅ, τι καὶ πείσεις· ὅ γ' ἴδ' ὅπως
Τῷτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος·
Πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;

Μεῖλ'

Μετὰ τῷδ' ὅ, τι χρὴ, πάχειν ἐθέλω·

Τῆς περδοτας γ' ἰμισὶν ἔμαθον.

Κ' ἔκ' ἐσι νόσος

Τῇσδ' ἥντιν' ἀπέπλυσα μάλλον.

ΕΡ. Ἀλλ' ἔνι μέμνησθ' ἄτ' ἐγὼ θελέγω·

1070

Μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι,

Μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπη-

θ' ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον

Πῇ μ' εἰσέβαλε· μὴ δῆτ', αὐτὰ

Δ' ὑμᾶς αὐτάς. εἰδῶ γ'

Κ' ἔκ' ἐξαίφνης, ὅδε λαθραίως

Εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης

Εμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΠΡ. Καὶ μὴν ἔρρω κ' ἔκ' ἐτι μύθῳ

Χθὼν ζεσάλδαται·

1080

Βρυχία δ' ἡχώ παραμυκάται

Βροντῆς, ἑλικες δ' ἐκλάμπουσι

Στεροπῆς ζάφυροι, σρόμβοι δὲ κόνιν

Εἰλίσσουσι· (Χιρῆζ' δ' ἀνέμων

Πνέμαλα πάντων, εἰς ἄλληλα

Στάσιν ἀντίπνυν ἀποδεικνύμενα·

Ξυνέλαράν) δ' αἰθῆρ πόνῳ.

Τοιὰδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ διόθεν

Τάχιστα φόβον σείχει φανερώς.

Ὡ μῆρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων

1090

Αἰθῆρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,

Εσορᾶς μ' ὡς ἐκδίκᾳ πάχω.

Cum hoc volo perpeti, quicquid oporteat ;
Didici enim odisse desertores.

Nec datur vitium

Quod magis quam hoc despuam.

ME. Sed memineritis quae ego praemoneo ;

1070

Neque a malo deprehensae,

Incusetis fortunam, neque dicatis unquam

Jovem vos in improvisum

Infortunium conjecisse ; non inquam, sed vos

Vosmet : scientes enim

Neque ex improvise, neque clam

In inextricabilem laqueum calamitatis

Incogitantia involvemini.

PR. Atqui facto et non amplius verbo

Terra concussa est :

1080

Et reboat fremens sonus

Tonitru, glomerationes vero emicant

Coruscationis igneae, turbines autem pulverem

Circumagitant ; et exsiliunt ventorum

Omnium flatus, in se mutuo

Ex adverso spirantem discordiam exercentes :

Aether vero mari est confusus.

Talis impetus in me coelitus

Terrorem incutiens aperte venit.

O mater mea veneranda, o omnium

1090

Communem lucem circumvolvens aether,

Cernis quam injusta patiar.

SEPTEM

A

E

V

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ
ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Vol. I.

L

O

ροικέα

Πέλο

Χρύσ

δυγα

γαδε

τὴν ο

θεοῖς

τὸν Ι

γῆν ὁ

εἰς τὸ

τεκνα

λαθα

τῇ ἰ

L A

est a

Laiun

filia,

concu

tudin

cerat

prio

mus

lum

Unde

Acce

conc

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ο Λαΐος τῷ Λαβδάκῃ υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκλημμένος Ιοκάστην, τὴν θυγατέρα τῷ Μενοικέως· ἣ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι ἔκ ἐτόλμα, τὰς τῷ Πέλοπος δίδωσ ἀράς. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τῷ Πέλοπος υἱὸν Χρυσίππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναῖκος, καὶ ἔκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τῷ Οἰνομάῃ Ἱπποδαμείας, ὁ Λαΐος ἤρπασεν, ἐραδαίς αὐτῷ, καὶ αὐτῷ συνεγγύετο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρένοφθορίαν ὑπέδειξε, καθὼς περ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, τὸν Λαΐον κατηράσατο ἐξ οἰκείας φονδύϊναι γενῆς. ἐπεὶ γὰρ ὁ Λαΐος δι' ὃν εἶρη) τρόπον ἅπας ἦδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τῷ Απόλλωνος μαντεῖον παρεγγύετο, ἐρωτήσων εἰ θεοὶ τεκνώσασθαι. ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον,

Mὴ σπῆρε τέκνων ἄλοκα δαμόνων βίᾱ.

καθὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνδύνασθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς,

Laius Labdaci filius regnavit Thebis, Jocasta Menocci filia in uxorem ducta, quacum rem habere et liberis operam dare non est ausus, utpote qui Pelopis diras pertimesceret. Ferunt enim Laium Chrysippum Pelopis filium (non ex Hippodomia Oenomai filia, sed ex alia muliere genitum) rapuisse, et amore ejus captum concubuisse, primumque mortalium Venercam masculorum turpitudinem indicasse, quod inter Deos Jupiter, rapto Ganymede, fecerat. Cujus sceleris Pelops certior factus, Laio interitum ex proprio semine imprecatus est. Cum igitur Laius ob hanc quam diximus causam sine prole diu vitam transegisset, ad Apollinis oraculum profectus est, quaesitum an sibi expediret liberos procreare. Unde responsum hoc tulit,

Ne liberos creato Diis nolentibus.

Accepto autem Oraculo reversus cavebat ne quando cum uxore sua concumberet. Die vero quodam vino gravis factus, ex Uxoris concubitu

Ἐνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτῷ, ἀφ' ἧς ἔχε τὸν Οἰδίποδα. ἔ-
βηθεις δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα,

Εἰ γ' οὖρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,

καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο ἠνίκα ὁ Οἰδίπους ἐγμύθη·
διαφορήσας τὸς πόδας αὐτῷ καὶ χρυσέας κρίνας διαπεροῖ-
σάμενος, ἐν Κιθαρώνι τῦτον ἐξέθετο. Ἄρῳτες δὲ τινες αὐτὸν
ποιμνίαις καὶ ἀναλαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κο-
ρίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἡξίωσε, καὶ αἱ
ἀνδρῶν ἡλικίαν ἡγαγῃ. Ἐπειὰ δὲ Οἰδίπους παρὰ τινος ὀ-
βριθεὶς, καὶ οὐκ ἐπιδοθεὶς ὡς νόθος ἐστὶ καὶ ἔγγιστος τῷ Πολύβῳ,
ἀπῆλθεν ἐρωήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἥγεν εἰς τὸ τῷ Ἀπὸλ-
λωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. εἶπε δὲ αὐτῷ τὸ
μαντεῖον, ὅτι πρὸς κεφαλῇ σοι φονεῦσαι τὸν πατέρα σὺ, καὶ
μητρὶ (καὶ Ἐνδραοδίηναι. ἀκύντας δὲ τῷ χρησμῷ, κατέλειπε
ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πόλυβον, διὰ τὰ εἰρημνία,
ὡς δοκῶν τὸν Πόλυβον λέγειν τὸ χρηστέριον πατέρα, καὶ
τὴν αὐτῷ γυναῖκα, μητέρα· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θέβας

cubitu Oedipum genuit. Metuensque oraculum, quod etiam ad-
diderat,

Namque ille vitam cui dabis eripiet tuam,

cui et imprecationes Pelopis consentiebant, quamprimum natus est
Oedipus, perforatis pedibus ejus, infixisque aureis annulis, Cithae-
rone ipsum exposuit. Quem cum Pastores quidem invenissent ex-
cepissentque, ad Polybum Corinthi regem detulerunt; qui a pasto-
ribus acceptum et curare dignatus est, et usque ad virilem aetatem
educavit. Tum vero Oedipus, cum a quodam contumeliose habe-
retur, qui ei exprobravit, quod nothus nec genuinus Polybi filius
esset, profectus est ad Pythiam, Apollinis scilicet ad oraculum,
quaesiturus et quis ipse esset, et cujus filius. Respondit autem ei
oraculum, quod in fatis ipsi fuerit patrem suum interficere, et cum
matre concumbere. Responso hoc audito, Corinthum genuit ad Po-
lybu redire, ob ea quae dicta sunt, ut qui existimaret Oraculum
patrem dicere Polybum, matrem vero uxorem ejus; quare ei po-
tius tendebat via, quae Thebas duceret. Eandem autem viam
carpebat

ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λαΐος ὁ τότε
 πατήρ, ἀπερχόμενος καὶ ἕτος εἰς τὸ μαντεῖον, ἐρωτήσων
 περὶ τῆ παρ' αὐτῷ ἐκτεθέντος παῖδος, ἥγυν τῷ Οἰδίποδος,
 τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήλυσαν ἄμφω, οἱ τῷ Λαΐῳ δορυφόροι
 πρὸς τὸν Οἰδίποδα ἔειπον, παραχώρησον ὧ ξένε τῷ βασι-
 λεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' ἔκ ἐπεισθη. πληγείς δὲ παρὰ τῷ Λαΐῳ,
 ἑμάνη ἐπὶ τῷ, καὶ ἀπέκλειπεν αὐτὸν καὶ πάντας τὰς μετ'
 αὐτῷ. ἓνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς σφαγεῖς οἴκοι ἀπήγχετο
 πάντα. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπυς ὕπερον, εὔρε κακὸν
 αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν σφίγχα· ἥτις ἀνίγμα ἔ-
 λεγε, καὶ τὸν μὴ ἰχθύοντα λύσαι αὐτὰ, καλῶς διε. περὶ τοῦ
 δὲ τότε παρὰ τῷ Θεβαίων τῷ ἄρῳ τὸ ἀνίγμα τῆς
 σφίγχος, βραβεῖον, ἢ τῷ Λαΐῳ γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐ-
 τῷ εἰς γάμον. εἰπόντος ἔν τῆς σφίγχος τὸ ἀνίγμα τὸ, τε-
 τράπυς δίπυς τὲ καὶ πάλιν τρίπυς, ὃ ζητῶν τὸν ἄνθρω-
 πον, ἐρεῦρε τῷτο ὁ Οἰδίπυς· ἢ δὲ σφίγξ μανεῖσα ἀνείλεν
 αὐτὴν. Συνελθὼν ἔν ὁ Οἰδίπυς τῇ ἰδίᾳ μητρὶ, παῖδας ἐ-
 ποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ετεοκλῆν, τὴν
 Αἰγυόνην, καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὕπερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὁ

carpebat etiam Laius, hujus pater, veniens et ipse ad Oraculum,
 interrogaturus quid factum sit de filio ab ipsomet exposito, scilicet
 Oedipo. Cum autem alter alteri occurreret, Laii satellites Oedi-
 pum alloquebantur, Tu quisquis es, de via regi cede. Ille autem
 haud obsecutus est, et cum a Laio percuteretur, furore percitus, et
 ipsum et reliquos qui una cum eo erant interfecit, unum tantum
 dimisit, qui domum reversus omnia nuntiavit. Post haec cum Oe-
 dipus Thebas proficisceretur, ingens urbi malum imminens Sphin-
 gem invenit, quae aenigmata proponens, unumquemque qui ea
 explicare non valebat, devoravit. Praemium vero tunc temporis
 a Thebanis cuilibet aenigma Sphingis soluturo propositum fuit
 Jocasta uxor Laii, ipsi connubio jungenda. Quare cum Sphinx
 aenigma istud proferret. Quadrupes bipesque et rursus tripes, quod
 hominem significat, solutionem Oedipus excogitavit, et Sphinx fu-
 rore correpta seipsam interemit. Inde Oedipus ex coitu cum ma-
 tre sua quatuor liberos procreavit, Polynicem atque Eteoclem,
 Antigonen et Ismenen. Posthaec facinore quod perpetraverat cog-
 nitio

ἔδρασεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημνίοις υἱοῖς αὐτῇ
τὴν βασιλείαν κατέλειπεν. ἐπεὶ δὲ ἔτοι τῆτον ὄντα τυφ-
λὸν ἐν οἰκίσκῳ καθέϊρξαν, καθιράσατο αὐτὸς ὥστε διὰ ξίφους
ἢ πολέμου τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. ἔνεκα ἢ φοβή-
μιοι, τὸ ὁμῶ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις ἢ βασιλεύειν κατέ-
λειψαν. Συμπεφωνήκασι δὲ ἵνα τῷ ἐνὸς ἐξερχομένῳ τῆς
πόλεως ἢ ἀποδημῆτος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύῃ
ἢ πάλιν τῷ ἀποδημῆτος εἰσπρὸς ἑλθόντι, ὑποχωροῖν ὁ ἕτε-
ρος· ὡς ἂν ἐκ τῆς φύγῃ τὴν ἀράν. ὁ γὰρ Πολυνείκης
πρῶτος ὢν, ἐκράτισεν ἐν χρόνῳ ἐνὶ τῆς βασιλείας, εἴτα
ἐξῆλθε, τῷ Ετεοκλῆι παραχωρήσας αὐτῆς. τῷ χρόνῳ δὲ
Συμπληρωθείς, ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης ἢ αὐτῆς
εἰς τὰς Θήβας παρεχόμενος, κατὰ τὸ Συμπεφωνημένον· μὴ
παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ετεοκλέους, εἰς τὸν τῷ Ἀργεὺς βασιλείᾳ
Ἀδραστὸν ἀπῆλθε, ἢ τὰτα γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ
ὑποχέει τοιαύτῃ, ἵνα Συνεργήτῃ αὐτῷ ὁ Ἀδραστος ἐπανι-
στῇ εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, ἢ βασιλείας δράξασθαι. καὶ
τοίνυν ἐκ τῷ Ἀργεὺς στρατιάν πλείστην, ἀπεισιν εἰς Θήβας
κατὰ τῷ οἰκίᾳ ἀδελφῷ. ἐνθα ἢ αὐτὸς ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ὑπ' ἀλλήλων ἐφονόθησαν.

nito seipsum oculis privavit, et regnum filiis suis quos ante nomi-
navimus reliquit. Cum autem illi patrem lumine orbatum in car-
cere arte custodirent, imprecatus illis est ut ferro et caede regnum
dividerent. Inde metu percussi simul Thebis habitare, et regnare
noluerunt, convenitque inter ipsos, ut unus urbe excederet et so-
lum mutaret, alter autem per annum unum regno potiretur, rur-
sumque cum rediret ille qui excesserat, locum ei alter daret, ut vel
sic diras patris evitarent. Primum igitur Polynices per annum u-
num imperio potitus est, inde secessit suas Eteocli vices concedens.
Anno autem elapso Polynices Thebas ad regnum capescendum,
uti convenerat, reversus, nec ab Eteocle admissus est: quare ad
Adrastum Argivorum regem abiit, ductaque filia gener ejus hac con-
ditione factus est, ut Adrastus communem operam daret quo in ur-
bem suam redire regnumque recuperare posset. Lecto igitur Argis
exercitu copioso Thebas cum adversus fratrem suum ducit, ubi et
ipse et frater caede mutua perierunt.

Ἡ μὲν ἔν (κηνὴ τῷ δράματι ἐν Θήβαις ὑπόκει· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκῶσα Θηβάδας, τὸς καὶ νικήσαντας· καὶ Δαίμας Ετεοκλῆς καὶ Πολυνείκης. ἐπιγέγραπ·) δὲ ὑπόθεσις ἥ ἐστὶ ἐπὶ Θήβαις, διὰ τὸ ἐπὶ στρατηγὸς φυλάσσειν τὰς σύλας τῶν Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὐταὶ αἱ Θῆβαι, ἐπὶ ἅπυλοι· αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγυπτῷ ἔσσι, ἐκατοντάπυλοι.

Scena Fabulae Thebis esse supponitur. Chorus ex Thebanis Virginibus constat. Argumentum, exercitus Argivorum obsidens Thebanos sed victores, et interitus Eteoclis et Polynicis. Titulus Tragodiae, SEPTEM AD THEBAS, quod septem Duces Thebarum portas custodirent; sunt enim hae Thebae septem portarum, Aegyptiacae autem centum.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.

ETEOCLES.

ΑΓΓΕΛΟΣ καλίσκοπος.

NUNCIUS explorator.

ΧΟΡΟΣ παρθένων.

CHORUS Virginum.

ΙΣΜΗΝΗ.

ISMENE.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ANTIGONE.

ΚΗΡΥΞ.

PRAECO.

Προλογίζει δὲ Ετεοκλῆς, παρασκιάζων τὸν τῶν Θηβαίων δῆμον εἰς φρενὰν τῆς πόλεως.

SEPTEM CONTRA THEBAS

I AMBI.

ET.

CAdmei cives, tempeſtiva oportet loqui (*eum*)

Qui rerum curam gerit in puppi civitatis
 Clavum tenens, palpebras non componens ſomno.
 Si enim bene rem geramus, cauſa ad deos refertur :
 Sin aliter, quod abſit, acciderit infortunium,
 Unus Eteocles multus per urbem
 Famigerabitur a civibus occentionibus tumultuoſis,
 Et lamentis, quorum Jupiter Avernuncus,
 Uti nominatur, ſit Cadmaeorum civitati :
 Vos autem nunc oportet, et eum qui nondum attigit
 Pubertatis florem, et eum qui tempore depubuit,
 Vigorem multum reparantem corporis
 Curam habentem unumquemque, ſicut convenit,
 Urbi ſuccurrere, et deorum indigenarum
 Altaribus, (ne unquam honoribus deſtituantur)
 Liberisque, terraeque matri chariſſimae altrici.
 Haec enim (vos) pueros reptantes benigno ſolo,
 Omnem ſuſcipiens educationis moleſtiam,
 Extulit in incolas, ut ſcutigeri
 Eſſetis fidi in hoc negotio.
 Et nunc quidem in hunc uſque diem propenſior eſt deus,
 Hoc enim tempore obſeſſis
 Feliciter in plerisque bellum a diis ſuccedit :
 Jam vero ſicut ait vates curator avium,
 Auribus et mente dijudicans abſque igne

Fati-

ΕΠ

ET.

Κ Αδμ
Ος

Οἶακα

Εἰ μὲν

Εἰ δ' αὖ

Ετεοκλ

Υμνοῖθ

Οἰμῶτ

Ετάνυ

Υμῶς

Ηθης

Βλάση

Πραν

Πόλει

Βωμοῖ

Τέκνο

Η δ'

Αταν

Εθρέφ

Πισθ

Καὶ ν

Χρόνο

Καλῶ

Νῦν

Εν ὧ

V

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Ιαμβοί.

ΕΤ.

ΚΑδμυ πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
 Οἷσις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
 Οἶακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνω.
 Εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαμεν, αἰτία θεῶν.
 Εἰ δ' αὖθ' (ὃ μὴ ᾔνοιτο) Συμπορὰ τύχοι,
 Ετεοκλῆς ἂν εἰς πολλὸς κατὰ πόλιν
 ὕμνοισ' ὑπ' ἁσῶν φροϊμίσις πολυρρόθοις,
 Οἰμῶμασιν δ', ὧν Ζεὺς ἀλεξιτήριος
 Ετώνυμος ᾔνοιτο καδμείων πόλι.
 Ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
 Ἡβης ἀκμαίης, καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
 Βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολλόν,
 Ωραν τ' ἔχονθ' ἕκασον, ὥς τι Συμπρεπὲς,
 Πόλειτ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐλχωρίων
 Βωμοῖσι τιμὰς μὴ ἔξαιφθῆναι ποτέ.
 Τέκνοις τὲ, γῆτε μήρῃ, φιλήατη τροφῶ.
 Ἡ γὰρ νέας ἔρποντας ἀμυρεῖ πᾶσι,
 Απαντα πανδοκῆσα παυδίας ὄτλον,
 Εθρέφατ' οἰκιστῆρας ἀσπιδοφόρους
 Πιστὲς, ὅπως ᾔνοιδα πᾶσι χρέος τόδε.
 Καὶ νῦν μὲν ἐς τὸδ' ἡμᾶρ εὖ ρέπει θεός.
 Χρόνον γὰρ ἦδε τόνδε πυργηγεμνῶσις,
 Καλῶς τὰ πλεῖον πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
 Νῦν δ' ὥς ὁ μάνις φησὶν, οἰωνῶν βοτῆρ,
 Ἐν ὧσι νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,

VOL. I.

M

Χρησθ-

Χρηστέριος ὄρνιθας ἀφ' ἁδεῖ τέχνη.
 Οὗτος τοιῶνδε δεωότης μαλ' ἀμάρτων
 Λέγει μέγιστον παρθολὴν ἀχαΐδα
 Νυκτιγορεῖσθαι, καπιβυλάσειν πόλιν.
 Ἀλλ' ἔς' ἐπαλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
 Ορμαῖδε πάντες, σὺνδε σὺν πανδ' ἀχίᾳ,
 Πληρῦτε θωρακεία, καπὶ σέλμασι
 Πύργων σάθῃτε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
 Μίμνοντες, ἀθαρσείτε, μὴδ' ἐπηλύδων
 Ταρβείτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
 Σκοπὲς δὲ καὶ γὰρ καλοπλῆθρας στρατῷ
 Επεμψα, τὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ.
 Καὶ τῶνδ' ἀκύντας, ἔτι μὴ ληθῶ δόλῳ.

ΑΓ. Ετιόκλειες, φέρισε καδμείων ἀναξ,
 Ηἰω (αφῇ τάκειθεν ἐκ στρατῷ φέρων,
 Αὐτὸς κατόπλης δ' εἰμ' ἐγὼ τῷ πρῶτ' ἀμάρτων.
 Ἄνδρες γὰρ ἐπὶ ἀδύριοι λοχαγέται,
 Ταυροσφαγῆντες ἐς μελάνδελον (άκος,
 Καὶ διγυάνοντες χερσὶ ταυρεῖν φόνον,
 Ἄρην, Εὐνώ, καὶ φιλαμάριον φόβον
 Ωρνωμότησαν, ἢ πόλιν καλῶσκαφᾶς
 Θέντες, λαπάξεν ἄστυ καδμείων βίᾳ,
 Ἡ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.
 Μνημεῖά δ' αὐτῶν τοῖς τεκῶσιν ἐς δόμους
 Πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔσεφον, δάκρυ
 Λείποντες· οἴκῳ δ' ἔτις ἦν διὰ τόμα.
 Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρεία φλέγων
 Επὶ, λέοντων ὡς ἄρην δεδορκότων.
 Καὶ τῶνδε πύσας ἐκ ὄκῳ χρονίζε'),
 Κληρυμῶντες δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
 Ἐκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.

Fatidicas volucres arte infallibili :

Ille talium vaticinationum magister

Dicit maximum agmen Graecanicum

Noctu-contrahi insidiaturum urbi.

Quare ad portas, et turrium propugnacula

Festinate cuncti, accelerate, cum armis omnibus

Implete thoracea, et super tabulata

Turrium state, et portarum in exitibus

Manentes confidite, neque irruentium

Formidate admodum multitudinem, favet deus.

Quin et ego speculatores, exploratoresque exercitus

Emisi, quos viam spero non frustra capeßere;

A quibus certior factus nunquam capiar dolo.

Nu. Eteocles, praestantissime Cadmaeorum rex,

Venio certissima inde ab exercitu ferens :

Ipse enim ocularis testis sum rerum omnium ;

Nam viri septem bellicosi duces

Bovem maßantes super clypeum nigro (*ferro*) revinctum,

Et contingentes manibus taurinum cruorem,

Per Martem, Bellonam, et Pavorem sanguinis avidum

Sancte jurarunt, se aut civitati suffossiones

Struentes, vi perdituros Cadmaeorum urbem,

Aut hanc oppetentes terram maceraturos sanguine.

Quin et sui memorialia domum ad parentes (*mittenda*)

Adraßti currum manibus circumposuerunt, lacrymam

Stillantes, misericordia vero in ore nulla :

Ferreus enim animus virtute excandescens

Spirabat, ut leonum cum pugnam conspexerint.

Et horum rumor non ignavia protrahitur,

Sortientes vero reliqui, ut forte lectus

Unusquisque ad portas turmam duceret,

Adversus haec optimos quosque viros delectos urbis
Ad portarum exitus ordina celeriter :

Jam enim prope integre-armatus Argivorum exercitus
Accedit, festinat, et campos spuma albicans
Humectat guttis ex equinis pulmonibus.

Tu vero, tanquam navis peritus gubernator,
Urbem munito, priusquam ingruat spiritus
Martis, (fremit enim fluctus terrestris exercitus)

Et harum rerum opportunitatem quam celerrime prehenda.
Caetero ipse fidum interdiu explorantem
Oculum habebo, ac perspicuitate sermonis mei
Certior factus eorum quae foris, incolumis eris.

ΕΤ. O Jupiter, et Terra, Urbisque custodes dii,
Execratioque furialis patris praepotens,
Ne mihi civitatem funditus perditam
Extirpetis ab hostibus captam, Graeciae
Sermonem fundentem, et domos cum focis vobis dedicatis.
Cadmi vero tum regionem tum urbem liberam
Jugo servili nequaquam subdatis ;
Estote auxilio, communiter utilia spero me dicere ;
“ Nam civitas prospere agens honorat deos.

MONOSTROPHICA.

СН. Desco terribilia magna mala,
Dimittitur acies castra relinquens,
Confluit huc multus populus equestris praecursor,
Pulvis aetherius me docet apparens,
Mutus, manifestus, verus nuntius.
Electo excitans armicampistrepusque
Appropinquat clamor, volat, fremit
Instar aquae de monte strepere et insistibiliter ruentis.
Eheu, cheu, dii, deaeque,

Conci-

Πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτεις πόλεως
Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγδ' αὖ τάχος·

Ἐλγὺς γ' ἤδη πάνοπλος ἀργείων στρατὸς
Χωρεῖ, κοίβει, πεδία δ' ἀργησῆς ἀφρὸς
Χραίνῃ σαλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνέμονων.
Σὺ δ' ὥς τε κενὸς οἶακος ῥόφος,

60

φράζαι πόλισμα, πρὶν κατὰ γίγαια πνοῆς
Ἀρεος· βοᾷ γ' κῦμα χερσαῖον στρατῷ·

Καὶ τῶνδ' ἀμυρόν ὅσις ὠκιστος λάβει·

Καὶ γὰρ τὰ λοιπὰ πῖσιν ἡμεροσκόπον

ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ λαφηνία λόγῳ

Εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν, ἀβλαβὴς ἔσθι.

ΕΤ. Ω Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολιορκῆχοι θεοί,

Ἀρὰ τ' ἐριννὺς παλρὸς ἡ μεγαδενὴς,

70

Μὴ μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον

Ἐκθαμνίσῃσι δῆϊά λωλον, ἐλλάδος

φθόγον χέουσιν, καὶ δόμους ἐφεσίης·

Ἐλθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμω πόλιν

Ζυγοῖσι δουλοῖσι μήποτε χέθειν·

Γένεοδε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·

“ Πόλις γ' εὖ πρᾶσσε δαίμονας τίει.

Μονοτρόφικα.

ΧΟ. Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχην,

Μεθεῖται στρατὸς στρατόπεδον λιπὼν,

Ρεῖ πολὺς δ' ὥδε λεὼς πύδρομος ἱππότης·

80

Αἰθερία κόινς με πείθει φανεί-

σ', ἀναυδός, λαφῆς, ἔτυμος ἄγγελος·

Ἐλεδ' ἐμνᾶς πεδιοπλόκ' ἵππος

Τ' ἐλ' χρίμπλ' ἐ) βοᾷ, ποτᾶται, βρέμ'

Δ' ἀμαχέτε δίκαν ὕδατος ὀροκλύπν.

Ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ. θεοὶ θεαίτ'

Ορό-

Ορόμηνον κακὸν ἀλδ' αἶε.
 Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
 Ο λᾷκασις ὄρνυ' λαὸς ἄ-
 περετῆς, ἐπὶ πόλιν διώκων.
 Τίς ἀρα ῥύσεται,
 Τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
 Θεῶν ἢ θεῶν;
 Πότερα δὴ τ' ἐγὼ ποτι-
 πύσω βρέτη δαμόνων;
 Ἰὼ μάκαρες εὐεδρῶι,
 Αἰμαίνει βρετέων ἔχειδας.
 Τί μέλλομεν ἀγάζεσθαι;
 Αἰετ' ἢ ἔκ ἀκνέ-
 ετ' ἀσπίδων κλυτοί;
 Πέπλων ἢ σεφέων
 Πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἔζωμεν;
 Κτύποι δέδορκα,
 Πάταγόν τ' ἔχ' ἐνὸς δόρος.
 Τί ῥέξεις, πεδῶσεις
 Παλαίχθων Ἀρης
 Τὰν σὰν γᾶν;
 Ω χρυσοπήληξ δαῖμον,
 Ἐπιδ' ἐπίδ' ἐπὶ πόλιν,
 Ἄν ποτ' ἀφιλήταν ἔθνη·
 Θεοὶ πολιαστῆχοι χθονὸς
 Ἰτ' ἴτε πάντες,
 Ἰδέτε παρθένων
 Ἰκέσιον λόχον
 Δακρυόνης ὑπὲρ
 Κῦμα γὰρ περὶ πόλιν
 Δοχμολόφων ἀνδρῶν

Concitatum malum abigite.

Clamat super moenibus

Populus albus clypeis, insurgit

Bene-instructus urbi instans.

90

Quis tuebitur,

Quis opitulabitur,

Deorum aut dearum?

Quorumnam ergo procidam

Ad simulachra numinum?

Heu divi bonas sedes obtinentes,

Tempus est simulachraprehendere.

Quid cunctamur miserae?

Auditis aut non auditis

Clypeorum sonitum?

100

Peplos et coronas

Quando, si non modo, inter supplicandum apprehendemus?

Sonum persensi

Strepitumque haud unius hastae.

Quid ages, an prodes

Telluris antiquae (*praeses*) Mars,

Propriam terram,

O numen aurea casside?

Respice, respice urbem,

Quam olim charam habuisti.

110

O urbi-custodes dii terrae,

Agite omnes,

Aspicite virginum

Manipulum pro evita-

Servitute supplicem;

Nam per urbem fluctus

Virorum cristis nutantibus

Cachinnat

Cachinnat flatibus

Martis concitus.

Ast, o Jupiter Perfector, omnimodo

Propulsa hostium expugnationem.

Argivi enim Cadmi oppidum

Cingunt, et arma bellica metuimus.

Revineta maxillis equinis

Timorem incutiunt fraena.

Et septem generosi viri praestantes de exercitu

Contra hastam valentibus armaturis septem portis

Adstant sorte lecti.

Tu vero Jovigena,

Fortis et amans pugnae,

Liberatrix urbi sis,

Pallas, et equestris

Pontipotens rex,

Piscaria fuscina

Neptune solutionem

Metus, solutionem tribue.

Tu quoque Mars, heu heu,

A Cadmo nominatam

Arcem tuere,

Curaque exacte.

Et Venus, quae

Generis tritavia,

Defende; tuo

Sanguine fati sumus, precibus te

Religiosis invocantes

Adimus. Et tu

Luperce rex, Lupercus

Esto hostili exercitui,

Καχλ

Ἀρεος

Ἀλλ' α

Ἀργείων

Ἀργείων

Κυκλῶν

Διάδελ

Κινύρων

Ἐπὶ δ'

Δορυκ

Προσ

Σὺ τ'

Φιλόμ

Ρυτίτ

Παλλ

Πον

Ιχθυ

Ποτε

Φίβ

Σὺ τ

Κάδ

Πόν

Κήδ

Καὶ

Γέν

Ἀνδ

τες

Θεο

Πε

Λύ

Γεν

Καχλάζει πνοῆς

Ἄρεος ὀρόμβρον.

Ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παντὲς πάντως

Ἀρῆξον δαίτων ἄλωσιν.

Ἀργεῖοι γὰρ πόλισμα Κάδμου

Κυκλῆν)· φόβος δ' ἀρήϊων ὅπλων·

Διάδελφοι δὲ γυνῶν ἱππέων

Κινύραν) φόνον χαλινοί.

Ἐπὶ δ' ἀγένορες πρέποντες στρατῷ

Δορυαστοῖς Λαγῆς, πύλαις ἐβδόμας

Προσίειαν), πάλῳ λαχόντες.

Σὺ τ' ὦ διεγγῆς,

Φιλόμαχον κράτος,

Ρυσίπλοισι γυνῷ

Παλλὰς, ὅ, δ' ἵππιος

Ποηομέδων ἀναξ.

Ιχθυόλῳ μηχανᾷ

Ποσειδῶν ἐπίλυτιν

Φόβῳ, ἐπίλυτιν δίδῃ.

Σὺ τ' Ἀρης, φεῦ φεῦ,

Κάδμῳ ἱπώνυμον

Πόλιν φύλαξον,

Κήδεσσι τ' ἐναργῶς.

Καὶ Κύπρις, ἅτε

Γένος παρθένων,

Ἀλῶσιν. σέθεν ἐξ αἵμα-

τος γεγονόνα μιν· λιταῆς ἔ

Θεοκλύτοις ἀπύουσαι

Πελαζόμεδα. καὶ σὺ

Λύκει ἀναξ, λυκείος

Γένος στρατῶ δαίτω,

VOL. I.

N

Στόνων

120

130

140

Στόνων αὐτὰς· οὐ τ' ὦ

Ληισχύνεια κῆρα,

Τόξον εὖ πυκάζει

Ἀρλεμι φίλα. ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.

Οτρίβον ἀρμάτων

Ἀμφὶ πόλιν κλύω,

Ω πότνια Ἥρα·

Ελακον ἄξονων

Βριθομύων χιόα,

Ἀρλεμι φίλα. ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.

Δορυλίνακτος δ' αἰθῆρ ἐπιμαίνε).

Τί πόλις ἄμμιν πάχει, τί γῆρσε);

Ποῦ δ' ἔτι τέλος ἐπάγῃ θεός; ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.

Ἀκροβόλων δ' ἐπάλ-

ξεων λιθαῖς ἔρχε).

Ω φίλ' Ἀπολλον

Κόναβος ἐν πύλαις

Χαλκοδέτων (αἰέων,

Καὶ δίοθεν πολε-

μόκρανον ἀγνὸν τέλος.

Εν μάχασί τε μάκα-

ρ' ἄνασ' Οὔκα πρὸ πόλεως

Ἐπ' ἄπυλιν ἔδος ἐπὶ ῥύν.

Ἰὼ παναλκῆϊς θεοί,

Ἰὼ τέλειαι τέλειά τε γᾶς

Τᾶς δὲ πυργοφύλακες·

Πόλιν δορίπονον μὴ πρὸ δῶθ'

Ἐτεροφώνῳ στρατῷ.

Κλύετε παρθένων,

Κλύετε παιδίκης

Χειροτόνης λιταῖς,

15

160

170

12

Gemit
Latoni
Arcum
Diana
Strido
Circa
O ver
Sonu
Onu
Dian
Hast
Quid
Quo
Acce
In t
O d
Stre
Acr
Et
Agr
Tu
Reg
Sep
He
He
Hu
Un
Al
A
A
P

Gemitus exaudiens. Tu vero

Latonigena puella,

150

Arcum instruas

Diana chara. cheu ! cheu !

Stridorem curruum

Circa urbem audio.

O veneranda Juno,

Sonuerunt axium

Onustarum extremitates,

Diana chara, cheu ! cheu !

Hastis concussus aether furit.

Quid patitur urbs nostra, quid fiet ?

160

Quo tandem finem ducit deus ? cheu ! cheu !

Acervi lapidum involant

In turres longe-petitas.

O dilecte Apollo,

Strepitus in portis

Aere-revinctorum clypeorum,

Et belli coelitus moderatrix

Agmen sacrum.

Tu vero in pugnis beata

Regina Onca praeurbica

170

Septem-portis sedem protege.

Heu fortissimi dii,

Heu perfici perficaeque, terrae

Hujus praefides,

Urbem bello-fessam ne prodatis

Alienae linguae exercitui.

Audite virginum,

Audite justissimam

Protenfis manibus precationem.

Heu dilecti dii

Liberatores, civitatis curam gerentes.

Monstrate quantum urbi faveatis,

Curate templa publica,

Curantes vero succurrite,

Et urbis orgiorum,

Victimis gaudentium,

Estote memores.

I A M B I.

ET. Vos interrogo, intoleranda propago,

Num haec optima, et urbi salutaria,

Hujusque exercitus obsessi confirmatio,

Procidentes ad simulachra

Clamare, ejulare, quae sunt prudentibus odiosa.

“ Neve in malis, neve in prosperitate dilecta,

“ Contubernalis sim muliebri sexui.

“ Nam si imperat, non ferendus fastus,

“ Sin metuat, domui et urbi plus (*confert*) mali.

Et nunc civibus hasce cursorias fugas

Injicientes excitallis excordem metum.

Res autem eorum qui foris sunt, ac si optimae essent, extollitis.

Ita ipsi a nobismet domi expugnamur.

Talia foeminis cohabitans habebis.

Quod si quis meo imperio non audiens fuerit,

Vir, mulierque, aut quodcunque inter hos medium,

Calculus in eos mortiferus jaciatur,

Nec lapidariam plebis effugiet mortem.

“ Viro enim cura; ne consultet foemina

“ Quae foris; intus existens ne damnum inferas.

Audisti, aut non audisti, an furdae loquor?

Ἰὼ φίλοι δαίμονες
 Λυτήριοι ἀμφιβάντες πόλιν.
 Δείξαι ὡς φιλοπόλιες,
 Μέλει δ' ἱερῶν δημίων,
 Μετόμβροι δ' ἀρήξαίε·
 Φιλοτύτων δέτοι
 Πόλεως ἐργίων
 Μήτορες ἐσέ μοι.

Ἰαμβοί.

ΕΤ. Ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ' ἐκ ἀναχελᾶ.

Ἡ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλιν ᾠήρια,

Στρατῶ τε θάρσος τῷδε πυργηρυμῶν,

Βρέτη πεσάσας πρὸς πολιορκύχων θεῶν,

Αὔειν, λακάξιν, ᾠφρόνων μισήματα;

“ Μὴτ' ἐν κακοῖσι, μὴτ' ἐν ἀετοῖ φίλη

“ Εὐνοῖκος εἶναι τῷ γυναικίῳ ᾧφει.

“ Κρατῦσα μὲν γὰρ, ἔχ' ὁμιλιτὸν θάρσος,

“ Δείσασα δ', οἴκῳ καὶ πόλιν πλέον κακόν.

Καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς

Θεῖται, διερρόθησάτ' ἀψυχὸν κάκην·

Τὰ τῆς θύραθεν δ' ὡς ἄρις ὀφέλλεσε·

Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐνδοθεν πορθέμεθα.

Τοιαῦτα δ' ἂν γυναιξὶ συναιῶν ἔχοις.

Κ' εἰ μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκύνει,

Αὐτὴ γυνὴ τε, χῶ, τι τῆς μετ' αἰχμίων,

Υἱὸς κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βελέσσει,

Λάσῃρα δῆμα δ' ἔτι μὴ φύγη μόρον.

“ Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βελεδέτω

“ Τ' ἄλῃθεν· ἐνδον δ' ἔσα, μὴ βλάβην τίθει.

Ἠκυσας, ἢ ἐκ ἡκυσας, ἢ κοφῇ λέγω;

Αντιστροφικά. Στροφή α΄.

ΧΟ. Ω φίλον Οιδίπτε τέκος, ἔδεισ' ἀκύν-
 σασα τὸν ἄρμαλόκληρον ὄτλοβον, ὅτι τέ
 Σύριγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι, ἵππι-
 κῶντ' αὐπνῶν πηδαλίων διὰ σόμα
 Πυριχμετᾶν χαλινῶν.

Ιαμβοί.

ΕΤ. Τί ἔν; ὁ ναύτης ἄρά γ' ἐς πρῶραν φυγῶν
 Πρύμνηθεν, εὔρε μηχανὴν ῥωτηρίας,
 Νεὼς καμύσσης ποντίῳ πρὸς κύμασι;

Αντιστροφή α΄.

ΧΟ. Ἀλλ' ἐπὶ δαυμόνων πρῶδρομος ἦλθον ἀρ-
 χᾶα βρέτη, πίσυνος θεοῖς, νιφάδος ὅτ' ὁ-
 λοᾶς νιφομύνης βρόμος ἐν πύλας, δὴ τό-
 τ' ἦρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
 Ἰν' ὑπέρεχοιεν ἀλκάν.

Ιαμβοί.

ΕΤ. Πύρρον σέγειν εὐχεοδε πολεμίων δόρυ.

ΧΟ. Οὐκῆν τὰδ' ἔσαμ πρὸς θεῶν. ΕΤ. Ἀλλ' ἔν θεός
 Τὴς τῆς ἀλγύσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

Στροφή β΄.

ΧΟ. Μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
 Ἀδὲ πανήγυρις, μὴδ' ἐπίδοιμι τάν-
 δ' αἰσυδρομυμῶν πόλιν, ἣ σράτταμ' ἀ-
 πλόμῃον πυρὶ δάψω.

Ιαμβοί.

ΕΤ. Μή μοι θεὸς καλῆσα, βυλδ' ἐκ κακῶς·
 “ Πειθαρχία γ' ἐστὶ τῆς ἀπραξίας
 “ Μήτηρ, γυνὴ ῥωτηρὸς· ὧδ' ἔχει λόγος.

Αντιστροφή β΄.

ΧΟ. “ Εστὶ θεοῖς δέτ' ἰχὺς καθυπερβέρα·

“ Πολ-

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

CH. O chare Oedipi fili, inhorruī audito
 Currifono strepitu, quoniam 210
 Modioli strident rotas vertentes (*strepituque*)
 Equinorum in ore clavorum somnum excutientium
 Fraenorum igne genitorum.

I A M B I.

ET. Quid ergo, nautane in proram fugiens
 A puppe, invenit remedium salutis,
 Nave marino fluctu laborante?

ANTISTROPHE 1.

CH. Quare ad deorum praecursatrix accessi
 Simulachra vetera, confisa diis, cum nivis
 Pernitiosae ninguidae fremitus in portis, continuo
 Excitata sum metu ad orandum superos, urbem 220
 Ut subsidio protegant.

I A M B I.

ET. Oratis ut turris hostium repellat hastam?
 CH. Ergo haec a diis erant. ET. Attamen deos
 Capta urbe excedere sermo est.

STROPHE 2.

CH. Ne meo unquam tempore excedat deorum
 Isthæac confociatio; neque videam
 Populatam hanc urbem, et castra
 Accensa igne hostili.

I A M B I.

ET. Ne mihi incalando deos consulas male.
 " Obedientia enim prosperitatis est 230
 " Mater, (*Jovis*) sospitatoris uxor, sic se habet sermo.

ANTISTROPHE 2.

CH. " Diis autem inest vis adhuc praepotentior,
 " Quae

" Quae saepe in malis inextricabilem

" E difficili miseria supra oculos

" Suspendam nubem expellit.

I A M B I.

ET. Virorum haec sunt, victimas et sacrificia
Diis mactare, hostibus lacescentibus.

Tuum vero vicissim tacere et manere domi.

STROPHE 3.

CH. Deorum ope urbem incolimus indomitam ;

Hostiumque turbam arcet propugnaculum ;

Quid haec averfatur invidia? (i. *cur haec invidere culpas?*)

I A M B I.

ET. Non invideo tibi, deorum quod colas genus :

Sed ne cives excordes reddas,

Quieta sis, neque trepides nimis.

ANTISTROPHE 3.

CH. Subitaneum audiens fragorem,

Trepidante cum metu, hanc in arcem,

Venerandam sedem, me contuli.

I A M B I.

ET. Ne nunc, si forte mortuos aut vulneratos

Sentiatis, lamentis prosequamini.

Has enim mortalium caede Mars pascitur.

CH. Attamen audio equestres fremitus.

ET. Ne nunc audis, clare audias nimis.

CH. Gemit e terra civitas tanquam circumclusa.

ET. Ergo me de his consulere satis est.

CH. Timeo, pulsatio enim ad portas augetur.

ET. Non files? ne quid horum per urbem efferas.

CH. O numinum confociatio, ne munimenta prodas.

ET. Num tibi mors erit si tacita haec tolerabis?

“ Πολλάκι δ' ἐν κατοῖσι τὰν ἀμήχανον
 “ Ἐκ χαλεπᾶς δύας, ὕπερθ' ὁμμάτων κρη-
 “ μιγμύραν νεφέλαν ὀρθοῖ.

Ιαμβοί.

ΕΤ. Ἀνδρῶν τὰδ' ἐς, σφάγια καὶ χρηστῆρια
 Θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμύρων.
 Σὸν δ' αὖ τὸ σιγαῖν, καὶ μῦρεν εἴτω δόμων.

Στροφή γ'.

ΧΟ. Διὰ θεῶν, πόλιν νεμόμεθα ἀδάμαστον,
 Δυσμύρων δ' ὄχλον πύργος ἀποσέγῃ.
 Τί τάδε νέμεσις συγεί;

240

Ιαμβοί.

ΕΤ. Οὐτι φρονῶ σοι δαμόνων τιμᾶν ἥρος.
 Ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχυνς τιθῆς,
 Ἐκκλος ἴσθι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοῦ.

Ἀντιστροφή γ'.

ΧΟ. Πόλινιον κλύεσσα πάταγον, ἅμα
 Ταρβούσῃ φόβω τὰνδ' ἐς ἀκρόπολιν,
 Τίμιον ἔδος, ἰκόμεαν.

Ιαμβοί.

ΕΤ. Μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετραμύρους
 Πύθηδε, κωκυλοῖσιν ἀρπαλίζεῖε.

Τέτω γὰρ Ἀρης βόσκει φόβω βροτῶν.

250

ΧΟ. Καὶ μὴν ἀκύνω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.

ΕΤ. Μὴ νῦν ἀκύνσ' ἐμφανῶς ἀκύν' ἄγαν.

ΧΟ. Στένει πόλισμα, δῆθεν, ὡς κυκλαμύρων.

ΕΤ. Οὐκὲν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βυλάειν πῆρι.

ΧΟ. Δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλει).

ΕΤ. Οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πόλιν.

ΧΟ. Ω ζυντέλεια μὴ παρδῶς πυργώμαλα.

ΕΤ. Οὐκ ἐς φλόρον σιγῶς ἀναχίση τάδε;

VOL. I.

Ο

ΧΟ.

ΧΟ. Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.

ΕΤ. Αὐτὴ σὺ δουλοῖς καὶ με καὶ πᾶσαν πόλιν. 26

ΧΟ. Ω παλαίρατ' Ζεῦ τρέφον εἰς ἐχθρὸς βέλος.

ΕΤ. Ω Ζεῦ, γυναῖκων οἶον ὥπασας ἥσος.

ΧΟ. Μοχθηρὸν ὥπερ ἄνδρας, ὦν ἀλῶ πόλεις.

ΕΤ. Παλιντομῆεις αὖ διγλάνεσ' ἀγαλμάτων.

ΧΟ. Αψυχία γ' γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

ΕΤ. Αἰτεμύρῳ μοι, κῆφον, εἰ δοίης τέλος.

ΧΟ. Λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

ΕΤ. Σίγησον ὦ τάλανα, μὴ φίλος φόβῃ.

ΧΟ. Σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον·

ΕΤ. Τῆτ' ἀντ' ἐκείνων τῆπος ἀρῆμαί σεθεν· 27

Καὶ πρὸς γε τύτοις, ἐκλὸς ὅτ' ἀγαλμάτων,

Εὖχε τὰ κρείσσω Συμμάχης εἶναι θεός·

Κάμῳν ἀκύνεσ' ἀλμάτων, ἔπειτα σὺ

Ολολυγμὸν ἱερὸν ἀμύρῃ παμώνιστον,

Ελληνικὸν νόμισμα δυσάδοι βοῆς,

Θάρσος φίλοις, λύσσα πολέμιον φόβον.

Εγὼ δὲ χώρας τοῖς πολιοτέχοις θεοῖς,

Πεδιονόμοις τὲ καὶ ἀγορᾶς ἐπισκόποις,

Δίρκης τὲ πηγῆς, ὅδ' ἀπ' Ἰσμηνῆ λέγω,

Εὖ ξυλυχόνων, καὶ πόλεως ῥεσσωμένης,

Μηλίοισιν ἀμμάσονταις ἐστίας θεῶν,

Ταυροκλονῆτας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπ' ἀχομαι·

Θήσιν τρόπακα, πολεμίων δ' ἐοδήματ' αἶ,

Λάφυρα δάων δερύπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

Τοιαῦτ' ἐπ' ἀχεῖ μὴ φιλοσόπως θεοῖς,

Μηδ' ἐν μαλαίοις καὶ ἀγρίοις ποιφύγμασιν·

Οὐ γὰρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.

Εγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἔξ, ἐμοὶ σὺν ἐβδόμῳ,

Αἰθιρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,

CH. Dii urbici, ne in servitutem incidam.

ET. Ipsa me et totam urbem in servitutem rediges. 260

CH. Omnipotens Jupiter verte in hostes telum.

ET. Proh Jupiter quale creasti mulierum genus!

CH. Miserum, sicut viri sunt quorum capta est civitas.

ET. Obgannis iterum attingens simulachra?

CH. Namque exanimatione linguam rapit metus.

ET. Roganti mihi leve si dederis munus.

CH. Dicas quam citissime, et cito sciam.

ET. Tace misera, amicos ne terrefacias.

CH. Taceo, una cum aliis fatum feram.

ET. Hoc verbum tuum prae caeteris eligo. 270

Et porro extra simulachra constituta

Posce meliora, deos auxiliores fore :

Meaque audiens vota, mox tu

Morem sacrum placabilem accinas,

Morem illum graecum clamoris sacrificialis,

Audaciam amicis, solvens metum ex hostibus conceptum :

Ego vero regionis urbicustodibus diis,

Paganisque, et forum servantibus,

Dircaeque fontibus, neque Ismenum excipio,

Rebus bene succedentibus, et urbe salva, 280

Ovibus (*nos*) cruentantes deorum focos

Tauros mactantes diis hic promitto

Staturos trophea, hostiumque exuvias,

Manubias inimicorum bello-captas domibus puris.

Talia tu non querula diis voveto,

Neque in vanis et agrestibus suspiriis,

Nihilo enim magis effugies fatum.

Ego vero viros sex, me cum septimo,

Ex adverso hostibus valide oppositos,

Ad septem munitos exitus ordinatum ibo,
Priusquam nuncii festini, subitaneiue et tumultuosi
Sermones veniant, ac nos prae necessitate accendant.

ANTISROPHICA. *Strophe 1.*

CH. Cura est, prae metu vero non quiescit animus:
Nam propinquae cordi sollicitudines
Incendunt timorem, (*metuo*)
Circundantem moenia populum,
Velut draconem pro pullis
Metuit nidulantibus
Infoelix parens,
Delicata columba.
Nam ad propugnacula
Universis copiis, universis ordinibus
Accedunt, quid me fiet?
In undique petitos
Injiciunt cives
Lapides asperos.
Omnimodo generosi
Dii urbem et aciem
Cadmigenam protegente.

ANTISTROPHE 1.

Quale reddideritis terrae solum
Hoc melius, cum hostibus dimiseritis
Hanc feracem terram,
Et aquam Dircaeam,
Saluberrimum fluviorum,
Quotquot mittit Neptunus
Terram continens,
Tethyosque liberi.
Porro o urbicustodes

29

300

310

Dii,

Εἰς ἑπ
Πρὶν ο
Λόγους

ΧΟ
Γείτον
Ζωπυ
Τὸν α
Δράκ
Υπερ
ων δ
Πάν
Τοι
Παν
Στεί
Τοι
Ιάπ
Χερρ
Παν
Θεοί
Καα

Ποί
Τᾶ
Τὰ
Υδ
τρε
Οσ
δῶ
Τη
Π

Εἰς ἐπὶ λείχεῖς ἐξόδους τάξω μολῶν,
 Πρὶν ἀγγέλλας περ χινύς τε καὶ ταχυρρόθους
 Λόγους ἰκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

Ἀντιστροφίκα. Στροφή α΄.

ΧΟ. Μέλῃ, φόβῳ δ' ἔχ' ὑπνώσθῃ κέαρ·

Γείτονες δὲ καρδίας μέριμνα

Ζωπυρῶσι τάρβος,

Τὸν ἀμφιτειχῇ λεῶν·

Δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων

Υπερδέδοικε λεχέ-

ων δυσδνήτειρα

Πάντροφος σπειλαίς.

Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους

Πανδημεῖ, πανομιλεῖ

Στείχεσι. τί θρώμα;

Τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν

Ιάπυσι πολίτας

Χερμάδ' ὀκρυόεσσαν.

Παντὶ τρόπῳ διογχεῖς ὦ

Θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν

Καδμογενῇ ρύεσθε.

Ἀντιστροφή α΄.

Ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίης πέδον

Τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες

Τὰν βαθύχθον' αἶαν,

Υδωρ τὲ διρκᾶμον ἀ-

τρεφέσσιον πομάτων

Οσων ἴησι Ποσει-

δῶν ὁ γαῖόχορος

Τηθύς τε παῖδες;

Πρὸς τὰδ' ὦ πολίτῃχοι

Θεοὶ, τοῖσι μὲν ἔξω
 Πύργων, ἀνδρολέτειραν
 Καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν
 Εμβалόντες, ἄροιοδε
 Κῦδος· τοῖς δὲ πολίταις
 Καὶ πόλεως ῥυτῆρες
 Εὐεδροὶ τε σάθητε,
 Οξυγόοις λιταῖσιν.

Στροφὴ β'.

Οἰκλήρην γ', πόλιν τήνδ' ὠγυγίαν
 Αἰεὶ παρῖάψαι, δορὸς ἄγραν,
 Δυλείαν ψαφαρᾶ ποδῶ
 Ὑπ' ἀνδρὸς ἀχαμῆ θεόθεν
 Περθομῆαν ἀτίμως,
 Τὰς δὲ κεχειρωμῆας ἄγεσθαι,
 (Ε' ἔ' ἔ) νέας τε καὶ παλαιὰς
 Ἰππηδὸν πλοκάμων,
 Περιέρρηγμῶν φαρέων.
 Βοᾶ δ' ἐκκευαμῆα πόλις,
 Λαῖδος ὀλλυμῆας μίζοθρόν·
 Βαρείας τοι τύχας πελαρβῶ.

Ἀντιστροφὴ β'.

Κλαυτὸν δ' ἀρίτροποις, ὠμοδρόπων
 Νομίμων παρᾶροιθεν διαμείψαι
 Δωμάτων συγεράν ὁδόν.
 Τί; τὸν φθίμνον γ' περλέγω
 Βέλτερά τῶνδε πράσσειν·
 Πολλὰ γ' εὖτε πόλις δαμασθῇ, (ἔ' ἔ)
 Δυσυχῆτε πράσσῃ.
 Ἄλλος δ' ἄλλον ἄγῃ,
 Φονδαί, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ.

Κατίω

Dii, iis
 Turres
 Et arm
 Immitt
 Glorian
 Urbis l
 Et fedi
 Ob pro

Misera
 In ora
 Servil
 A vir
 Indig
 Capti
 Heu,
 Equo
 Disci
 Clam
 Prae
 Gra

Lac
 An

Do
 Qu
 M
 M
 M
 A
 C

Dii, iis qui extra
Turres (*sunt*) viriperdam,
Et arma abjicientem noxam
Immittentes, attollite
Gloriam, civibus vero
Urbis liberatores,
Et sedibus bene locati consistite,
Ob preces lugubres.

320

STROPHE 2.

Miserabile enim erit urbem hanc antiquam
In orcum dimittere, hastae praedam,
Servilem tenui cinere,
A viro Achaeo divinitus
Indigne perditam;
Captivas duci,
Heu, heu, heu! puellas et vetulas,
Equorum instar, per comas,
Discissis vestibus,
Clamat vero (*quasi*) vacua civitas,
Praeda misto cum clamore capta;
Graves miseras pertimesco.

330

ANTISTROPHE 2.

Lachrymabile vero est novellis virginibus
Ante solennia (*connubialia*) crudam (*virginitatem*) decer-
pentia demigrare
Domibus suis invisio itinere.
Quid? mortuum enim dico
Melius his se habere.
Multa enim, quando expugnatur, civitas, heu!
Miserrimaque patitur.
Alius alium ducit,
Caedit, nonnulla etiam incendit:

340

Fumo

Fumo autem polluitur urbs tota,
Et furibundus spirat populi domitor
Inquinans pietatem Mars.

STROPHE 3.

Rugitus per civitatem;
Ad urbem vero sagena muralis (*accedit*)
A viro vir hasta interficitur,
Et balatus cruenti
Lactentium
Pueriles strepunt.
Rapinae discursibus affines fiunt.
Congreditur ferens ferenti,
Et vacuum vacuus vocat,
Participem habere volens,
Nec minorem nec aequalem (*partem*) cupientes.
Qualia ex his conjicere ratio adest?

ANTISTROPHE 3.

Omne genus fructuum
In terram cadens molestiam praebet occurrens.
Acerbus aspectus ministrantium puellarum.
Plurima vero miscellanea
Terrae dona inutilibus
Feruntur fluctibus.
Famulaeque miseriis inassuetae juvenes
Infelices subeunt lectum captivum
Viri felicitis, velut
Inimici victoris.
(*Sed*) spes est nocturnum finem adventurum
Lachrymabilium dolorum liberatorem.

I AMBI.

SE. Quin speculator, ut videtur, exercitus

Rumorem

Καπνῶ
Μαγνόν
Μιάνων

Κορκορ
Ποτὶ
Πρὸς
Βλαχ
Τῶν
Ἀστ
Ἀρπα
Εὐμβ
Καὶ
Εὐν
Οὐτε
Τίν

Παν
Χαμ
Πικ
Πο
Γα
Εν
Δμ
Τα
Αν
Δυ
Εκ
Π

Καπνῷ δὲ χραίνε) πόλισμ' ἅπαν.
Μαινόμηνος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
Μιαιῶν Ἀσέβειαν Ἀρης.

350

Στροφή γ'.

Κορκορυαὶ δ' ἀνὰ ἄστυ,
Ποτὶ πόλιν δ' ὀρκάνη πυργῶτις.
Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνε).
Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
Τῶν ἐπιμασιδίων
Ἀρίστρεφεῖς βρέμον).

Ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες.
Ξυμβολαὶ φέρων φέροντι,

Καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,

Ξύννομον θέλων ἔχειν,

360

Οὔτε μείον, ἢ τ' ἴσον κλημνύμενος.

Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

Ἀντιστροφή γ'.

Παιδοπατὸς δὲ καρπὸς

Χαμάδις πεισὼν ἀλγύνει κυρήσας.

Πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων.

Πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος

Γᾶς δόσις ὑτιδανοῖς

Ἐν ῥοθίοισι φορεῖται.

Δμῳίδες δὲ καμνοπήμονες νέαι

Τλήμονες ἄνὰν αἰχμαλώτων

370

Ἀνδρὸς ἀτυχῆτος, ὥς

Δυσμῆτος ὑπερτέρη.

Ἐλπίς ἐσι νύκτερον τέλος μολεῖν,

Παλκλαύτων ἀλγέων ἐπὶ ῥόθον.

Ἰαμβοί.

ΗΜ. Ο τοι κατόπης, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, εἰρη

VOL. I.

P

Πλθ'

Πάθῳ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλα, νέαν φέρῃ,
Σπυδῇ διώκων πομπίμης χνόας ποδῶν.

ΗΜ. Καὶ μὴν ἀναξ' ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπῳ τόκος
Εἴσ' ἀρτίκολλον ἀγέλας λόγον μαθεῖν·
Σπυδῇ δὲ ἢ τῷδ' ἢ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓ. Λέγοιμ' ἂν, εἰδὼς εὖ, τὰ τῷ ἐναντίων,
Ὡς τ' ἐν πύλας ἕκαστος εἴληχεν πάλον.
Τυδῆος μὲν ἦδη πρὸς πύλασι πασιτίσι
Βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν ἢ ἐᾷ περᾶν
Ὁ μάντις· ἢ γὰρ σφάγια γίνε' καλὰ.
Τυδεὺς δὲ μαργῶν, ἢ μάχης κελιμνῆρος,
Μεσημβρινᾶς κλαγθαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ·
Θέει δ' ὀνειδεῖ μάστιγιν Οἰκλειδὴν ῥοφόν,
Σάφειν μόρον τὲ ἢ μάχην, ἀψυχία·
Τοιαῦτ' αὐτῶν, τρεῖς καλασκήεις λόφους
Σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' αἰσίδος δὲ τῷ
Χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
Εἷχ' δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' αἰσίδος τόδε,
Φλέγουθ' ὑπ' ἄστροις ἕρανὸν τετυγμῆραν·
Λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
Πρέσβισον ἄσρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, πρέπῃ.
Τοιαῦτ' ἀλύων τᾶς ὑπερχόμποις ῥαγαῖς,
Βοᾷ παρ' ἔχθρας ποταμίας μάχης ἐρῶν·
Ἴππος χαλινῶν δ' ὡς καλαοδμῆνων, μῆνι,
Οἷς βοὴν ῥάλπιγος ὀρμαίνει μῆνων.
Τίν' ἀντιτάξεις τῷδε, τίς Προΐτη πυλῶν,
Κλειθρῶν λυθέντων, παρτατῆν φερέγγυος;
ΕΤ. “ Κόσμον μὲν ἀνδρὸς ἕτιν' ἂν τρέσαμ' ἐγώ,
“ Οὐδ' ἐλκοποιὰ γίνε' τὰ σήμαλα·
“ Λόφοι δὲ κώδων τ' ἢ δάκτυλ' ἀνὰ δορός.
Καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' αἰσίδος

Rumorem aliquem nobis, o amicae, novum affert,
Festino gressu adproperans missorios axes pedum.

SE. Quin etiam ipse rex Oedipi filius

Incedit, recentem nuncii sermonem ut audiat.

36 Festinatio vero hujus etiam non moratur gradum. 380

N v. Dicendo sum, utpote probe sciens, res hostium,

Quem quisque ad portas fortitus est locum.

Tydeus quidem jamjam apud portas Praetides

Fremit, sed Ismeni vadum transire non patitur

Vates, haud enim pulchra sunt exta.

At Tydeus furens et pugnae cupidus

Vociferatur, uti serpens calore meridiano excitus.

Incessit vero probris vatem Oeclidem sapientem,

Adulari (*dicit eum*) mortem, et pugnam excordia.

Talia vociferans cristas tres umbratiles

390

Quatit, cassidis capillitium, ab hujus clypeo

Aeræae clangunt terrorem tubæ.

Habet vero superbum hoc insigne in scuto,

Flammans ab astris coelum fabricatum,

Splendidumque plenilunium in scuto medio

Venerandissimum siderum, noctis oculus, conspictum est.

Talia fastidiosus magnificis armamentis,

Clamat apud ripas fluminis pugnam expetens.

Velut equus autem stat contra fraena insaniens,

Qui clangorem tubæ expectans concitatur.

400

Quemnam huic oppones? quis Praeti portis,

Claustris apertis, praefici idoneus?

ET. "Ornatum quidem ipse viri timeo nullum;

"Neque vulnera impingunt insignia.

"Cristae et tubæ non mordent absque cuspidē.

Et nox ista, quam dicis in clypeo.

Astris splendidum coelum occupare,
 Forſan erit praefaga (*mali*) ex deſipientia alicui.
 Si enim morienti nox in oculos cadat
 Illi ferenti ſignum hoc faſtuoſum,
 Eſſet recte juſteque denominatum,
 Et ipſe in ſemet opprobrium vaticinaretur.
 At ego Tydeo probum Aſtaci filium
 Hunc opponam portarum praefidem,
 Generoſum admodum, et pudoris thronum
 Venerantem, averſatumque glorioſos ſermones.
 Nam in turpibus ignavus, non iniquus eſſe amat.
 Sed a viris terra ſatis, queis Mars pepercit,
 Velut a radice pullulavit, et eſt revera indigena
 Melanippus; alſ opus (*quod eſt*) in aleis Mars decernet. 420
 Juſtitia autem conſanguinea illum potiffimum miſit
 Ad avertendum matri, quae eum peperit, hoſtilem haſtam.

ANTISTROPHICA. *Strophe* I.

CH. Meum deſenſorem fortunatum eſſe
 Dent dii, quoniam juſtus civitatis
 Propugnator exurgit: tremo vero
 Sanguiferas neces amicorum
 Oppetentium videre.

IAMB I.

NV. Huic quidem ita feliciter agere faxint ſuperi.
 Capaneus vero Electras portas ſortitus eſt.
 Gigas hic alius, eo quem modo dixi
 Major: et faſtus haud hominem ſapit. 430
 Turribus minatur atrocia, quae non perficiant ſata.
 Nam Deo lubente ſe expugnaturum urbem
 Et non lubente ait: neque Jovis
 Iram in ſolum irruentem moraturum.

Fulgura

Ἀσροισι μαρμαίρυσαν ἕραν ὑκυρεῖν,
 Τάχ' ἂν ἦν οἶτο μάνις ἢ νοῖα τινί.
 Εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πῆσαι
 Τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε,
 Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
 Κ' αὐτὸς καθ' αὐτῆ τὴν ὕβριν μαλ' ἄσσει.
 Εγὼ δὲ Τυδεΐ κεδνὸν Ἀσάκῃ τόκον
 Τόνδ' ἀνιτάξω περσάτην πυλωμάτων,
 Μάλ' ἄλγῃ τε, καὶ τὸν ἀχύνῃς θρόνον
 Τιμῶναι, καὶ συγῆνθ' ὑπέρφρονας λόγους.
 Διχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
 Σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἀρης ἐφείσατο,
 Ριζὴν ἀνείτα, κάρλα δ' ἐς ἐλχάριος,
 Μελάνιππος· ἔρπον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ.
 Δίκη δ' ὁμαίων κάρλα νῖν περσέλλει
 Εἴργειν τεκέσθαι μῆρσι πολέμιον δόρυ.

Ἀντιστροφία. Στροφή α΄.

ΧΟ. Τὸν ἄμὸν νῦν ἀνίπαλον ἄτυχεῖν
 Θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
 Πρόμαχος ὄρνυ· τρέμω δ' αἰμαλη-
 φόρος μόρος ὑπὲρ φίλων
 Ολομύων ιδέσθαι.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Τὴν μὲν ἔτις ἄτυχεῖν θεοὶ δοῖεν·
 Κατανὰς δ' ἐπ' ἡλέκτρασιν εἰληχεν πύλας,
 Γίγας ὃδ' ἄλλος τῷ πάρος λελεῖμνός
 Μείζων, ὁ κόμπος δ' εἰ κατ' ἀνθρώπον φρονεῖ,
 Πύργοις δ' ἀπειλεῖ δειν', ἃ μὴ κράνοι τύχη·
 Θεὸς τε γὰρ Δείλονος ἐκπέρσειν πόλιν
 Καὶ μὴ Δείλονος φησὶν, ἔδδ' τὴν Διὸς
 Εἶναι πῶδ' (κῆψασαν ἐκποδῶν χέθειν.

Τὰς

Τὰς δ' ἄσραπας τε καὶ κεραυνίους βολὰς
 Μεσημβρινοῖσι θάλλεσι περσεύκασεν·
 Ἐχί δέ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
 Φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὠπλισμένη·
 Χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασι, πρήσω πόλιν.
 Τοιῷδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυσήσει),
 Τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μῦθε;

ΕΤ. Καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίχλει).
 “ Τῶν τοι μαλαίων ἀνδράσι φρονημάτων
 “ Ἡ γλῶσς ἀληθὴς γυνεῖ) κατήγορος.
 Καπανδὲς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεκκασμένος,
 Θεὸς ἀτίζων, ἀπογυμνάζων σόμα,
 Χαρὰ μαλαίᾳ θνητὸς ὢν ἐς ἔρανόν
 Πέμπει, γεγωνᾷ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
 Πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκη τὸν πυρφόρον
 Ἡξέειν κεραυνόν, ὅδεν ἐξεκασμένον
 Μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν τοῖς ἡλίῃ.
 Ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κ' εἰ σόμαργός ἐς ἄγαν,
 Αἶθων τέτακ') λῆμα Πολυφόνῃς βία,
 Φερέγλυον φέρρημα, περσεύκῃρας
 Ἀρτέμιδος ἀνοίγῃσι, σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.
 Λέγ' ἄλλον ἄλλας ἐν πύλαις εἰληχότα.

Ἀντιστροφὴ α'.

ΧΟ. Ολοῖθ' ὅς πόλις μεγάλ' ἐπείχε'),
 Κεραυνῷ δέ μιν βέλος ἐπιχέθοι,
 Πρὶν ἐμὸν ἑδοξεῖν δόμον, πωλικῶν
 Θ' ἑδωλίῳν ὑπερκόμπῳ
 Δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλας
 Λέξω· τρίτῳ γὰρ Ετιόκλῳ τρίτος πάλος

440

450

460

Εξ

Fulgura vero et fulmineos ictus
 Meridianis assimilavit caloribus.
 Insigne autem habet, virum nudum igniferum,
 Cui armata in manu fax ardet.
 Aureis vero dicit literis, COMBURAM URBEM. 440
 Huic viro tali mitte aliquem; sed quis cum eo congregietur?
 Quis virum superbientem non timens manebit?

ET. Et huic lucro lucrum paritur aliud.
 " Vanarum hominibus jactationum
 " Lingua vera est accusatrix.
 Capaneus minatur se expeditum exequi,
 Deos blasphemans, et os exercens
 Gaudio frustraneo, mortalis existens, in coelum
 Mittit, cructatque in Jovem verba aestuantia.
 At spero illi jure igniferum 450
 Venturum fulmen, nihil simile
 Meridianis caloribus solis.
 Adversus eum, licet jactabundus sit nimis,
 Vir animi fervidus ordinatur Polyphontes.
 Idoneum praesidium, tutelarum
 Dianae favore, caeterisque cum diis.
 Dic alium alias fortitum portas.

ANTISTROPHE I.

CH. Pereat qui magna imprecatur urbi.
 Fulminisque telum in ipsum decadat,
 Antequam meam irruat in domum, et a virgineis 460
 Sedibus superba
 Hasta abripiat.

I AMBI.

NU. Quinetiam eum, qui deinde fortitus est portas,
 Dicam, tertio enim Eteocli tertia fors :
 Excidit

Excidit e supina aerea casside,
 Neitidibus portis ut cohortem admoveat.
 Qui equos in phaleris ferocientes
 Fleſcit, in portas irruere cupientes.
 Quibus cami strident, barbarorum more,
 Superbientium narium efflatibus pleni.
 Effigiatus autem est clypeus haud vulgari modo.
 Vir namque armatus scalae per gradus
 Aggreditur hostium turrim, expugnare cupiens.
 Hic etiam clamat literarum in syllabis
 Quod ne Mars ipse eum repellat turribus.
 Et huic viro mitte aequalem aliquem,
 Qui ab urbe hac arceat servile jugum.

Ετ. Mittam jam hunc, feliciter quidem, in eum.
 Et mittitur non ornatum superbum in manibus habens,
 Megareus Creontis seminium, genere satorum terra,
 Qui neque furentium equestrium hinnituum
 Fremitum timens portas destituet.
 Sed aut moriens terrae nutrimenti referet gratiam,
 Aut virum utrunque cum oppido in scuto
 Capiens, exuviis paternam ornabit domum.
 Jactes de alio, nec mihi dicendo parcas.

STROPHE 2.

СН. Tibi quidem omnia precor bene,
 O defensor mearum domorum, illis vero male succedere.
 Utque jactabunda verba proferunt in urbem
 Insaniente animo, sic eos Jupiter
 Vindex iratus inspectet.

I A M B I.

Νυ. Quartus alius, proximas portas habens
 Oncae Minervae, cum clamore adstat.

Hippo-

Εξ ὑπὲρ
 Πύλας
 Ἰσχυρῶς
 Διὰ τῆς
 Φιμῆς
 Μυκλῆς
 Εχρημα
 Ἀντὶς δὲ
 Στεῖχον
 Βοῶν δὲ
 Ὡς ἔδωκε
 Καὶ τὴν
 Πόλιν
 ΕΤ
 Καὶ τὴν
 Μεγαλὴν
 Ὡς ἔδωκε
 Βρόμῳ
 Ἀλλὰ
 Ἡ γὰρ
 Ελάν
 Κόμῳ

Χ
 Ἰὼ
 Ὡς
 Μα
 τῶν

Οἱ

Εξ ὑπὲρ πῆδησεν ἀχάλκῃ κράνῃς,
 Πύλασι νηϊτίσι περσβαλεῖν λόχον.
 Ἰππὺς δ' ἐν ἀμπυκλῆρσιν ἐμβριμωμῆας
 Διπῇ, δελύσας πρὸς πύλας πεπλωμένας.
 Φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
 Μικληροκόμποις πνέμασι πληρέμενοι.
 Εὐχημάτισα δ' ἀσπίς ἔσμικρὸν τρόπον.
 Ἀνὴρ δ' ὀπλίτης κλίμακος πρὸς ἀμβάσεις
 Στείχει, πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκτέρσαι δέλων.
 Βοῶν δὲ χ' ὅτος γραμμάτων ἐν συλλαβάς,
 Ὡς ὅδ' ἂν Ἀρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
 Καὶ τῷ δὲ φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον,
 Πόλεως ἀπέργειν τῆσδε δύλειον ζυγόν.

470

ΕΤ. Πέμπειμ' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ, τῷ.
 Καὶ πέμπε) δ' ἔσμικρον ἐν χεροῖν ἔχων,
 Μεγαρᾶς Κρέοντος ἀπέρμα τῷ παρτῶν ἥνυς.
 Ὅς ἔτι μάργων ἱππικῶν φρυγμάτων
 Βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσει).
 Ἀλλ' ἢ θανάτων τροφῆα πληρώσει χθονί,
 Ἡ καὶ δὴ ἄνδρες, καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
 Ἐλὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει παλῆρος.
 Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδὲ μοι φθόνῃ λέγων.

480

Στροφή β'.

ΧΟ. Επ' ἀρχομαι δὴ τῷδε μὲν ἀτυχεῖν,
 Ἰὼ πόρομαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυσυχεῖν.
 Ὡς δ' ὑπέρανχα βάξουσ' ἐπὶ πόλιν
 Μαυρομήνη φρενί, τὼς νιν Ζῆς νεμέ-
 τας ἐπίδοι κολάων.

490

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
 Ὀφίας Αθάνας, ζὺν βοῇ παρίστα),

VOL. I.

Q

ΙΠΠΟ.

Ιπτωμέδοντος χῆμα, ἢ μέγας τύπος·
 Αλω δὲ πολλὴν (ἀσπίδος κύκλον λέγω)
 Εφριζα δινήσαντος· ἐκ ἄλλως ἐρῶ.
 Ο (ημαλουργὸς δ' ὅστις ἀτελής ἄρ' ἦν,
 Οσις τὸδ' ἔρπον ὠπασε πρὸς ἀσπίδι,
 Τυφῶν' ἰέναι πυρπνόον διὰ σόμα
 Λιγνὺν μέλαμναν, ἀόλην πυρρὸς κάσιν·
 Οφεων δὲ πλεκίλανασι περίδρομον κύτος
 Προσηδάφισαι κοιλογάτορος κύκλῳ.
 Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, εἵθεος δ' ἄρην
 Βακχᾶ πρὸς ἀλκὴν, θυὰς ὡς, φόβον βλέπων.
 Τοιῶδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακίσει.
 Φόβος γὰρ ἦδη πρὸς σύλας κομπάζει.

ΕΤ. Πρῶτον μὲν Οἶκα Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπορις,
 Πύλασι γείταν, ἀνδρὸς ἐχθαίρων ὕβριν,
 Εἶρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύχιμον·
 Υπέρβιος δὲ κενὸς Οἶνοπος τόκος
 Αἴηρ κατ' ἀνδρα τῆτον ἠρέθη, θέλων
 Εξισορῆσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τύχης·
 Οὐτ' εἶδος, ὅτε θυμὸν, ὅθ' ὅπλων χέειν
 Μωμητὸς, Ερμῆς δ' ἀλόγως (υνήγαγν.
 Εχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυσήσει).
 Ξυνοίσειον δὲ πολεμῖνς ἐπ' ἀσπίδων
 Θεὸς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχῃ,
 Υπερβίῳ δὲ Ζᾶς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
 Σταδαῖος ἦσαι, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
 Κ' ἔπω τις εἶδε Ζῆνᾶ πα νικώμενον.
 Τοιᾶδε μῦθοι αἰσφιλεία δαυμόνων.
 Πρὸς τῇ κρατύνῳ δ' ἐσμῶ, οἱ δ' ἡσάμενον.
 Εἰκὸς δὲ πράξειν ἀνδρας ὧδ' ἀνισάτας,
 Εἰ Ζᾶς τε Τυφῶ κατ' ἐρῶτερος μάχη,

Hippomedontis figura et forma ingens.

Aream vero magnam (clypei orbem dico)

Horrui eo rotante; aliter (*a vero*) non loquor.

Et ejus signifex haud imperitus fuit,

Quicumque hoc opus inscruit clypeo,

Typhoeum emittentem ignivomum per os

Fumum nigrum, varie mobilem ignis fratrem.

500

Ubi serpentum gyris concavi scuti

Circularis ambitus stratus est.

Ipse autem acclamabat et martem spirat,

Veluti Baccha deo plena, terrorem oculis incutiens.

Talis viri conatus caute observandi.

Quippe jam ad portas terrorem minatur.

ET. Primum quidem Onca Pallas, quae et Prop'urbia,

Portis vicina, viri odio habens contumeliam,

Arcebit ut a pullis draconem perniciosum.

Hyperbius autem prudens Oenopis filius,

510

Vir virum contra electus est, qui volet

Experiundo cognoscere fatum in periculo fortunae;

Neque forma, nec animo, nec armorum apparatu

Culpandus, Mercurius vero convenienter (*ea*) contulit.

Inimicus enim vir viro huic constituetur.

Conferent autem adversarios in clypeis

Deos; etenim ille ignivomum Typhoeum habet;

Hyperbio vero Jupiter in parma pater

Stator infigitur, in manu jaculum ardens:

Nec unquam vidit quisquam Jovem victum ullibi.

520

Talis scilicet est deorum amicitia,

Ut cum victoribus nos simus, illi cum victis.

Consentaneum est igitur viros adversarios eodem modo pro-

cessuros:

Si Jupiter Typhoco pugna fortior,

Q 2

Hyper-

Hyperbio etiam, ratione insignis,
Sospitator erit Jupiter qui in clypeo est.

ANTISTROPHE 2.

CH. Spero eum, qui Jovi oppositam imaginem habet,
Invisum in scuto terra-obruti corpus,
Numinibus inimicum simulachrum, mortalibusque et
Longaevis diis, ante portam
Caput confracturum.

I AMBI.

NU. Ita fiat : rursus quintum dico,
Constitutum ad quintam borealem portam,
Juxta sepulchrum Jovigenae Amphionis.
Jurat vero per hastam, quam habere magis quam deum
Ausus est colendam, oculisque chariorem,
Se perditurum urbem Cadmaeorum, vel invito
Iove : hoc clamat monticola ex matre
Germen pulchrisforme, virilis puer.
Huic commodum inserpit per malas lanugo,
Creber nascentis pubis exurgens pilus.
Ipse vero saevam, nec virginali nomini congruam
Mentem, trucemque oculum habens adstat.
Non tamen sine arrogantia portis imminet.
Urbis enim nostrae probum, in aerato
Scuto, rotundo corporis munimento,
Sphingem crudivoram, affixam
Clavis portabat, splendidum at horrendum corpus.
Quin subter ipsam fert hominem e Cadmaeis unum,
Ut plurima in virum hunc conjiciantur tela.
Cum venerit vero, videtur non cauponaturus pugnam,
Nec longi itineris dedecoraturus viam,
Parthenopaeus Arcas, vir talis, qualem descripsi,

Advena.

Υπερβίω γέ, πρὸς λόγον τῷ σήμαλος,
 Σωτὴρ ᾧοιτ' ἂν Ζῆς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

Ἀντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα
 Ἀφικον ἐν Σάκῃ τῷ χθονίῳ δέμας,
 Δάμωσιν ἐχθρὸν ἑκάσμα, βροτοῖσί τε καὶ
 Δαρβείοισι θεοῖσι, πρὸσθεν πυ-
 λῶν κεφαλὰν ἰάφειν.

530

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Οὕτως ᾧοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
 Πέμπτασι περσαχθέντα βορραΐας πύλας,
 Τύμβον κατ' αὐτὸν διοχρῆς Ἀμφίονος·
 Ομνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεῷ
 Σῖβειν πεποithώς, ὀμμάτων δ' ὑπέρβιον,
 Ἡ μὴν λαπαῖξεν ἄστυ καδμείων βία
 Διός· τόδ' αὐδ' αἰ μάλ' ῥος ἐξ ὀρεσκόων
 Βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαυς ἀνὴρ.
 Στείχι δ' ἱεὺς ἄρ' ἐστι δια παρηΐδων,
 Ωρας φύσης, ταρφὺς ἀνιέλλουσα θρίξ.
 Ο δ' ὦμόν, ὅτι παρθένων ἐπάνυμον,
 Φρόνημα, γοργὸν δ' ὅμ' ἔχων, περσίσατο).
 Οὐ μὴν ἀκόμπασός γ' ἐφίσατο) πύλας·
 Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
 Σάκῃ, κυκλωτῷ (ώμαλος περβλήματι,
 Σφίγ' ὠμόσιτον περσμεμηχανδμήν
 Γόμοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἑκκρυσον δέμας,
 Φέρι δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα καδμείων ἕνα,
 Ως πλεῖς ἐπ' ἀνδρὶ τῷ δ' ἰάπρωτα βέλη.
 Ελθὼν δ' ἔοικεν ἔκαστην ἀπὸ μάχης,
 Μακρὰς κελεύει δ' ἔκαστην ἀπὸ μάχης,
 Παρθενοπαῖος ἀρκάς, ὁ δὲ τοιοῦτος ἀνὴρ,

540

550

Μέτοικος,

Μέτοικος, Ἀργί δ' ἐκλίνων καλὰς τροφάς,
Πύρροις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἅ μὴ κράνοι θεός.

ΕΤ. Εἰ γ' ὅτι τυχοῖεν ὧν φρονῶσι, πῶς θεῶν,
Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσματος·
Ἦτ' ἂν πανώλεις παλκάκως τ' ὀλοῖσθαι.
Εἰσιν δὲ καὶ τῷ δ', ὃν λέγεις τὸν ἀρκάδα,
Αἰὴρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὄρα τὸ δράσιμον,
Ἀκίωρ ἀδελφὸς τῷ πάρος λελεγμύν·
Ὅς καὶ ἐάσθ' ὑλῶσαν, ἐρμμάτων ἄτερ,
Ἔσω πυλῶν ῥέσαν, ἀλδαίνειν κακὰ·
Οὐ δ' εἰσαμείψαι θερὸς ἐχθίστην δάκνῃ
Εἰκῶ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
Εξώθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψει),
Πυκνὸν κροῖσμον τυγχάνωσ' ὑπὸ πτόλιν.
Θεῶν θελόγων δ' ἂν ἀληθέσασμι ἐγώ.

Στροφή γ'.

ΧΟ. Ἰκνεῖται λόγος διὰ σπηῶν,
Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσα),
Μεγάλα μεγαληγύρων κλύων ἀνο-
σίων ἀνδρῶν. εἴθε οἱ θεοὶ
Τύσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Ἐκλον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα ζωφρονέσασιν,
Ἀλκὴν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
Ὁμολοῶσιν δὲ πῶς πύλας τετραγμύρος
Κακοῖτι βάζει πολλὰ Τυδείας βίαν,
Τὸν ἀνδροφόνειν, τὸν πόλεως τάρχευρα,
Μέγιστον Ἀρβεί τῷ κακῶν διδάσκαλον,
Εριννύος κλητῆρα, πρόπολεον φόνε,
Κακῶν τ' Ἀδράστῃ τῶνδε βυλάττηρον·
Καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεόν

Advena, Argis rependens gratiam nutriciam,
Turribus hisce minatur, quae non perficiat deus.

ET. Quod si consequantur, quae cogitant, deorum ope,
Cum ipsis hisce impiis jactationibus,
Funditus et pessime pereant.

Est autem adversus hunc quem dicis Arcada,
Vir minime jactabundus, at manus novit exsequi, 560

Aëtor illius frater quem modo diximus :

Qui non finet linguam sine operibus,
Intra portas irruentem augere mala,
Neque intrare eum qui bestiae inimicissimi morsus
Imaginem fert hostili in clypeo,

Ab extra intus (*se*) ferentem (*ipsa*) objurgabit,
Crebros assequuta ictus sub urbem.

Volentibus Diis haec ego vera pronuntiem.

STROPHE 3.

CH. Sermo (*hic*) pectus penetrat,

Stant arrectae comae, 570

Magna magniloquorum audienti

Impiorum hominum; utinam dii

Hos perdant in terra.

IAMBI.

NU. Sextum dicam virum prudentissimum

Fortissimumque, Amphiaraum vatem :

Qui ad portas Homoloides constitutus,

Malis sermonibus insequitur multum Tydea,

Illum homicidam, illum urbis turbatorem (*vocans*)

Maximum Argivis malorum magistrum,

Erynnios calatorem, ministrum caedis, 580

Horumque malorum Adraсто consultorem.

Tuumque rursus fatalem fratrem

Poly-

Polynicem ex ipso nomine interpretatus,

Bis in extrema parte nomen exprobrans

Vocat, hoc vero dicit ex ore verbum,

“ Profecto tale facinus et diis gratum,

“ Pulchrumque auditu, et dictu posteris,

“ Urbem paternam, et deos indigenas

“ Diruere inducendo aciem exteram.

Matrisque fontem quodnam jus exsiccat ?

Patriaue terra tua ab industria hasta

Subacta quomodo amica tibi fuerit ?

Ego vero hoc impinguabo solum

Vates hostili sub terra conditus.

Pugnemus, non inglorium spero lethum.

Talia vates clypeum rotundum gerens

Ex aere solido protulit, insigne vero non inerat orbi.

“ Non enim optimus videri, sed esse volet.

“ Profundo mentis fulco fruens,

“ Ex quo sana germinant consilia.

Adversus hunc sapientes et probos adversarios

“ Ut mittas suadeo; Timendus est qui deos colit.

E τ. Proh alitem (*auspicium*) qui consociavit mortalibus
Virum justum impiissimis !

“ At in omni negotio malo consortio

“ Pejus est nihil; fructus non congerendus ;

“ Ager nequitiae mortem pro fructu fert.

“ Nam si vel navem conscenderit pius vir

“ Cum nautis improbitate fervidis,

“ Perit cum genere hominum diis inviso.

“ Vel si quis justus sit cum civibus

“ Inhospitalibusque et deorum immemoribus,

“ Cum in eundem divinitus inciderit (*obsidionis*) caesem;

“ Communi

Εξυπιάζων ὄνομα Πολυνείκης βίαν,
 Δίς τ' ἐν τελευτῇ τ' ὄνομ' ἐνδατύμμος,
 Καλεῖ. λέγει δὲ τὸτ' ἔπος διὰ νόμα,
 " Ἡ τοῖον ἔρπον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
 " Καλόν τ' ἀκῶσαι, καὶ λέγειν μεθυέροις,
 " Πόλιν παλῶσαν καὶ θεὸς τὸς ἐγγενεῖς
 " Πορθεῖν, γράτ' ἐπακλὸν ἐμβέβληκότα.

Μηρός τε πηγὴν τίς καλασέσθι δίκη;
 Παλρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπαδῆς δορὶ
 Λλῶτα, πῶς σοι σύμμαχος ἦν (σέ);
 Εγώ γε μὲν δὴ τήνδε πῖανῶ χθόνα,
 Μάϊλις κενδθῶς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
 Μαχόμεθ', ἐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.

Τοιαῦτ' ὁ μάϊλις, ἀσπίδ' εὐκυκλον νέμων
 Πάγχαλκον, ἦν δα. σῆμα δ' ἐκ ἐπὶ κύκλῳ.

" Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι δέλη,
 " Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπύμμος,
 " Εξ ἧς τὰ κενὰ βλασάνη βυλάμαλα.

Τὸτ' ὁ Λοφός τε καὶ γαθὺς ἀνιηρέτας
 " Πέμπειν ἐπαίνῳ. δεινὸς δὲ θεὸς σέβει.

ΕΤ. Φεῦ τῷ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
 Δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβετέροις.

" Εἰ παντὶ πράγῃ δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς

" Κάκιον ἔδεν, καρπὸς ἔ κομισέος.

" Αἴτις ἄρ' ἔρα θάνατον ἐκκαρπίζε).

" Ἡ γὰρ ξυνεισθὰς πλοῖον ἄσθ' ἔστις ἀνὴρ

" Ναύτησι δερμοῖς καὶ πανουργία τινί,

" Ολοκλειν ἀνδρῶν σὺν θεοπύσῳ ἦν.

" Ἡ ξὺν πολιταῖς ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν,

" Εχθροῖς τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,

" Ταυτὲ κυρίως ἐκδίκως ἀγρᾶμαλος,

“ Πληγείς θεῷ μάστιγι παλκοίνῳ δάμη.
 Οὗτος δ' ὁ μάνις (ὑὸν Οἰκλέες λέγω)
 Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, ἄσεβής ἀνὴρ,
 Μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι (υμμιγείς
 Θρασυτόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βία
 Τείνῃσι, πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
 Διὸς Δέλονος, (ὕψκαθεκκυδίσει).
 Δοκῶ μὲν ἔν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλας,
 Οὐχ ὡς ἄθυμον, ὑδὲ λήμαλος κἀκή.
 Αλλ' οἶδεν ὡς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
 Εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίῃ.
 Φιλῆϊ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
 Ομως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λαοδένες βίαν
 Εχθρόξενον πυλωρὸν ἀνιτάξομεν.
 Γέροντα τὸν νῦν, (άρκα δ' ἠβῶσαν φέρει,
 Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' ὑβραδύνει)
 Παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσσει δόρυ.
 “ Θεῷ δὲ δῶρόν ἐστιν ἀτυχεῖν βροτῆς.
 Ἀνίσροφὴ γ'.

ΧΟ. Κλύοντες θεοὶ δικάμας λιτὰς
 Ημετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις ἀτυχῇ,
 Δορίπονα κἀκ' ἐκρέποντες γὰς πρὸς ἐπι-
 μόλους· πύργων δ' ἐκίοθεν βαλὼν
 Ζεὺς σφε κἀνοὶ κεραυνῷ.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Τὸν ἑβδόμον δὴ τότ' ἐφ' ἐβδόμας πύλας
 Λέξω, τὸν αὐτὲς σὲ κασίγνητον, πόλι
 Οἴας γ' ἀρᾶται καὶ καλὸν χεῖρ' τύχας·
 Πύργοις ἐπεμβὰς ἀπικηρυχθεὶς χθονί,
 Αλώσιμον παῖν' ἐπεξιακχάσας,
 Σοὶ ζυμφέρεσθαι, καὶ κλανὼν θανεῖν πείλας,

“ Communi dei flagello percussus perit.

Sed ille Vates (dico Oiclei filium)

Prudens, justus, probus, pius vir,

Magnus propheta, mistus impiis

Audaciloquis viris, qui ingratiis

Contendunt longo itinere reverti,

Jove volente, una cum eis trahetur.

620

Arbitror igitur ipsum ne quidem invasurum portas ;

Non quasi esset excors, aut consilii inops ;

At novit quod se oportet occumbere pugna,

Si Oraculis Apollinis fides sit adhibenda.

Amat hic quidem tacere, vel tempestiva loqui.

Illi tamen virum Lathenem,

Aversantem exteros, custodem portae opponemus.

Senilem mentem, at corpus juvenile gerit.

Pernix (*ei*) oculus, neque manu cunctatur

Extra clypeum nudatam arripere hastam.

630

“ Dei vero est donum mortalibus foeliciter agere.

ANTISTROPHE 3.

CH. Exaudientes dii justas preces

Nostros, efficite ut foeliciter agat civitas,

Hastica mala (*hac*) avertentes terra in

Advenas, extra vero turres feriens

Jupiter ipsos fulmine perimat.

I A M B I.

NU. Nunc septimum, qui ad portam est septimam,

Dicam illum fratrem tuum (*et ostendam*) urbi

Qualia optat et imprecatur infortunia.

Ut turres ingressus, et denuntiatus terrae,

640

Captivantem Paean debacchans,

Tecum congrediatur, et postquam occideret, moriatur juxta,

R 2

Aut

Aut ut te viventem infamem tanquam viri expulso-
rem,
Exilio mulctet, et seipsum hoc ulciscatur modo.

Talia vociferatur, et deos indigenas

Invocat paternae terrae, ut inspectores precum
Suarum omnino sint, Polynices.

Scutum autem habet rotundum recenter fabricatum,
Et duplex elaboratum insigne.

Auro insignem hominem armatum

650

Ducit mulier quaedam modestae praeiens,

Iustitia sane dicitur, sicut literae

Referunt (*aitque*) REDUCAM VIRUM hunc, et urbem

Habebit paternarumque aedium vices.

Talia sunt illorum symbola.

Ipsa vero jam cogita quem mittendum putes.

Ut nunquam me ob ea quae nuntio

Culpes, sed ipse hanc vide gubernes urbem.

ET. O divinifurens et deorum ingens odium !

O perquam lachrymabile meum Oedipi genus !

660

Hei mihi ! jam nunc imprecationes patris ratae sunt.

Sed neque flere, nec lamentari decet,

Ne pariatur luctus intolerabilior.

Sed Polynici, recte ita nominato, dico,

Brevi videbimus insignia quo vertent ;

Utrum illum reducerint auro elaboratae literae

In clypeo effutientem cum fastu mentis.

Et si Jovis quidem filia virgo iustitia adestet

Operibus ejus et menti, forsan hoc eveniret.

Sed neque ipsum cum effugisset a matris utero tenebras, 670

Neque in lactatu, neque pubescentem,

Neque in barbae collectione lanuginis,

Iustitia vel assatu dignata est ;

Neque

H ζω
Φυγῆ
Τοια
Καλῆ
Τῶν δ
Εχθ
Διπλ
Χρυσῆ
Λυγ
Δικη
Λέγῃ
Εἴτα,
Τοιαύ
Σὺ δ'
Ὡς ἔ
Μέμψ
Εἴ
Ω π
Ω μ
Ἀλλ'
Μὴ ἔ
Επαι
Τάχ
Εἰ ν
Επ' ο
Εἰ δ'
Εγγ
Ἀλλ'
Οὐτ'
Οὐτ'
Δίκη

Η ζῶντ' ἀτιμασῆρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην
 Φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσαοδαι τρόπον·
 Τοιαῦτ' αὐτεῖ, ἧ θεὸς ἡμεθλίας
 Καλεῖ παλῶας γᾶς, ἐποπλήρας λιτῆς
 Τῶν ὧν ἡρέωδαι πάλχῳ Πολυνείκεος βία.
 Εἷδε καίνοπηγές εὐκυκλον Λάκος,
 Διπλῆνι σῆμα παρσημενηχανδρῶνον.
 Χρυσήλαον γ' ἄνδρα τάχιστ' ἰδεῖν,
 Αἰεὶ γυνή τις Λωφρόνως ἡγεμνῆ.
 Δίκη δ' ἄρ' εἶναι φησιν, ὡς τὰ γράμματα
 Λέγει, καλᾶξω δ' ἄνδρα τόνδε, ἧ πόλιν
 Εἷσι, παλῶων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
 Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐς τὰξδρήματα·
 Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς·
 Ὡς ἔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκμάτων
 Μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γινῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

650

ΕΤ. Ω θεομανές τε ἧ θεῶν μέγα σύγος,

Ω πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίπῳ ἥμος·

660

Ω μοι, παλῶς δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι.

Ἀλλ' ἔτε κλαίειν, ἔτ' ὀδύρεσθαι πρέπῃ,

Μὴ ἧ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.

Επώνυμῳ δὲ κάρτα Πολυνείκη λέγω,

Τάχ' εἰσόμειδα τάπισσῃμ' ὅποι τελεῖ·

Εἴ νιν καλᾶξει χρυσότακτα γράμματα,

Επ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν τύφῳ φρενῶν.

Εἴ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν

Εργοῖς ἐκείνῃ ἧ φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν.

Ἀλλ' ἔτε νιν φυγόντα μῆρόθεν Κρότον,

Οὐτ' ἐν τροφᾷσι, ἔτ' ἐφειβήτανιά πω,

Οὐτ' ἐν ἡρώεσσι Συλλογῇ τριχώματος,

Δίκη παρτεῖπε ἧ καλῆξιμάστο·

670

Οὐτ'

Οὐτ' ἐν παλῶας μὴν χθονὸς κακῆχία
 Οἷμά νιν αὐτῷ συμπαρασατῆν πέλας.
 Ἡ δὴτ' ἂν ἦν πανδίκως ψάδωνυμος
 Δίκη, ζυνῆσα φωτὶ πανόλμῳ φρένας.
 Τύτοις πεπορθὼς εἰμι, ἢ ζυήσομαι
 Αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
 Ἀρχοντί τ' ἄρχων, ἢ κασιγνήτῳ κάσις,
 Εχθρὸς σὺν ἐχθρῷ εἴσομαι. φέρ' ὡς τάχος
 Κνημίδας, αἰχμὴν, ἢ πείρων προβλήμαλα.

ΧΟ. Μὴ φίλιατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπτε τέκος, ἦν
 Οργὴν ὁμοῖος τῷ κἀκίς' αὐδαμνῶ.
 Ἀλλ' ἄνδρας ἀργέοισι καδμείας ἄλις
 Ες χεῖρας ἐλθεῖν· αἶμα γ' ἀκαθάρσιον.
 Ἀνδροῖν δ' ὁμάμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκλόνος,
 Οὐκ ἔστι γῆρας τῷδε τῷ μιάσματιος.

ΕΤ. Εἴπερ κακὸν φέροι τίς, αἰχύνῃς ἄτερ,
 Ἔσω. μόνον γ' κέρδος ἐν τεθνηκόσι.
 Κακῶν δέ κ' αἰχρῶν ἔτιν' εὐκλειαν ἔρεῖς.

Ἀντιστροφία. Στροφή α'.

ΧΟ. Τί μέμνης τέκνον; μήτις σὲ θυμο-
 πληθὺς δορίμαρτος ἄτα φερέτω.
 Κακῷ δ' ἐκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

Ἰαμβοί.

ΕΤ. Επεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπιπαέρχῃ θεός,
 Ἰτω κατ' ἕρον κῦμα κοκυτῆ λαχόν
 Φοίβῳ συνηθὲν πᾶν τὸ Λαίῃς γένος.

Ἀντιστροφή α'.

ΧΟ. Ωμοδακὺς σ' ἄγαν ἱμερος ἐξολρύ-
 νῃ πικρόκαρπον ἀνδροκλασίαν
 Τελεῖν αἶματιος ὃ δειμιτῆ.

Ἰαμβοί.

Neque in paternae terrae usurpatione iniqua
Puto ipsam ei prope adstiterē.
Revera esset justissime falso nominata
Justitia, si a partibus staret viri audacissimae mentis.
His fretus vadam, et cum eo congregiar
Ipse; quisnam alius magis idoneus?

Cum imperatore imperator, cum fratre frater, 680
Hostis cum hoste stabo; ser quam cito
Ocreas, hastam, et arma lapidibus arcendis apta.

CH. O charissimae virorum nate Oedipi ne sis
Ira similis ei qui pessime audit.

Sed viros Cadmaeos cum Argivis sat est
Ad manus venire, sanguis enim horum est expiabilis.
At ubi fratres uterini mortem sibi invicem consciscunt,
Non est finis hujus piaculi.

ET. siquidem malum fert aliquis sine dedecore,
Esto; solum enim lucrum in mortuis. 690
At malorum et turpium nullam dices gloriam.

ANTISTROPHICA. *Strophe* I.

CH. Quid insanivisti fili? ne te irarum plena
Hasta-furens noxa ferat.
Mali vero amoris abjice exordium.

I A M B I.

ET. Quando ad hoc negotium valde instigat deus,
Eat secundo vento fluctum Cocyti assequutum
Phoebo invisum omne Laïi genus.

ANTISTROPHE I.

CH. Crudelis nimis te affectus incitat
Acerbum fructu patrare homicidium
Sanguinis illiciti.

700

I A M B I.

I A M B I.

E T. Etenim mihi inimica chari patris perfica execratio
Siccis inflebilibus oculis affidet,
Dicens mihi mortis secundae lucrum prius.

STROPHE 2.

C H. Sed tu ne incitere : non vocabere timidus
“ Si bene vitam agas : horrida non ingreditur
“ Erinys domum (*illius*) cujus ex manibus
“ Dii sacrificium accipient.

I A M B I.

E T. Diis quidem etiamnum neglecti sumus.
Gratia vero mortis nostrae in pretio est.
Quid ergo perniciosam adulemur necem?

710

ANTISTROPHE 2.

C H. Imo nunc cum tibi adstat ; quoniam genius
Voluntatis mutatione diuturna reconciliandus,
Forfan veniet leniori
Spiritu, adhuc vero fervet.

I A M B I.

E T. Etenim efferbuerunt Oedipi imprecationes :
Nimisquæ vera in somno phantasmatum
Vifa, paternarum facultatum distributricia.

C H. Mulieribus, licet non eas ames, obtempera.

E T. Dicite igitur quæ agenda ; neque ea longe petenda.

C H. Ne hac via ad septimam portam exeas.

720

E T. Obfirmatum non me sermone obtundes.

C H. “ Victoriæ equidem licet ingloriam honorat deus.

E T. Non decet virum armatum huic sermoni acquiescere.

C H. Sed num tu fraternum cupis haurire sanguinem ?

E T. Diis concedentibus haud effugiet mala.

ANTI-

Ιαμβοι.

ΕΤ. Φίλν γ' ἀχρά μοι παῖρὸς τέλει ἀρά
Ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασι προσιζάνει,
Λέγνσα κέρδος πρῶτον ὑτέρα μόρον.

Στροφὴ β'.

ΧΟ. Ἀλλὰ σὺ μὴ πόρυνε, κακὸς ὃ κεκλή-
" σθι, βίον εὖ κυρήσας· μελαγαγίς δ' ἔκ
" Εἴσι δόμον ἐριννύς, ἔτ' ἂν ἐκ χερῶν
" Θεοὶ θυσίαν δέχων).

Ιαμβοι.

ΕΤ. Θεεῖς μὲν ἤδη πῶς παρημελήμεθα,
Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομύων θαυμάζε).
Τί ἔν' ἔτ' ἂν ζήνοισιν ὀλέθριον μόρον;

Αντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Νῦν ὅτε σοι παρέσακεν· ἐπεὶ δαίμων
Λήμαλος ἀνθρωπάα χρονία μελαλ-
λακίος, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
Πιδμάσι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

Ιαμβοι.

ΕΤ. Εξέρεσεν γ' Οἰδίπῃ κατὰ Γμάλα·
Αγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
Οφεις, παλῶων χρημάτων δαίηριοι.

ΧΟ. Πείθε γυναίξιν, καί περ ὃ σέργων ὅμως.

ΕΤ. Λέγοιτ', ἂν ὦν ἄνητις· ὃ δὲ χρὴ μακράν.

ΧΟ. Μὴ ἄλῃς ὁδὸς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδομας πύλας. 720

ΕΤ. Τεθηγμένον τοί μ' ἔκ ἀπαμβλυνέως λόγῳ.

ΧΟ. " Νίκην γε μύθοι καὶ κακὴν τιμὰ θεός.

ΕΤ. Οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τὸτο χρὴ σέρβειν ἔπος.

ΧΟ. Ἀλλ' αὐτάδε λφον αἶμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤ. Θεῶν διδόντων, ἔκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

Αντιστροφικά. Στροφή α΄.

ΧΟ. Πέφρικα τὰν ὀλεσίοικον

Θεὸν, ὃ θεοῖς ὁμοίαν,
 Παναληθῇ, κακόμανῃν
 Παῖρὸς Ἀκλαῖαν ἐριννὺν
 Τελέσας τὰς περιθύμους
 Καλάρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.
 Παυδολέτωρ δ' ἔρις ταῖς ὀτρύνει.

730

Αντιστροφή α΄.

Ξένος δὲ κλήρης ἐπινομᾷ
 Χάλυβος Κυθῶν ἄποιμος,
 Κτεάνων χρημαλοδαίτας
 Πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος,
 Χθόνα νάειν διατήλας
 Οπόσαν ἂν καὶ φθιμύοισι κατέχειν,
 Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρης.

Στροφή β΄.

Ἐπειδὴν αὐτοκλόνως
 Αὐτοδαΐκιοι θάνωσι,
 Καὶ χθονία κόνις πῖν
 Μελαμπαγὲς ἄμμα φοίνιον,
 Τίς ἂν καθαρμὸς πόροι,
 Τίς ἂν σφε λῦσειεν;
 Ω πόνοι δόμων νέοι
 Παλαμοῖς ξυμμιγῆς κακοῖς.

740

Αντιστροφή β΄.

Παλαμῶν γ' εἰπὼν λέγω
 Παρθασίαν ὠκύποινον·
 Αἰῶνα δ' εἰς τρίτον μῦθει.
 Απόλλωνος εὔτε Λαῖος
 Βίη τρίς εἰπόντος ἐν

750

Μεσομ.

ANTISROPHICA. *Strophe 1.*

CH. Horrui domui perniciosam
Deam, diis neutiquam similem,
Veracissimam, mala praefagientem,
Patris votivam Erinnyn,
Perfecturam excandescens
Execrationes vesani Oedipodis.
Filios-perdens Contenio haec urget.

730

ANTISTROPHE 1.

Advena vero sortes distribuit
Chalybs, Scythia egressus,
Possessionum divisor
Acerbus, crudele ferrum,
Tantum terrae ad incolendum impartiens
Quantum, cum occiderint, occupare possint,
Largiorum camporum expertes.

STROPHE 2.

Quod si qui mutuo se interfecerint,
Et a se invicem perempti occubuerint,
Terreusque pulvis biberit
Nigristuum caede expressum cruorem,
Quis expiationes praebet?
Quis ipsos lavet?
O novi labores domus,
Antiquis malis commisti!

740

ANTISTROPHE 2.

Antiquam enim dico
Transgressionem cito-punitam,
Aetatem vero usque ad tertiam manet.
Quando Laius, Apolline
Invito, qui ter dixerat, in

750

Umbilicariis Pythicis
 Oraculis, quod, si moreretur
 Sine liberis, fervaret urbem.

STROPHE 3.

Victus amicorum malis consiliis,
 Genuit libimet interitum
 Parricidam Oedipum,
 Qui matris castum
 Seminare arvom, ubi nutritus fuerat,
 Radicem sanguineam,
 Sustinuit. Amentia conjunxit
 Sponfos mente captos,

ANTISTROPHE 3.

Malorum autem velut mare fluctum agit;
 Hic quidem cadit, alius vero se attollit
 Trisulcus, ille autem ad puppim
 Urbis cachinnat :
 Inter haec praesidio brevi
 Extenduntur moenia in latitudine.
 Vereor itaque ne cum regibus
 Pereat civitas.

STROPHE 4.

Adimpletae enim sunt olim-prolatae execrationes,
 Aegre conciliationes (*fieri possunt*)
 Pernicies semel orta non praeterit.
 “ Jacturam autem e puppi factam fert
 “ Virorum solertium
 “ Felicitas nimis coacervata.

ANTISTROPHE 4.

Quem enim virorum tantum admirati sunt
 Dii, et incolae urbis,

Μισομυ
 Χρησι
 Γίνας

Κραίνθ
 Γείραλο
 Παίρον
 Ορε μ
 Στείγα
 Ρίζαν
 Ετα.
 Νυμπί

Κακώ
 Τὸ μ
 Τρίχ
 Πόλε
 Μελα
 Τειν
 Δέδον
 Μὴ

Τέλε
 Βασ
 Τὰ
 “ Π
 “ Α
 “ Ο

Τίν
 Θεο

Μεσομφάλοις πυθικοῖς
Χρηστέροις, θνάσκοντα
Γῆνας ἄτερ, ζῶειν πόλιν·

Στροφή γ'.

Κραίνεις δ' ἐκ φίλων ἀβυλίας,
Γέναιο μὲν μόρον αὐτῷ,
Παιρελίον Οιδίποδα,
Ὅτε μήρὸς ἀγνάν
Σπείρας ἄρυσαν, ἴν' ἐτράφη,
Ρῖξαν αἰμαλίοεσσαν
Εὔλα. παράνοια Cύναγε
Νυμφίους φρενώλεις,

Αντιστροφή γ'.

Κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγχι·
Τὸ μὲν πωτινόν, ἄλλο δ' αἶψα
Τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμναν
Πόλεως καχλάζει.
Μελαζὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγη
Τείνη πύργος ἐν εὐρί.
Δέδοικα δὲ σὺν βασιλευσσι
Μὴ πόλις δαμασθῇ·

Στροφή δ'.

Τέλεια γ' παλαίφαλοι ἀραί,
Βαρῆαι καλαλλαγαί,
Τὰ δ' ὅλοα τελλόμα' ἢ παρέρχετο.
" Πρύπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
" Ἀνδρῶν ἀλφειῶν
" Οὐλοῖ ἄγαν παχυνθείς.

Αντιστροφή δ'.

Τίν' ἀνδρῶν γ' τοσόνδ' ἐθαύμασαν
Θεοὶ καὶ ξυνέσιοι πόλεως,

Πολύ-

Πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῆρ',

Οσον τότ' Οἰδίπην τιόν,

Αναρπαξάνδραν

Κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Στροφὴ ἐ.

Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων

Ἐξῆλο μέλεος ἀθλίων

Γάμων, ἐπ' ἄλγῃ δυσφορῶν

Μαγομῶνα κραδίᾳ

Δίδυμα κακ' ἐτέλεσε·

Παίροφόνω χερὶ τῆρ'

Κρεισοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

Ἀντιστροφὴ ἐ.

Τέκνοις δ' ἀράας

Ἐφῆκεν ἐπικότες τροφάς,

(Ἀῖ αἶ, πικροβλώσους ἀράς)

Καί σφε Σιδαρηνόμω

Διαχειρία ποτὲ λαχέιν

Κτήματα· νῦν δὲ τρέω

Μὴ τελέσῃ καμψίπυς ἐριννύς.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Θαρσύνετε παῖδες μητέρων τεθραμμένα.

Πόλις πέφραγῃ ἥδε δόλειον ζυγόν·

Πέπλωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματα·

Πόλις δ' ἐν ἄδία τε καὶ κλυδωνίᾳ

Πολλᾷσι πληγαῖς ἀήλον ἔκ ἐδέξατο.

Στένι δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγυόις

Εφραζάμευδα μοναμάχοισι περσάταις·

Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖς ἐν ἑξ' πυλώμασι·

Τὰς δ' ἐβδόμας ὁ Σεμνὸς ἐβδομαγέτας

Ἀναξ Ἀπόλλων εἶλετ', Οἰδίπην γῆρας

Κράνι

Et fertilis illa aetas mortalium,
Quantum tunc Oedipum honorarunt,
Qui hominum rapacem
Feram e regione fustulerat?

780

STROPHE 5.

Postquam vero certior factus
Fuit miser infeliciū
Nuptiarum, prae dolore aegre ferens,
Vesaniēti corde,
Gemina perpetravit mala
Parricida manu,
Oculis natos abhorrentibus privavit (*sc.*)

790

ANTISTROPHE 5.

Filiūque dira
Et indignatione plena immisit alimenta;
(Heu heu diras ab acerba lingua profectas!)
(*Et precatus est*) ut per ferrum gerenda
Administratione sortirentur
Possessiones. Nunc autem tremo
Ne haec perficiat flectipes Erinnyes.

I AMBI.

Nu. Confidite filiae matrum alumnae.
Effugit haec civitas servile jugum.
Ceciderunt virorum ferocientium crepitacula.
Urbs vero in tranquillo est, et fluctum
Crebris ictibus non sentinavit.
Firma est turris, et portas idoneis
Munivimus duellcis praefectis.
Bene habent plurima in sex portis quidem;
Septimam vero reverendus septimae (*diei*) praefectus
Rex Apollo occupavit, Oedipi generi

800

Rependens

Πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῆρ',

Οσον τότ' Οἰδίπην τῖον,

Αναρπαξάνδραν

Κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Στροφὴ ἐ.

Επεὶ δ' ἀρτίφρων

Εἰρήνη μέλεος ἀθλίων

Γάμων, ἐπ' ἀλγὶ δυσφορῶν

Μαγομῆα κραδίᾳ

Δίδυμα καὶ ἐτέλεσε·

Πάροφόνω χειρὶ τῆρ'

Κρεισοτέκνων δ' ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάγχθη.

Ἀντιστροφὴ ἐ.

Τέκνοις δ' ἀράας

Εφῆκεν ἐπικότους τροφάς,

(Αἶ αἶ, μικροβλώσους ἀράς)

Καὶ σφε Σιδαρνόμω

Διαχειρίᾳ ποτὲ λαχῆιν

Κτήμασι· νῦν δὲ τρέω

Μὴ τελέσῃ καμψίπυς ἐριννύς.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Θαρσύνετε παῖδες μητέρων τετραμμένα.

Πόλις πέφραγν' ἤδε δάκλειον ζυγόν·

Πέπλωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσμασι·

Πόλις δ' ἐν ἁδίᾳ τε καὶ κλυδωνίᾳ

Πολλάσι πληγαῖς ἀνίλον ἐκ ἐδέξατο.

Στένῃ δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις

Εφραζάμευδα μοναμάχοισι πρῶτάταις·

Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖς ἐν ἑξ' πυλώμασι·

Τὰς δ' ἐβδόμας ὁ Σεμνὸς ἐβδομαγέτας

Ἀναξ Ἀπόλλων εἶλετ', Οἰδίπῃ γῆραι

Κραῖναι

780

Et fertili
Quantu
Qui hor
Feram e

Postqua
Fuit mi
Nuptia
Vesania
Gemina
Parricid
Oculis

790

Filiisqu
Et ind
(Heu h
(Et p
Admin
Possess
Ne ha

800

Nu
Effug
Cecid
Urbs
Crebri
Firm
Mun
Bene
Septi
Rex

780 Et fertilis illa aetas mortalium,
Quantum tunc Oedipum honorarunt,
Qui hominum rapacem
Peram e regione fustulerat?

780

STROPHE 5.

Postquam vero certior factus
Fuit miser infelicium
Nuptiarum, prae dolore aegre ferens,
Vesaniēti corde,
Gemina perpetravit mala
Parricida manu,
790 Oculis natos abhorrentibus privavit (*sc.*)

790

ANTISTROPHE 5.

Filiisque dira
Et indignatione plena immisit alimenta;
(Heu heu diras ab acerba lingua profectas!)
(*Et precatus est*) ut per ferrum gerenda
Administratione sortirentur
Possessiones. Nunc autem tremo
Ne haec perficiat flectipes Erinnyes.

I A M B I.

Nu. Confidite filiae matrum alumnae.
Effugit haec civitas servile jugum.
800 Ceciderunt virorum ferocientium crepitacula.
Urbs vero in tranquillo est, et fluctum
Crebris ictibus non sentinavit.
Firma est turris, et portas idoneis
Munivimus duellcis praefectis.
Bene habent plurima in sex portis quidem;
Septimam vero reverendus septimae (*diei*) praefectus
Rex Apollo occupavit, Oedipi generi

800

Rependens

Rependens antiquam Laii incogitantiam.

CH. Quidnam hoc novi est quod urbi accidit?

NU. Servata est civitas, reges vero una sati

Viri occubuerunt manibus mutuo internecivis.

CH. Quinam? quid dixti? verbi dementor metu.

NU. Mentis compos nunc audito, Oedipi genus.

CH. Me miseram! vates sum malorum.

NU. Neutiquam in dubio occisi sunt.

CH. Eone venerunt? gravia igitur, dicas tamen.

NU. Ita fraternis manibus interfecti sunt atrociter.

CH. Sic fatum commune erat ambobus simul.

NU. Illud revera miserum fustulit genus.

Hisce laetari et lachrymari praesto est.

Quod civitas quidem foeliciter agat, (*laetari, lachrymari veri*)
quod praefecti

Gemini duces fortiti sunt

Scythico ferro possessionum totam haereditatem.

Possidebunt vero quam accipient in sepulchro terram,

Patris secundum vota infoelicia subrepti.

Servata est civitas, regum vero congenerum

Bibit cruorem terra mutuo caesorum.

ANAPAESTI.

CH. O magne Jupiter et urbicustodes

Dii, qui has Cadmi arces

Defenditis.

Utrum gaudeam et hymnum canam

Urbem incolumem servanti, (*Deo*)

An miseros atque infoelices,

Sine liberis (*mortuos*) deflebo duces:

Qui recte secundum nominis etymologiam

Et (*Polynices*) in contentione multi

Perierunt impia mente.

Κραίνων

ΧΟ

ΑΓ

Ανδρες

ΧΟ

ΑΓ

ΧΟ

ΑΓ

ΧΟ

ΑΓ

ΧΟ

ΑΓ

ΧΟ

ΑΓ

Τοιῶν

Πόλιν

Διοσῶ

Σκύθη

Εξῆσι

Πατρὸς

Πόλις

Πέπω

ΧΟ

Δαίμο

Τέτδε

Πότερ

Πόλε

Η τῶ

Ατέκ

Οι δὲ

Καὶ

Ωλε

Κραίων παλαγὰς Λαίῃ δυσβυλίας.

ΧΟ. Τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα νεόκλον πόλι παρόν;

ΑΓ. Πόλις σέσωσα, βασιλείες δ' ὁμόσποροι 810

Ἄνδρες τεθνήσιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.

ΧΟ. Τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγῃ.

ΑΓ. Φρονῶσα νῦν ἄκυσον, Οἰδίπῳ ἦμος.

ΧΟ. Οἷ γὰρ τάλανα, μάστις εἰμὶ τῷ κακῶν.

ΑΓ. Οὐδ' ἀμφιέκλως μὴν καλεσσομένημοι.

ΧΟ. Εκείθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' ἔν, ὅμως φράσον.

ΑΓ. Οὕτως ἀδελφᾶς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν.

ΧΟ. Οὕτως ὁ δαίμων κοπὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

ΑΓ. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσπομον ἦμος.

Ταῦτα χαίρειν καὶ δακρύσασθαι πάρα.

820

Πόλιν μὲν εὖ πρᾶσσυσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,

Διατῶ στρατηγὰ διέλαχον σφυρηλάτῳ

Σκύθῃ σιδήρῳ, κλημάτων παμπησίαν.

Ἐκσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονός,

Πατὴρ κατ' Ἀχᾶς δυσπότης φορέμευσι.

Πόλις σέσωσα· βασιλείοι δ' ὁμοσπόροι

Πέπωκεν αἶμα γὰρ ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.

Ἀνάπαιστοι.

ΧΟ. Μεγάλε Ζεῦ καὶ πολιοσῆχοι

Δαίμονες, οἳ δὴ Κάδμῳ πύρβος

Τέτρε ρύεσθε.

830

Πότερον χαίρω, καὶ ποιοιούζω

Πόλεως ἀσινεῖ ὦτῃρι,

Ἡ τὰς μογεράς καὶ δυσδαίμονας

Ατέκνης κλαύσω πολεμάρχης.

Οἳ δὴ τ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίην

Καὶ πολυνεικῆς

Ὦλοντ' ἀσεβῆ διανοίᾳ.

Vol. I.

T

Αἶμα

Ανισροφίκα. Στροφή.

Ω μέλανα ἤ τελεία
 Γένεος Οιδίπυ τ' ἀρά,
 Κακὸν με κραδίᾳ τί περιπίνηϊ κρύος·
 Ἐτάξα τύμβῳ μέλος
 Ὡς θυᾶς, ἀμαρτοσαγῆς
 Νεκρὺς κλύεσσα δυσμόρης θανόντας·
 Ἡ δύσσορhis ἄδε
 Ξυναυλία δορός.

Ανισροφή.

Ἐξέπραξεν, ὃδ' ἀπείπε
 Παλρόθεν ἄκλαја φάτις·
 Βυλαὶ δ' ἄπιστοι Λαῶν δῆρκεσαν.
 Μέριμνα δ' ἀμφὶ πόλιν,
 Καὶ θέσφατ' ἐκ ἀμβλύνει).
 Ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰργάσαοδε ἄπιστον·
 Ἥλθε δ' ἀγκλᾶ
 Πήματ' ἐ λόγῳ·

Μονοσρόφικα.

Τὰδ' αὐτόδηλα, πρῆπιος ἀγγέλῳ λόγος·
 Διπλαῖ μέριμνα, διδυμανόρεα
 Κακ' αὐτοφόνα, δίμοιρα
 Τέλεια τὰ πάθη. τί φῶ;
 Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων,
 Δόμων ἐφέσιοι.
 Ἀλλὰ γόον ὦ φίλαι κατ' ἔρον
 Ερέσεται ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν
 Πίτυλον, ὃς αἶν δι' ἀχέροντ' ἀμείβε)
 Τὰν ἄστονον, μελάγκροκον
 Ναύστολον θεωρίδα,
 Τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,

Πάνδοκος,

O atra
 Generi
 Malus
 Lessum
 Velut
 Mortuo
 Certe n
 Congre

Perfici
 Vox p
 Confili
 At foll
 Et ora
 Heu ad
 Adven
 Calam

Haec e
 Curae
 Mala
 Perfec
 Quid
 Domu
 Sed lu
 Excit
 Missiv

Flora
 Tran
 Invia

ANTISTROPHICA. *Strophe.*

O atra et perfica
 Generis Oedipi imprecatio,
 847 Malus aliquis cor meum occupat rigor : 840
 Lessum feci tumulo
 Velut Thyas, sanguinem stillantes
 Mortuos ut audii infelices oppetentes.
 Certe malis avibus hic
 Congressus hastae factus est.

ANTISTROPHE.

Perfecit, neque recusavit
 Vox patris diras continens;
 Consiliaque infida Laii adimpleta sunt.
 At sollicitudo circa urbem,
 Et oracula non retusa sunt. 850
 853 Heu aerumnabiles hoc patraistis incredibile;
 Advenerunt deslenda
 Calamitates non verbo (*sed revera.*)

MONOSTROPHICA.

Haec enim ex se apparent, manifestus est nuntii sermo :
 Curae duplices, gemina prae fortitudine
 Mala caedis mutuae duplices
 Perfectae calamitates. quid dicam?
 Quid aliud nisi labores laborum
 Domum hanc occuparunt;
 Sed luctum o amicae secundum 860
 863 Excitate circa caput motarum manuum strepitum
 Missivum, qui semper per Acherontem in trajiciendo comi-
 tatur
 Florabilem, nigricantem
 Transfretatoriam cymbam,
 Inviā Appollini, solis expertem,

Omnium (*hominum*) capacem, in terram tenebricosam.

ANAPAEESTI.

Verum adveniunt in hoc negotium
Acerbum, Antigone et Ismene,
Lectum fratribus, non dubie
Arbitror ipsas ex profundis amabilibus
Pectoribus missuras dolorem dignum.
Aequum autem est ut nos famam praeoccupantem
Et infausti soni hymnum Erinnyos
Resonemus, orcoque
Ingratum pacana occinamus.

SE. Heu omnium infelicissimae sorores, quotquot
Strophium vestibis circumjiciunt!
Fleo, gemo, et dolus nullus
Quin ex animo sincera ejulem.

MONOSTROPHICA.

SE. Heu heu infani,
Amicis non fidentes, et malis indomiti,
Paternas domos
Capientes miseri per vim.

SE. Miseri prorsus qui miserum lethum
Invenerunt domus in perniciem.

SE. Heu heu domuum
Eversores moenium, et acerbis monarchias
Qui videbatis, jam placati
Estis cum ferro:
Non jam amplius de benevolentia,
Sed de caede decertastis.
Veras admodum patris Oedipi diras
Perfecit veneranda Erinnyes.

SE. Per sinistra iēti.

Πάνδοκ

Αλλά

Πικρὸν

Θρῆνον

Οἶμα

Στηθεά

Ἡμᾶς

Τὸν δὲ

Ἰαχέην

Τ' ἐχέ

Ἡ

Στρόφ

Κλαίει

Μὴ 'κ

Ἡ

Φίλω

Πάτρ

τις

Ἡ

Εὐρο

Ἡ

Ερε

Ἰδόν

λαχ

Οὐκ

Αλλ

Κάτ

Πότ

873

886

890

89.

Πάνδοκον, εἰς ἀφανὴ τε χέρσον.

Ανάπαυσοι.

Ἀλλὰ γὰρ ἦκυσ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶτος
Πικρὸν, Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
Θρῆνον ἀδελφοῦν, ἔκ ἀμφιβόλως
Οἶμα σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
Στηθέων ἦσιν ἄλγος ἐπάξιον.

870

Ἡμᾶς δὲ δίκη πρῶτον φήμης
Τον δυσκέλαδόν θ' ὕμνον ἐριννύος
Ἰαχῆν, αἶδα

Τ' ἐχθρὸν παῖν' ἐπιμέλπειν.

ΗΜ. Ἰὼ δυσσαδελφότα) πασῶν, ὅποσα

Στρόφον ἐδῆσι περιβάλλον),

Κλαῖω, γένομαι, καὶ δόλος ὕδεις

Μὴ κ' φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

Μονοσρόρικα.

ΗΜ. Ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,

880

Φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρύμονες,

Παλρῶς δόμους ἐλόν-

τες μέλεσι σὺν ἀλκᾷ.

ΗΜ. Μέλεσι δῆθ', οἱ μελέες θανάτους

Εὐροῖο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ΗΜ. Ἰὼ ἰὼ δωμάτων

Ερεψίτοιχοι, καὶ σικρὰς μοναρχίας

Ἰδούλεις, ἥδη διήλ-

λαχθε σὺν σιδάρῳ,

Οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίᾳ,

890

Ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε.

Κάρλα δ' ἀληθῆ παλρὸς Οἰδιπόδα καλᾶγματα

Πότνι ἐριννύς ἐπέκρανε.

ΗΜ. Δι' ἄωνύμων τελευμήσοι.

ΗΜ.

ΗΜ. Τετυμμένοι δῆθ', ὁμο-
πλάγχων τὲ πλάρωμάτων.

ΗΜ. Αἶ αἶ δαμόνιοι,
Αἶ αἶ δ' ἀνιρόνων
Θανάτων ἀραί.

ΗΜ. Διανύσαν λέγεις πλαγάν.

ΗΜ. Δόμοιτι καὶ ζώμασι
Πεπλαγμένους ἐνέπω.

ΗΜ. Αναυδάτω μῦθε
Αραίω τ' ἐκ πατρὸς
Διχόφρονι ποτμῶ.

ΗΜ. Διήκη δὲ καὶ πόλιν
Στόνος, σένεσι πύργοι,
Στένη δὲ πῆδον φίλανδρον·
Μενεῖ κλέανά τ' ἐπιγόνοις,
Δί' ὧν ἀγομόροις,
Δί' ὧν γέικος ἔβα,
Καὶ θανάτῃ τέλος·
Εμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
Κτήμαθ', ὥς ἴσον λαχάν·
Διαλλακλήρι δ' ἐκ ἀμεμφία φίλοις,
Οὐδ' ἐπίχαρις ἄρης.

ΗΜ. Σιδαρόπλακτοι μὲν ὦδ' ἔχουσι.

ΗΜ. Σιδαρόπλακτοι δὲ τὲς μύησι,
Τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες.

ΗΜ. Τάφων παλρῶν λαχαί.

ΗΜ. Δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτὲς
Προπέμπει δακλὴρ γόος,
Αὐτόσοнос, αὐτοπήμων,
Δάφρων, καὶ φιλαγαθὴς, ἐτύμως
Δακρυχέων ἐκ φρενὸς, αἶ

SE. Isti sane, et
Confanguinea latera.

SE. Heu heu infelices,
Heu heu mutuorum
Lethorum imprecationes.

SE. Plagam dicis penitus perforantem.

900

SE. Et aedibus et corporibus
Percussos dico.

SE. Infando furore
Maledictoque a patre
Fato ex contentione orto.

SE. Percurrit vero et urbem
Luctus, lugent turres,
Lugent viros amans regio.
Manebuntque possessiones nepotibus,
Propter quas infelicibus,

910

Propter quas dissidium erat,
Et mortis exitus.

Partiti autem sunt feroces
Possessiones, ut aequa pars utrique cederet,
Sed neque arbitrio defuit reprehensio, neque
Amicis bellum gratum fuit.

SE. Ferro percussi quidem ita se habent.

SE. Ferro percussae et istos manent,
Dicat aliquis, quaenam?

SE. Tumulorum paternorum fossae.

920

SE. Ex domo validum sonum in ipsos
Emittit hostilis luctus,

Proprio dolore gemens, propriam calamitatem reputans,
Animum lacerans, non amans rerum bonarum, vere
Lachrymas fundens ex anima, qui

Mihi

Mihi flenti minuitur,
 Ob hosce duos reges.
 Fas vero est dicere de
 Miseris, quod fecerint
 Multa mala civibus,
 Et exterorum omnium turmas
 Exitiales in bello.

SE. Infoclix quae eos peperit
 Prae omnibus foeminis quocunque
 Proliferae dictae sunt,
 Filium proprium in maritum sibi concilians
 Hos peperit, hi vero in hunc modum occubuerunt,
 Manibus consanguineis mutuo caedentibus.

IS. Consanguineae quidem
 Sed et exitiosae
 Conscissionibus inamabilibus,
 Contentione furenti
 In exitu litis.
 Cessat vero inimicitia,
 Inque terra vita
 Sanguiflua commiscetur,
 Plane sunt consanguinei.

CH. Acerbus contentionum arbiter transmarinus
 Hospes ex igne profectus,
 Acutum ferrum : acerbus vero
 Facultatum malus
 Impartitor, Mars execrationem
 Patris ratam faciens.

AN. Habent partem quam fortiti sunt, o miseri,
 A Jove missorum malorum.
 Et subter corpus terrae

Κλαυμοῦρας μὲν, μινύθει,
Τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοισιν.

Πάρεςιν δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀ-
δύοισιν, ὡς ἐρξάτην

Πολλὰ μὲν πολυήτας,
Ξύων τὲ πάντων εἴχας
Πολυφθόρους ἐν δαΐδι.

930

ΗΜ. Δυσδαίμων σφὶν ἅ τεκῆσα

Πρὸ πατρῶν γυναικῶν, ὀπόσα

Τεκνογόνοι κέκλην).

Πᾶδα τὸν αὐτὰς πόσιν αὐτᾶ θεμύρα,

Τῷ δ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελδ' ἔτησαν ὑπ' ἀλ-
κυλοφόναις χερσὶν ὁμοσφόροις.

240 ΙΣ. Ομόσφοροι δῆτα

Καὶ πανώλεθροι,

Διαλομαῖς ἔ φίλας,

Εἰσὶ μαγομύρα,

Νείκεος ἐν τελευτᾷ.

Πέπαυ) δ' ἔχθος,

Εν δὲ γαῖα ζῶα

Φονορρύτῳ μέμικ).

Κάρλα δ' εἰσὶν ὅμαμοι.

940

ΧΟ. Πικρὸς λυγρὸς νεικέων ὁ πόνητος

Ξένος ἐκ πυρὸς ἔρθεῖς

Θηκὸς σίδαρος· πικρὸς

Δὲ χρημάτων κακὸς

Δάσπητας ἄρης ἀράν

Πάρος τιθεὶς ἀληθῆ.

950

ΑΝ. Εχῶσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεις,

Δισσώτων ἀχέων·

Υπὸ δὲ δώματι γᾶς

VOL. I.

U

Πλῆτος

Πλῆτος ἄβυσσος ἔσα.

ΙΣ. Ἰὼ πολλοῖς ἐπανθήσαν-
τες πόνοισί γε δόμοι·

Τελειτᾶ δ' αἶδ' ἐπιπλάλαξαν

Αραὶ τὸν ὄξυν νόμον,

Τέτραμψος πανήροπα

Φυγᾶ ῥήγας.

Εσακε δ' ἄτας

Τρόπαμον ἐν πύλαις,

Εν αἷς ἐθεινόντο, καὶ δυσὶν κραήσας

Εληξε δαίμων.

ΑΝ. Παθοεῖς ἔπασας.

ΙΣ. Σὺ δ' ἔθανες καλακλιανών.

ΑΝ. Δορὶ δ' ἔκλινες. ΙΣ. Δορὶ δ' ἔθανες.

ΑΝ. Μελεόπονος. ΙΣ. Μελεοπαθής.

ΑΝ. Ἰτω δάκρυα. ΙΣ. Ἰτω γόος.

ΑΝ. Προκείσῃ καλακλίας·

Ἡὲ ἡ, μαινέῃ γόοισιν φρήν.

ΙΣ. Ενὸς δὲ καρδία γένε.

ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυε σύ.

ΙΣ. Σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

ΑΝ. Πρὸς φίλῃ γ' ἔφθισο.

ΙΣ. Καὶ φίλον ἔκλινες.

ΑΝ. Διπλᾶ λέγειν. ΙΣ. Διπλᾶ δ' ὄραν.

ΑΝ. Αχέων τοίων ταδ' ἐγγύθεν.

ΙΣ. Πέλας αἶδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

ΑΝ. Ἰὼ μοῖραν βαρυδότειρα μογερά,

Πότνια τ' Οἰδίπῃ (κιά,

Μελαινά τ' ἐριννύς, ἥ μεγαδενής τις εἶ.

ΙΣ. Ἡὲ ἡ, δυοδέαλα πῆματ' ἐ-
δείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

ΑΝ.

Divitia

Is.

Cladio

Ad ex

Dirae

Everfi

Fuga

Stetito

Troph

In qu

Quiev

ΑΝ

Is.

ΑΝ

ΑΝ

ΑΝ

ΑΝ

Heu

Is.

ΑΝ

Is.

ΑΝ

Is.

ΑΝ

ΑΝ

Is.

ΑΝ

Et v

Nigr

Is

Mon

Divitiae inexhaustae erunt.

Is. Heu multis abundantes

Cladibus aedes.

Ad exitum vociferatae sunt

960

Dirae acuta voce carmen,

Everfi effusissima

Fuga generis (*Oedipi.*)

Stetitque noxae

Trophaeum ante portas.

In quibus caedebantur, et cum utrunque devicerat

Quievit Deus.

AN. Percussus percussisti.

Is. Occidens occidisti.

AN. Hasta peremisti. Is. Hasta periisti.

970

AN. Miseranda machinatus. Is. Miseranda passus.

AN. Meent lachrymae. Is. Meet luctus.

AN. Procumbet (*ante aedes*) qui peremit.

Heu heu insanit praë luctu mens.

Is. Intus vero cor ingemiscit.

AN. Heu heu tu multis lachrymis flende.

Is. Tu rursus et miserrime.

AN. Ab amico occisus es.

Is. Et amicum occidisti.

AN. Gemina loqui. Is. Gemina et videre.

980

AN. Talibus doloribus nos propinquaе fumus.

Is. Sororesque prope fratres.

AN. Heu parca luctifera infelix,

Et veneranda Oedipi umbra,

Nigraque Erinnyes certe valde-potens es.

Is. Heu heu visu non ferendos dolores

Monstravit post exilium mihi.

AN. Nec tamen advenit, nam eum peremit.

Is. Et qui salvus erat spiritum perdidit.

AN. Perdidit quidem. Is. Et hujus spiritum eripuit.

AN. Miserum genus. Is. Miseros et passus est 991

Luctuosos dolores nomini suo congruentes.

AN. Labores termaximos lachrymis rigandos.

Is. Perniciosa dictu. AN. Perniciosa visu.

Heu Parca luctifera infelix,

Et veneranda Oedipi umbra,

Nigraque Erinnyes, certe valde-potens es.

Tu nempe trajiciens intellexisti.

Is. At tu nihilo serius didicisti.

AN. Postquam ad urbem pervenires. 1000

Is. Huic cum hasta oppositus.

AN. Perniciosa dictu. Is. Perniciosa visu.

AN. Proh dolor qui nobis adest. Is. Proh mala et domi
Et telluri, et prae omnibus mihi.

AN. Heu heu et mihi prius.

Is. Heu heu flebilium malorum

Author rex Eteocles.

AN. O omnium maxime lugendi.

Is. O furentes in calamitate.

AN. Heu qua illos terrae parte ponemus? 1010

Is. Heu ea quae maxime honorifica.

AN. Heu malum vicino patri lecto ponendum.

I A M B I.

PR. Promulgare me oportet consulta et decreta
Populi consiliaris hujus Cadmeae urbis :

Eteoclem quidem hunc ob benevolentiam erga solum

Inhumare decretum est amicis terrae fossis ;

Arcendo enim hostes, mortem tulit pro urbe,

ΑΝ. Οὐδ' ἴκεθ' ὥς κατέκτανε.

ΙΣ. Σωθείς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

ΑΝ. Απώλεσε δῆτα. ΙΣ. Καὶ τὸ τῷδ' ἐνόσφισε. 990

ΑΝ. Τάλαν ἥϊος. ΙΣ. Τάλανα ἢ πάθεν

Δύσωνα κῆδε' ὁμῶνυμα.

ΑΝ. Διυγρα τριπάλων πημάτων.

ΙΣ. Ολοὰ λέγειν. ΑΝ. Ολοὰ δ' ὄραϊν.

Ἰὼ μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,

Πότνια τ' Οἰδίπυ χιὰ,

Μέλαγνά τ' ἱριννύς, ἥ μεγαδεῖνός τις εἶ.

Σὺ τοίνυν οἶδα διαπερῶν.

ΙΣ. Σὺ δ' ὕδεν ὕστερον μαθῶν.

ΑΝ. Επεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

1000

ΙΣ. Δορός γε τῷ γ' ἀνιρέτας.

ΑΝ. Ολοὰ λέγειν. ΙΣ. Ολοὰ δ' ὄραϊν.

ΑΝ. Ἰὼ πόνος οὐχ' ἡμῖν. ΙΣ. Ἰὼ ἰὼ κακὰ δώμασι

Καὶ χθονί, παρ' πάντων δ' ἐμοί.

ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ, ἢ παρ' ὧν γ' ἐμοί.

ΙΣ. Ἰὼ ἰὼ δυσόνων κακῶν

Ἀναξ Ετεόκλεις ἀρχηγέτα.

ΑΝ. Ἰὼ πάντων πολυποντώτατοι.

ΙΣ. Ἰὼ δαμονῶντες ἐν ἄτα.

ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ πῶ σφε δῆτορμυ χθονός;

1010

ΙΣ. Ἰὼ ὅπως τιμιώτατον.

ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ πῆμα παρὶ πάρωνον.

Ἰαμβοι.

ΚΗ. Δοκῆντα ἢ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν μὲ χρὴ

Δῆμυ παρθένους τῆσδε καδμείας πόλεως·

Ετεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' ἀτοία χθονός

Θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλας καλῶσκαφῆς·

Εἶρλων γὰρ ἐχθρὸς, θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει.

Ἰερῶν

Ιερῶν παύρων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ
 Τέθνηκεν ὕπερ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
 Οὕτω μὲν ἀμφὶ τῷ δ' ἐπέσαλ' ἔλεγειν.
 Τύτῃ δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκεος νεκρὸν
 Εἴω βαλεῖν ἄθαρπρον, ἀρπαγὴν κυσὶν,
 Ὡς ὄντ' ἀνασταῖρα καδμείων χθονός,
 Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔσθ' ὁδοῖ
 Τῷ τῷδ'. ἄγος δὲ καὶ θανάτων κεκλήτε)
 Θεῶν παύρων, ὅς ἀτιμάσας ὁδε,
 Στράτ' αὖ ἐπακλὸν ἐμβαλὼν ἤρ' ὀόλιν.
 Οὕτω πείθει τὸνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
 Ταφέντ' ἀτίμως, τῷπιτίμιον λαβεῖν.
 Καὶ μήτ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώμαλα,
 Μήτ' ὀξυμόλποις περσέειν οἰμώγμασιν,
 Ατιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
 Τοιῷτ' ἔδοξε τῷ δὲ καδμείων τέλει.

ΑΝ. Εγὼ δὲ καδμείων γὰρ περσάτατος λέγω,
 Ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάψειν θέλη,
 Εγὼ σφε θάψω, κατὰ κίνδυνον βαλῶ,
 Θάψας ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, ὃδ' ἀγχύνομαι
 Εχὼς ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλιν.
 “ Δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχχον, ὃ περὶ κάμφο,
 “ Μήρὸς ταλαίνης, κατὰ δυσίνης παύρος.
 Τοι γὰρ θέλωσ' ἀκόντι κοινῶν κακῶ
 Ψυχῇ, θανόντι ζωσαὶ συγγόνῳ φρενί.
 Τύτῃ δὲ (ἄρκας ὅδε κοινογάστορες
 Λύκοι πάσσον)· μὴ δοκησάτω τινί.
 Τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ καλῶς κατὰ ἐγὼ,
 Γυνήπερ ἔστα, τῷδε μηχανήσομαι
 Κόλπῳ φέρουσα βυσσίνῃ πεπλώματος.
 Κ' αὐτὴ καλύψω· μηδὲ τῷ δοξῇ πάλιν·

Sacroru
 Oppetit
 Sic quic
 Illius v
 Foras e
 Tanqu
 Nisi de
 Ipsius.
 Deorum
 Exerci
 Sic vol
 Sepultu
 Et neq
 Neque
 Sed ut
 Talia f
 An.
 Si null
 Ego ip
 Sepelie
 Praeber
 “ Mag
 “ Matr
 Quare
 Anima
 Hujusc
 Lupi d
 Tumul
 Quam
 In sinu
 Et ipse

Sacrorumque patriorum purus existens absque culpa
Oppetiit ubi juvenibus pulchrum est mori.

Sic quidem quod ad eum spectat mandatum est dicere. 1020

Illius vero fratrem hunc Polynicis cadaver
Foras ejicere inhumatum, praedam canibus,
Tanquam destructorem Cadmeae terrae,
Nisi deorum aliquis obstitisset hastae
Ipsius. piaculum et mortuus possidebit
Deorum patriorum, quos ille inhonorans,
Exercitum peregrinum admovens urbem cepit.
Sic volitantibus in alitibus visum est

Sepultus inhonore, mercedem ut accipiat :

Et neque eum comitentur officia ad tumulum libatoria, 1030

Neque quisquam eum honoret cantilenis lamentatoriis,
Sed ut infamis ne ab amicis quidem efferatur.

Talia sunt a Cadmeorum magistratu decreta.

AN. Ego vero Cadmeorum praefectis dico,

Si nullus alius huncce sepelire voluerit,

Ego ipsum inhumabo, et me in discrimen conjiciam,

Sepeliendo fratrem hunc meum, nec me pudebit

Præbere inobedientem hanc anarchiam urbi.

"Magnam vim habent communia viscera, quibus nati sumus,

"Matris miserae, et infelicis patris.

1040

Quare volens inviti particeps esto mali

Anima, defuncto viva mente congeneri.

Hujusce carnes neutiquam ingluviosi

Lupi depascent, ne ita videatur alicui.

Tumulum enim ipsi et fossas ego,

Quamvis foemina sim, huic fabricabo

In sinu ferens pepli byssini.

Et ipsa obtegam, ne quis contra sentiat;

Confide,

Confide, aderit efficax solertia.

PR. Dico, urbem ne tu in his violes.

AN. Dico, mihi ne tu superflua praedices.

PR. Asper quidem populus cum effugerit mala.

AN. Exaspera et tu, inhumatus vero ille non erit.

PR. Sed quem odio habet civitas tune honorabis tumultu.

AN. Jamdudum hic a Diis dehonestatus est.

PR. Non, priusquam terram hanc in periculum conjecerit.

AN. Male tractatus mala rependit.

PR. Verum ad omnes pro uno hoc opus redundavit.

Contentio sermonem perficit ultima deorum.

AN. Ego hunc sepeliam, ne sermones trahas.

PR. At scito tuis consiliis (*te hoc facturam*) ego autem te nuncio.

ANAPAEISTI.

SE. Heu heu, o superbae et exitiales

Fatales Furiae, quae Oedipi

Genus adeo funditus perdidistis.

AN. Quid patiar? quid agam? quid consilii capiam?

Quomodo sustinebo neque te flere,

Nec ad tumultum comitari?

Sed metuo et avertere cupio

Terrorem civium.

SE. Tu quidem multos qui te flebunt,

Habebis; ille autem miser indefletus,

Unicum sororis lessum obtinens

Ibit. quis his acquiescet?

SE. Faciat (*quod decrevit*) civitas, aut non faciat

(*Contra*) Lugentes Polynicem;

Nos tamen ibimus, et consepeliemus

Funus comitantes, nam generi

Communis dolor est, et Civitas aliter

Θάρσ', παρέσαι μηχανὴ δρασέριος.

ΚΗ. Αὐδῶ πόλιν (εἰ μὴ βιάζεσθαι τόδε.

1050

ΑΝ. Αὐδῶ (εἰ μὴ περισταὶ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗ. Τραχὺς γε μῦθοι δῆμος ἐκφυγὼν κακᾶ.

ΑΝ. Τράχυν, ἄθαρτος δ' ἕτος ἔχρησέ).

ΚΗ. Ἀλλ' ὃν πόλις συγῆ, σὺ τιμήσεις τάφω;

ΑΝ. Ἦδη τὰ τῶδ' ἔδιαλέτιμή) θεοῖς.

ΚΗ. Οὐ, πρὶν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝ. Παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀνημεύετο.

ΚΗ. Ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔρπον ἦν.

ΑΝ. Εἰς περὶ μῦθον ὑσάτη θεῶν.

Εγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.

1060

ΚΗ. Ἀλλ' αὐτόβελος ἴδ', ἀπενέπω δ' ἐγώ.

Ἀνάπαυσοι.

ΗΜ. Φεῦ φεῦ ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

Κῆρες ἐριννύες, αἳ τ' Οἰδιπόδα

Γένος ὠλέσατε πυρμυόθεν ἕτας.

ΑΝ. Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήτομαι;

Πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαῖν,

Μήτε σὲ περὶ μύθῳ ἐπὶ τύμβῳ;

Ἀλλὰ φοβῶμαι καὶ πόλλ' ἔρομαι

Δαῖμα πολλοῖσιν.

ΗΜ. Σὺ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

1070

Τάξῃ· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγχοος

Μονόκλαυτον ἔχων θρήνον ἀδελφεῖς

Εἶσι. τίς ἔν ταῦτα πίθοιτο;

ΗΜ. Δράτω πόλις καὶ μὴ δράτω

Τὸς κλαυόντας Πολυνείκην.

Ημεῖς μὲν ἴμεν, καὶ συνθάψομεν

Ἄλ' ὅτε περπομποί. καὶ γὰρ ἡμεῖς

Καὶ τὸν τόδ' ἄκος, καὶ πόλις ἄλλως

Vol. I.

X

Ἀλλοτ'

Ἄλλοτ' ἐπαγνῆι τὰ δίκαια.

ΗΜ. Ημεῖς δ' ἅμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ζυνεπαγνῆι.

Μετὰ γ' ἄντα καὶ Διὸς ἰχὺν,

Ὅδε καδμείων ἤρξε πόλιν

Μὴ νῆρα πῆλαι, μηδ' ἄλλοδαπῶν

Κύμασι φωτῆ'

Καλακλυδοῖναι ταμάλιστα.

ΑΙΣΧΤ.

Alias la

SE.

Et jus

Nam p

Hic Ca

Ne eve

Fluctu

Penitu

108 **A**lias laudabit quae iusta sunt.

SE. Et nos cum illō, ut et civitas

1080

Et ius ipsum postulat.

Nam post immortales deos et robur Jovis,

Hic Cadmeorum urbem liberavit

Ne everteretur, neve extraneorum

Fluctu virorum

Penitus submergeretur.

A

Π

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

γ

Γλαυ

φιο

δε η γ

ωλιν

ηταν

ειπαθ

μυ ει

το,

τι δ

εραμ

η ες

η δε

μελο

G

initi

Ver

ster

rum

osse

Eun

alia

ci

Et

ten

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰχύλλου μύθων, ἐκ τῆς Φοινιστῶν
φησὶ Φρυνίχου τὰς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. ἐκλήθησι
δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῷ δράματι ταύτην,

Τὰδ' ἐστὶ Περσῶν τῆς πάλας βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ ἀνὺχός ἐστιν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τῷ Ξέρξῃ
ἡτταν, σρωννύς τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς πατέροισι.
ἐκείνη δὲ Προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. τῆς δὲ χορῶν τὰ
μὲν ἐστὶ παροδικὰ, ὥς ὅτε λέγῃ δι' ἣν αἰτίαν πάρεσιν, ὥς
τὸ,

Τύριον οἶδμα λιπῦσα.

τὰ δὲ εἰσίσματα ὥς ὅτε ἴσα), καὶ ἀρχὴ τῆς (συφορᾶς τῷ
δράματι. τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνε).
καὶ ἐστὶν ἡ μὲν (κινῆ τῷ δράματι παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου·
ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατάρχης κατὰ τῆς Ἑλλάδος
μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἀμείρον ἐπαγόμενος,

Glaucus in scriptis de Aeschyli Fabulis tradit Persas e Phoenissis
Phrynichi fuisse concinnatos. Exhibet autem hoc Fabulae
initium,

Haec sunt Persarum olim profectorum.

Verum ibi Eunuchus nunciat Xerxem victum esse, cathedrasque
sternit regni Consiliariis. Hic autem prae loquitur Chorus Senio-
rum. Ubi notandum quod in Choris aliqua sunt *Parodica*, ut ubi
ostendit rationem ob quam huc venerit, quemadmodum fit in isto
Euripidis,

Mare Tyrium relinquens.

alia sunt *Stafima*, ut cum stat, et infelicitatem Fabulae enarrare in-
cipit: alia denique *Commatica*, ubi reliquum in moerore conficitur.
Et est quidem Scena Fabulae ad tumulum Darii; Argumentum au-
tem, Xerxes exercitum cum magnis copiis in Graeciam ducens, e-
quites

ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἐπ'α', ἢ καὶ δεκαλείσαρας· καὶ
 ζῆ μὲν ἐν Πλαταγαῖς νικηθεὶς, ναυική δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ
 διὰ Θεωσαλίας φάγων, διεπεραγώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἰστέον
 δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρῶτος
 ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρεῖον ἐδυσύχησε περὶ Μαραθῶνα
 δάτερα, ἐπὶ Ξέρξῃ, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταγὰς, τῶν
 μισοκλέους στρατηγῶν ὄντος τότε καὶ ἀθηναίων καὶ ῥήτορος,
 νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀνιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην.
 ἡγομένην, περιεγύοντο αὐτῇ. ὁ Απόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις
 μαλ' ἀδομήτοις πῶς καὶ Περσῶν περιγυρόμενον, εἶπε τείχεα
 ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ ἔτι περὶ γυρόμενον αὐτῶν. καὶ
 μὲν τείχη ἐλεγον ποιεῖσθαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν
 λιθίνων· ὁ δὲ Θεμισοκλῆς ἔχ' ἔτι, ἀλλὰ νῆας εἶπε πο-
 ῖσαι, αἷ πολλὰς διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν ὥσπερ τις ἀν-
 δρώπων. ἐπὶ Μένωνος τραγῶδων Αἰχύλος ἐνίκῃ Φινί-
 Πέρσας, Γλαῦκῳ πόσινει, Προμηθεῖ. τότε τῷ Ξέρξῃ πα-
 τὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἀτοσσά.
 γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τῶν τριῶν
 Ὑδάσπης, προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν.

quites innumerabiles, navesque mille ducentas et septem, vel quatuordecim, et terra quidem ad Plataeas victus, mari vero ad Salaminem, unde per Thessaliam fugiens tranavit in Asiam. Ubi ad vertendum Gracchos trecentas tantum naves habuisse. Prima Persarum expeditio sub Dario in campo Marathonio pestifera effusa, secunda sub Xerxe apud Salaminem et Plataeas; cum Themistocles Atheniensium et dux esset et Orator, navesque condere et adversus Xerxem copias instruere suaderet, unde et victores evaserunt. Apollon enim, cum ab eo Athenienses quaererent quo pacto Persas superarent, edixit moenia lignea ut construerent, ita enim superioris fore. Et illi quidem lapideorum murorum loco ligneis urbem eiegere decreverunt: at Themistocles aliter oraculum intellexit, suscitavit naves conficere, quae saepe lateribus suis quasi muris homines tuerentur. Sub Menone Aeschylus Tragoedias spectaculo praebens, Phineo, Persis, Glaucio Poinio, et Prometheo vicit. Huius Xerxis Pater erat Darius rex Persarum, mater Atossa. Observa tres fuisse Darios. Quorum primus Hydaspis filius, Persis praelatus, et in ipsos imperio potitus, qui etiam pater fuit

ἦν ἡ Ξέρξης πατήρ τῷ Σαρδάνιος ἐπὶ τὰς Ἑλλήνας·
 ὁ δὲ ἄλλος δὲ ὁ Ἀρταξέρξης πατήρ, σύρος Περσῶν ἀρχὴ, ἡ
 νότος. ἔχαιος δὲ Δαρῆος ὁ ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππῳ κα-
 τὰ λυθείς. τινὲς δὲ ἡ τέταρτον Δαρῆον λέγουσιν εἶναι.

Xerxis, qui Graecis bellum intulit. Secundus Artaxerxis pater,
 Syrus cognominatus, vel Nothus. Ultimus ille qui ab Alexandro
 Philippi filio debellatus est. Aliqui etiam quartum Darium fuisse
 penibent.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ γερόντων. CHORUS Seniorum.

ΑΤΟΣΣΑ. ATOSSA.

ΑΓΓΕΛΟΣ. NUNCIUS.

ΕΙΔΩΛΟΝ Δαρῆος. UMBRA Darii.

ΞΕΡΞΗΣ. XERXES.

Προλογίζει δὲ ὁ χορός.

Π Ε Ρ Σ Ε Λ

Ανάπαιστοι.

ΧΟ.

ΤΑΔΕ μὲν Περσῶν ἦν οἰχομένων

Ελλάδ' ἐς ἅγαν πρὶς ἀκαλῆται,

Καὶ ἦν ἀφνεῶν ἢ πολυχρύσων

Εδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν

Οὓς αὐτὸς ἀναξ Ξέρξης βασιλῆς

Δαρείου γυνή

Εἴλετο χώρας ἐφορᾶεν.

Ἀμφὶ δὲ νόσῳ τῷ βασιλείῳ

Καὶ πολυχρῦσῃ στρατιᾷς ἦδη

Κακόμανις ἄγαν ὀρτολοπῆται

Θυμὸς ἔσωθεν.

Πᾶσα γὰρ ἰχὺς ἀσιαλομένη

Οἷχσκε· νέον δ' ἄνδρα βαυζεῖ.

Κ' ἔτε τις ἄγγελος, ἔτε τις ἱππᾶς

Ἄσυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·

Οἷτε τὸ Σάσων, ἠδ' Εὐβαϊάνων,

Καὶ τὸ παλαμὸν κίσινον ἔρκος

Προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,

Οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πειροί τε βάρην

Πολέμῳ σίφος παρέχοντες·

Οἷος Ἀμίσρης, ἠδ' Ἀρσαφρένης,

Καὶ Μεγαβάξης, ἠδ' Ἀσάσσης,

Ταγοὶ Περσῶν,

Βασιλῆς βασιλέως ὑποχοὶ μεγάλοι

Σύνδ', στρατιᾷς πολλῆς ἐφοροί,

P E R S A E.

ANAPAESTI.

CH.

NOS quidem Persarum prosectorum
 In Graeciam dicimur fiduciarii,
 Et divitum auroque abundantum
 Sedium custodes, quos prae senectute
 Ipse rex Xerxes imperator
 Dario genitus
 Elegit ad inspectandum regionem.
 Verum de reditu regis
 Exercitusque auro divitis
 Male praefagiens valde tumultuatur
 Intus animus.
 Robur enim omne Asiaticum
 Abiit, at juvenem virum clamore prosequitur (*Asia*)
 Et neque ullus nuntius, nec eques ullus
 Urbem hanc Persarum adit.
 Quique Sufis et Ecbatanis
 Et antiqua Cissina arce
 Relictis, profecti sunt, partim equis,
 Partim navibus, et pedites,
 Belli molem praebentes.
 Qualis Amistres, atque Artaphrènes
 Et Megabazes atque Astaspes,
 Persarum duces,
 Reges regi magno subditi,
 Proficiscantur aciei numerosae praefecti,

10

20

Y 2

Archi

Arci tenentes ac equites,
 Terribiles quidem visu, atroces vero pugna
 Obfirmato animi proposito.
 Artembarezque equis gaudens
 Et Masistres, arcuque domans
 Strenuus Imaeus, Pharandacesque,
 Et equorum-agitator Sosthenes.
 Alios vero magnus et multa alens
 Nilus misit : Suslicanes,
 Pegastagon Aegypto natus,
 Et qui sacrae Memphidi praeest
 Magnus Arsames, quique antiquas
 Thebas regit Ariomardus.
 Et paludicolae navium remiges
 Periti, multitudoque innumera.
 Molliter-degentium sequitur Lydorum
 Turba, et qui plane in continente genitam
 Obtinet gentem, illis Metragathes
 Et Arceus bonus, reges praefecti,
 Et divites Sardi vectos
 Multis curribus emittunt,
 Bijugos et trijugos ordines,
 Visu terribile spectaculum.
 Instant vero sacri Tmoli vicini
 Jugum servile injicere Graeciae,
 Mardon, Tharybis, hasta indefatigabiles,
 Et jaculatores Myfi. Babylon vero
 Auro dives miscellaneam turbam
 Mittit tractim, et navibus vectos
 Atque Arcum-tenendi arte confisos,
 Ensiserque populus ex omni

Sequitur

Τοξοδάμαντες τ' ἢδ' ἵπποβάται,
Φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
Ψυχῆς ἐν τλήμονι δόξῃ.

Ἀρμενιάρης δ' ἵππιοχάρμης,
Καὶ Μασίσρης, ὃ, τε τοξοδάμας
Ἑσλὸς Ἰμάος, Φαρανδάκης
Θ', ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωδάνης.

30

Ἄλλος δ' ὁ μέγας ἢ πολυθρέμμων
Νῆλος ἔπεμψε· Συσισκάνης,

Πηγασαγὼν Αἰγυπλιογενής,
Ο, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
Μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὠγυγίας
Θῆσας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,

Καὶ ἐλειοβάται νῶν ἐρέται
Δεινοί, πλῆθος τ' ἀνάριθμοι.

40

Ἀβροδιάτων δ' ἔπει' Ἰλυδῶν
Οχλος, οἷτ' ἐπίπαν ἠπειρογῆες
Κατέχουσιν ἔθνος, τὸς Μηραγαθῆς
Ἀρκᾶς τ' ἀγαθὸς βασιλῆς δίοποι
Καὶ πολύχρυσαι Σάρδεις ἐπόχες
Πολλοῖς ἄρμασιν ἑξορμῶσι,
Διῖρμα τε ἢ τρίρριμα τέλη,
Φοβεράν ὄψιν προσιδέσθαι.

Στεῦν' δ' ἱερῶ τμῶλε πελάται
Ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δάλειον ἐλλάδι,
Μάρδων, Θάρυεις, λόγχης ἄκμονες
Καὶ ἀκονισαὶ μυσοί· Βαβυλῶν
Δ' ἢ πολύχρυσος πᾶμμικλὸν ὄχλον
Πῆμπι σύρδην, νῶν τ' ἐπόχες,
Καὶ τοξελκῶ λήματι πωσῆς·

50

Τὸ μαχαροφόροντ' ἔθνος ἐκ πάσης

Ἀσίας

Ασίας ἑπεί),
 Δεινᾶς βασιλέως ὑποπομπᾶς.
 Τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἶας
 Οἷχεν ἀνδρῶν,
 Οὐς πᾶσι πᾶσα χθὼν ἀσιήτις
 Θρέψασα, πόθῳ γένε' μαλερῶ·
 Τοκέες τ' ἄλοχοί δ' ἡμερόλεγον
 Τείνοντα χρόνον τρομέον).

Αἰτισροφίκα. Στροφή.

Πεπέρακε μὲν ὁ περσέπλολις ἦδη
 Βασίλειος στρατός εἰς ἀν-
 τίπορον γείτονα χώραν,
 Λινοδέσμῳ χεδία
 Πορθμὸν ἀμείψας
 Αθαμανίδος Ἑλλης,
 Πολύγομφον ὁδίσμα
 Ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόνῃ.

Αἰτισροφή.

Πολυάνδρην δ' Ασίας θύριος ἄρχων
 Ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα-
 νόριον θείον ἐλαύνει
 Διχόθεν, πεζονόμοις,
 Ἐκ τε θαλάσσης,
 Οχυροῖσι πεποιθὼς
 Στυφέλοις ἐφέτας, χρυ-
 σογόνῃ ἡμεᾶς ἰσόθεος φῶς.

Ανάπαυσοι.

Κυάνεον δ' ὄμμασι λάσων,
 Φοινὴν δέρμα δράκοντος,
 Πολύχειρ, καὶ πολυναύτης,
 Σύριόν δ' ἄρμα δίακων,

Sequitur Asia,
 Timendo regis edicto.
 Talis flos virorum Persicae
 Terrae proficiscitur,
 Quos omnis tellus Asiatica
 Cum aluerit, flagrante desiderio gemit :
 Parentes et uxores per singulos dies numeratum
 Ad protractum tempus contremiscunt.

60

ANTISTROPHICA. *Strophe.*

Jam quidem transiit captor urbium
 Regius exercitus in
 Oppositam vicinam regionem,
 Funibus vineta rate
 Pretum trajiciens
 Athamantidis Helles,
 Cum multiclavuum pontem
 (*Veluti*) jugum injecisset cervici maris.

70

ANTISTROPHE.

Populosae Asiae bellicosus princeps
 In omnem terram gregem
 Divinum (*immensum*) agit
 Bitariam, terrestribus
 Et maritimis (*copiis*)
 Firmis confisus
 Asperis ducibus,
 Aurigenae stirpis deo aequalis vir.

80

ANAPAESTI.

Verum ceruleo oculis intuens
 Aspecta trucidis draconis,
 Magna manu et numerosa classe (*instructus*)
 Syriumque currum impellens,

Adducit

Adducit in hastatos viros
 Arcipotentem Martem.
 Neque quisquam expectandus qui possit obsistere
 Ingenti virorum torrenti,
 Et munimentis firmis propellere
 Inexpugnabilem fluctum maris.
 Non sustinendus enim Perfarum
 Exercitus magnanimusque populus.
 " Dolosam vero fraudem dei
 " Quis vir mortalis evitabit,
 " Quis cito saltu pedis,
 " Agilis exiliat ?
 " Amica enim et blandiens
 " Primum, inducit
 " Mortalem in laqueos
 " Unde non datur homini
 " Evitando effugere.

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

" Divinitus enim imperavit
 " Fatum a seculo,
 Persis autem in animum induxit
 Bella turribus inimica
 Administrare, et confictus equitum delicias,
 Urbiumque everisiones.

ANTISTROPHE 1.

Didicerunt vero vasti
 Maris, albicantis
 Flammine rapido,
 Aspicere marinum nemus,
 Freti tenuiter-textis rudentibus,
 Et populum-transfretantibus machinis.

Ἐπ' αὖτ' ὀδρὶ κλύτοισι ἀν-
δράσι τοξόδαμνον ἄρην.
Δάκιμος δ' ἔτις ὑποσᾶς
Μεγάλῳ ῥά' μασι φωτῶν,
Εὐχυροῖς ἔρκεσιν εἴρσειν
Δμαχον κῦμα θαλάσσης.

90

Ἀπρόσοισος γ' ὁ Περσῶν
Στρατὸς, ἀλκίφρων τὲ λεώς.
" Δολομήνιν δ' ἀπάταν θείῃ
" Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
" Τίς ὁ κραπνῶ ποδὶ πηδή-
" ματος ἀπετέος ἀνάστων;
" Φιλόφρων γ' οὐ καίνε-
" (α τὸ πρῶτον, παρὰ γ' ἔ-
" βροτὸν εἰς ἀρκύσαλα,
" Τόθεν ἔκ' ἐσιν ὑπὲρ θνα-
" τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

100

Ἀντιστροφίκα. Στροφή α΄.

" Θεόθεν γ' οὐ κατὰ μοῖρ' ἐ-
" κράτησε τὸ παλαμ-
" νον, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσας
Πολέμης πυργωδάκνης
Δέπειν, ἵππιόχαρμας τὲ κλόνους,
Πόλεων τὲ ἀνιστάσεις.

Ἀντιστροφή α΄.

Ἐμαθον δ' ἄρυπόρειο
Θαλάσσης πολια-
νομήνης πνέμασι λάβρω
Ἐσπαρῶν πόνηιον ἄλσος,
Πίσυνται λεπιδόμοις πείσμασι, λα-
οπόροις τὲ μηχαναῖς.

110

Στροφή β'.

Ταῦτά μοι μελαγχίτων
 Φρὴν ἀμύσσει) φόβω.
 Οἱ Περσικῷ στρατόμαχος
 Τῷδε, μὴ πόλις πύθη-
 ται κένανδρον μέγ'
 Λευ (ὑσίδος.

Αντιστροφή β'.

Καὶ τὸ κίσινον πόλισμ'
 Αντίδωπον ἔσσει).
 Οἱ τῷτ' ἔπος γυναικοπλη-
 θὴς ὄμιλος ἀπύων.
 Βυζίνιοις δ' ἐν πύ-
 λιοις πύση λακίς.

Στροφή γ'.

Πᾶς δ' ἱππιλάτας τε
 Καὶ πεδοσιβὴς λεώς,
 Σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπε
 Μελισσῶν, σὺν ὀρχάμῳ
 Στρατῷ, τὸν ἀμφίζακλον
 Εξαμείψας ἀμφοτέρας ἄλιον
 Πρῶνα κοινὸν ἄγας.

Αντιστροφή γ'.

Λείψα δ' ἀνδρῶν πόθῳ
 Πίμπλαν) δακρύμασι.
 Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς.
 Εκάστη πόθῳ φιλόνηροι
 Τὸν ἀχμύηνια θῆρον
 Εὐνατῆρ' ἀποπεμφαμένα,
 Λεῖπει) μονόζυξ.

STROPHE 2.

Propter haec mens mihi
 Lugubris metu pungitur,
 Heu Perfici hujus exercitus,
 Ne qua intelligat civitas
 Vacuam viris urbem
 Magnam Sufidis.

ANTISTROPHE 2.

Et urbs Ciffina
 Pari cum luctu cadat.
 Et verbum isthoc, heu, plena mulierum
 Caterva ululet,
 In byssinosque peplos
 Cadat scissura.

120

STROPHE 3.

Omnis enim equestris
 Et pedestris populus,
 Examen veluti apum,
 Reliquat urbem cum principe
 Exercitus, utrinque-junctum
 Trajiciens marinum
 Promontorium, utrique commune continenti.

130

ANTISTROPHE 3.

Lecti vero prae virorum desiderio
 Implentur lachrymis,
 Perfidesque impensae tristes :
 Unaquaeque desiderio conjugali
 Hastatum belli cupidum
 Maritum cum dimississet,
 Relinquitur solitaria.

ANAPAESTI.

Sed agite Persae sedentes
 In hac antiqua domo,
 Probam et profundi consilii curam
 Geramus, exigit enim necessitas :
 Quomodo rem gerit Xerxes rex
 Dario genitus paterno
 Ex genere nostro,
 Utrum arcus vicerit tractus (scil. *Persae*)
 An cuspidatae
 Lanceae superaverit robur (scil. *Graeci*)
 Sed deorum instar oculis
 Lumen prorumpit mater regis,
 Regina vero mea, procido.
 Et salutatoriis oportet eam
 Omnes verbis compellare.

TROCHAEI.

CH. O altae-cinctarum regina Persidum celsissima,
 Mater Xerxes grandaeva, gaudeas Darii uxor,
 (*Quae*) et dei Persarum conjux, et dei mater extitisti;
 Nisi forte vetus infelicitas exercitum invaserit.

AT. Propter haec venio relicta domo auro-ornata,
 Et Dario mihiq; communi thalamo.
 Quin mihi cor pungit sollicitudo; vobis vero verba faciam,
 Non a meipſa exiſtens impavida, amici,
 Ne magnae divitiae pulveris instar conſpergentes pavimen-
 tum ſupplantent
 Felicitatem, quam Darius intulit non ſine aliquo numine.
 Propter haec duplex eſt mihi in mente cura ineffabilis,
 Neque pecuniarum ſine viris multitudinem honore proſequi.
 Neque pecunia carentibus ſplendere lumen, quantumcumque
 adſit robur.

(metus)

Sunt enim divitiae quidem irreprehenſibiles, de oculis ven-

“ Oculis

Ανάπαυσοι.

140 Ἀλλ' ἄγε Πέρσαι, τό δ' ἐνεζόμενοι

140

Στέγος ἀρχαῖον,

Φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβυλον

Θάμεθα, χρεῖα δὲ παροήκει·

Πῶς ἄρα πρῶσσι Ξέρξης βασιλῆς

Δαρείου γῆς, τὸ παλῶνύμιον

Γένος ἀμέτερον·

Πότερον τόξον ῥῦμα τὸ νικῶν,

ἢ δορυκράνα

145 Λαλῆς ἰχὺς κεκράτικεν.

Ἀλλ' ἦδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς

150

Φάος ὀρμαῖται μήτηρ βασιλέως,

Βασίλεια δ' ἐμὴ, παρσιτινῶ·

Καὶ παρσφθόγλοις δὲ χρεῶν αὐτῇν

Πάϊας μύθοισι παρσαυδᾶν.

Τροχᾶοι.

ΧΟ. Ω βαθυζώνων ἀνασσα Περσίδων ὑπερλάτη,

Μήτηρ ἢ Ξέρξης γεγαυᾶ, χαῖρε Δαρεῖν γύναι,

Θεὸν μὲν ἀνάτειρα Περσῶν, θεῶν δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,

Ἔστι μὴ δαίμων παλαῶς νῦν μεθέστηκε στρατῶ.

ΑΤ. Ταῦτα δὴ λιπὺς ἱκάνω χρυσεοσόλμης δόμης·

Καὶ τὸ Δαρεῖν τέ καὶ μὲ κοινὸν ἀναλήριον,

160

Καὶ με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ

Μῦθον, ὅδα μῶς ἐμαυτῆς ὅσ' ἀδείμαντος, φίλοι,

Μὴ μέγας πλεῖτος κονίσσας ὅδας ἀντρέψῃ ποδὶ

Οἴβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν ἐκ ἀνδρῶν θεῶν τινός.

Ταῦτά μοι διπλὴ μέριμν' ἀφραγός ἐστιν ἐν φρεσὶ,

Μίτε χρημάτων ἀνδρῶν πλεῖθος ἐν τιμῇ σέβειν,

Μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον δένος πάρα.

Ἔστι γὰρ πλεῖτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.

“ Οἶμα

“ Ομμα γ’ δόμων νομίζω, δεσπότη παρυσίαν.
 Πρὸς ταῦτ’ ὡς ἔτ’ ἔχοντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγῳ
 Τῷ δέ μοι γίνεωδε Πέρσαι, γηραλέα πωιδώματα.
 Πάνηλα γ’ τὰ κέδν’ ἐν ὑμῖν ἐσὶ μοι βυλάματα.

ΧΟ. Εὖ τὸδ’ ἴσθι γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή σε δις φράσῃ
 Μήτ’ ἔπος μήτ’ ἔρπον ὧν ἂν δύναιμι ἠγεῖσθαι θέλη.
 Εὐμνῆες γ’ ὅηλας ἡμᾶς τῶνδε (υμβούλους καλεῖς.

Ιαμβοί.

ΑΤ. Πολλοῖς μὲν αἰὲν νυκτέροισι ὀνείρασι
 Ξύνειμ’, ἀφ’ ἧπερ πάῃς ἐμὸς σείλας στρατὸν,
 Ιαόνων γῆν οἴχεσθ’, Πέρσαι θέλων.
 Ἀλλ’ ἔτι πῶ τοιόνδ’ ἐναργὲς εἰδόμην,
 Ὡς τῆς πάροιθεν ἀφρόνης, λέξω δέ σε.
 Εδοξάτην μοι δύο γυναικ’ ἀείμονε,
 Ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημένη,
 Ἡ δ’ αὖτε δωρικοῖσιν, εἰς ὅφιν μολεῖν,
 Μεγέθει τε γὰρ νῦν ἐκπρεπεσάτα πολὺ,
 Κάλλ’ ἔτ’ ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γυνὴς
 Ταυτῇ· πάτραν δ’ ἔναγον, ἥ μὲν ἐλλάδα
 Κλήρῳ λαχούσα γαῖαν, ἥ δὲ βάρβαρον.
 Τὲν τω γάρ τιν’ ὡς ἐγὼ δόκην ὁρᾶν
 Τάχεν ἐν ἀλλήλητι. πάῃς δ’ ἐμὸς μαθὼν
 Κατέειχε, καπράυνεν, ἄρμασιν δ’ ὑπο
 Ζάγνυσιν αὐτῷ, καὶ λέπαδν’ ἐπ’ αὐχένων
 Τίθησι. Χ’ ἥ μὲν τῇδ’ ἐπυργύτο σολῇ,
 Ἐν ἡνίασι δ’ εἶχεν εὐαρκίον σόμα.
 Ἡ δ’ ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἐν τῇ δίφρον
 Διαπαράττει, καὶ ξυναρπάζει βίαν
 Ἀνδ’ χαλιῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
 Πίπτει δ’ ἐμὸς πάῃς, καὶ παλὴρ παρίστα
 Δαρεῖος οἰκτεῖρων σφέ· τὸν δ’ ὅπως ὁρᾷ

Oculum enim domus arbitror domini praesentiam.

175 Porro, his ita se habentibus, consultores hujus rei 170

Mihi sitis Persae grandaevi fiduciarii.

Cuncta enim proba in vobis sunt mihi consilia.

CH. Hoc bene scias terrae hujus Regina, non te bis dic-
turam

Neque verbum neque opus quae in nostra potestate sunt.

Benevolos enim nos in hisce rebus consiliarios vocas.

I A M B I.

AT. Multis quidem nocturnis semper in somniis

Sum, ex quo filius meus adornato exercitu

Expeditionem suscepit, Graeciam expugnare cupiens.

Sed nunquam adeo evidens (*visum*) vidi

Quam nocte hesternae; tibi vero dicam.

180

Visae mihi sunt duae mulieres eleganter vestitae,

Una quidem peplos ornata Perficis,

Altera rursus Doricis, in conspectum venire;

Et statura hodiernis multum augustiores,

Et forma inculpatae, et germanae generis

Ejusdem: patriam vero incoluerunt, haec quidem Graeca-
nicam

Sorte affecuta terram, altera Barbaram.

Hae litem quandam (ut visa sum videre)

Struere in se invicem: filius vero meus percipiens

Continuit, et mitigavit, curribusque

190

Subjungit ipsas, et collaria cervicibus

Imponit. Quarum una quidem superbiebat hoc ornatu,

Habenisque habuit os morigerum.

Sed altera pedes jactabat, manibusque currum

Dilacerabat, et vi diripiebat,

Fraenis excussis, mediumque jugum fregit.

Excidit autem meus filius, et adstabat pater

Darius miserens illius, hunc ut vidit

Xerxes,

Xerxes, lacerabat circum corpus peplos.
 Et haec quidem noctu me vidisse dico :
 Postquam vero surrexi, et manibus pulcherrimum
 Tetigi fontem, sacrificata manu
 Altari adstiti, averruncis diis,
 Qui hisce praesident, oblatura libum.
 Video vero aquilam fugientem ad aram
 Phoebi, et prae timore steti muta, o amici,
 Dein vero circum aspicio celeriter
 Alis irruentem, et unguibus caput (*aquilae*)
 Vellicantem, haec tamen nihil aliud quam perterrita corpus
 Ei praebuit. Haec mihi visu terribilia
 Vobis vero auditu : filius enim, ut bene nostis, meus
 Feliciter quidem agens vir esset ad miraculum ;
 Et si infortunatus egerit, non erit urbi obnoxius ;
 Quin salvus perinde huic imperaverit regioni.

T R O C H A E I.

C H. Nolumus te, o Mater, aut verbis terrere nimium,
 Aut obfirmare : deos vero supplicationibus adiens,
 Si quid mali vidisti, posce horum averfionem ut accipias,
 Quae vero bona, ut compleantur tibi, et liberis tuis,
 Urbique ac amicis omnibus. Tum secundo oportet inferias
 Terrae et mortuis libare, placide vero haec postules
 Maritum tuum Darium, quem dicis te noctu vidisse,
 Bona tibi filioque ab inferis in lucem mittere.
 Contraria vero his terrae retenta tenebris obscurari.
 Haec animo praefagiens benevole tibi proposui,
 Et undequaque haec tibi perficienda decernimus.

A T. Certe benignus primus horum interpretes somniorum
 Gnato et domibus meis hoc stabiliisti verbum.

Perficiantur quae bona sunt : haec autem, prout cupis,

Omnia

Ξέρξης, πῆπλος ῥήγυσιν ἄμφι σώματι.

καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκλὸς εἰσιδεῖν λέγω.

Ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χερσὶν καλλιρρόων

ἑλυσσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ

βαμῷ περσέην, ἀπορρόποισι δαίμοσι

θέλυσσα θυσαμ πέλανον, ὧν τέλει τὰδε·

Ὀρῶ δὲ φάγοντ' αἰετὸν περὶ ἐσχάραν

φοῖβος· φόβῳ δ' ἄφθογλος ἐσάθην φίλοι·

Μεθύσερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ

Πτιρῶς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα

τίλλονθ'· ἰδ' ἔδεν ἄλλογ' ἢ πηλῆξας δέμας

Παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε, δείματ' ἐς ἰδεῖν,

Ἵμιν δ' ἀκύνειν. εὖ γὰρ ἴτε, πᾶσι ἐμὸς

Πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν ᾔροισι' ἀνὴρ·

Κακῶς δὲ πράξας, ἔχ' ὑπ' ἄθυνος πόλιν.

Σαθεῖς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χθόνος.

Τροχαῖοι.

ΧΟ. Οὐ γὰρ βεβλόμευδα μῆτερ ἔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,

οὔτε θαρσύνειν. θεὸς δὲ προσροπαῖς ἱκνευμένη,

εἴτι φλαῦρον εἶδες, αἰτῷ τῶνδ' ἀπορροπὴν λαβεῖν·

τὰ δ' ἀγάθ' ἐκλελῆ ἡμέρας σοὶ τε καὶ τέκνοις σέθεν,

καὶ πόλιν, φίλοις τε πᾶσι· δάτερον δὲ χρὴ χοῶς

τῇ τε καὶ φθιτοῖς χεῖρα δα. πρῶτον γὰρ δ' αἰτῷ τὰδε, 220

δὲν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' ἀφρόνῃν,

ἑλθά σοι πέμπειν, τέκνω τέ, γῆς ἐνερθεν ἐς φάος.

τάμπαινον δὲ τῶνδε, γαίας κάτοχ' ἀμαυρῶσαι σκότῳ.

ταῦτα θυμόματις ὄν, σοὶ πρῶτον παρήνευσα.

εὖ δὲ πανταχῇ τελεῖν σοὶ τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤ. Ἀλλὰ μὲν εὖντος γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς,

Παῖδι, καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν·

ἐκλελοίτο δὲ τὰ χρυσά· ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσθαι,

VOL. I.

A a

Πάντα

Πάντα θήσομαι θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
 Εὖτ' ἂν εἰς οἶκον μόλωμαι. κῆνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
 Ω φίλοι, πῶς τὰς Αθήνας φασὶν ιδρύσθαι χθονός.

ΧΟ. Τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἀνακλῶς ἡλὶς φθινατμάτων.

ΑΤ. Ἀλλὰ μὴν ἴμερ' ἐμὸς πᾶς τήνδε θηράσσει πάρος.

ΧΟ. Πᾶσα γ' ὕψοιτ' ἂν ἑλλάς βασιλέως ὑπῆκοος.

ΑΓ. Ω δέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατῶ;

ΧΟ. Καὶ στρατός τοῖστος ἔρξας πολλὰ δὴ μῆδ' ἐκπύ.

ΑΤ. Καὶ τί πρὸς τέτοισιν ἄλλο, πλεῖτος ἐξαρκὺς δόμου;

ΧΟ. Ἀργύρεα πηγὴ τις αὐτοῖς ἐστὶ, Σηταιρὸς χθονός.

ΑΤ. Πότερα γ' τοξυκλὸς αἰχμὴ διὰ χερὲς γ' αὐτῶ;

πρέπῃ;

ΧΟ. Οὐδαμῶς· ἔσχη σαδᾶα, καὶ φεράσιδες (αἰχμῆ).

ΑΤ. Τίς δὲ ποιμάνων ἔπεσι, καὶ πιδεσπόμεν' ἐστὶν;

ΧΟ. Οὐ τινος δῶλοι κέκλην' φωτός, εὐδ' ὑπῆκοοι.

ΑΤ. Πῶς ἂν ἔν μύθοισιν ἄνδρας πελεμίας ἐπύκνους;

ΧΟ. Ως Δαρεῖν πολύνηε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατῶν.

ΑΤ. Δεινά τοι λέγεις ἰοήων τοῖς τεκῆσι φροσίμα.

ΧΟ. Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴη πάντα νημερῆ' ἔργα.

Τῷδε γ' δράμημα φωτός Περσικὸν πρέπῃ μαθεῖν.

Καὶ φέρῃ (αἰφύς τι πρᾶγος ἐβλὼν ἢ κακὸν κλύειν.

Ἰαμβοί.

ΑΤ. Ω γῆς ἀπάσης ἀσιάδος πολίσμαίλα,

Ω Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλέτε λιμὴν,

Ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρ' πολὺς

Ὀλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχε' πεισόν.

“Ὀμοί, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακὰ.

Ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπύξαι πάθος,

Πέρσαι, στρατὸς γ' πᾶς ὅλωλε βαρβάρων.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

ΧΟ. Ἀντα, ἀντα κακὰ, νεό-

κοῖα καὶ δαῖτα. αἶ αἶ,

Omnia faciemus diis, et amicis qui sub terra,
 Quando ad aedes veniemus. interim haec ediscere velim,
 O amici, ubinam terrarum Athenas sitas esse ferunt. 231

CH. Procul ad occasum decessuum regis solis.

AT. Attamen desiderabat filius meus hanc capere urbem.

CH. Immo omnis fiat Graecia regi subdita.

AT. Ita (*sit*) adestne illis copiosus exercitus?

CH. Etiam ejusmodi exercitus qui multa dudum Medis
 mala intulit.

AT. Hisne aliquid insuper, divitiae sufficientes domi?

CH. Argenti fons quidem est illis, terrae thesaurus.

AT. Utrumne illis in manu cuspis est per arcum tracta?

CH. Minime, sed hastae firmæ, et clypeata armatura. 240

AT. Quis vero rex praeest, et dominatur aciei?

CH. Nullius viri vocantur servi neque subditi.

AT. Quomodo igitur sustineant supervenientes hostes?

CH. Ita ut Darii numerosam et pulchram aciem deleverint.

AT. Gravia dicis cogitatu parentibus eorum qui exierunt.

CH. Sed, ut mihi videtur, cito scies totam veram narra-
 tionem.

Hujus enim viri festinationem Persicam advertere decet;
 Et fert manifestam rem aliquam auditu bonam aut malam.

I A M B I.

NU. O terrae totius Asiaticae urbes,

O Persica tellus, et ingens divitiarum portus! 250

Ut uno ictu corrumpitur ingens

Fœlicitas: flos vero Persarum profligatus perit.

“Hei mihi malum est primum nuntiare mala.

Necesse tamen est omnem explicare calamitatem,

Persæ, nam totus Barbarorum interiit exercitus.

ANTISROPHICA. *Strophe* I.

CH. Tristia, tristia mala,

Recentia et hostilia, heu heu!

Irrigemini (*lachrymis*) Persae
Hunc audientes dolorem.

I A M B I.

N U. Quoniam illa omnia peracta sunt.
Et ego insperato lucem video reducem.

A N T I S T R O P H E 1.

C H. Longaeva certe (*nobis*)
Haec vita visa est
Senibus, ad audiendum
Inopinatam hanc cladem.

I A M B I.

N U. Etenim praesens, et non verba aliorum audiens,
Persae, dicerem qualia sint transacta mala.

S T R O P H E 2.

C H. Ottottotoi frustra
Multa jacula omnifariam mixta
A terra Asiae venerunt in terram
Graeciae, sacram regionem.

I A M B I.

N U. Plena sunt cadaverum infoeliciter defunctorum
Salaminis littora, omnisque finitimus locus.

A N T I S T R O P H E 2.

C H. Ottottotoi amicorum
Mari-agitata corpora, multum-tincta
Mortua dicis ferri
Super errabundas tabulas.

I A M B I.

N U. Nihil enim juverunt arcus; ast omnis periit
Exercitus domitus navium impressionibus.

S T R O P H E 3.

C H. Emitte miserandum clamorem

Διαινεαδε Πέρσαι
Τοδ' ἄχος κλύοντες.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Ως πάντα γ' ἔς' ἐκείνα διαπεπραγμένα· 260
Κ' αὐτὸς δ' ἀέλπῳς νόστιμον βλέπω φάος.

Αντιστροφή α'.

ΧΟ. Η μακροβίος ὅδε
Γέ τις αἰὼν ἐφάνθη
Παραίς, ἀκύνει
Τόδε πῆμ' ἀελπίον.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Καὶ μὴν παρών γε, κ' ἔ' λόγος ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἱ ἐπορσύνθη κακά.

Στροφή β'.

ΧΟ. Οτρίοτλοτοῖ μάταν
Τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῇ
Γὰς ἀπ' αἰίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
Διαν ἑλλάδα χώραν.

270

Ιαμβοι.

ΑΓ. Πλήθυσσι νεκρῶν δυσπότης ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκλαῖ, πᾶς τε πρὸς ἄχωρος τόπος.

Αντιστροφή β'.

ΧΟ. Οτρίοτλοτοῖ φίλων
Αλίδονα ρώμαθα πολυθαφῇ
Κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
Πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεισιν.

Ιαμβοι.

ΑΓ. Οὐδὲν γ' ἤρκη τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
Σφατὸς, δαμαδὲς ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

Στροφή γ'.

ΧΟ. Ἰὺς' ἀπολμον βοᾶν

280

Δυσσας-

Δυσταμένη Πέρσαις δαίσις,
 Ως παγκάκως πάντα ἔθεσαν,
 Αἰ αἶ, στρατὸ φθαρένιος.

Ιαμβοί.

ΑΓ. Ω πλείστον ἔχθος ὄνομα Σακαμῖνος κλέει,
 Φεῦ τῶν Αθηνῶν ὡς σέσω μεμνημένος.

Αντιστροφή γ'.

ΧΟ. Στυγαὶ δ' Αθῆναι δαίσις,
 Μεμνηδαι τοι πάρα ὡς πολ-
 λὰς Περσίδων μάταν ἔκλισαν
 Εὐνίδας ἠδ' ἀνάνδρους.

Ιαμβοί.

ΑΤ. Σιγῶ πάλας δύσηνος ἐκπεπληγμένη
 Κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἠδὲ (συμφορὰ,
 Τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι παύει.
 “Ομως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτῶς φέρειν,
 “Θεῶν δίδόντων· πᾶν δ' ἀναπλῦξας πάθος
 Λέξον καλατὰς, (κ' εἰ σέσεις κακοῖς ὅμως)
 Τίς ἔτέθηκε, τίνα δὲ καὶ πενήτοισιν
 Τῶν ἀρχελείων, ὅς' ἐπὶ (κηπτεχία
 Ταχθεῖς, ἀνάνδρον τάξιν ἡγήμην θανάων.

ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.

ΑΤ. Εμοῖς μὲν ἅπας δώμασιν φάος μέγα,
 Καὶ λαὸν ἡμᾶρ νυκτὸς ἐκ μεγάλχημος.

ΑΓ. Ἀρτεμίδας δὲ μυρίας ἔπτε βραβείας
 Στύφλους παρ' ἀκλῆς θείης) σιληνίων.
 Χὼ χιλίαρχος Δαδάκης, πλεῖστη δόρυς,
 Πήδημα κῦφον ἐκ νεὼς ἀφῆλατο·
 Τενάγων τ' ἄριστος βακτρίων ἰθαγγυῆς,
 Θαλασσόπληκτον νῆσον Αἰαίος πολέϊ.
 Αἶλαμος, Ἀρσάμης τε, καὶ Ἀργήτης τρίτος,

Logubrem Persis pugnacibus,
 Ut omnia pessime disposuerunt,
 Heu! heu! exercitu deperdito.

I A M B I.

Nu. O plurimum fastidium nomen Salaminis audire.
 Heu quam gemo Athenarum memor.

A N T I S T R O P H E 3.

Ch. Graves Athenae hostibus,
 Meminisse licet quam multas
 Perfidum (*mulieres*) fecerunt frustra
 Conjuges, et viris viduatas.

I A M B I.

At. Tacui diu infelix obstupescita
 Malis: tantum enim est hoc infortunium.
 Ut neque loqui neque interrogare mala (*liceat*)
 "Atamen mortalibus necesse est aerumnas ferre
 "Dis inferentibus; quare universum explicans damnum
 Dico imperturbate, (licet simul desleas mala)
 Quis non occubuit, quem lugebimus
 E populi principibus; quis ad sceptrum gerendum
 Ordinatus vacuam-viris aciem destituit moriens.

290

Nu. Xerxes quidem ipse vivit, et lucem videt.

At. Nae meis domibus magnum dixisti lumen (*i. solamen*)
 Et album diem ex atra nocte.

301

Nu. Artembares quidem, decies millenorum equitum
 Imperator,

Aspero in littore Sileniarum caeditur.
 Et Chiliarcha Dadaces ictu hastae
 Salu levi, navi excutitur.
 Temgoque optimus Bactriorum indigena
 Mari percussam insulam Ajacis colit.
 Lilaus et Arsames Argestesque tertius

Apud

Apud Insulam columbarum numero celebrem
 Devicti terram violenter occuparunt ;
 Prope fontem Aegyptii Nili habitans
 Arcteus, Adeua, et Pheresba tertius,
 Pharnuchusque, hi ex una navi ceciderunt.
 Aureus Matallus, myriadum praefectus,
 Dux triginta millium equorum nigrorum, moriens
 Rubram pilis refertam spissam barbam
 Infecit, colorem mutans tinctu purpureo.
 Et magus Arabus, Artamesque Bactrius,
 Rigidae terrae incola ibi interiit.
 Amistris, et Amphistreus laboriosam hastam
 Vibrans, et bonus Ariomardus Sardibus
 Luctum praebens, Sisames Mylius,
 Tharybisque quinquies quinquaginta navium
 Dux, genere Lyrnaeus, speciosus vir,
 Jacet mortuus, miser, non admodum feliciter.
 Syennesisque primus in magnanimitate
 Cilicum imperator, unus vir laborem plurimum
 Hostibus ministrans, gloriose occubuit.
 Horum ego jam ducum mentionem feci :
 E multis vero praesentibus pauca annuncio mala.

A T. Heu, heu ! malorum summa haec audio ;
 Dedecora Persis et arguta lamenta.
 Sed mihi hoc narra, denuo incipiens,
 Quanta fuerit multitudo Graecanicarum navium
 Ut sibi arrogarent Persico cum exercitu
 Pugnam committere navium impressionibus.

N U. Quoad numerum quidem certo scias longe Barbari
 Navibus superasse, nam et Graecis fuit
 Totus numerus ad decem triacades

Navium

Οἷδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειθερέμνονα

Νικώμβροι κύριοισιν ἰχυρὰν χθόνα·

Πηγάς τε νεῖλα γείονων Αἰγυπλίας

Αρκίδ'ς, Αἰθίοης, καὶ Φερεσέθης τρίτος,

Φαρνῆχος, οἷδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.

Χρυσὸς Μάταλλος μυριόνηρχος θανάων,

Ἰπτα μελάνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,

Πυρρὰν ζαπληθὴ δάσκιον ἡγεῖαδα

Εἰσεῖ, ἀμείβων χρῶτα πορφύρεα βαοῖ.

Καὶ μάγος Αραβος, Αβράμης τὲ βράκηνριος,

Σκληρὰς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.

Αμίσρις, Αμφισράς τε πολύπονον δόρυ

Νομῶν, ὅ, τ' ἰοδλὸς Αριόμαρδος (ἄρδεσι

Πέθος παραχῶν, Σειτάμης ὁ μύστεος,

Θάρβεις τε πενήκοντα πενήακας νεῶν

Ταγός, ἥρος κυρῆος, Δειδῆς ἀνὴρ,

Κῆται θανάων δέιλμος ἔ μάλ' ἄτυχως·

Σύνεσις τε πρῶτος εἰς ἄψυχίαν,

Κοίλων ἀπαρχος, εἰς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον

Εχθροῖς παραχῶν, ἄκλεως ἀπώλειο.

Τοῖωνδ' ἔ ἀρχόντων νῦν ὑπεμνήσθην πέντε.

Πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤ. Αἶ αἶ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,

Δίχη τὲ Πέρσας καὶ λιγέα κωκύμαθα.

Ατὰρ φράσον μοι τῶτ' ἀνασρέφας πάλιν,

Πόσον δὴ πλεῖθος ἦν νεῶν Ελληνίδων,

Ὡς ἄξιῶται Περσικῶ στραδ'μασι,

Μάχην συνάψαι ναῖοισιν ἐμβολαῖς.

ΑΓ. Πλήθος μὲν ἂν (ἄφ' ἰοδ' ἐκασι, Βαρβάρους

Ναυτὶ κρατῆσαι. καὶ ᾧ Ελληνι μὲν ἦν

Ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα

VOL. I.

B b

Ναῶν,

Ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἑκκρίτος.
 Ξέρξῃ δὲ (κὺρ δ' οἶδα) χιλιάς μὲν ἦν,
 Ὦν ἦγε, πλῆθος, αἳ δ' ὑπέροκμοι τάχι,
 Ἐκατόν δις ἦσαν, ἐπὶ ἅθ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
 Μὴ σοὶ δοκῶμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
 Ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν,
 Τάλαντα βρίσας ἐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.

ΑΤ. Θεοὶ πόλιν ῥῶξσι Παλλάδος θεῶς.

ΑΓ. Ες ἄρ' Ἀθηνῶν ἐς ἀπόρθητος πόλις.

Ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

ΑΤ. Αρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν φράσον,
 Τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
 Ἡ παῖς ἐμὸς, πλῆθει καύλουχίτας νεῶν.

ΑΓ. Ἡρξεν μὲν, ὧ δέωποινα, τῷ παντὸς κακῷ,
 Φανείς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.

Ἀνὴρ γὰρ Ἕλληρ ἐξ ἀθηναίων στρατῷ
 Ἐλθὼν, ἔλεξε παυδὶ σῶ Ξέρξῃ τάδε,
 Ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἴξῃ κέφας,
 Ἕλληνες ὃ μῦθοιεν, ἀλλὰ σέλμασι
 Νεῶν ἐπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσι
 Δρασμῷ κρυφαῖω βίβλον ἐκωσαίμετο.

Ο δ' ἄθυσ ὡς ἠκυσεν ὃ ξυνεὶς δόλον
 Ἕλληνας ἀνδρὸς, εἶδεν τὸν θεῶν φθόνον,
 Πᾶσι παρῶντι τόνδε ναυάρχῳ λόγον.
 Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτίσιν Ἥλιος χθόνα
 Λήξῃ, κέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
 Τάξαι νεῶν σίφος μὲν ἐν σίχοις τρισὶν,
 Ἐκπλεῖς φυλάσσειν, κὺ πόρος ἀλιρρόθους,
 Ἀλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ.
 Ὡς εἰ μόρον φάβοι' Ἕλληνες κακὸν,
 Ναυσὶ κρυφαῖως δρασμὸν ἄρμόντες τιναί.

349

350

360

370
Πα

Navium : erat autem decas seorsim ab his selecta.

Xerxi quidem (etenim novi) mille erant (*naves*)

Quibus praefuit, numero; praestantes celeritate

Bis centum erant et septem, sic res se habet.

Num tibi videmur in hac pugna inferiores fuisse?

Sed ita Deus aliquis perdidit exercitum,

Bilancem deprimens haud aequilibri fortuna.

AT. Dii tuentur urbem Minervae deae.

NU. Est sane Athenarum, est urbs inexpugnabilis.

Nam viri cum sint, munimentum est tutum.

AT. Principium vero quodnam fuerit congressus navibus
dicito,

Quinam primi iniere pugnam, utrum Graeci,

An filius meus elatus multitudine navium.

NU. Initium, o Domina, omni malo dedit
Apparens Alastor, aut malus alicunde genius.

Vir enim Graecus ex Atheniensium exercitu

Veniens haec dixit Xerxi filio tuo;

Quod, si venirent nigrae noctis tenebrae,

Graeci non manerent, sed ad transtra

Navium irruentes, alius alia,

Occulta fuga vitam servare niterentur.

Ille simulac audiit, non intelligens fraudem

Graeci viri, neque Deorum invidiam,

Omnibus propalat navarchis hunc sermonem :

Quando comburere radiis sol terram

Cessaverit, tenebrae vero templum aetheris occupaverint,

Ut ordinarent catervam navium agmine tripartito

Ad custodiendum egressus et transitus marisluos,

Alias vero in circulum (*disponerent*) Ajacis circum insulam.

Ut si fatum malum Graeci fugerint,

Navibus occulte fugam aliquam invenientes,

Omnibus statutum esset capite puniri.
 Talia dixit vehementer ex alacri mente;
 Nam haud sciebat quae a diis futura.
 Illi vero non incuriose, sed obsequenti animo
 Coenam pararunt, et navita quisque
 Alligavit remum circum scalmum, quo (*sedentes*) bene re-
 migant.

Postquam vero lux solis occidit,
 Et nox supervenit, omnis remi moderator
 In navem cessit, et omnis armorum sciens :
 Ordo ordinem hortatur longae navis,
 Navigant vero ut erat ordinatus quisque,
 Et per totam noctem, huc et illuc delatum disposuerunt,
 Navium gubernatores totum nauticum populum.
 Procedebat nox, et nihilo magis Graecorum exercitus
 Egressum occultum ulla ex parte moliebatur.
 Postquam vero dies, albis equis invec̃ta,
 Omnem occupavit visu lucida regionem ;
 Primo sonax a Graecis clamor
 Modulate fausta-ominatus est, et carmen simul
 Reboabat insulanae petrae
 Echo ; metus vero omnibus Barbaris aderat
 A sententia delapsis : non enim quasi fugientes
 Paeana canebant gravem tunc Graeci,
 Sed ad pugnam ruentes animosa audacia.
 Dum tuba clangore ista omnia accendebat.
 Postquam autem sonori remi cum incurſu
 Verberarunt falsuginem frementem ex Celeusmate,
 Repenteque omnes erant visu conspicui ;
 Dextrum quidem primum bene-ordinatum cornu
 Scite praecipat, secundo vero tota classis
 Subſequebatur, et (*tunc*) licuit simul audire

Hunc

Πᾶσι σέρεσθαι κράτος ἦν περικείμενον.
 Τόσωντ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμῳ φρενός.
 Οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠτίσατο.
 Οἱ δ' ἔκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθαρχῶ φρενὶ
 Δείπτον ἐπορσύνοντο, ναυάτης τ' ἀνὴρ
 Τροπῆτο κώπην (καλμὸν ἀμφ' ἀήρημον·
 Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
 Καὶ νύξ ἐπῆει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἀναξ
 Ἐκ τῶν ἐχώρει, πᾶς δ' ὅπλων ἐπιστάτης,
 Τάξις δὲ τάξιν παρεκάλετ' ἑὸς μακρᾶς.
 Πλέεσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
 Καὶ πάντῃχοι δὴ διάπλοον καθίσασαν
 Ναῶν ἀνακτες πάντῃα ναυικὸν λεῶν·
 Καὶ νύξ ἐχώρει, καὶ ἔμ' μάλ' Ἑλλήνων στρατός
 Κρυφάον ἐκπλυν ὑδαμῇ καθίσαστο·
 Ἐπεὶ γε μῦτοι λακόπωλος ἡμέρα
 Πῦσαν κατέχευε γαῖαν ἀφελγῆς ἰδεῖν,
 Πρῶτον μὲν ἡχὴ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
 Μολπιδὸν ἀφίμυσεν, ὄρθιον δ' ἅμα
 Αἰηλάλαξε νησιώτιδος πέτραις
 Ἠχώ. φόβος δὲ πᾶσι Βαρβάρους παρῆν
 Γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· καὶ γὰρ ὡς φυγῇ
 Παῖν' ἐφύμνεν Σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
 Ἀλλ' ἐς μάχην ὀρμῶντες ἀψύχῳ θράσει.
 Σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκείν' ἐπέφλεγε·
 Ἐπεὶ δὲ κώπης βοδιάδος ξυμβολῇ
 Ἐπαταν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελόσματος,
 Θεῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανῆς ἰδεῖν·
 Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτακτον κέρας
 Ἠγεῖτο κόσμῳ, δῶτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
 Ὑπεξέχωρει, καὶ παρῆν ὁμῶς κλύειν

380

390

400

Πολλὴν

Πολλὴν βοὴν, ὧ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
 Ἐλθεῖτε παλίδ', ἐλθεῖτε δὲ
 Παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε παλίων ἔδη,
 Οἴκας τε πατρῴων. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
 Καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
 Ὑπηνίαζε, κ' ἔκ' ἔτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
 Εὐθύς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκῆρῃ σόλον
 Ἐπαυεν, ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικῇ
 Ναῦς, καποθραύει πάντα φοινίσσης νεῶς
 Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυσεν δόρυ.
 Τὰ πρῶτα μὲν δὴ ρεῦμα Περσικῷ στρατῷ
 Ἀντίχεν· ὥς δὲ πλῆθος ἐν σενῶ νεῶν
 Ἡθροῖς, ἀρωγὴν δ' ἔτις ἀλλήλοις παρῆν,
 Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοσόμοις
 Παύοντ', ἔθραυον πάντα κωπῆρῃ σόλον,
 Ἑλληνικὰ τε νῆες ἔκ' ἀφραδμόνως
 Κύκλῳ περίεζ' ἔθεινον, ὑπὲρ το δὲ
 Σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' ἔκ' ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
 Ναυαγίων πλήθησα καὶ φόνος βροτῶν·
 Ἀκλαὶ δὲ νεκρῶν χοираδες τ' ἐκπλήθυεν.
 Φυγὴ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέασελο,
 Οσα περ ἦσαν Βαρβαρὸν στρατὸν ἄμαλος·
 Τοὶ δ' ὥς εὖ δύνων ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
 Ἀγᾶσι κωπῶν, θραύσμασιντ' ἐρείπιω
 Ἐπαυον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴν δ' ὁμῶν
 Κωκύμασιν κατέχευε πελαγίαν ἄλα·
 Ἔως κελαγῆς νυκτὸς ὁμῶν ἀφείλετο.
 Κακῶν δὲ πλῆθος, ὅδ' ἂν εἰ δέκ' ἦμαρ
 Στοιχηγοροῖν, ἔκ' ἂν ἐκπλήσαιμι σοί.
 Εὖ γὰρ τόδ' ἴδοι, μὴδ' ἂν ἡμέρα μὲν
 Πλῆθος τοσούτῳ ἀριθμῶν ἀνθρώπων θανέειν.

Hunc undique clamorem : O Graecorum filii, ite,
Liberate patriam, liberate

Liberos, uxores, deorum patriorum sedes

Ac monumenta majorum : nunc pro omnibus certamen.

Quinetiam a nobis clamor Persicae linguae

Obviabat, et non amplius erat cunctandi tempus.

Continuo vero navis navi rostrum aereum

Impegit, conflictumque incepit Graecanica

Navis, et fregit omnia Phoenissae navis

410

Aplustria, alius autem in alium direxit hastam.

Et primo quidam impetus Persici exercitus

Restitit, ut vero multitudo navium in angusto

Coacta est, auxiliumque nullum illis mutuo aderat,

Ipsi autem ab ipsis aereorum rostrorum concursibus

Feriebantur, et fregerunt omne classis remigium.

Graecanicaeque naves non imperite

Circum circa percutiebant ; resupinabantur

Carinae navium, nec amplius mare videre licuit

Naufragiis impletum et cruore mortaliū.

420

Littoraque et rupes cadaverum plenae erant :

Cum fuga incompote omnis remigabat navis,

Quaecunque erant ex Barbarorum exercitu.

Illi autem tanquam thynnos aut bolum aliquem piscium

Fragminibus remorum naufragisque frustulis

Feriebant, scindebant ; et ploratus una cum

Ejulatu occupavit maris pelagus,

Quod nox nigra (*pugnam*) diremerit.

Malorum vero multitudinem, etiam si per decem dies

Seriatim narrarem, ne sic quidem tibi absolverem.

430

Nam probe hoc scias nunquam una die

Multitudinem adeo numerosam hominum occubuisse.

A T.

A T. Heu, heu ! ingens malorum pelagus ingruit
In Persas, totumque barbarorum genus.

N U. Hoc bene scias, nondum medietatem attigisse
malorum ;

Talis enim in eos ruit calamitas infortunii,
Ut haec (*quae dixerim*) duplici repenset gravitate.

A T. Quacnam fortuna hac adhuc inimicitior contingat
Dicito quam ais calamitatem exercitui
Accidisse, malorum vergentem ad majora.

N U. Persarum quicumque erant aetate florentes,
Animoque optimi, et nobilitate insignes,
Ipsique regi ob fidelitatem inter primos semper,
Oppetierunt miserabiliter fato ingloriosissimo.

A T. Heu me miseram ! malum infortunium, amici.
Quanam vero morte ais hos interiisse ?

N U. Insula quaedam est e regione Salaminis
Parva, statio carinis malefida, quam choreis gaudens
Pan incolit super littore maris.
Isthuc hosce mittit, ut si quando navibus
Privati hostes in insulam evaderent,
Trucidarent facile superabilem Graecorum exercitum,
Simulque amicos fervarent a marinis gurgitibus,
Male futuri praescius : cum enim deus
Gloriam navalis pugnae Graecis dedit
Ipsomet die corpora contegentes acreis
Armis, navibus exilierunt, et
Circundederunt totam insulam, ut non invenirent (*Persae*)
Quonam se verterent ; nam multum et manu missis
Lapidibus percutiebantur, atque ab arcuum
Nervo sagittae impingentes eos perdiderunt.
Postremo conciti (*Graeci*) impetu unanimi
Feriunt, laniant membra infortunium (*Persarum*)

ΑΤ. Αἶ αἶ, κακῶν δὴ πέλαιγος ἔρρωγην μέγα
Πέρσας τὲ καὶ πέρπαισι βαρβάρων ἥξει.

ΑΓ. Εὖ νῦν τὸδ' ἴδωι μηδέπω μεσῶν κακῶν.
Ταῖσδ' ἐπ' αὐτὸς ἦλθε συμφορὰ πάθης,
Ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀνίστηκῶσά μοι.

ΑΤ. Καὶ τίς ἥξειτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
Λέξον τίν' αὖ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
Ἐλθεῖν κακῶν ῥέψυσαν ἐς τὰ μάσσονα.

440

ΑΓ. Περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
Ψυχὴν τ' ἄριστοι καὶ ἀλγύειαν ἐκπρεπεῖς,
Αἰτῶ τ' ἀνακτὶ πείσιν ἐν πρώτοις αἰεὶ,
Τιθήσιν αἰκλῶς δυσκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤ. Οἱ γὰρ τάλαμνα συμφορὰς κακῆς φίλοι·
Ποῖον μόρῳ δὲ τέτσε φῆς ὀλωλένα;

ΑΓ. Νῆσός τις ἐστὶ πέραδε Σαλαμῖνος τόπων,
Βαχὶ, δύσσομος ναυστῖν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πάν ἐμβαλᾷ, πονηρίας ἀκτῆς ἐπι.

Ἐβλῶθα πέμπη τέτσε, ὅπως ὅταν νεῶν
Φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίαιτο,

450

Κτείνουσι δ' ἐχθίον Ελλήνων στρατὸν,
Φίλους δ' ὑπεκσώζουσι εἰναλίων πόρων.

Κακῶς τὸ μέλλον ἰσορῶν. ὥς γὰρ θεὸς
Ναῶν ἔδωκε κῦδος Ελλήσιν μάχης,

Αὐθημερὸν φράξαντες ἀχάλκοις δέμας

Ὀπλοισι, ναῶν ἐξέθρῳσκον· ἀμφὶ δὲ
Κυκλῆνιο πᾶσαν νῆσον, ὥς ἀμνηχανεῖν

Ὅποι τράποινο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν
Πέτρῃσιν ἠράσαντο, τοξικῆς δ' ἀπο

460

Θάμνιτος ἰοὶ παρὰ πλοῖνιες ὥλλυσαν·

Τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς ῥόθου

Πάνσι, κρεωκοπῆσι δυσήνων μέλη,

Εως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.

Ξέρξης δ' ἀνῶμαζεν κακῶν ὁρῶν βάθος·

Εδραν γ' εἶχε παῖτος δαγῇ στρατῷ,

Υψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελασγίας ἀλός·

Ρήξας δὲ πέπλους, κἀνακωκύσας λιγύ,

Πεζῷ παραγείλας ἄφαρ τραϊδμαῖι,

Ἡξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ· τοιάνδε (ῥαι

Πρὸς τῇ πάροιθε Συμπορὰν πάρα γένειν.

ΑΤ. Ω συλὲ δαίμον, ὡς ἄρ' ἐψάσας φρενῶν

Πέρσας· πικρὰν δὲ πᾶς ἐμὸς τιμωρίαν

Κλειῶν Ἀθηνῶν εὖρε, κ' ἐκ ἀπέρκισαν

Οὓς πρῶδε Μαραθὼν Βαρβάρων ἀπώλεσεν·

Ὡν ἀνίπισσα πᾶς ἐμὸς πρᾶξειν δοκῶν,

Τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσασε.

Σὺ δ' εἰπὲ ναῶν αἷ' πεφάγασιν μόρον,

Πῦ τὰς δ' ἔλειπες· οἶδα (ρηῖνα) τορῶς;

ΑΓ. Ναῶν δὲ ταγοὶ τῷ λειμυρῶν σὺδην

Κατ' ἔρον ἐκ εὐκοσμον αἰρῶν) φυγῇ.

Στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε βοιωτῷ χθονὶ

Διῶλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναῖον γάτος

Δίψῃ ποτῶντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ

Διεκπερῶμεν ἔς τε φακῶν χθόνα,

Καὶ δωρίδ' αἶαν, μηλιᾷ τε κόλπον, ἔ

Σπερχεὶς ἄρδει πεδίον ἀμφοῖ πτότῳ·

Κἀνθεῦθεν ἡμᾶς γῆς ἀχαΐδος πείδον,

Καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμῶν

Βορᾶς ἐδέξαντ'· ἐνθα δὲ πλεῖστοι θάνον

Δίψῃ τε λιμῷ τ'. ἀμφοτέρω γ' ἦν τάδε.

Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἔς τε Μακεδόναν

Χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Αἰνὸν πόρον,

Βόλβης δ' ἔλειον δόνακα, Παγγαῖον τ' ὄρος,

470

480

490

Hδανῶ

Donec omnium vitam corruperint.

Xerxes vero lamentatus est malorum conspiciens abyssum ;
 Nam sellam habuit, unde facile totum perlustraret exercitum,
 Altissimum (*sc.*) tumulum prope maris pelagus.
 Lacerans autem vestimenta et acre ejulans,
 Statim cum denuntiasset pedestri exercitui (*ut fugerent*)
 Proripuit se fuga incomposita ; hujusmodi tibi 470
 Praeter priorem calamitas lugenda est.

AT. O daemon invise, ut scellisti mente
 Persas : acerbam ultionem filius meus
 De claris Athenis invenit, neque suffecerunt
 Quos ante Maratho Barbaros interemit.
 Quos retaliatum ire filius meus statuens
 Tantam multitudinem malorum contraxit.
 Tu vero dic naves quae effugerunt cladem
 Ubi reliquisti? num scis diserte indicare?

NU. Duces navium relictarum festinanter, 480
 Quo ventus impellit, inordinatam fugam instituunt.
 Exercitus vero reliquus in terra Baeotiorum
 Periit, aliqui circa Crenaeas aquas
 Siti laborantes, aliqui prae asthma vacui
 Transimus in Phocensium terram,
 Et Doricum solum, et sinum Meliacum, ubi
 Sperchius irrigat campum benigno potu.
 Inde nos terrae Achaicae campus,
 Et Thessalorum civitas indigentes
 Cibo exceperunt; ibi sane perierunt plurimi 490
 Siti fameque, haec enim ambo aderant.

Magnesium vero in terram, Macedonumque
 Regionem pervenimus, ad Axii vadum,
 Bolbesque palustrem arundinem, Pangaeumque montem,

Edonidam in terram ; cum nocte in illa Deus
Hyemem intempestivam concitavit, congelavitque omne
Fluentum limpidi Strymonis ; adeo ut Deos quisquis
Antea nequaquam putaverat, tunc oraret,
Precibus terram et coelum adorans.

Postquam autem multum Deos invocare desiverat 500
Exercitus transit gelu-constrictum vadum.

Et quicumque nostrum, priusquam dispergerentur Dei
Radii, conatus est (*transire*) servatus est.

Namque ardens radiis splendidus solis orbis
Medium permeavit vadum, calfaciens flamma ;
Cadebant autem in se invicem, fortunatus scilicet
Qui quam celerrime abruptit vitae spiritum.
Quot vero residui sunt, et salutem assecuti,
Thraciam pertransientes vix multo labore
Veniunt evasi, (et hi non multi) 510

In Penatigeram terram : adeo ut gemat civitas
Perfarum desiderans charissimam terrae pubem.
Haec vera sunt ; multa tamen omitto loquens
Mala quae Persis immisit deus.

CH. O fors aerumnabilis, quam nimium gravis
Pedibus insiliisti universo Persico generi.

AT. Hei mihi miserae ob confectum exercitum.

O nocturna visio insomniorum conspicua,
Quam apertissima mihi manifestasti mala.

Vos autem admodum prave de his conjectastis. 520

Sed quoniam haec (*ex parte*) invaluit locutio

Vestra, deos quidem primo orare volo,

Dein terrae et mortuis quae dona sunt

Libum ex aedibus meis accipiens veniam.

Novi equidem pro iis (*me haec facturam*) quae jam peracta
sunt,

Faciam

Ἡδωνίδ' ἄγαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
 Χειμῶν ἄωρον ὥρσε, πῆγνυσιν δὲ πᾶν
 Ρέεθρον ἀγνῷ Στρυμόνος. θεὸς δέ τις
 Τὸ πρὶν νομίζων ὕδαμῦν, τότε ἠΰχελος
 Λιταῖσι, γαῖαν ἑρανόν τε περσικυῶν.
 Ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο

500

στράτος, περὰ κρυσαλλοπῆγα διὰ πόρον·
 Χῶς τις μὲν ἡμῶν, πρὶν χερσαδῖνα θεῷ
 Αἰλῖνας, ὠρμήθη, χερσαδῖνος κυρεῖ.
 φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος,
 Μίσσιν πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
 Πίπλον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἄτυχῆς δέ τοι
 Οἷς τάχιστα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίη.

Οἱ δὲ λοιποὶ, κατ' ἄτυχον λωληρίας,
 Θρήκην περσάσκιες μόγις πολλῶ πόνῳ,
 Πηυσιν ἐκφυγόντες, ὃ πολλοὶ τινες,
 Ἐρ' ἐνέχον γαῖαν. ὡς σένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθέσαν φιλιάτην ἦβην χθονός.
 Ταῦτ' ἐς ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
 Κακῶν, ἃ Πέρσας ἐγκατέσκηψεν θεός.

510

ΧΟ. Ω δύσπότης δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
 Ποδῶν ἐνήλυ παντὶ Περσικῷ ἥμει.

ΑΤ. Οἱ γὰρ τάλανα διαπεπραλμῶν στρατῶ·

Ω νυκτὸς ὄψις ἐμφανὲς ἐνυπνίων,
 Ως κάρλα μοι λαφῶς ἐδήλωσας κακά.
 Ὑμεῖς δὲ φαύλως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
 Οὐκ ὅς' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
 Ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὐξαομένῳ θέλω·
 Ἐπεὶ γὰρ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
 Ἡὲ λαβῶσα πέλαγον ἐξ οἴκων ἐμῶν.
 Ἐπίσταμα μὲν ὡς ἐπ' ἐξαιργασμένοις,

520

Αλλ'

Ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶον πέλοι.
 Ὑμᾶς δὲ χρὴ πὶ τοῖσδε ταῖς πεπραγμένοις,
 Πισοῖς γε πιστὰ ξυμφέρειν βυλά' μαλα·
 Καὶ παῖδ', εἴαν περ διῦρ' ἐμὺ πείσθην μόλη,
 Παρηγορεῖτε, καὶ παρήμετε ἐς δόμους,
 Μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι πείσθῃ κακόν.

Ἀνάπαυσοι.

ΧΟ. Ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν
 Τῶν μεγαλῶν καὶ πολυάνδρων
 Στρατιὰν ὀλέσας,
 Ἄσυ τὸ Σάτων ἠδ' Εὐβαλάντων
 Πένθει διοφερῶ κατέκρυψας·
 Πολλὰ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
 Καίρει κόμην, διὰ μυδαλέοις
 Δάκρυσι κόλπῃς
 Τέγχεσ', ἄλγος μετέχυσας.
 Αἱ δ' ἄβρογοὶ Περσίδες, ἀνδρῶν
 Παύεσθαι ἰδὲν ἀρλιζυγίαν,
 Λέκλρωντ' ἄνας ἄβροχίτωνας,
 Χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφείσας,
 Πενθεσι γόοις ἀκορεστοῖσι·
 Καὶ γὰρ δὲ μόρον τῷ οἰχομένων
 Αἶρω δοκίμως πολυτενέῃ.

Ἀντιστροφία. Στροφή α'.

Νῦν γὰρ δὴ πείπασα μὲν γένε
 Γαῖ' Ἀσίας ἐκκνευρόμα·
 Ξέρξης μὲν γὰρ ἦγαγρ ποποῖ,
 Ξέρξης δ' ἀπώλετεν τοιοῖ,
 Ξέρξης δὲ πάντ' ἐτίσσε δυσφρένους
 Βαρίδεσι πονείας.
 Τί ποτε Δαρεῖος μὲν ὤ-

Faciam
 Vos au
 Fidelit
 Et filiu
 Consol
 Ne inf

Ch.
 Superb
 Copias
 Urbes
 Luctu
 Multae
 Scinde
 Lachry
 Tingu
 Verum
 Expet
 Et lect
 Luxur
 Lugen
 Et ego
 Sufcipi

Nunc
 Terra
 Xerxes
 Xerxes
 Xerxes
 Navigi
 Cui bo

Faciám tamen si quid quod superest melius accidere possit.
 Vos autem oportet de his quae perpetrata sunt
 Fidelibus (*nobis*) fidelia conferre consilia.
 Et filium, si prius quam ego hic venerit,
 Consolamini, et deducite domum,
 Ne insuper ad mala addatur malum.

530

ANAPAESTI.

CH. At o Jupiter rex, modo Persarum
 Superbientium et numerosorum
 Copias ubi perdidisti,
 Urbes Susa et Ecbatana
 Luctu funesto obnupfisti.
 Multae vero teneris manibus calyptras
 Scindentes humidis
 Lachrymis sinus

Tingunt, doloris participes.
 Verum molliter gementes Persides, virorum
 Expetentes videre nuperam conjunctionem,
 Et lectorum strata delicatis stragulis,
 Luxuriosae pubertatis delectationem dimittentes,
 Lugent gemitibus infatigabilibus.
 Et ego ob fatum pereuntium
 Suscipio explorato (*certo sciens*) luctuosum (*threnum*.)

540

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

Nunc enim universa luget
 Terra Asiae exhausta.
 Xerxes enim duxit, papae,
 Xerxes vero perdidit, tatae,
 Xerxes quidem omnia secum duxit imprudenter
 Navigiis marinis.
 Cui bono Darius adeo

550

Innocuus

Innocuus praefuit
 Dux civibus,
 Sufidis charus princeps ?

ANTISTROPHE 1.

Terrestres enim et marinas (*copias*)
 Istae similiter alatae (*i. velis instructae*) caeruleis proris
 Naves duxerunt, papae !
 Naves perdiderunt, tatae !
 Naves mortiferis impressionibus.
 Et per Graccorum manus
 Vix effugere regem
 Ipsum audivimus
 Thraciae per campestres
 Et frigidissimas vias.

STROPHE 2.

At qui primo fato sunt functi (heu!)
 Relicti ex necessitate (eheu)
 Circa littora Cychrea (ô ô)
 * * * * *
 Geme et mordere (*animo*)
 Graviterque vociferare
 Ad coelum sublatis doloribus. ô ô.
 Extende ululatricem
 Clamofam misellam vocem.

ANTISTROPHE 2.

Pulsati vero a mari atroci (heu!)
 Infestantur a mutis (eheu!)
 Filius immaculati (*maris*) ô ô.
 Luget vero virum (*suum*) domus orbata.
 Parentesque liberis privati
 Asperguntur lachrymis,

τω τὸτ' ἄβλαβὴς ἐπ' ἦν
 Τύχῃσιν πολυήτατος,
 Σκίδος φίλος ἄκλῳ;

Ἀντιστροφὴ α'.

Πεζὺς τε γὰρ καὶ θαλασσίους
 Αἰδ' ὁμόπληροι κυανώπιδες
 Νῆες μὲν ἄγαθον ποιοῖ,
 Νῆες δ' ἀπώλεσαν τόλῃ,
 Νῆες πανωλεθρίοισιν ἐμβολαῖς.
 Διὰ δ' ἰαόνων χέρας
 Τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνα-
 κ' αὐτῷ ὡς ἀκρόμυ
 Θρήνης ἀμπεδιήρεις
 Δυχειμέρας τὲ κελεύθους.

560

Στροφὴ β'.

Ταὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι (φεῦ)
 Ληφθέντες παρ' ἀνάγκαν, (ἦ)
 Ἀκλῆς ἀμφὶ κυχρείας. ὁ α'.

570

* * * * *

Στένε καὶ δακνάζου,
 Βαρὺ δ' ἀμβόασον
 Οὐρανὶ ἄχην. ὁ α'.

Τένε δὲ δυσβαῦχλον
 Βοῶτιν τάλαγναν αὐδάν.

Ἀντιστροφὴ β'.

Γαμπρόμοροι δ' ἀλὶ δεινᾷ, (φεῦ)
 Σκύλλον' πρὸς ἀναύδων (ἦ)
 Παίδων τὰς ἀμειλίχας. ὁ α'.

580

Πενθεὶ δ' ἄνδρα δόμος σερπηθεὶς
 Τοκῆες δ' ἄπαυδες
 Ἑρβαν' ἐν δάκρυσι,

VOL. I.

D d

Δαμῆτι

Gravé

Δαμόνι ἄχι (οἶα)
 Οδυρόμενοι γέροντες·
 Τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.

Ἀνάπαυσοι.

Τοὶ δ' ἀνά γᾶν Ἀσίαν δὴν
 Οὐκ ἔτι Περσονομῶν),
 Οὐκ ἔτι δατμοφορῶσι
 Δεασσομένοισιν ἀνάγκας,
 Οὐτ' ἐς γᾶν παρσιτίοντες
 Ἀρξοῦ). βασιλεια·
 Γὰρ διόλωκεν ἰσχύς.
 Οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροβοῖσιν
 Ἐν φυλακαῖς· λένυ) γδ
 Λαὸς ἐλδ'θερα βάζει,
 Ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκῆς.
 Αἶμαχθεῖσα δ' ἄρρεα
 Αἶαντος περικλύσα
 Νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

Ἰαμβοί.

ΑΤ. “ Φίλοι, κακῶν μὲν ὅσις ἔμπορος κυρεῖ,
 “ Εὔστα) βροβοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
 “ Κακῶν ἐτέλῃ, πάντῃ δειμαίνεσθαι φιλεῖ·
 “ Οταν δ' ὁ δαίμων ἄροῦ, πεποιθέναι
 “ Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' ἔριεν τύχης.
 Ἐμοὶ γδ ἤδη πάντῃ μὲν φόβος πλέα
 Ἐν ὄμμασιν τάντατα φάνε) θεῶν·
 Βοᾶ δ' ἐν ὥτ' κέλαδος ἔ' παρώνιος.
 Τοῖα κακῶν ἐκπληξίς ἐκφοβεῖ φρένας.
 Τοὶ γδ κέλ'θον τίνδ' ἀνδ' ὀχημάτων,
 Χλιδῆς τε τῆς πάροισιν, ἐκ δόμων πάλιν
 Ἐσεῖα, παῖδες πατρὶ παρόμεναις χαῖς

Φίμο

Gravissimas miseras ô ô
 Lugentes senes :
 Omnem jam audiunt dolorem.

A N A P A E S T I.

Certe per Asiam terram
 Non amplius legibus Persarum vivent,
 Non amplius tributa pendent
 Despoticis exactionibus,
 Neque in terra procidentes
 Parebunt : nam regiae
 Periere vires.
 Non amplius lingua mortalibus
 Intra cancellos (*erit.*) laxatus est
 Populus ad effutiendum libere,
 Quamprimum solutum est jugum fortitudinis.
 Sanguine vero imbuta tellus
 Aiakis insula
 Circumflua obtinet Persarum (*cadavera.*)

590

I A M B I.

AT. " O amici, quicumque in malis versatus est, 600
 " Novit quod mortalibus quando aectus
 " Malorum supervenerit, omnia timere solet ;
 " Quando vero fors placide fluit, confidere
 " Hanc ipsam felicem sortem secundo statu perpetuo lapsu-
 Mihi enim jam timoris plena omnia (ram.
 In oculis ex adverso apparent a diis.
 Intonatque auribus clamor haud pacanuis ;
 Talis malorum consternatio perterret mentem.
 Etenim viam hanc sine curribus,
 Et pridiana pompa, ex aedibus rursus 610
 Emenſa ſum, filii patri placantia libamina

D d 2

Ferens,

Ferens, quae (*sunt*) mortuorum delinifica;
 Ab immaculata vacca album potu-fuave lac,
 Et florilegae (*apis*) stillam, pellucidum mel,
 Cum guttis aqueis fontis virginei,
 Purumque ab agresti matre
 Potabile antiquae vitis gaudium hoc,
 Et in foliis semper germinantis vitam
 Flavae oleae fructus fragrans adest,
 Floresque plectiles omniferae terrae proles.
 Sed, ô amici, ad has inferias
 Hymnos accinite, divumque
 Darium revoke; ego vero terrae epotandos
 Hosce praemittam honores inferis diis.

ANAPAESTI.

CH. Regina mulier decus Persarum,
 Et tu mitte inferias sub receptacula terrae,
 Et nos hymnis rogabimus
 Mortuorum deductores,
 Ut benevoli sint sub terra.
 Caeterum terrestres dii sancti,
 Terraque, et Mercuri, et tu rex inferorum,
 Mittite ex inferis animam in lucem.
 Nam si quid amplius infortunii noverit,
 Solus mortalium terminum diceret.

EPODICA. *Strophe 1.*

An me audit, beatae memoriae,
 Diis aequalis rex,
 Mittentem barbaras
 Perspicuas omnifarias
 Luctuofas insoelices voces?
 Miserrimos dolores perboabo,

φέρουσ' ἄπερ νεκροῖσι μελικήρυα·
 Βοὸς ἄφ' ἀγνῆς λελκὼν εὐπόλον γάλα,
 Τῆς τ' ἀνθεμυργῷ σάγμα, παμφαῖς μέλι,
 Λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένῃ πηγῆς μέτα·
 Αἰήρατόν τε μήρηος ἀγρίας ἄπο
 Ποτόν παλαμᾶς ἀμπέλῃ γάνος τόδε·
 Τῆς τ' αἶν ἐν φύλλοισι θαλλύσης βίον
 Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς δώδης πάρα,
 Αἰθῆ τὲ πλεχρᾶ, παμφόρου γαίας τέκνα·
 Ἀλλ' ὦ φίλοι χοαῖσι ταῖσδε νερίερων
 Ὑμνος ἐπάφημῃτε, τὸν τε δαίμονα
 Δαρείον ἀνακαλεῖσθε, γαπότης δ' ἐγὼ
 Τιμᾶς προπέμψω τάσδε νερτέροισι θεοῖς.

Ανάπαυσοι.

ΧΟ. Βασίλεια γύναι πρέσβος Πέρσαις
 Σὺ τε πέμπε χοὰς θαλάμῃς ὑπὸ γῆς·
 Ἡμεῖς δ' ὕμνοισι ἀγνῆσόμεθα
 Φθιμένων πομπῆς
 Εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
 Ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἀγνοῖ
 Γῇ τε καὶ Ἑρμῇ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
 Πέμψατ' ἐνερθεν ψυχὰν ἐς φάος·
 Εἰ γὰρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
 Μένος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.

Επωδικά. Στροφή α΄.

Ἡ γὰρ αἶται με μακαρί-
 τας ἰσοδαίμων βασιλῆς
 Βάσβαθα Σαφηνῇ
 Ἰῆος τὰ παναίοι·
 Αἰαντὴ δύστροπα βάσμα·
 Παρθέλαν ἄχην διαβοάσω.

640
 Νέρθεν

Νέρθεν ἄρα κλέει μὲν.

Αντιστροφὴ α΄.

Ἀλλὰ σὺ μοι γὰρ τε καὶ ἄλ-
λοι χθονίων ἀγεμόνες
Δαίμονα μεγαλαυχῇ
ἰόντ' ἀνέσατ' ἐκ δόμων,
Περσῶν (χσιγῶν) θεόν·
Πέμπτε δ' ἄνω οἶον ἔπω
Περσὶς αἷ' ἐκάλυψεν·

Στροφὴ β΄.

Ἡ φίλος ἀνὴρ, ἢ φίλος ὄχθος·
Φίλα γὰρ κέκλεθεν ἦθη.
Αἰδωνὸς δ' ἀναπομπὸς
Ἀνίει Δαρεῖον,
Οἶον ἀνακλῆ Δαρειάν. ἡέ.

Αντιστροφὴ β΄.

Οὔτε γὰρ ἄνδρας πῶτ' ἀπώλλυ
Πολεμοφθόροισιν ἄταις,
Θεομήτωρ δ' ἐκικλήσκετο
Πέρσαις, θεομήτωρ δ' ἔσκεν·
Ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκε. ἡέ.

Στροφὴ γ΄.

Βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν
Ἰθι, ἴκυσ,
Ἐλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμ-
βον ὄχθος, κροκόβαπτον
Ποδὸς εὐμαριν ἀείρων,
Βασιλεῖς τιάρας
Φάλαρον πιφαύσκων.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειάν, σῖ.

Certe

Sed tu

Terre

Deum

Celeb

Perfan

Et fun

Perfic

Charu

Charo

Et Pl

Remi

Qual

Nequ

Bello

Sed d

Et di

Quon

O rex

Age,

Acce

Tum

Pedis

Regia

Fascia

Acce

Certe ex inferis me audit.

ANTISTROPHE 1.

Sed tu Terra, et alii
Terrestrium duces,
Deum magnificum
Celebrate mihi e domibus vestris exeuntem,
Persarum Suis natum Deum.
Et sursum mittite (*talem*) qualem nondum
Persica terra occuluit.

STROPHE 2.

Charus fane vir, charus tumulus,
Charos enim tegebat mores.
Et Pluto deductor
Remittit Darium,
Qualem regem Darium. *cia!*

ANTISTROPHE 2.

Neque enim viros unquam perdidit
Bello absumentibus noxis.
Sed divinus-consultor vocabatur,
Et divinus-consultor erat;
Quoniam bene administravit exercitum. *cia!*

STROPHE 3.

O rex, antique rex,
Age, veni,
Accede ad summum cacumen
Tumuli croeo tinctam
Pedis attollens crepidam,
Regiae tiaræ
Fasciam ostendens.
Accede pater optime Darc, *hei!*

ANTI-

ANTISTROPHE 3.

Ut nova audias,
 Et recentia mala,
 Domine Domini
 Appare. Stygia enim
 Caligo circumvolavit (*nos.*)
 Quippe jam juvenus
 Univerſa periit.
 Accede pater optime Darie, hei!

E P O D U S.

Heu, heu, heu, heu.
 O multum ab amicis deflete cum morereris.
 Quare hae o Dynaſta, Dynaſta,
 Circa tuam geminae
 Graſſarentur labes
 Totam terram tuam hanc?
 Perierunt funditus triremes
 Naves nenaves nenaves.

I A M B I.

DA. O fida (*proles*) fidelium (*patrum*) et coetanei meae
 juventae

Perſae ſenes, quali labore laborat civitas?
 Gemit, dehifcit, ſcinditurque ſolum.
 Videns vero meam conjugem prope ſepulchrum
 Horreſco, libamina tamen propitia ſuſcepi.
 Vos autem lamentamini ſtantes prope tumulum,
 Et plangentes luſtibus animam educentibus,
 Miſerabiliter evocatis me, aſt exitus haud facilis eſt :
 “ Et praeterea ſubterranei dii
 “ Ad accipiendum quam ad dimittendum promptiores ſunt.
 Tamen ego apud ipſos multum pollens
 Venio : properavi vero ut propter tempus (*protractum*) ſim
 inculpabilis.

Quodnam

Αγλιςροφὴ γ'.

Ὅπως καὶνὰ τε κλύης

Νέατ' ἄχῃ.

Δίπλοια δειπώτε

Φάνηθι. συγία γδ

Τις ἐπ' ἀχλὺς πεπότη).

Νεολαία γδ ἦδη

Καί' αὖτ' ἀπόλωλε.

Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειάν, οἶ.

Επωδός.

670

Αἰ αἰ αἰ αἰ.

Ω πολὺκλαυτε φίλοισι θανών.

Τί τάδε δυνάτα δυνάτα

Περὶ τῇ σῇ δίδυμα

Διάγοιεν ἀμάρτια

Πάσα γὰρ σῇ τῇδε,

Ἐξέφθινθ' αἰ τρίσκαλμοι

Νῆες ἄναιες ἄναιες.

680

ΙΑΜΒΟΙ.

ΔΑ. Ω πῖσά πῖσῶν, ἥλικές δ' ἦβης ἐμῆς

Πέρσαι γεραοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;

Σπένι, κέκοπ), ἢ χαράσσει) πῆδον.

Λάστων δ' ἀκοιτῖν τὴν ἐμὴν πέλαις τάφῳ,

Ταρβῶ, χοῆς δὲ πρῶταρμῆς ἐδεξάμην.

Ἰμέις δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἐσῶτες τάφῳ

Καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις.

Οἰκίρως καλεῖτέ μ', ἐσὶ δ' ἔκ δέξοδον.

" Ἀλλως τὲ πάντως χ' οἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ

" Λαβεῖν ἀμείνως εἰσὶν ἢ μεθιέναι.

Ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυνασάσας ἐγὼ

Ἦκω· τάχυνα δ' ὥς ἄμεμπτος ὦ χρόνῳ.

690

VOL. I.

E e

T i

Τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟ. Σέβομαι μὲν περσιδέωσαι,
Σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
Σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

Τροχαῖοι.

ΔΑ. Ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον (οἷς γόοις πεπετισμῶν,
Μήτι μακεσῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων,
Εἰπέ, καὶ πέρανε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθεῖς.

ΧΟ. Δείομαι μὲν χαρίσασθαι,
Δείομαι δ' ἀντία φᾶσθαι,
Λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑ. Ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαγόν (οἱ φρενῶν ἀντίσ' αἰ),
Τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραγὰ ξύνομ' ἀγῆρες γύναι,
Κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων, (σφές τι μοι
“ Λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἂν τοι πῆματ' ἐντύχοι βροτοῖς.
“ Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσιν κακὰ
“ Γίνεῃ) θνητοῖς, ὁ μάλιστα ἦν βίος ταυτῇ πρόσω.

ΑΤ. Ω βροτῶν πάντων ὑπερχὼν ὄλβον ἀτυχεῖ πότμος
Ὡς ἔως ἔλθσας αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
Βίον δαΐωνα Πέρσαις, ὡς θεός, διήγαγες.
Νῦν τέ (εἰ ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος.
Πάντα γὰρ Δαρεῖ ἀκρόσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Διαπεπόρθη) τὰ Περσῶν πρᾶγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.

ΔΑ. Τίνι τρόπῳ; λοιμὸς τις ἦλθε (κηπίος, ἢ γάσις πόλεως)

ΑΤ. Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Αθήνας πᾶς διέφθαρ) στρατός.

ΔΑ. Τίς δ' ἐμῶν ἐκείσε παίδων ἐσραηλιάτῃ, φράσον.

ΑΤ. Θύριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἡπείρου πλάκα.

ΔΑ. Πεζὸς ἢ ναῦτις δὲ πείραν τὴν δ' ἐμώρηνεν τάλας;

ΑΤ. Ἀμφότερα· διπλὴν μέτωπον ἦν δυοῖν ἐσραηλιάτῳ.

ΔΑ. Πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσὸς δὲ πεζὸς ἦνυσεν περὶ;

ΑΤ. Μηχανᾶς ἐξέλεν ἑλλης πορθμὸν, ὥς ἔχειν πόρον.

ΔΑ.

Quodnam autem est Persis praegravans recens malum?

CH. Vereor quidem intueri,

Vereor et alloqui

Te, antiquo prae timore.

TROCHAEI.

DA. Sed quoniam ab inferis veni tuis persuasus luctibus,
Orationem neutiquam prolixam sed concisam efferens 700

Dic, et percurre omnia amissa erga me reverentia.

CH. Metuo quidem gratificari,

Metuo vero coram alloqui,

Fando nefanda amicis.

DA. Sed quoniam metus antiquus tuis praecordiis obstitit,

Tori mei grandaeva consors, generosa mulier,

Plutuum horum desinens, luctuumque, apertum aliquid

Dicito. Humana scilicet hominibus accidunt infortunia.

Multa quidem ex mari, multa vero ex terra mala

Eveniunt mortalibus, si diuturnior vita in longum extensa
fuerit. 710

O tu qui omnium mortalium superasti faustitatem felici fato,

Quomodo, quamdiu vidisti solis radios, beatus existens

Vitam aevi prosperi Persis, tanquam deus, transegisti:

Nunc etiam te beatum duco cum mortuus sis antequam vi-
deres malorum abyssum.

Etenim omnem audies sermonem Darie breviter.

Evergae sunt Persarum res, ut verbo dicam.

DA. Quonam modo? venitne immissa pestilentia, aut sedi-
tio in urbem? (citus.

AT. Nequaquam: sed prope Athenas omnis deletus est exer-

DA. Quis vero meorum filiorum illuc duxit exercitum, dicito.

AT. Bellicosus Xerxes, evacuans totum continentis spatium.

DA. Terrane an mare periculum hoc miser stulte fecit?

AT. Utrinque: duplex erat acies duorum imperatorum.

DA. Quomodo tantus exercitus pedestris peregit transitum?

AT. Machinis conjunxit fretum Helles, ut transirent.

E c 2

DA.

DA. Etiam hoc peregit, ut Bosporum magnum clauderet?

AT. Sic se habet, et hoc propositum Deorum aliquis promo-

DA. Heu magnus aliquis venit Genius, ne sciret bene. (vit.

AT. Ut tandem videre liceat quali modo mala perpetravit.

DA. Quid autem passi sunt illi quibus ita ingemiscitis?

AT. Navalis exercitus profligatus perdidit terrestrem exerci-

DA. Itane penitus hasta deletus est omnis exercitus? (tum.

AT. Adeo ut Susarum tota lugeat civitas hominum vacuita-
tem. (exercitus.

DA. Proh dii immortales, vanum auxilium et adjumentum

AT. Bactriorum periit perditissimus populus, neque inter eos
aliquis senex.

DA. O miser, qualem pubem sociorum perdidit!

AT. Unum vero Xerxem desertum ferunt cum haud multis.

DA. Qui vero et quo evadere est? quae salus?

AT. Lubentem illum pontem duabus annexum continenti-
bus transire. (rum?

DA. Et salvum ad hanc evasisse continentem, hocine ve-

AT. Nae sermo manifestus vincit; in hoc non est dissidium.

DA. Heu velox evenit oraculorum impletio, in meum filium

Jupiter immisit complementum praedictionum: Ego vero
Deos orabam ut haec longo post tempore perfectum irent.

" Sed quando festinat aliquis, illi ipsum numen se adjungit.

Nunc videtur fons malorum omnibus amicis emergere.

Filius meus, cum haec non perspiceret, juvenili audacia per-

Qui sacrum Hellespontum instar servi in vinculis (fecit,

Speravit se habiturum, fluentem Bosporum fluentum Dei

Ut transitum permutavit, adactasque malleo pedicas

Injiciens, multum viae emensus est numerofo exercitu, 750

Mortalis existens, deos enim omnes putabat (se) pessimo con-
filio, (bus animi (mania)

Ipsumque Neptunum superaturum. Nonne inter haec mor-

Filium meum tenuit? metuo ne magna divitiarum nostrarum

Affluentia fiat praecoccupantis praeda.

AT.

ΔΑ. Καὶ τὸδ' ἐξέπραξεν ὥς·ε βόσπορον κλεῖσαι μέγαν;

ΑΤ. Ὡδ' ἔχῃ, γνώμης δέ πῃ τις δαυμόνων (υνήφαλο.

ΔΑ. Φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥς·ε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤ. Ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἦνυσεν κακόν.

ΔΑ. Καὶ τί δὴ πράττεισιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπισυναζέσει;

ΑΤ. Ναυλικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν. 730

ΔΑ. Ὡδε παμπύδην δὲ πᾶς λαὸς καλέφθαρ) δορί;

ΑΤ. Πρὸς τὰδ' ὥς Σέσων μὲν ἄσυ πᾶν κενανδρίαν σέει.

ΔΑ. Ὡ πάσοι κενῆς ἀρωγῆς ἀπικυρίας στρατῷ.

ΑΤ. Βακίριων δ' ἔρρει παινώλης δῆμος, ὧδ'ε τις γέρων.

ΔΑ. Ὡ μέλεος, οἷαν ἄρ' ἔβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.

ΑΤ. Μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν ἔ πολλῶν μέτα.

ΔΑ. Πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν ἐσι; τίς (αλήφρια;

ΑΤ. Ασμενον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν (αλήφριαν.

ΔΑ. Καὶ πρὸς ἡπειρον (εσώδαμ τήνδε, τῷτ' ἐτήτυμον;

ΑΤ. Ναὶ λόγος κρατεῖ (αφηνῆς, τῷτο δ' ἐκ ἐνστάσις.

ΔΑ. Φεῦ ταχεῖα γ' ἦλθε χρησμῷ) πρᾶξις, ἐς τὸν παῖδ'

ἐμόν

741

Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτῇν δεσφάτων· ἐγὼ δέ πῃ

Διὰ μακρῷ χρόνῳ τὰδ' ἦνυχεν ἐκτελεστίσειν θεός·

“ Ἀλλ' ὅταν πᾶσιν τις, αὐτὸς καὶ θεὸς (υνάπτε).

Νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ἀρῆσθαι φίλοις.

Παῖς δ' ἐμὸς τὰδ' ἔκλειδῶς ἦνυσεν νέῳ θράσῃ·

Ὅσις Ελλήσποντον ἱρὸν, δῦλον ὥς, δεσμώμασιν

Ἠλπισε χήσειν, ῥέοντα βόσπορον ῥέον θεῷ·

Καὶ πόρον μετέρρυθμιζε, καὶ πέδας σφυρηλάτοις

Περιβαλὼν, πολλὴν κέλδθον ἦνυσεν πολλῷ στρατῷ, 750

Θιπτός· ὦν, θεῶν δὲ πάντων ὧτ', ἐκ ἀβελία,

Καὶ ποσειδῶντος κραλῆσειν. πῶς τὰδ' ἔκτος φρενῶν

Εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλῆττε πόρος

Οὐμός· ἀνθρώποις (χρή) τῷ φθάσαντος ἀρπαγῇ.

ΑΤ.

ΑΤ. Ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκει)
 Θύριος Ξέρξης. λέγῃσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοισ
 Πλῆτον ἐκλήσῃσιν ἀχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὑπο
 Ενδον ἀχμάζειν, παλῶν δ' ὄλβον ὕδεν αὐξάνειν.
 Τοιαῦδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνειδῇ πολλαῖς κλύων κακῶν,
 Τήνδ' ἐβύλασεν κέλαιον καὶ στρατὸν ἐφ' ἐλλάδα.

Ιαμβοι.

ΔΑ. Τοιγάρ σφιν ἔρπον ἐσιν ἐξεργασμῶν
 Μέγισον, αἰέμνησον οἷον ὕδρω,
 Τὸ δ' ἄστυ Σάσων ἐξεκείνωσεν πεσόν.
 Εἰς ὅτε τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὥπασεν,
 Εἰς ἀνδρα πάσης Αἰτιάδος μηλοῖρόφου
 Ταγῆν, ἔχοντα Κηπῆρον Ἀθηνῆριον.
 Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατῷ.
 Ἄλλος δ' ἐκείνῃ παῖς τὸδ' ἔρπον ἦνυσε.
 Φρένες γὰρ αὐτῷ θυμὸν οἰακοσρόφον.
 Τρίτος δ' ἀπ' αὐτῷ Κύρος, Ἀδαίμων ἀνὴρ,
 Ἀρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις.
 Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ φρυγῶν ἐκλήσατο,
 Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βία.
 Θεὸς γὰρ ἔκ' ἤχθηρεν, ὡς εὐφρων ἔφυ.
 Κύρος δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατῶν.
 Πέμπλος δὲ Μάρδος ἤρξεν, ἀχύνῃ πᾶτρα,
 Θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
 Ἀρσαφρένης ἐκλείπειν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
 Ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τὸδ' ἦν χρεός.
 Ἐκλος δὲ Μάραφης, ἑβδόμος τ' Ἀρσαφρένης.
 Καὶ γὰρ δ' ἐκυρσα τῷ περ ἤθελον πάλιν,
 Καπεστράτῳσιν πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
 Ἀλλ' ὅς κακὸν τοσόνδε περτέβαλον πόλιν.
 Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,

AT. Haec cum malis hominibus consuetudinem habens
didicit

Bellicosus Xerxes; quippe qui dicant, te quidem ingentes filiis
Opes bello acquisivisse, hunc autem prae timiditate
Domus hastam quater, et paternas opes neququam augere.
Talia a malis hominibus saepe audiens opprobria
Hanc expeditionem consulto suscepit, exercitumque (*tra-*
duxit) in Graeciam. 760

I A M B I.

DA. Ab illis nempe opus peractum est
Maximum, semper memorandum: urbem hanc Susa perditam
Viris vacuum reddidit magis quam unquam fuit,
Ex quo hunc honorem Jupiter rex prae buit,
Unus vir totae Asiae ovium altrici
Ut praefect, habens directorium sceptrum.
Primus enim dux exercitus erat Medus;
Alter ejus filius opus hoc administravit.
Prudentia enim animum ejus gubernabat.
Tertius ab illo Cyrus, vir fortunatus, 770
Cum imperavit, omnibus pacem constituit amicis,
Lydorumque et Phrygum acquisivit populum,
Totamque Ioniam subegit vi:
Deus enim non invidit (*succesum*) adeo benevolus fuit.
Quartus Cyri filius dein moderavit exercitum.
Quintus vero Mardus imperavit dedecus patriae,
Et folio antiquo: hunc cum dolo
Interfecit Artaphrenes bonus in aedibus,
Cum viris amicis, quibus hoc erat negotium.
Sextus autem Maraphis, septimusque Artaphrenes. 780
Et ego quidem sortitus sum hanc quam volui fortem;
Multaque debellavi numerofo exercitu:
Sed haud tale malum ingessi in urbem.
Verum Xerxes filius meus, juvenis cum sit, juvenilia sapit,
Neque

Neque meorum recordatur mandatorum.
 Nam hoc clare satis cognoscitis coaetanei mei :
 Omnes nos, qui haec tenuimus imperia,
 Nunquam visi sumus damna irrogasse tanta.

CH. Quid igitur, rex Darie, quonam dirigis
 Sermonum finem? quomodo post haec adhuc
 Optime res cedant Persarum populo?

DA. Si exercitum in Graeciam non ducatis,
 Ne quidem si Medicus major sit exercitus.
 Ipsa enim terra auxiliaris illis (*Graecis*) est.

CH. Quomodo haec dixisti? quali modo auxiliatur?

DA. Interficiens fame fastuosos nimium.

CH. Sed expeditum et lectum conscribemus exercitum.

DA. At neque qui nunc manet in Graeciae regionibus
 Exercitus obtinebit salutarem reditum.

CH. Quid ais? nonne totus barbarorum exercitus
 Transít Helles fretum ab Europa?

DA. Imo pauci ex multis; si quid fidei habere Deorum
 Oportet oraculis eum, qui in ea quae nunc peracta sunt
 Respexerit, non enim res ex parte eveniunt, ex parte non.
 Et siquidem haec ita sunt, multitudinem selectam exercitus
 Reliquit vana spe ablectatus (*Xerxes*)
 Manent vero ubi Asopus campum fluctibus
 Irrigat, pinguefactorium gratum Boeotiorum solo;
 Ubi extrema malorum oportet eos pati,
 Poenas contumeliae, et impiorum consiliorum :
 Qui in terram Graecanicam migrantes, nec deorum simula-
 chra

Verebantur violare, neque sana comburere.
 Arae abolentur, et delubra deorum
 Radicitus confusa e fundamentis everfa sunt.
 Certe cum male fecerint, non minora

Κ' ἔμνημονάει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
 Εὖ γ' αὖθις τόδ' ἴσ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
 Ἀπαντες ἡμεῖς, οἱ κράτη τὰδ' ἔχομεν,
 Οὐκ ἂν φανείμην πῆματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟ. Τί ἔν, ἀναξ Δαρεῖε, ποῦ καλῶς ἔρεις

Λόγων τελευτὴν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι

Πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑ. Εἰ μὴ στρατόισιδ' ἐς τὸν Ελλήνων τόπον,

Μὴδ' εἰ στρατόμα πλεῖον ἢ τὸ μηδικόν.

Αὐτὴ γ' ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟ. Πῶς τούτ' ἐλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑ. Κτείνουσα λιμῶ τὸς ὑπερκόμπτες ἄγαν.

ΧΟ. Ἀλλ' ἀσαλῇ καὶ λεκλὸν ἀρεῖμεν σόλον.

ΔΑ. Ἀλλ' ἔδ' ὁ μείνας νῦν ἐν ἐλλάδος τόποις

Στρατὸς κυρήσει νοσίμην ὤληρίαν.

ΧΟ. Πῶς εἶπας; ἔγ' ὃ πᾶν στρατόμα βαρβαράων

Περὰ τὸν Ἑλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑ. Παῦροί γε πολλῶν, εἰ τι πεισεῖται θεῶν

Χρὴ δεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα

Βλέψαι. Συμβαίνει γ' ἔτι μὲν, τὰ δ' ἔτι.

Κ' εἴπερ τὰδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατῷ

Λαίπ' κενῶσιν ἐλπίσιν πεπεισμένους.

Μίμνησι δ' ἐνθα πεδίον ἀσωπὸς ῥοαῖς

ῥοαῖς, φίλον πῖσμα βοιωτῶν χθονί.

Οὐ σφιν κακῶν ὕψις ἐπαμύνει παθεῖν,

Ἰσθμῶς ἀποῖνα καθέων φρονημάτων.

Οἱ γὰρ μολόντες Ἑλλάδ' ἔτι θεῶν βρέτη

Ἠδὲ τοι συλῶν, ἔδ' ἐπιπράναι νεώς.

Βαμοὶ δ' αἴσιοι, δαμόνων δ' ἰδρύματα

Πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπτον βάθρων.

Τοὶ γ' οὐ κακῶς δράσαντες, ἐκ ἐλάσσονα

Πάχυσσι, τὰ δὲ μέλλουσιν, κ' ἔδετ' ἡ κακῶν
Κρητὶς ὕπесιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπαυδάει).

Τόσος γὰρ ἔσται πέλαος αἰμαῖσφραγὴς
Πρὸς γῆ πηλασμάτων δωρίδος λόγχης ὕπο·

Θῆες δὲ νεκρῶν καὶ τριτοπόρῳ γυνῇ
Αφωνα (σημανῶσιν ἔμματα βροτῶν,

“ Ὡς ἔχ' ὑπέρφ' ἀνιπτόν ὄντα χρὴ φρονεῖν.

“ Ὡς γὰρ ἐξανθῶν ἐκάρπωσε σάχυν

“ Ἀτὶς, ὅθεν πάλκλαυλον ἐξαμὰ δέρος.

Τοιούτ' ὁρῶντες τῶνδε τάπιτίμια,

Μέννησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τὲ, μηδὲ τις

ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,

Ἀλλων ἐραθεῖς, ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.

“ Ζεὺς τοὶ κολαστὲς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν

“ Φρονημάτων ἔπесιν, εὐθύνος βαρὺς.

Πρὸς ταῦτ' ἐκείνοι (φρονεῖν κεχηρημένοι

Πινύσκειτ' ἀλόγοισι νυθητήμασι,

Λήξαι θεοβλαβῶν ὑπερκόμπῳ θράσι.

Σὺ δ' ὦ γεραμὰ μητέρ' ἢ Ξέρξου φίλη

Ἐλθῶς ἐς οἶκον, κόσμον ὅς τις ἀπρεπὴς

Λαβῶς ὑπαντίαζε παυδί. πάντα γὰρ

Κακῶν ὑπ' ἄλλας λακίδες ἀμφὶ (ῶμασι

Στημὸρραγῶσι ποικίλων ἐδημάτων.

Ἀλλ' αὐτὸν ἀφρόνως σὺ πρᾶυνον λόγοις.

Μόνης γὰρ, οἶδα, σὺ κλύων ἀνέξει).

Εγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.

Ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,

Ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν.

“ Ὡς τοῖς θανῶσι πᾶντος ὕδεν ὠφελεῖ.

ΧΟ. Ἡ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
Ἠλγὴν ἀκύντας βαρβαρίζοι πῶμακα.

Patiuntur, aliaque passuri sunt, neque adhuc malorum
Fundus subest, sed amplius crescunt.

Tanta enim erit massa sanguinolenta

In agro Plataeensi sub hasta Dorica,

Ut mortuorum cumuli ad tertiam usque sobolem

820

Sine voce ostenderint oculis mortalium,

“ Quod non oportet hominem arroganter sapere.

“ Nam contumelia herbescentis fert spicam

“ Damni, unde metit lachrymosam messem.

Tales autem videntes horum castigationes,

Memores sitis Athenarum et Gracciae, neque quis

Despecta fortuna praesente,

Aliam concupiscens sortem, effundat ingentes opes.

“ Jupiter sane, vindex nimis insolentium

“ Moliminum, censor gravis instat.

830

Porro vos qui soliti estis illum instituere,

Docete eum rectis monitionibus

Desinere deo injurium esse insolenti audacia.

Tu vero grandaeva mater chara Xerxis,

Domum ingressa, ornatu adprime decoro

Sumpto, obviam ito filio (*tuo*) plane enim

Prae dolore malorum laciniae circa corpus

Variegatarum vestium staminibus ruptis dissuunt.

Quare tu ipsum sermonibus prudenter mitiga.

Novi enim quod te solam audire sustinebit.

840

Ego vero abeo ad inferos sub caliginem terrae.

At vos senes gaudete licet inter mala

Indulgentes animis voluptatem quotidie ;

“ Quoniam mortuis nihil profunt divitiae.

CH. Certe multas et praesentes et adhuc futuras

Barbarorum clades dum audirem, dolui.

Πάχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κ' ἔδέτω κακῶν
Κρητὶς ὕπτειν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπαυδέει).

Τόσος γ' ἔσται πέλαος αἰμαλίσφαγος
Πρὸς γῇ πηλασῶν δωρίδος λόγχης ὑπο·
Θῖνες δὲ νεκρῶν ἢ τριτοπόρῳ γονῇ
Αφωνα (σημαῖντιν ὄμματι βροτῆρ,

“ Ως ἔχ' ὑπέρφά θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.

“ Ὑβρις γ' ἐξανθεῖ ἐκάρπτωσι εἰσάχυν

“ Ατῆς, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμὰ δέρος.

Τοιῶνδ' ὀρῶντες τῶνδε τάπιτίμια.

Μέμνησθ' Αθηνῶν Ελλάδος τὲ, μηδέ τις

ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,

Αλλων ἐραθεῖς, ὅλβον ἐκχέει μέγαν.

“ Ζεὺς τοὶ κολαστὴς τῆς ὑπερκόμπων ἄγαν

“ Φρονημάτων ἔπεσιν, εὐθύνος βαρὺς.

Πρὸς ταῦτ' ἐκείνον (ωφρονεῖν κεχηρημένοι

Πινύσκετ' ἀλόγοισι νυθετήμασι,

Λήξαι θεοβλαβῆνδ' ὑπερκόμπῳ θράσι.

Σὺ δ' ὦ γεραγὰ μητερ ἢ Ξέρξῃ φίλῃ

Ελθεῖς ἐς οἶκον, κόσμον ὅς τις ἀπρεπὴς

Λαβεῖς ὑπαντίαζε παυδί. πάντα γ'.

Κακῶν ὑπ' ἄλβης λακίδος ἀμφὶ (ώμασι

Στημορραγῶσι ποικίλων ἐδημάτων.

Αλλ' αὐτὸν ἀφρόνως σὺ πρᾶυνον λόγοις.

Μόνης γ', οἶδα, σὺ κλύων ἀνέξει).

Εγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.

Ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,

Ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν.

“ Ως τοῖς θανῶσι πᾶντος ἔδεν ὠφελεῖ.

ΧΟ. Η πολλὰ ἢ παρόντα ἢ μέλλοντ' ἔτι

Ηλγὴτ' ἀκύντας βαρβαροῖσι πῆμα.

Patiuntur, aliaque passuri sunt, neque adhuc malorum
Fundus subest, sed amplius crescunt.

Tanta enim erit massa sanguinolenta

In agro Plataeensi sub hasta Dorica,

Ut mortuorum cumuli ad tertiam usque sobolem

820

Sine voce ostenderint oculis mortalium,

* Quod non oportet hominem arroganter sapere.

* Nam contumelia herbescens fert spicam

* Damni, unde metit lachrymosam messeni.

Tales autem videntes horum castigationes,

Memores sitis Athenarum et Gracciae, neque quis

Despecta fortuna praesente,

Aliam concupiscens sortem, effundat ingentes opes.

* Jupiter sane, vindex nimis insolentium

* Moliminum, censor gravis instat.

830

Porro vos qui soliti estis illum instituere,

Docete eum rectis monitionibus

Desinere deo injurium esse insolenti audacia.

Tu vero grandaeva mater chara Xerxis,

Domum ingressa, ornatu adprime decoro

Sumpto, obviam ito filio (*tuo*) plane enim

Prae dolore malorum laciniae circa corpus

Variegatarum vestium staminibus ruptis disfluunt.

Quare tu ipsum sermonibus prudenter mitiga.

Novi enim quod te solam audire sustinebit.

840

Ego vero abeo ad inferos sub caliginem terrae.

At vos senes gaudete licet inter mala

Indulgentes animis voluptatem quotidie ;

* Quoniam mortuis nihil profunt divitiae.

CH. Certe multas et praesentes et adhuc futuras

Barbarorum clades dum audirem, dolui.

AT. O fortuna, quam multi mihi ingruunt mali
 Dolores, maxime vero haec mordet calamitas,
 Dedecus circum corpus filii
 Vestimentorum audientem, quod eum ambit.
 Sed ibo, et mundo e domo sumpto
 Meo obviare filio aggrediar :
 Non enim charissimos prodemus inter mala.

ANTISTROPHICA. *Strophe.*

CH. O dii, certe amplam
 Bonamque in urbe administrandam vitam
 Adepti sumus, quando senex
 Ad omnia sufficiens, probus,
 Invictus rex deo par
 Darius imperabat regioni.

ANTISTROPHE.

Primum quidem probatissimo
 Exercitu clari fuimus, et turrita (*i. urbana*)
 Instituta recte administrabant (*Persue*)
 Reditus autem ex bellis
 Sine labore sine perpeffionibus foeliciter agentes
 Duxerunt domum.

MONOSTROPHICA.

Quam multas vero cepit urbes,
 Cum non transmisisset trajectum
 Halyos fluvii,
 Ne quidem e foco suo motus.
 Quales sunt Strymonii maris
 Acheloides (*insulae*) vicinae
 Thracis mapaliis.
 Et ultra paludem quae (*sunt*)
 In mediterraneis

Moenibus

ΑΤ. Ω δαίμων, ὥς με πόλλ' ἐσέρχῃ κακὰ
 Αλγῇ, μάλισα δ' ἦδ' εὐμοφορὰ δάκνῃ,
 Ατιμίαν γέ παῖδος ἀμφὶ σῶματι
 Εὐδημάτων κλύουσιν, ἢ νιν ἀμπέχῃ.
 Ἀλλ' ἔμι, ἧ λαβῶσα κόσμον ἐκ δόμων,
 Ἐπανιάζειν παῖδ' ἐμῷ περδάσομαι.
 Οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς περδάσομαι.

850

Ἀντιστροφία. Στροφή.

ΧΟ. Ω πόποι, ἦ μεγάλας
 Ἀγαθὰς τε πολιοστονόμῃς βιοτᾶς
 Ἐπικύρσαμεν, εὖθ' ὁ γεραῖος
 Παντάρχης, ἀκάκης,
 Λμαχος βασιλεὺς ἰσόθεος
 Δαρῆος ἄρχε χώρας.

Ἀντιστροφή.

860

Πρῶτα μὲν ἄδοκίμῃς
 Στρατῆας ἀπεφανόμεθ', ἦδ' ἐνόμι-
 μα τὰ πύργινα πάντ' ἐπ' ἄθυονον.
 Νόσοι δ' ἐκ πολέμων
 Ἀπόνες ἀπαθείς, εὖ πράσσον-
 τας, ἄγον ἐς οἶκας.

Μονοστροφή.

Οσας δ' ἔλε πόλεις,
 Πέρον ἔ' διαβάς
 Ἄλυσος πόλιαμν',
 Οὐδ' ἄφ' ἐστίας ὕθεις,
 Οἶα στρυμονίῃς πελάγους
 Ἀχελωίδες εἰσὶ πᾶροιχοι
 Θρηϊκίων ἐπαύλων,
 Λίμνας τ' ἔκλθεν, αἱ
 Κατὰ χέρσον ἐλη-

870

λαμβάνει

λαμβάω περὶ πύρρον
 Τῷδ' ἀνάκτορος αἶον
 Ἑλλας ἀμφὶ πόρον
 Πλατὺν ἐχόμενα,
 Μυχία τὲ Προποντίς,
 Καὶ σόμα Πόντε,
 Νᾶσοίθ' αἶ κατὰ πρῶ-
 ν' ἄλιον περὶ κλυσοί,
 Τᾷδε γὰρ περσέμενα,
 Οἷα Λέσβος, ἐλαμ-
 όφυτός τε Σάμος,
 Χῖος, ἠδὲ Πάρος,
 Νάξος, Μύκενος,
 Τήνω τὲ συνάπλυσ'
 Ἄνδρος ἀλχιγείτων,
 Καὶ τὰς ἀλχιάλους
 Ἐκράτνι μεσάγκλης,
 Λῆμνον, Ἰκάρου δ' ἔλος,
 Καὶ Ρόδον, ἰδὲ Κνίδον,
 Κυπρίας τὲ πόλεις,
 Πάφον, ἠδὲ Σόλους,
 Σαλαμῖνά τε, τῆς
 Νῦν μαλ' ὀπολις
 Τῶν δ' αἵτία σεναλμάτων.
 Καὶ τὰς ἀκλεάνους
 Κατὰ κλῆρον ἰόνιον πολυάνδρους
 Ἑλλάνων ἐκράτν-
 νε σφετέρους φρεσίν·
 Ἀκάμασον δὲ παρῆν
 Σθένης ἀνδρῶν τάχιστ' ἔρων,
 Παμμίκλιν τ' ἐπικέρων· νῦν

Moenibus circumductae
 (*Urbes*) huic regi parebant,
 Helles circa trajectum
 Latum habitatae
 Recessusque Propontidis,
 Et ostium Ponti,
 Et insulae quae juxta promontorium
 Marinum circumfluae,
 Huic adjacentes terrae
 Qualis Lesbus, et
 Olivifera Samus,
 Chius, atque Parus,
 Naxus, Myconus,
 Tenoque conjuncta
 Andrus vicina.
 Et littorales
 Obtinuit maritimas
 Lemnum, Icarique sedem,
 Et Rhodum, et Gnidum,
 Cypriasque urbes,
 Paphum, atque Solos,
 Et Salamina, cujus
 Nunc metropolis
 Horum causa gemituum.
 Etiam ditissimas,
 In regione Ionibus forte data, populosas
 Graecorum obtinuit
 Pro sua prudentia.
 Quippe insuperabile aderat (*ei*)
 Robur virorum bellicosorum,
 Et ex omni gente mixtorum auxilium. Nunc

880

890

900

Vero

Vero sine controversia
 Ista a deo (*in nos*) versa e contrario
 Ferimus (*mala*) in bellis
 Domiti vehementer
 Plagis marinis.

ANAPAEI.

Heu !
 Insoelix ego sortitus hoc fatum
 Exosum inconjectabile ;
 Quam crudeliter fortuna inuasit
 Persarum populum ! quid patiar miser ?
 Solutum enim est robur membrorum meorum,
 Juventutem civium consideranti.
 Utinam Jupiter etiam me cum viris
 Qui oppetierunt
 Mortis fato occultasset.

CH. Otototoi rex praestantis exercitus,
 Et Persas-regentis insignis honoris,
 Ornamentique virorum
 Quos nunc Deus abscidit,
 Terra vero deplorat indigenam
 Pubem a Xerxe interfectam inferos
 Adimplente Persis. ductim enim euntes
 Plurimi viri, regionis flos,
 Arcu-domantes (plane generatio
 Multorum-millium hominum) interierunt.

XE. Heu, heu, praeclarum robur.

CH. Asiatica etiam gens, o rex,
 Ad terram usque graviter, graviter
 Genu inclinavit.

XE. Ipse vero, heu, heu, descendus

ἄν' ἀμφιλόγως
 θεότρεπτα τὰδ' αὖ
 ἔρομην πολέμοισι
 ἀμαθέσις μεγάλως
 Πλαγᾶσι ποντίασιν.

910

Ἀνάπαυσοι.

ΞΕ. Ἰὼ,

Δις τινος ἐγὼ συγεράς μοῖρας
 Τῷδε κυρήσας ἀτεκμαρτολάτης,
 Πς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
 Περσῶν ἡμεῖς· τί πάθω τλήμων;
 Ἄλκυ γ' ἐμῷ γήων ῥώμῃ,
 Τῇδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀσῶν.

Εἴδ' ὠφελε Ζῆς καὶ μετ' ἀνδρῶν

τῶν οἰχομένων

θανάτῳ κατὰ μοῖραν καλύψαι.

920

ΧΟ. Οἱ τοῖοι βασιλεῦ τραυῖας ἀγαθῆς,

καὶ Περσείομυ τιμῆς μεγάλης,

ῥέσμε τ' ἀνδρῶν,

ὡς νῦν δαίμων ἀπέκειρε,

τὰ δ' ἀάζει τὰν ἐλγᾶν

ἦσαν Ξέρξῃ κλαυμένην ἄδῃ

Ζαῖσι Περσᾶν· ἀγδαβάτα γ' ὅ

Πελοὶ φῶτες χώρας ἄνθος

Περσῶν ἀνδρῶν (πάνυ γ' φύσις

Μυριάς ἀνδρῶν) ἐξέφθιν).

930

ΞΕ. Αἶ αἶ κενῶς ἀλκᾶς.

ΧΟ. Ἀσία δὲ χθὼν βασιλεῦ

ταῖς ἀνῶς ἀνῶς

ἐπὶ γῆνυ κέκλι).

ΞΕ. Οὐδ' ἐγὼν, οἱ οἱ, ἀκλῆος

VOL. I.

G g

Μέλεος

Μέλεος ἤννα, γὰρ τε παλρία
Κακὸν ἄρ' ἐϋρόμην.

Μονοτρόφικα.

ΧΟ. Πρόσφθογόν σοι νόσος, τὰν
Κακοφάτιδα βοᾶν,
Κακομέλεσον ἰάν
Μαριανδυῖ
Θρηνητῆρος
Πέμφω πέμφω
Πολύδακρυν ἰαχάν.

ΞΕ. Ιετ' αἰανὴν καὶ πανόδυρτον
Δύδροον αὐδάν.
Δαίμων γ' ὅδ' αὖ
Μεῖλ' ἀτροπος ἐπ' ἐμοί.

ΧΟ. Ησσω τοι καὶ πανόδυρτον,
Λαοπαθῇ τε ζεβίζων,
Αλίταπύ τε βάρη,
Πόλεως ἤννας πεινητῆρος.
Κλάγξω δ' αὖ γόνον ἀρίδακρυν.
Ιώνων γ' ἀπηύρα,
Ιώνων ναύφρακτος
Αρης ἑτεραλκῆς
Νυχίαν πλάκα κερσάμηνος
Δυσδαίμονά τ' ἀκλάν.

ΞΕ. Οἱ οἱ οἱ βόα καὶ πάντ' ἐκπύθε.

ΧΟ. Πῶ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
Πῶ δὲ σοι παρασάται,
Οἶος ἦν Φαρανδάκης,
Σύσας, Πελάγων, καὶ
Δολάμας, ἥδ' Αγαθάτας,
Ψάμμις, καὶ Συσισκάνης

Miser generi terraeque patriae
Exitio fui.

MONOSTROPHICA.

CH. Alloquutorium tui reditus,

Mala-praedicantem clamorem,

94 Mala-accinentem vocem

949

Mariandynaei

Epulatoris

Emittam emittam,

Flebilem ululatum.

X E. Edite lugubrem et lachrymabilem

Tumultuariam vocem.

Fortuna enim rursus mala

In me conversa est.

CH. Edam et luctuosum (*threnum*)

A populoque perpeffa, ex reverentia tui,

950

94 Marique inflicta gravamina

Civitatis stirpis deploratricis.

Clangam denuo luctum lachrymis uberem,

Graecorum enim eripuit (*a Persis*)

Graecorum inquam navalis

Mars, adversae partis auxiliator,

Nocturnum aequor depopulatus

Et insoelix littus.

X E. Heu heu heu ! vociferare et omnia percontare.

CH. Ubinam reliquus amicorum coetus?

960

Ubinam Satrape tui ?

94 Qualis erat Pharandaces,

Sufas, Pelago et

Dotamas atque Agabates,

Elammis et Sufiscanes

Qui Ecbatana reliquit.

XE. Perditos destitui Tyria
Ex navi projectos in littoribus
Salaminiis, aspera
Defunctus in acta.

CH. Heu heu heu ! ubinam vero Pharnuchus,
Ariomardusque bonus ?
Ubi Sebalces rex,
Aut Lilaeus foelix genitor,
Memphis, Tharybis, et Masistres,
Artembaresque aut Hystaechmes ?
Haec te rursus interrogo.

XE. Hei mihi, hei mihi ;
Antiquas aspicientes
Invisas Athenas, omnes
Uno conflictu,
(Heu, heu, heu !) miseri
Humi palpitant.

CH. Num et ibi tuum fidissimum-oculum
Persarum inspectorem
Myriadum omnium numeratorem
Alpistum filium Batanochi,
Filii Sefami, filii Mygabatae,
Partheumque magnumque Oebarem
Reliquisti, reliquisti ?

XE. Proh misera.

CH. Persis praeclaris mala malorum praefaga dicis.

XE. Desiderium videlicet bonorum
Sociorum memoras,
Gravia odiosa mala ante-mala
Dicens : clamat clamat

Τὰς δὲ

ΞΕ

Ex navi

Σαλαμ

Θανόν

XC

Κ' Αρι

Πῦ δὲ

Η Λί

Μίμφ

Αρτεμ

Τὰ δὲ

ΞΕ

Τὰς α

Στυλ

Εἰ α

(Ε ἔ

Απα

X

Τὸν α

Μυρί

Βάλα

Τῶ Σ

Πάρ

Ελπ

Ξ

X

Ξ

Ετά

Αλα

Λίγ

Ταῦτά τ' ἀτάνα λιπών.

ΞΕ. Ολοὺς ἀπέλιπον τυρίας

Ἐκ ναὸς ἑρρόνας ἐπ' ἀκλῆς

Σαλαμῖσι συφέλῃ

Θανόντας ἐπ' ἀκλῆς.

970

ΧΟ. Οἱ οἱ οἱ, πῦ δέ (οἱ) Φαρνῆχος

Κ' Ἀριόμαρδος τ' ἀγαθός,

Πῦ δέ Σεβάλλης ἄναξ,

Ἡ Λίλαγος ἀπάτωρ,

Μίμφις, Θάρυβις ἢ Μασίςρης,

Ἀρλεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσαίχμας·

Τάδε σ' ἐπανερόμα.

ΞΕ. Ἰὼ ἰὼ μοι μοι,

Τὰς ὠγυγίας καλιδόνιες

Στυλῖνās Αθάνας, πάντες

980

Εἰσι πιτύλῳ,

(Εἶ ἔ) τλάμονες

Ἀπαίρῃσι χέρσῳ.

ΧΟ. Ἡ ἢ τὸν Περσῶν αὐτῷ

Τὸν σὸν πωτὸν πάντ' ὀφθαλμὸν

Μυρία μυρία περμπασάν

Βελανώχῃ πᾶδ', Ἀλπισον

Τῷ Σησάμῃ τῷ Μυγαβάτα,

Πάρθεόν τε, μέγαντ' Οἰβάρην

Ἐλπιες ἔλιπες;

990

ΞΕ. Ω δάμων.

ΧΟ. Πέρσας ἀγαυοὺς κακὰ πρῆκακα λέγεις.

ΞΕ. Ἰσγὰ μοι δῆτ' ἀγαθῶν

Ἐτάρων ὑπομιμνήσκεις,

Ἀλασα στυλῖνὰ πρῆκακα

Λέγων. βοᾷ βοᾷ

Μελέων

Μελίων ἔνδοθεν ἦτορ.

ΧΟ. Καὶ μὴν ἄλλο τι ποθεῖμεν.

Μάρδων ἀνδρῶν μυριόναρχον

Ξάνθην, ἄρειόν τ' Αἰσχάην,

Διαῖξιντ' ἠδ' Ἀρσάκην

Ἰππιάνακλας.

Κιγδαγάταν ἔξ Λυθίμναν

Τόλμον, αἰχμῆς ἀκόρετον.

ΞΕ. Εταφον ἔταφον, ἔκ ἀμφὶ Σκηναῖς

Τρῶχλητάοισιν, ὅπιδεν δ' ἐπόμβοι.

Βεῖᾶσι γ' οἵτερ ἀγρόται στρατῶ,

Βεῖᾶσιν, οἳ οἱ, νάνυμοι.

ΧΟ. Ἰὴ ἰὴ, ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ

Δυσδαίμονες ἔθετ' ἄ-

ελπτον κακὸν διατρέπον,

Οἷον δέδορκεν ἄτα.

ΞΕ. Πεπλήσμεθ', οἷα δ' αἰῶνος τύχαι.

ΧΟ. Πεπλήσμεθ' εὐδηλα γ',

Νέαι νέαι δύαι δύαι.

Ἰαόνων ναυβαλῶν

Κύρσαντες ἔκ ἄτυχῶς.

Δυσπόλεμον δὴ γῆρος τὸ Περσῶν.

ΞΕ. Πῶς δ' ἔστρατόν μιν τοσῶτον

Τάλας πᾶπληγμα;

ΧΟ. Τί δ', ἔκ ὀλωλεν

Μεγάλα τὰ Περσῶν.

ΞΕ. Οἷας τὸ λοιπὸν τόδε τὰς ἡμᾶς σολᾶς;

ΧΟ. Οἷῶ, οἷῶ.

ΞΕ. Τανδί τ' οἰσοδέσμονα.

ΧΟ. Τί τόδε λέγεις (εἰσωσμένον);

ΞΕ. Θησαυρὸν βέλεσι.

tra membra cor.

CH. Attamen aliud quid desideramus,
ardorem virorum myriadum principem,

Arthem, mavortiumque Ancharem

1000

proximumque et Arsacen,

optimum duces,

Agdagatem et Lithimnem

et ducem, hastae inexplebilem.

XE. Mortui, mortui, non circa tentoria

vestis vesta, verum pone insequentes.

perierunt enim exploratores exercitus.

perierunt, heu, heu, ignobiles.

CH. Heu heu heu heu heu heu !

Illimi daemones patraſtis

1010

et alium inopinatum sed nimis perspicuum

male aspexisset Ate.

XE. Obstupefacti sumus, qualia perpetuo infortunia.

CH. Obstupefacti sumus : manifesta enim,

novitiae novitiae calamitates calamitates.

exercituum classarios

perierunt parum foeliciter.

in bello infaustum sane Persarum genus.

XE. Quomodo miser tanto exercitu (*perdito*)

in animo percellor ?

1020

CH. Quid enim ? nonne perierunt

proximae (*copiae*) Persarum ?

XE. Vides reliquias hasce meae expeditionis ?

CH. Video, video.

XE. Et hanc sagittarum capacem.

CH. Quid hoc quod servatum dicis ?

XE. Repositorium sagittis.

CH.

CH. Certe pauca e multis.

XE. Destituti sumus auxiliariis.

CH. Nonne Graecus populus averfatur arma?

XE. Imo animosus est; aspexi vero

Cladem inexpectatam.

CH. In fugam versam classicam

Catervam dicis?

XE. Peplum quidem laceravi prae mali calamitate.

CH. Papae papae papae papae.

XE. Imo vero plus quam papae.

CH. Gemina enim sunt et tergemina.

XE. Molesta (*nobis*) hostibus vero deliciae.

CH. Num decurtatum est robur?

XE. Nudus sum satellitum.

CH. Amicorum marinis cladibus.

XE. Illachrima illachrima damnum istud; et domum
recipe.

CH. Heu, heu, heu, heu, miseriae, miseriae.

XE. Vocifera nunc mecum alterno strepitu.

CH. Retributionem malam malorum malis.

XE. Ejula cantum simul condens.

CH. Otototoi.

XE. Gravis certae haec calamitas.

CH. Hei mihi, et hoc admodum doleo.

XE. Feri, feri, et ingemisce mea gratia.

CH. Lachrymis irrigor luctu dotatus.

XE. Vocifera nunc mecum alterno strepitu.

CH. Lugubriter cantare licet domine.

XE. Extende nunc vocem luctibus.

CH. Ototototoi.

Atra vero rursus temperabitur

Mihi, et gemebunda plaga.

ΧΟ. Βαράγ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕ. Εἰσανίσμεθ' ἄρωγῶν.

ΧΟ. Ἰαόνων λαὸς ἔφυγάχμας;

1030

ΞΕ. Ἀγανόρεος κατέϊδον

Δὲ πῆμ' ἄελπτον.

ΧΟ. Τραπένηα ναύφρακτον

Ἐρεῖς ὄμιλον;

ΞΕ. Πέπλον δ' ἐπέρριζάγ' ἐπὶ Κυμορᾶ κακῷ.

ΧΟ. Παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ.

ΞΕ. Καὶ πλεῖον ἢ παπαῖ μὲν ἔν·

ΧΟ. Δίδυμα γ' ἐσι καὶ τριπλᾶ.

ΞΕ. Λυτρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.

ΧΟ. Καὶ δένος δ' ἐκολλέθη.

1040

ΞΕ. Γυμνὸς εἰμι περπομπῶν.

ΧΟ. Φίλων ἄτασι ποντίασι.

ΞΕ. Διάγνε διάγνε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι.

ΧΟ. Αἴ αἴ αἴ αἴ, δῦα δῦα.

ΞΕ. Βόα νῦν ἀντίδραπά μοι.

ΧΟ. Δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.

ΞΕ. Ἰύζε μέλος ὁμῶς τιθείς.

ΧΟ. Οτολολοτοῖ.

ΞΕ. Βαρεῖά γ' ἄδ' αἰ Κυμορᾶ.

ΧΟ. Οἶμοι μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

1050

ΞΕ. Ἐρεῶν ἔρεασε καὶ σέναζ' ἐμὴν χάριν.

ΧΟ. Διαίνομαι γόεδνος ὦν.

ΞΕ. Βόα νῦν ἀντίδραπά μοι.

ΧΟ. Μέλειν πάρεσι δέσποια,

ΞΕ. Επορθίαζε νῦν γόοις.

ΧΟ. Ολολολοτοῖ.

Μέλανα δ' αὖ μεμίζεταί

Μοι καὶ σονόεσσα πηλαγὰ.

Vol. I.

*

H h

ΞΕ.

ΞΕ. Καὶ γέρν' ἄρασε, καπιβόα τὸ μύσιον.

ΧΟ. Ανιὰ ἄνια.

ΞΕ. Καὶ μοι ῥυεῖς πέρθε λακῆρη τρίχα.

ΧΟ. Απριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕ. Αὐτῆ δ' ὄξυ.

ΧΟ. Καὶ τάδε ἔρξω.

ΞΕ. Πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χειρῶν.

ΧΟ. Ανιὰ ἄνια.

ΞΕ. Καὶ ψάλλ' ἔθειραν, καὶ καλοῖκλιζε στρατόν.

ΧΟ. Απριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.

ΞΕ. Διαίνε δ' ὄασε.

ΧΟ. Τέγλομαί τοι.

ΞΕ. Βόα νῦν ἀντίδραπά μοι.

ΧΟ. Οἱ οἱ οἱ οἱ.

ΞΕ. Αἰακῆος ἐς δόμους κίε.

ΧΟ. Ἰὼ ἰὼ, Περσὶς αἶα δύσβαλος.

ΞΕ. Ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ.

ΧΟ. Ἰὼ δῆτα καὶ καί.

ΞΕ. Γοᾶσθ' ἀβροβάτα.

ΧΟ. Ἰὼ ἰὼ, Περσὶς αἶα δύσβαλος.

ΞΕ. Η ἢ ἢ ἢ, τρισκάλμοισιν

(Η ἢ ἢ) βάρισιν ὀλόμβροι.

ΧΟ. Πέμψω (εἰ) δυαδρόοις γόοις.

XE. Et pectus tunde, etiam vocifera Myforum more.

CH. Tristia tristia. 1060

XE. Et evelle canos barbae pilos.

CH. Vehementer vehementer et admodum lugubria.

XE. Clama stridule.

CH. Et haec faciam.

XE. Peplum autem dirumpe sinuosum vigore manuum.

CH. Tristia tristia.

XE. Et scinde comam et miserere exercitus.

CH. Vehementer vehementer et admodum lugubria.

XE. Humecta oculos.

CH. Madesco sane. 1070

XE. Vocifera nunc mecum alterno strepitu.

CH. Heu, heu, heu, heu !

XE. Luctuosus domum te recipe.

CH. Heu, heu ! terra Persica infoelix aditu.

XE. Heu jam per urbem.

CH. Heu scilicet, etiam etiam.

XE. Ingemiscite molliter incedentes.

CH. Heu, heu ! terra Persica infoelix aditu.

XE. Heu, heu, heu ! triremibus

(Heu, heu, heu !) navibus perdit. 1080

CH. Luctibus infoeliciter sonantibus te comitabimur.

A

X

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ

Χ Ο Η Φ Ο Ρ Ο Ι.

O

virgin
illa se
mane
ejus H
totam
e Pho
morte
diat h
evoca
filio si
agitate

Scen
ex Vin
fectis.

Prologu

A R G U M E N T U M.

ORESTES jussu Oraculi una cum Pylade Argos reversus, tumultum patris sui Agamemnonis invisit; ubi virginum coetui Clytemnestrae famularum occurrit, quas illa somnio exterrita, consultis conjectoribus, ad placandos manes mariti cum inferiis miserat. His adjunxerat se soror ejus Electra; cui Orestes per varia indicia innotescit. Ab iis totam rem edoctus, regias aedes accedit, viatorem se fingens e Phocide Dauliensem, qui obiter mandata acceperat Orestis mortem parentibus ejus nunciandi. Aegisthum hoc ut audiat lubenter egressum derepente interficit; cujus clamore evocata Clytemnestra, et pro vita sua apologia brevi usa, a filio suo interempta est. Hac patrata caede, maternis furiis agitatus Orestes Delphos profugit.

Scena Fabulae Argis constituitur: Chorus autem constat ex Virginibus cum inferiis ad tumultum Agamemnonis profectis. Titulus Tragoediae CHOEPHORAE.

DRAMATIS PERSONAE.

O R E S T E S.

C H O R U S.

E L E C T R A.

F A M U L U S.

C L Y T E M N E S T R A.

N U T R I X.

N U N T I U S.

P Y L A D E S.

Prologum agit Orestes, ad tumultum patris sui Agamemnonis.

C H O E -

C H O E P H O R A E X

I A M B I.

OR.

Mercuri terrestris, qui paterna inspectas imperia,
 Servator mihi sis, et adjutor roganti;

Venio enim in hanc terram, et revertor (*ab exilio.*)

Ad oras tumuli haec renuntio patri,

Ut audiat et auscultet. * *

* * * * *

* * comam Inacho nutritiam

Hanc secundam, hanc luctuosam

* * * * *

Quam ego rem video? quaeenam haec caterva

Procedit mulierum vestibis pullis

Ornata? quali calamitati hoc assimilabo?

Funusne aliquod novum domi accidit?

An patri meo hasce (*foeminas*) conjiciam

Inferias ferre, mortuorum delinimenta?

Haud aliter est; etenim Electram arbitror

Incedere sororem meam luctu gravi

Conspicuum. o Jupiter, da mihi ulcisci necem

Patris, et mihi adjutor esto libens!

Pylade, consistamus scorsum, ut ego certo

Discam quaeenam haec sit mulierum supplex pompa.

ANTISROPHICA. *Strophe* 1.

CH. Missa ex aedibus egressa sum

Inferiarum praevia deductrix frequenti manuum collisa.

Rubet gena lacerationibus

Ungui

Ε Χ Ο Η Φ Ο Ρ Ο Ι.

Ιαμβοί.

ΟΡ.

Ερμῇ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπιδῶν κράτη,
 Σωτήρ ἦν μοι, σύμμαχος τ' αἵματόν μ'·
 ἦκα γ' εἰς γῆν τήνδε, κατέρχομαι.
 Τύμβον δ' ἐπ' ὄχθῃ τάδε γε κηρύσσω πατρὶ
 Κλύειν ἀκῶσαι. * * *

* * * πλόκαμον Ἰνάχῃ θρηπτήριον
 Τὸν δ' ἄτερον δέ, τόνδε πεινιτήριον
 * * * *

Τί χρῆμα λῶσω; τίς ποθ' ἦδ' ὀμήγουρις
 Στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
 Πρέπτα; ποία ξυμπορᾷ περσεκάσω;
 Πότερα δόμοισι πῶμα περσεκυρεῖ νέον;
 ἢ πατρὶ τῷ μὲν τάσδ' ἐπεκάσας τύχῃ
 Χοᾶς φερέσας νερίεροις μελιγμᾶσιν;
 Οὐδὲν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτρῃ δοκῶ
 Στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῷ
 Πρέπτασαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσασθαι μόρον
 Πατρὸς, ἦν δὲ σύμμαχος δέλων ἐμοί.
 Πυλάδῃ, σταθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν βαφῶς
 Μάθω γυναικῶν ἥ τις ἦδε περσεροπή.

Αἰτιστροφία. Στροφὴ α'.

10

20

ΧΟ. Ἰαλὸς ἐκ δόμων ἔβην
 Χοᾶς περπομπὸς ὀξύχειρ σὺν κόπῃ.
 Πρὲς παρῆς φοίνισσα μυγμοῖς,
 VOL. I. I i

Οὐχός

Ονυχος ἄλοκι νεοτόμῳ·
 Δι' αἰῶνος διοιγμοῖσι βόσκε) κέαρ.
 Λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
 Λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσι,
 Πρόσερνοι σολμοῖ
 Πέπλων ἀγελάσοις
 Ξυμφοραῖς πεπληγμένων.

Αἰτιστροφὴ α'.

Τορὸς γδ φόβος ὀρθόθριξ,
 Δόμων ὀνειρόμανις, ἐξ ὕπνου κότον
 Πνέων, ἁωρόνυχλον ἀμβόαμα
 Μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,
 Γυναίκείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺ πλῆνῳ.
 Κριτὰ τῶνδ' ὀνειράτων
 Θεόθεν ἔλαχον ὑπέγλυοι
 Μέμφεσθαι τὸς γὰς
 Νέρθεν περιθύμως,
 Τοῖς κλεινῶσι τ' ἐγκοῖν.

Στροφὴ β'.

Τοιάνδε χάριν ἄχαριν,
 Απότροπον κακῶν,
 Ἰὼ γαῖα, γαῖα,
 Μωμύα μιλλεῖ
 Δύσθεος γυνά. φοβῶ-
 μα δ' ἔπος τόδε ἐκβάλλειν.
 Τί γδ λυγρὸν πεισόντος αἵματος πείδῳ;
 Ἰὼ πανοῖζὺς ἐστία.
 Ἰὼ καίασκαφαὶ δόμων.
 Αἰήλιοι, βρολοσυγεῖς
 Δνόφοι καλύπτεισι δόμους,
 Δεσποτῶν θανάτοισι.

Unguium fulco recens-inciso ;
 Cor vero perpetuo gemitibus pascitur.
 Liniperdae textilium vestium
 Lacinae ruptae crepuerunt prae dolore,
 Pectorales ornatus
 Replorum ob deflendas
 Miseras concussorum.

ANTISTROPHE 1.

Gravisonus enim horror comas erigens,
 Domus nocturnus vates, in somno iram
 Spirans, intempesta nocte clamorem
 E penetralibus edidit terribiliter,
 Foeminarum in cubicula graviter irruens.
 Porro horum somniorum interpretes
 Divinitus propalarunt, obtestantes
 Quod qui sint subter terram conquerantur
 Gravissime,
 Et intersectoribus indignantur.

30

STROPHE 2.

Talem gratiam ingratam,
 Avertentricem malorum,
 (Eheu terra, terra!)
 Procurans me mittit
 Impia mulier (*Clytemnestra.*) metuo autem
 Verbum hoc proferre.
 Quod enim pretium est fusi in terram sanguinis?
 Eheu aerumnosissima domus!
 Eheu everisiones aedium!
 Expertes Solis, hominibus invisae
 Tenebrae operiunt aedes,
 Propter caedem dominorum.

40

50

ANTISTROPHE 2.

Majestas inexpugnabilis, indomita,
 Olim indebellata,
 Per aures mentemque
 Populi permeans,
 Nunc recessit. Metuit vero
 " Quis? prospere agere
 " Hoc inter homines Deus est, et plus quam Deus.
 " Inclinationi justitiae animadvertit
 " Celeriter, aliquos ipso die puniens ;
 " Quaedam (*peccata*) in dubia crepusculi
 " Luce tardos dolores germinant :
 " Alios autem aeterna coercet nox.

STROPHE 3.

" Propter sanguinem epotum a terra altrice
 " Ultrix caedes fixa est, non diffluens.
 Noxa luctuosa differt autorem
 Ut gravissimos morbos producat :
 Hos autem aeterna coercet nox.
 Aperienti vero locos muliebres nullum
 Remedium est : fluviique omnes uno alveo
 Euntes detestandam
 Caedem purgaturi, lavant frustra.

ANTISTROPHE 3.

Mihi autem (necessitatem enim urbi communem
 Dii intulerunt : etenim e domo
 Paterna servilem induxerunt sortem)
 (*Stat*) justa et injusta,
 Convenienter origini meae,
 Eorum qui vi agunt laudare, acerbum mentis
 Odium coercenti. Lugeo tamen sub vestibus

Αντιστροφὴ β'.

ἔβας δ' ἄμαχον, ἀδάμαντον,
 Ἀπόλεμον τὸ πρῖν,
 Δι' ὧτων φρενός τε
 Δαμίας περαῖνον,
 ἤν' ἀφίσσῃ. φοβεῖ-
 "ται δέ τις. τὸ δ' ἄτυχεῖν
 "Τὸδ' ἐν βροτοῖς θεός τε, καὶ θεῶ σλέον.
 "Ροπή δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
 "Ταχεῖα, τοῖς μὲν ἐν φάει,
 "Τὰ δ' ἐν μελαγχμίῳ χότος
 "Μένει, χρονίζοντ' ἄχη βρύει·
 "Τὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.

60

Στροφὴ γ'.

"Δι' αἵμά τ' ἐκποθὲν ὑπὸ χθονὸς τροφῆ,
 "Τίτας φόνος πέπηγνυ, καὶ διαρρύδαν.
 Διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἵτιον
 Παναρκέτας νόσιν βρύειν.
 Τὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
 Οἴγοντι δ' ἔτι νυμφικῶν ἐδωλίων
 Ἄκος· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδῷ
 Βαῖνοντες τὸν χαρομυσθῇ
 θόνον καθαίροντες ἴδσαν ἄτην.

70

Αντιστροφὴ γ'.

Εμοὶ δ' (ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπολιν
 Θεοὶ περσήμεσαν. ἐκ γὰρ οἴκων
 Παλῶν δέλιον ἐσᾶγον αἶσαν)
 Δίκαια καὶ μὴ δίκαια,
 Πρέποντ' ἀρχαῖς βίαι,
 Βίαι φερομένων ἀνίστα, πικρὸν φρενῶν
 Στύγος κρατέσει. δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων

Μαλαί-

Μαλαίοισι δεσποτᾶν

Τύχας, κρυφαίοις πένθεσι παχυνμένη.

Ιαμβοί.

ΗΛ. Διμῶν γυναῖκες, δωμάτων ἀθήμονες,
 Επεὶ πᾶρεσε τῆσδε πωροπῆς ἐμοὶ
 Πομποί, γῆραδε τῶνδε σύμβουλοι πέρι.
 Τύμβῳ χέεσσα τάσδε κηδεῖνς χοάς,
 Πῶς εὐφρον' εἶπω; πῶς κατὰξωμαι παλρί;
 Πότερα λέγῃσθα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
 Γυναμὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μῆρὸς πᾶρα;
 Τῶνδ' ὃ πᾶρεσι δάρσος, ὃδ' ἔχω τί φῶ,
 Χέεσσα τόνδε σέλανον ἐν τύμβῳ παλρὸς.
 Η τῦτο φάσκω τῆπος, ὡς νόμος βροτοῖς
 Ες, ἀνιδῆναί τοῖσι πέμπουσιν τάδε
 Στέρη, δότιν τε τῆς κακῶν ἐπαξίαν;
 Η σῖγ' ἀτίμως, ὥπερ ἔν ἀπώλειο
 Πατὴρ, τὰδ' ἐκχέουσα, γάμπον χύσιν,
 Στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν,
 Δικῶσα τεύχος, ἀσρόφοισιν ὄμμασιν;
 Τῆσδ' ἐσὲ βελῆς, ὃ φίλαι, μελᾶτιαι.
 Κοινὸν δ' ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
 Μὴ κἄθετ' ἔνδον καρδίας, φίβῳ τινός.
 " Τὸ μόρσιμον δ' τὸν τ' ἐλᾷθερον μῆναι,
 " Καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτῆς μῆρον χερὸς.
 Λέγοις ἂν εἰ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρβηρον.

ΧΟ. Αἰδεμένη σοί, βωμὸν ὡς, τύμβον παλρὸς,
 Λέξω (κελεύεις δ') τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛ. Λέγοις ἂν, ὥπερ ἠδέσω τάφον παλρὸς.

ΧΟ. Φθέγγε χέεσσα ζεμνά τοῖσιν εὐφροσιν.

ΗΛ. Τίνας δὲ τέττις τῆς φίλων προσενέπω;

ΧΟ. Πρῶτον μὲν αὐτὴν, χ' ὅστις Αἰγυπτον συγῆ.

ΗΛ.

Infaustam Domini

80

Sortem, occultis luctibus congelata.

I A M B I.

EL. Ministrae foeminae, dispensatrices domus,
 Quoniam adestis hujus placationis una mecum
 Deductrices, estote etiam de his consultrices.
 Super busto fundens has sepulchrales inferias,
 Quomodo benevola loquar? quomodo patrem invocem?
 Utrum dicam a chara uxore ad charum virum
 Me ferre, a matre scilicet mea?

Hoc non ausa sum, neque habeo quid dicam,
 Effundens hoc libum super bustum patris.

90

Aut hoc potius dicam, prout mortalibus lex est,
 Rependere par haec mittentibus

Serta, mercedem malorum dignam?

Aut tacendum inhonore, quandoquidem periit
 Pater, haec effundens, effusionem a terra bibendam,
 Retro cedam, veluti quis effundens purgamenta,
 Abjiciens vas, oculis irretortis?

Hujus este consilii, o amicae, participes:

Commune enim existimamus odium in aedibus.

Neque occultate in corde, timore cujusquam.

100

Fatum enim et liberum (*virum*) manet,

Et eum qui sub dominio est alienae manus.

Loquere si quid his habes amplius.

CH. Reverita, ut altare, sepulcrum patris,

Et animo (jubes enim) sententiam loquar.

EL. Loquere igitur ut revereris sepulcrum patris.

CH. Effundens profer prospera benevolis.

EL. Quinam vero sunt hi amici quos nominem?

CH. Primum quidem teipsam, et quisquis Aegisthum odit.

EL.

EL. Mihi tibiue igitur haec vota fecero?

CH. Tu ipsa jam satis gnara haec proferas.

EL. Quem igitur alium addam huic coetui?

CH. Recordare Orestis, ipse sit licet procul.

EL. Recte hoc, et non parum me prudentem reddidisti.

CH. Nunc caedis recordata, authoribus.

EL. Quid dicam? ignaram instruens doce.

CH. Ut adveniat illis Deus aut mortalium aliquis.

EL. Num judicem, aut vindicem dicis?

CH. Simpliciter dicas, qui vicissim interficiat.

EL. Et haec a me dicta pie a Diis postulabuntur?

CH. Quidni? inimico rependere mala.

EL. (*Adfis*) Mercuri terrestres, nuncians mihi,
Subterraneos Deos meas audire

Preces, Paternarum aedium inspectores,

Ipsamque terram, quae omnia parit,

Et nutriens, denuo horum fructum excipit.

Egoque hanc pateram effundens mortalibus,

Dico, invocans patrem, Miserere mei,

Charique Orestis, ut aedibus imperemus.

Nunc enim tanquam venditi erramus

A genitrice, quae (*te*) permutavit marito

Aegistho, qui tuae caedis author est.

Et ego quidem pro serva habeor: ex possessionibus vero

Arcetur Orestes, hi autem magnifice

In laboribus tuis luxuriantur multum.

Huc ut veniat Orestes feliciter,

Rogo te; tu vero audi me, pater.

Concede mihi, ut modestior multo sim

Matre, et ut manus sit magis pia.

Nobis quidem haec vota; sed adversariis

ΗΛ. Εμοίτε κ' Κοί γ' ἄρ' ἐπ' ἄξομαι τάδε;

110

ΧΟ. Αὐτὴ σὺ ταῦτα μαθήαντο ἥδη φράσαι.

ΗΛ. Τίν' ἔν' ἐτ' ἄλλον τῇδε περσιθῶ σάος;

ΧΟ. Μέννησ' Ορέσθ, κ' θυραῖός ἐδ' ὅμως.

ΗΛ. Εὖ τῷτο, καφρένωσας ἔχ' ἥκιστά με.

ΧΟ. Τοῖς αἰτίοις νῦν, τῷ φόνῳ μεμνημένῳ.

ΗΛ. Τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγεμένῳ.

ΧΟ. Ελθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά.

ΗΛ. Πότερα δικασὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις;

ΧΟ. Απλῶς τι φράζωσ', ὅσις ἀναποκλινεῖ.

ΗΛ. Καὶ ταῦτα μὲν ἔστιν ἄσεβ' ἢ θεῶν πάρα; 120

ΧΟ. Πῶς δ' ὦ; τὸν ἐχθρὸν ἀγαμέμνεοι κακοῖς.

ΗΛ. * Ερμῇ χθόνιε, κηρύξας ἐμοί,

Τὸς γῆς ἐνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς

Εὐχὰς, πατρῶων δ' ὀμμάτων ἐπισκόπους,

Καὶ γαῖαν αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τέκλει,

Θρέψασά τ', αὖθις τῶνδε κύμα λαμβάνει.

Ἐγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς,

Λέγω, καλῶσα πατέρ', ἐποίκηιρόν τ' ἐμὲ,

Φίλον τ' Ορέσθην, πῶς ἀνάξομαι δόμοις.

Πετραγμοῖ γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα

130

Πρὸς τῆς τεκνύσης, ἄνδρα δ' ἀνιηλαῖζατο

Ἀγχιον, ὅσπερ σὲ φόνο μείλιςτιος.

Ἐγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων

ἔλγαν Ορέσθης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερχόπως

Ἐ τοῖσι Κοῖς πόνοισι χλίεσιν μέγα.

Ἐλθεῖν δ' Ορέσθην δεῦρο σὺν τύχῃ τινί

Καλὰ χροαί Κοί. κ' σὺ κλύθι μν, πάτερ.

Αὐτῇ τε μοι δὸς, σωφρονεσέραν πολὺ

Ἐνὶ πρὸς ἡμέδα, χεῖρά τ' ἄσεβεσέραν.

Ἡμῖν μὲν ἄχαις τάσδε· τοῖς δ' ἐναντίοις

140

Apparere dico te, pater, ultorem,
 Et interfectores vicissim interficere.
 Hanc malam imprecationem in medio profero,
 Illis optans hanc malam execrationem.
 Nobis vero mittas fausta desuper,
 Cum Diis, Terraque, et Vindicta victrice.
 In haec vota has libo inferias.
 Vos autem lamentis abundare aequum est,
 Paena super mortuum accincentes.

S Y S T E M A.

CH. Fundite lachrymas sonoras perditas 150
 Perdito domino,
 Ad tumultum hunc, ad avertendum mala, bonaque
 Impetranda piam mentem,
 Effusis inferiis. Audi vero me, audi,
 Venerande domine, ex obscura mente.
 Ototototototoi, eheu! quis hasta amatus
 Vir, aedium liberator,
 Scytha, in manibusque
 Retro-percutientia revera jacula
 Concutiens Mars, 160
 Gladiosque ad feriendum promptos vibrans?

I A M B I.

EL. Habet nunc quidem a terra epotas inferias pater,
 Praeco maxime eorum qui supra et infra sunt.
 Novi autem hujus sermonis estote participes.

CH. Dicas; salit autem cor prae metu.

EL. De tonsum video cincinnum super busto.

CH. Cujus tandem viri, aut alte succinctae virginis?

EL. Hoc cuilibet facile est conjicere.

CH. Quomodo ego senior a juniore discam?

E L. Non quisquam est praeter me qui hunc detondit. 17

C H. Inimici potius quibus convenit capillo lugere.

E L. Etiam hic est ad aspectum pene concolor.

C H. Quibus capillis? hoc enim scire expeto.

E L. Iplis nostris valde aspectu similis est.

C H. Numquid igitur Orestis occulte hoc sit donum?

E L. Maxime ipsius cincinnis assimilatur.

C H. At quomodo ipse huc venire ausus est?

E L. Misit capillos juvenilem gratiam patri.

C H. Non minus deffenda haec mihi dicis,

Si hanc regionem nunquam attigerit pede.

E L. Et meo astitit cordi tempestas

Fellea, percussa etiam sum quasi jaculo penetranti;

Ex oculis vero sitientes deciderunt mihi

Guttae ineffabiles inundationis hybernae,

Cinnum intuenti hunc. quomodo enim credam

Civium quenquam alium hujus dominum caesarici?

Verum neque quae interfecit hunc totondit,

Mea quidem mater, quae animum Diis invisum,

Liberis non nominandum possidet.

Ego autem quomodo clare pronunciem,

Esse hoc ornamentum charissimi mihi

Mortalium Orestis: spe autem laeta reddor.

Heu! Utinam haberet vocem laetam, instar nuncii,

Ut animi dubie amplius non distrahar;

Sed ipse se perspicue explicaret cincinnulus,

Utrum ab hostili capite detonsus fuerit,

An consanguineus cum esset, una mecum lugeret,

In ornamentum sepulcri et honorem patris.

Sed Deos invocemus qui norunt

Quali in tempestate, nautarum instar,

HA

XC

HA

XC

HA

XC

HA

XC

HA

XC

ΕΙ ΤΗ

HA

Χαλῆς,

Εἰ ὁ μ,

Παρόν

Πλόκα

Ασών

Αλλ' ὅ

Εμὶ δ

Φρόνη

Εγὼ δ

Εἰνα

Βροτῶ

Φεῖ.

Οτῶς

Αλλ' ε

Εἰπέ

Η ξυγ.

Αγαλλ

Αλλ' ε

Οἰσιν

182

192

200

A9

ΗΛ. Οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμὲ κείρατό νιν.

170

ΧΟ. Εχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πεινῆσαι τριχί.

ΗΛ. Καὶ μὴν ὅδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.

ΧΟ. Ποίαις ἐθείρας; τῷτο γὰρ θέλω μαθεῖν.

ΗΛ. Αὐτᾷσιν ἡμῶν κάρτα προσφερὴς ἰδεῖν.

ΧΟ. Μὴν ἔν Ορέεσσιν κρύβδα δῶρον ἢ τόδε;

ΗΛ. Μάλισ' ἐκείναις βοσρύχοις προσεΐδεν).

ΧΟ. Καὶ πῶς ἐκεῖνος δεῦρ' ἐτόλμητεν μολεῖν;

ΗΛ. Επεμψε χαίτην κυρίην χάριν παλρί.

ΧΟ. Οὐχ ἦσαν ἀδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,

Εἰ τῆσδε χώρας μήποτε φαῦσσι ποδί.

180

ΗΛ. Κάμοι προσέση καρδίας κλυδώνιον

Κελῆς, ἐπαύθην δ' ὡς διανύω βέλι.

Εξ ὀμμάτων δὲ δίψοι πίπλισί μοι

σταγόνες ἄφρατοι θυχίμην πλημμυρίδος,

Πλόκαμον ἰδύσθαι τόνδε. πῶς γὰρ ἐλπίσω

Ἀσῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φύβης;

Ἀλλ' ὅδε μὴν νιν ἡ κλεινὸς ἐκείρατο,

Εμὴ δὲ μήτηρ, ὅδαμῶς ἐπώνυμον

φρόνημα πασὶν, δύωδεον πεπαμμένη.

Εγὼ δ' ὅπως μὲν ἀνιερὺς τὰδ' ἀνέσω,

Εἶναί τοδ' ἀγλαΐσμά μοι τῷ φιλάτῃ

βροτῶν Ορέεσσιν. (ἀνομαί δ' ὑπ' ἐλπίδος.

Φεῦ. εἴθ' εἶχε φωνὴν εὐφραν', ἀγγέλλει δίκην,

ὅπως δίφρονις ἔστα μὴ κινυασόμην.

Ἀλλ' εὖ (αφηνῇ τόνδ' ἀποπλύσαι πλόκον,

Εἴπερ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν κρατὸς ἦν τέλειμηδύς,

Ἡ ξυγθενὶς ὦν, εἶχε (υμπεθεῖν ἐμοί.

Ἀγαλμα τύμβου τῷδε καὶ τιμὴν παλρός.

Ἀλλ' εἰδότες μὲν τὸς θεὸς καλέμεθα,

Οἷσιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,

200

Στρεβύ-

Στροβόμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν ὧληρίας,
 Σμικρὴ ῥῶσιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμῖν.
 Καὶ μὴν εἴβοι γε, δάτερον τεκμήριον,
 Ποδῶν ὁμοῖοι, τοῖς τ' ἐμοῖσι ἐμπερεῖς.
 Καὶ γὰρ δὴ ἐσὼν τῷδε περιγραφὰ ποδοῖν,
 Αὐτῶ τ' ἐκείνῳ, καὶ συνεμπόρου τινός.
 Πτέρνας, τενόνων δ' ὑπογραφαὶ μέρν' ἔμυα
 Εἰς ταυτὸ συμβαίνεσι τοῖς ἐμοῖς εἴβοις.
 Πάρεσι δ' ὥδεις καὶ φρενῶν καλαφθορά.

ΟΡ. Εὐχεσθαι τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
 Εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

ΗΛ. Ἐπεὶ τί νῦν ἑκάσι δαμόνων κυρῶ;

ΟΡ. Εἰς ὅψιν ἦκεις ὧν περ ἐξήνχεσθαι πάλας.

ΗΛ. Καὶ τίνα σύνοιστά μοι καλυμμένη βροτῶν;

ΟΡ. Σύνοιδ' Ορέσιν πολλά σ' ἐκπαγλυμμένην.

ΗΛ. Καὶ πῶς τί δή τα τυγχάνω καλὰ δαμάτων;

ΟΡ. Οὐδ' εἰμὶ· μὴ μάτ' ἐμὲ μᾶλλον φίλον.

ΗΛ. Ἀλλ' ἢ δόλον τιν' ὧ ξέν', ἀμφὶ μοι πλέκεις.

ΟΡ. Αὐτὸς κατ' αὐτῶ γ' ἄρα μηχανορράφῳ.

ΗΛ. Ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.

ΟΡ. Κἄν τοῖς ἐμοῖσιν, εἴπερ ἐν γε τοῖσι σοῖς.

ΗΛ. Ὡς ὄντ' Ορέσιν τάδε ἐγὼ σε πεινέπω.

ΟΡ. Αὐτὸν μὲν νῦν ὁρῶσα δυσμαθὲς ἐμέ.

Κυρὰν δ' ἰδὼτα τήνδε κηδεῖν τριχός

Ἀνεπιδρώθης, καὶ δόκεις ὁρᾶν ἐμέ,

Ιχθυοσκοπῶσά τ' ἐν εἴβοισι τοῖς ἐμοῖς·

Σαυτῆς ἀδελφῆ συμμέτρου τῷ σῷ κάρῳ

Σκέψαι τομῇ περὶ δεῖσα βόσφυλον τριχός.

Ἰδὲ δ' ὕφασμα τῷτο, σῆς ἔρπον χερσός·

Σπάθης τε πλιγᾶς· εἰς δὲ θηρίων γραφὴν.

Ἐνδον ῥῶσ', χαρᾶ δὲ μὴ κπλαγῆς φρένας·

Agitamur : si vero oportet consequi salutem,
Parvi feminis fiat magna radix.

Et quidem vestigia, secundum indicium,

Pedum consimilia, et meis aequalia sunt.

Etenim duo haec sunt pedum delineamenta,

Illius ipsius, et cujusdam itineris focii.

Calces, tendinumque descriptiones mensuratae

In idem conveniunt meis vestigiis.

Adest vero dolor et animi conturbatio.

OR. Precare ut reliqua, Diis perfectrices

210

Preces enuncians, recte succedant.

EL. Quid ergo nunc Divum auxilio affecuta sum?

OR. In conspectum eorum venis quos nuper videre expectisti.

EL. Quem vero mortalium nosti me vocare?

OR. Novi te Orestem efflicti cupientem.

EL. At quid assequor eorum quae petii?

OR. Ipse ego sum ; ne quaere qui tibi sit amicus magis.

EL. Verum dolum aliquem, o hospes, mihi nectis.

OR. Ipse ergo contra meipsum dolos machinor.

EL. Sed meis in malis ridere vis.

220

OR. In meis quoque, si modo in tuis.

EL. Revera Orestem hisce ego te alloquor?

OR. Ipsum igitur intuens vix agnoscis me.

Detonsam autem hanc videns sepulchralem caesariem,

In spem erecta es, et me videbaris aspicere,

Acriterque lustrans mea vestigia :

Capilli tui cincinnum, fratris, tibi capite aequalis,

Detonsae caesariei appone et compara.

Ecce vestem hanc, tuae manus opus ;

Instrumenti textorii plagas ; et amplius, ferarum imagines.

Cohibe te, neque gaudio attonitum reddas animum : 231

Ami-

Amicissimos enim nobis tristes esse sensi.

EL. O dilectissima cura paternae domus,
Lachrymabilis spes feminis salutaris !
Robore fretus domum recuperabis patris.
O jucundum lumen quatuor mei portiones habens
(Te enim ut alloquar necesse jam habeo.)
Amor meus erga patrem et matrem in te
Vergit, (illa vero iustissime odio habita est)
Imo et Sororis crudeliter mactatae.
Fidus frater es, mihi honorem ferens :
Modo Robur et Vindicta una cum tertio
Jove omnium maximo adsint mihi.

OR. Jupiter, Jupiter, horum speculator esto omnium :
Aspice vero prolem orbam aquilae patris,
Qui occubuit inter plicas et spiras
Atrocis viperae. hos autem orbatos patre
Jejuna premit fames : non enim valent
Praedam paternam tentoriis inferre.
Ita et me et hanc, Electram dico,
Videre tibi est, prolem patre orbatam,
Utrosque eodem modo exules ab aedibus.
Tibi sacra facientis teque honorantis maxime
Patris pullos hosce perdens, unde
Habebis a simili manu lauti epuli praemium ?
Neque Aquilae prolem interficiens, iterum
Habebis quo mittas mortalibus signa persuasoria.
Neque imperii haec radix a te funditus exsiccata
Aris (*tuis*) suppetiabitur, diebus quibus boves mactantur.
Curam nostrum habe, e parva tollas in magnam
Domum, quae videtur nunc plane cecidisse.

CH. O liberi, o servatores domus paternae,

Silete:

Τὰς φ
Η
Δακρυ
Αλλή
Ω τέ
Εμοί
Πατέ
Στέργ
Καὶ τ
Πισὸς
Μόνον
Πάτω
ΟΡ
ἰδὲν δὲ
Θαυρόν
Δεινὸς
Νῆσις
Θάραν
Οὐτω
ἰδὲν
Λαφω
Καὶ τῷ
Παίρος
ἔχεις ὁ
Οὐτ' ἀ
Πέμπτε
Οὐτ' ἀ
Βομοῖς
Κιμῖ,
Διμεν,
ΧΟ
VOL

Τὸς φιλάτους γὰρ οἶδα νῶν ὄντας πικρὺς.

ΗΛ. Ω φίλῳλον μέλημα δώμασιν πατρὸς,

Δακρυτὸς ἐλπίς σπέρματος ὤληρίν,

Ἀλλῇ πεποισθὼς δῶμ' ἀνακλήσῃ πατρὸς.

Ω τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοῖρας ἔχον

Εμοί· περσαυδᾶν δ' ἔς' ἀναγκαίως ἔχον.

Πατέρος τε καὶ τὸ μηρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει

Στέργῃθρον· ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρει).

Καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσώρεα.

Πιὸς δ' ἀδελφὸς ἦν δ', ἐμοὶ σέβας φέρων·

Μόνον κράτος τε καὶ δίκη σὺν τῷ τρίτῳ

Πάσιων μεγίστῳ Ζηνὶ ὑψιγύοιτό μοι.

ΟΡ. Ζεῦ, Ζεῦ, Θεορὸς τῶνδε πρᾶγματων γῆρ·

Ἰὺ δὲ γῆραν εὖνιν αἰετὺ πατρὸς,

Θαιόντος ἐν πλεκιάσι καὶ σπειράμασι

Δαιῆς ἐχίδνης. τὸς δ' ἀπαρφανισμῶν

Νῆσις πιέζει λιμός· ὃ γὰρ ἐνέλης

Θῆραν παλῶαν περσφέρειν κινήμασιν.

Οὕτω δὲ καμὲ τίνδε τ', Ηλέκτραν λέγω,

Ἰεὴν πάρεσί σοι, παλροσερῇ γόνον,

Ἀμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.

Καὶ τῷ θυτῆρος καὶ (εἰ τιμῶντος μέγα

Πατρὸς νεοσσὺς τῶσδ' ἀποφθείρας, πόθεν

Ἐξαι ὁμοίας χειρὸς εὐθοῖνον γέρας;

Οὐτ' αἰετὺ γῆεθλ' ἀποφθείρας, πάλιν

Πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' ἀπειθῇ βροτοῖς.

Οὐτ' ἀρχικὸς σοι πᾶς ὁδ' ἀνάνθις πυθμῆν

Βομοῖς ἀρήξει, βαθύτοις ἐν ἡμασι.

Χαμῖς, ἀπὸ σμικρῶ δ' ἂν ἄρειας μέγαν

Διμον, δοκῶντα κάρτα νῦν πεπρωμένα.

ΧΟ. Ω παῖδες, ὦ ὦ τῆρες ἐσίας πατρὸς,

VOL. I.

I. 1

Σιγαῖ

Σιγαῖ· ὅπως μὴ πᾶσι αἱ τις, ὧ τέκνα,
Γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγέλλῃ τάδε
Πρὸς τὰς κρατύνιας· ὡς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε
Θανόντας ἐν κηκίδι πτωχῇ φλογός.

ΟΡ. Οὗτοι περὶ δὲ τοῖς μεγάλαις
Χρησμός, κελῶν τόνδε κίνδυνον περᾶν,
Κάξορθιάζων πολλὰ, καὶ δυσχειμέρας
Αἶας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδῶμενος,
Εἰ μὴ μέτειμι τῷ πατρὸς τὰς αἰτίαις,
Τρόπον τὸν αὐτὸν ἀναποκλίνειν λέγων,
Αποχρῆμα τοῖσι ζημίας ταυρῶμενον.
Αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε
Τίσειν μ' ἐχούλα πολλὰ δυσερπῇ κακῇ.
Τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μελίγμῆλα
Βροτοῖς πιφανύσκων εἶπε, τὰς τε νῶν νόσους,
Σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις
Λιχῆνας ἐξέδοιλας ἀρχαίαν φύσιν·
Λάκας δὲ κόρσας τῇ δ' ἐπανέλλειν νόσῳ.
Αλλὰς τε φωνῇ περὶ βολὰς ἐριννύων,
Εκ τῶν πατρῶων αἱμάτων τελευτῆρας.
Ορῶντα λαμπρὸν ἐν χότῳ νωμῶντ' ὄφρυν.
Τὸ γὰρ χολεινὸν τῶν ἐνεργέων βέλος
Εκ περὶ τροπαίων ἐν γῇ πεπρωκότων,
Καὶ λύσσα, καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
Κινεῖ, ταράσσει, καὶ διώκει πῶλεως
Χαλχηλάτῳ πλάσιγλι λυμανθὲν δέμας.
Καὶ τοῖς τοιούτοις ἔτε κρατῆρος μέρος
Εἶναι μελαχρεῖν, καὶ φιλοπρόνδον λίθος,
Βωμῶν τ' ἀπείρσειν, καὶ ὁρωμένην πατρὸς
Μῆνιν δέχεσθαι, ἔτε συλλύειν τινά.
Πάντων δ' ἄτιμον καὶ φίλον θνήσκειν χρόνῳ,

Silete : ne quis audiat, o filii,
Linguaeque causa cuncta haec enunciet
Imperantibus; quos o si videam aliquando ipse
Mortuos in fuligine flammae picea !

OR. Nunquam fallit Loxiae praevalidum
Oraculum, jubens ut hoc periculum pertransirem,
Et sublata voce multa efferens, et intolerabiles
Poenas sub hepate calido minatus,
Nisi ulcisceretur patris interfectores,
Eodem omnino modo vicissim interficere me jubens,
Praesentaneis multis tauri instar efferatum.

Me vero dixit chara anima has
Poenas daturum, sustinentem multa injucunda mala.

Haec enim e terra hostium solatia
Mortalibus enuncians dixit, hosce nobis morbos;
Carnibus insidentes saevis maxillis

Lepras exesuras antiquam naturam;
Albos autem capillos una cum hac exoriri lue.

Aliosque memorat impetus Furiarum
A paterno sanguine effectos.

Clare (*ait*) videre, in tenebris supercilia moventem.
Telum enim tenebrosum inferorum

Nobilium qui ceciderunt sceleratorum manu,
Rabies scilicet, et inanis nocturnus timor

Agit, turbat, et per urbem insequitur
Aereo flagro laceratum corpus.

Atque his quidem neque poculi
Participes fieri fas est, neque libaminis,

Ab aris recedere, non visam patris

Uram sustinere oportet, nec cum quoquam habitare.
Omnibus vero despectum et invisum tandem mori,

Male conditum in exitialem mortem.
 Talibus oraculis necesse est credere.
 Quod si non credidero, hoc tamen patrandum est.
 Multa enim in unum coincidunt desideria,
 Deique iussa, et patris luctus gravis,
 Et rerum premit inopia,
 Et ne cives mortalium praeclarissimi,
 Trojae eversores glorioso animo,
 Duabus mulieribus sint subditi.
 Mens enim foeminea est : si vero non, statim constabit.

ANAPAESTI.

CH. At, o magnae Parcae, (*date*) ex Jovis decreto
 Hac terminari negotium,
 Qua jus transit.
 Pro odiosa lingua odiosa
 Lingua rependatur ; debitum
 Exigens Justitia altum clamat ;
 Pro mortifera plaga mortiferam
 “ Plagam sustineat : agentem pati,
 “ Tri-seclus sermo haec dicit.

ANTISTROPHICA. *Strophe.*

OR. O pater, gravia perpeffe pater, quid tibi
 Loquar, aut quid faciam,
 Secundo vento a longe huc accedens,
 Ubi tuus est lectus (*feralis*),
 Lux tenebris par ?
 Gratiae vero pariter
 Vocantur dolor celebris
 Ab Atridis qui prius domos habuere,

I A M B I.

CH. “ Fili, animum

“ Defuncti

Κακῶς ταριχᾶθ' ἔθνη παμφάρλῳ μόρῳ.
 Τοιοῖσδε χρησμοῖς ἄρα χρὴ πεποιθέναι.
 Κ' εἰ μὴ πέποιθα, τῆρ' ἔον ἐξεργασέον.
 Πολλοὶ γ' εἰς ἓν (υμπίπυσιν ἴμεροι,
 Θεὸς τ' ἐφείμαί, καὶ πατρὸς πένθος μέγα,
 Καὶ παρ' αἰετὶ χρημάτων ἀχινία,
 Τὸ μὴ πολίτας ἀκλεεσάτους βροτῶν,
 Τροίας ἀναστατῆρας ἄδοξον φρενί,
 Δυσὶν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόως πέλειν.
 Θύλεια γ' φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσε'.

Ἀνάπαυσοι.

ΧΟ. Ἀλλ' ὦ μεγάλα μοῖρα, δίοθεν
 Τῆδε τελευτᾶν,

Ἡ τὸ δίκαιον μέλαβάνη.

Ἀτὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρᾶ

Γλῶσσα τελείωδ'· τῆφελό μιν

Πράσσεισα δίκη μέγ' αὐτῇ·

Ἀτὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν

" Πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,

" Τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

Ἀντιστροφίκα. Στροφή.

ΟΡ. Ω πάτερ, ἀνόπαίερ, τί σοι

Φάμμος, ἢ τί ῥέξας,

Τυχοῖμ' ἂν ἔκαθεν ἔρισας,

Εἴθε σ' ἔχουσιν ἀνά,

Σκότῳ φάος ἰσόμοιρον;

Χάριτες δ' ὁμοίως

Κέκλιν' γόος ἀκλεῖς

Προδοδόμοις Ἀτρεΐδας.

Ἰαμβοί.

ΧΟ. " Τέκνον, φρόνημα τῷ

Θανόντος

- “Θανόντος ἔδαμάζει
 “Πυρὸς ἢ μαλερὰ γνάθος,
 “Φαίνε δ’ ὕστερον ὀργάς·
 “Οτολύξει δ’ ὁ θνήσκων,
 “Αναφαίνε δ’ ὁ βλάπλων.
 “Πατέρων τε καὶ τεκόνων
 “Γόος ἔνδικος ματθεῖ
 “Τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὴς ταραχθεῖς.

Αἰσιρεφῆ.

ΗΛ. Κλῦθι νῦν, ὦ πάτερ, ἐν μέρῃ
 Πολυδάκρυλα πένθη.
 Δίπας τοῖς ἐπιτυμβιδίοις
 Θρήνος ἀνασενάζει.
 Τάφος δ’ ἰκέτας δέδεκ’,
 Φυγάδας δ’ ὁμοίως.
 Τί τῶνδ’ εὖ; τί δ’ ἄτερ κακῶν;
 Οὐκ ἀτρίακλος ἄτα.

Ανάπαυσι.

ΧΟ. Ἀλλ’ ἔτ’ ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρίζων
 Θείῃ κελεύεις ἀφθογγοτέρως·
 Ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων,
 Πάγων μελάνθοις ἐν βασιλείοις
 Νεκρᾶτα φίλον γε κομίζοι.

Μονορόφικα.

ΗΛ. Εἰ γ’ ὑπ’ Ἰλίῳ
 Πρὸς τινος λυκίων, πάτερ,
 Δορίτμηλος καλεναρίδης,
 Λιπὼν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισι,
 Τέκνων τε κελεύθους,
 Ἐπισπεπλὸν αἰῶνα κλίσσας,
 Πολύχωσον ἂν εἶχες

Defuncti non domat
 Valida ignis maxilla,
 Manifestat vero postea iras :
 Lugetur autem mortuus,
 Manifestus fit qui laesit.
 Patrumque et liberorum
 Gemitus justus investigat
 Omnia, ab utraque parte conturbatus.

ANTISTROPHE.

EL. Audi, o pater, per vices

330

multum lachrymabiles dolores.

Proborum liberorum lamentatio

ad inferias ingemiscit.

Nullum vero et supplices excipit,

riterque exules.

Quid horum bene? quid sine malis?

Quoniam invicta est calamitas (*nostra*.)

ANAPAEI.

CH. Verum adhuc ex hisce Deus oracula quid dedit (*Apollo*).

Faciat sonos jucundiores ;

In loco gemituum sepulchralium;

340

Sanctis aedibus Regiis

amicum recens-ascitum restituat.

MONOSTROPHICA.

EL. Si enim sub Ilio

Qualiquo Lyciorum, pater,

Alta percussus occubuisses,

Inquens gloriam in aedibus,

Proborumque viis

Considerandam vitam condens,

Plurimum habuisses

Sepulcrum

Sepulcrum in transmarinis
 Aedibus elatum,
 Amicus inter amicos
 Qui honeste illic occubuerant,
 In terra decorus,
 Venerandus rex,
 Summusque maximorum
 Terrestrium ibi Regum.
 Rex enim eras quamdiu vixisti,
 Fatalem sortem obtinens
 Manibus, populumque demulcens sceptrum.
 Neque sub Trojae
 Moenibus occisus, pater,
 Ab hastato populo inter alios
 Apud Scamandri fluentum sepultus es.
 Prius vero, qui eum interfecerunt,
 Utinam occubuissent,
 Ut in exitiale fatum
 Postea ab aliquo inquirerem
 Horum laborum experts.

ANAPAEESTI.

CH. Haec quidem, o nata, auro potiora,
 Magnaque fortuna et valde spirante
 Majora loqueris : doles enim.
 Verum gemini hujus flagelli
 Sonus advenit : horum quidem auxiliores
 Sub terra ; horum vero qui dominantur,
 Invisorum horum, manus impurae sunt :
 Liberis vero (*Agamemnonis*) hoc maxime constat.

MONOSTROPHICA.

E. L. Hoc me penetravit tanquam sagitta.

318

Τὰς

Δωμ

Φίλ

Εκ

Κα

Σι

Πρ

Χθ

Βασ

362

Μό

Χερ

Μη

Τεί

Με

Πα

Πα

Νι

Θα

Πρ

Τάρ

370

Χ

Με

Με

Αλλ

Δυ

Κα

Χέρ

Πα

C.

Η

Vo

35 Τάφον διαπονήν γὰρ
Δώμασιν Ἀφόρητον,
Φίλος φίλοισι τοῖς
Ἐκεῖ καλῶς θανῶσι,
Καλὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
Σιμνότημος ἀνάκτωρ,
Πρόπολός τε τῆς μεγίστης
Χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
Βασιλᾶς γὰρ ἦς ὄφρα ἔζης,
36 Μόριμον λάχος πιμπλάντων
Χερσῶν, πεισίσμβροτον τε βάνηρον.
Μηδ' ὑπὸ Τρωΐας
Τείχεσσι φθίμενος, πάτερ,
Μετ' ἄλλων δορικμήτι λαῶ
Παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τέταψαι.
Πάρος δ', οἱ κλισιώνες
Νῦν, ὅπως δαμῆται,
Θανάτηφόρον ἄσαν
Πρίσσω τινὰ συνθάνεσθαι
Τῶνδε πόγων ἄπειρον.

350

360

Ἀνάπαυσοι.

37 ΧΟ. Ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσῶ,
Μεγάλῃς δὲ τύχῃς καὶ ὑπερβόρῃς
Μείζονα φωνεῖς· ὀδυῖσθαι γὰρ.
Ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράνης
Ἄσπερος ἰκνεῖται· τῆς μὲν ἄρωγοι
Καλὰ γῆς ἦδη· τῆς δὲ κραλύνων
Χέρεις ἔχ' ὅσισι συγέρων τέτων.
Πασι δὲ μᾶλλον γε γυνή).

370

Μονοσρόφικα.

CE ΗΛ. Τῷτο διαμπερές ὡς ἵκετο ἄτε περ βέλος,
VOL. I.

M m

ΧΟ.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμτέμπων
 Ὑπερόποιον ἄταν
 Βροτῶν τλήμονι καὶ πανέργω
 Χεῖρι, (τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται)
 Εφ' ὧν ἦσαι ἥροιστό μοι
 Πάκηνεντ' ὀλοχυμένον
 Ἀνδρὸς Δεινομήν,·
 Γυνακὸς τ' ὀλλυμένης.
 Τί γ' κ' ἄθω φρενός;
 Θεῶν ἔμπας πολεῖται.
 Πάροιθεν δὲ πρῶρας,
 Δριμείας τὲ καρδίας,
 Θυμὸς, ἔγκολον σύγος.
 Καὶ πότε ἂν ἀμφιθαλὴς
 Ζῶς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;
 Φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐξας,
 Πισὰ ἥροιστο χώρα.
 Δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαγτῶ.
 Κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τέλειμνά.

Ἀνάπαυσοι.

Ἀλλὰ νόμος μὲν, φονίας σαγόνας
 Χυμένης ἐς πέδον, ἄλλο προσαιτεῖν
 Αἶμα. βοᾷ γ' οἰγὸν ἐριννὺς
 Παρὰ τοῦ προτέρων φθιμένων ἄτην
 Ἐτέραν ἐπάγυσαν ἐπ' ἄτη.

Μογοςρόφικα.

Ποῖ, ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες;
 Ἰδεῖτε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθιμένων,
 Ἰδεῖτε Ἀτρεΐδαν τὰ λοιπὰ ἀμυχάνως
 Ἐχόντα, καὶ δωμάτων
 Ἀτιμα. πᾶς τίς τράποιτ' ἂν, ὦ Ζεῦ;

380

390

400

H A.

CH. Jupiter, Jupiter, ab inferis immittens
 Tarde-punientem vindictam
 In mortalium miseram et fraudulentam
 Manum, (parentibus tamen tandem adveniet)
 Mihi detur concinere
 Amarum ejulatum
 Viri interfecti,
 Mulierisque perditae.
 Quid enim animi sensa occulto?
 Fatum tamen circumvolitat.
 Verum ante faciem,
 Acerbumque cor,
 Ira, insensum odium.
 Quando vero felix
 Jupiter manum injiciet?
 Heu! heu! suprema qui domas,
 (*Testimonia*) certa fiant huic regioni.
 Vindictam super injustis expeto.
 Audite vero a terrestribus honoratae (*Furiae*.)

A N A P A E S T I.

Quinetiam lex est, ex caede guttas
 Fusas in terram, alium requirere
 Sanguinem. inclamat enim exitium Erinnyes,
 A prius interfectis vindictam
 Aliam vindictae addens.

M O N O S T R O P H I C A.

Ubi, ubi estis inferorum potestates? (*Furiae*)
 Videte, praepotentes dirae intersectorum,
 Videte Atridarum reliquias ad angustias
 Redactas, et ab aedibus
 Inhonore motas: quo quis se vertat, o Jupiter?

E. L. Subfilit iterum mihi charum cor,
 Hunc audienti gemitum.
 Et tunc quidem spei expers,
 Viscera mea conturbantur
 Verbum hoc dum audio.
 E contra, cum fortia
 Strenuaque (*profers*,) destillat dolor,
 Ut res mihi prosperae videantur.
 Quid vero dicemus? num dolores
 Quos passi sumus a genitrice?
 Blandiri licet, haec autem non demulcentur.
 Tanquam lupa crudelis,
 Implacabilis est matris animus.
 Icit ictum Martium, Cissiae
 More bellatrix,
 Firmiter scilicet inconcussos et circumductos videre licuit,
 Frequentes manus ictus:
 Ab alto alonge sonitu strepitum edidit
 Pulsatum nostrum et miserrimum caput.
 Eheu! eheu inimica
 Audacissima mulier, quae hostili funere
 Sine civibus Regem,
 Sine luctibus
 Maritum indefectum sepelire sustinuisti!

O. R. Inhonora sunt cuncta quae memorasti, hei mihi!
 Patris vero ignominiam Vindicta puniet,
 Auxilio quidem deorum,
 Auxilioque nostrarum manuum.
 Deinde, cum interfecero, moriar.

E. L. Amputatae sunt extremitates corporis, ut hoc quoque
 scias.

Cum haec adversus eum patrasset, hic sepelit;

H
 Τόν
 Κα
 ΣΤΛ
 Πρὸς
 Οταν
 Θρα
 Πρὸς
 Τί δ'
 Πάθε
 Πάρε
 Λύκο
 Αταν
 Εκο
 Νίμοι
 ΑΤΡΙ
 Ετα
 Ανωθε
 Κρῶν
 Ιὼ, ιὼ
 Πάντο
 Αὐδ
 αἰ, αἰ
 Ετῆς
 ΟΡ
 Πάρε
 Εκα
 Εκα
 Ετε
 ΗΑ
 Ετρα

ΗΛ. Πέπαλ') δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ,
Τόνδε κλύεσαν οἶκλον.

Καὶ τότε μὲν δύσελπις,
Σπλάγχνα δέ με κελαυνῶται
Πρὸς ἔπος κλύεση.

Οταν δ' αὐτ' ἐπαλκῆς
Θρασέ, ἀπέσασεν ἄχος,
Πρὸς τὸ φαγεῖσθαι μοι καλῶς.

Τί δ' ἂν εἰπὼν τις τύχοιμεν ἂν; ἢ τὰ περ
Πάθομεν ἄχθεα πρὸς γε τῷ τεκομένων;
Πάρεσι (αἶνειν, τὰ δ' ὅτι θέλγει).

Λύκος γὰρ ὥς ὠμόφρων,
Ατάνιος ἐκ μαλρός ἐστι θυμός.

Εκολε κομμὸν ἄρειον, εἴτε κισσίας
Νόμοισι πολεμιστρίας,

Ατρίκλοι πλικιά. πολυπλαγκία δ' ἦν ἰδεῖν,
Εταστυεροβριβῇ τὰ χερὸς ὀρέγμαλα.

Ανωθεν ἀνέκαθεν κλύπῳ δ' ἐπὶ ῥοθεῖ
Κροσητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.

Ἰῶ, ἰῶ, δάα

Πάντολμε μῆτερ, δάας ἐν ἐκφοραῖς
Ἀνδ πολιτῶν ἀνα-

κί, ἀνδ δὲ πεινημάτων

Ετλης ἀνοίμωκλον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡ. Τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἱμοι.

Πατρὸς δ' ἀτίμωςιν ἀρὰ τίσις,

Εκαὶ μὲν δαυμόνων,

Εκαὶ δ' ἀμᾶν χερῶν.

Επειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΗΛ. Εμαχαλίδης δέ θ' ὥς τότ' ἔδν.

Ετρασε δ' ἄπερ νῖν, ὧδε θάπτει.

Μόρον κλῆιναι μωμῶα
 Αφερῖον ἀῶνι σῶ.
 Κλύεις παλῶϊες δυσάλιμης,
 Λέγεις παλῶϊον μόρον.
 Εγὼ δ' ἀπέσάτην
 Ατιμος, ἔδὲ ἀξία.
 Μυχῶ δ' ἀφερκίος πολυσίνης κυνὸς δίκαν,
 Ετοιμότερα γέλῳ ἀνέφερον λίβη,
 Χαίρῃσα πολύδακρυ γόνον κεκρυμμένῃ.
 Τοιαῦτ' ἀκῶν ἐν φρεσὶ
 Γράφῃ, δι' ὧτων δὲ συν-
 τέτρανε μῦθον ἡσύχῳ φρενῶν βάσι.
 Τὰ μὲν γὰρ ἔτῳς ἔχῃ.
 Τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
 Πρέπῃ δ' ἀκάμπῳ μῦθε καθήκειν.
 Σέ τοι λέγω, ξυγλῆν, πάτερ, φίλοισι.
 Εγὼ δ' ἐπιφθέγομαι κεκλαυμῶα·
 Στάσις δὲ πάγκοινος ὧδ' ἐπιρροθῇ,
 Ακυσον ἐς φάος μολῶν,
 Ξύν δὲ γῆν πρὸς ἐχθρῆς.
 Αρης ἄρ' ἐμυβάλλῃ, δίκῃ δίκῃ.
 Ἰὼ θεοὶ, κράνεντ' ἐνδίκως.
 Τρόμος μ' ὑφέρπῃ κλύσαν ἀγμάτων,
 Τὸ μόρσιμον μῦθε πάλας,
 Εὐχομῶις δ' ἂν ἔλθοι.
 Ἰὼ πόνος ἐγλήνης,
 Καὶ παράμυσος ἄτης
 Αἰμαλῶσα πλαγὰ.
 Ἰὼ δύσον' ἀφερῖα κήδη.
 Ἰὼ δυσκαλῆπαυσον ἄλγος
 Δώμασιν ἔμμολον.

440

450

460

T²⁷

Morter
 Non to
 Audis
 Colligi
 Ego ve
 Inhono
 Concla
 Promp
 Gauden
 Haec a
 Insculp
 Trajice
 Haec e
 Reliqu
 Conve
 Te dic
 Ego qu
 Coetus
 Audi i
 Et opi
 Mars I
 Eheu I
 Tremo
 Fatum
 Precan
 Heu la
 Et inc
 Sanguin
 Heu g
 Eheu c
 Aedibu

Mortem inferre cupiens

Non tolerandam aevo tuo.

Audis paterna opprobria,

Colligisque paternam necem.

Ego vero secessi

Inhonora, nihili aestimata.

Conclavi exclusa instar canis noxiae,

Promptiores risu effudi lacrymas,

Gaudens quod luctuosum gemitum absconderem.

Haec audiens animo

Insculpe, per aures vero

Trajice sermonem (*hunc*) in sedatam animi basin.

Haec enim sic se habent :

Reliqua ipse (*Agamemnon*) audire gestit.

Convenit autem inflexibili robore advenire.

Te dico; adsis amicis, pater.

Ego quidem alloquor lugens;

Coetus vero totus ita acclamat,

Audi in lucem reversus,

Et opitulare adversus hostes.

Mars Marti confertur, vindicta vindictae.

Eheu Diī, perficite iuste.

Tremor mihi subrepat audienti has preces.

Fatum ab antiquo manet;

Precantibus autem adveniat.

Heu labor confanguineus,

Et incongrua vindictae

Sanguinolenta plaga !

Heu gemendos intolerabiles luctus !

Eheu dolorem non sedandum

Aedibus impactum

Ipforum

Ipſorum voluntate, non ab aliis
 Extra. ut autem ab ipſis
 In æternum hæc avertantur, ſanguineorum
 Deorum ſub terra hic eſt hymnus.

ANAPAEſTI.

Verum audientes, beati terreſtres (*Dii*,)
 Hanc precationem, mittite opem
 Liberis lubenter ad victoriam.

IAMB I.

OR. Pater, qui more non regio obiſti,
 Precanti mihi concede ut dominus ſim aedium tuarum.

EL. Et ego, pater, tua hac ope indigeo,
 Ut fugiam, ſplendidam Aegiſtho inferens mortem.
 Sic enim legitimæ tibi mortalium dapes

Fient; ſi vero non, inter bene coenantes eris
 Inhonorus in ſagranti nidore terræ.

Et ego tibi libamina nuptialia meæ hæreditatis
 Afferam ex paternis aedibus.

Omnium autem præcipue hoc buſtum colam.

OR. O terra, da mihi ut pater inſpiciat pugnam.

EL. O Proſerpina, des et præclarum robur.

OR. Memento balneorum quibus interfectus es, pater.

EL. Memento etiam retis quo te interemerunt.

OR. Catenis non ferreis captus es, pater.

EL. In tegminibus turpiter excogitatis.

OR. Numquid excitaris his opprobriis, pater?

EL. Numquid erectum tollis chariſſimum tuum caput?

Juſtitiam mitte quæ auxilietur amicis;
 Aut ſimilia invicem des ut damna accipiant,
 Si quidem ſuperatus viciffim ſuperare velis,
 Et hunc extremum exaudi clamorem, pater,

Vident

470 Τῶν δ' ἐκὰς ἔδ' ἀπ' ἄλλων
 Ἐκίθευ, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
 Αἰῶν' ἀναγρῆν, αἰμαλῆρᾶν
 Θεῶν κατὰ γᾶς ὄδ' ὕμνος.

470

Ἀνάπαυσοι.

Ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
 Τῆσδε κατὰ χῆς, πέμπετ' ἀρωγὴν
 Πασὶ προφρόνως ἐπὶ νίκην.

Ἰαμβοι.

ΟΡ. Πάτερ τρόποισιν ἔ τυραννικοῖς θανάτων,
 Αἰτεμύρῳ μοι δὸς κράτος τῷ σῶν δόμων.

480 ΗΛ. Καὶ γὰρ, πάτερ, τοιάνδε σε χρεῖαν ἔχω,
 Φυγεῖν, μέγαν παροδεῖσαν Αἰγίδα μόνον.
 Οὕτω γὰρ ἂν σοι δᾶμτες ἔνομοι βροτῶν
 Κτερίσιν· εἰ δὲ μὴ, παρ' ἀδείπνοις ἔση
 Ἀτιμος ἐν πυροῖσι κνισαλώεας χθονός.
 Καὶ γὰρ χοάς σοι τῆς ἐμῆς πατρικῆς
 Οἷτω παλῶων ἐκ δόμων γαμηλίας.

480

Πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβέσω τάφον.

ΟΡ. Ω γὰρ, ἄνεις μοι πατέρ' ἐποπλεῦσαι μάχην.

ΗΛ. Ω Περσέφασσα, δὸς δέ τ' εὐμορφον κράτος.

ΟΡ. Μέμνησο λυγρῶν οἷς ἐνοσφιάδης, πάτερ.

ΗΛ. Μέμνησο δ' ἀμφίβληπρον ᾧ σ' ἐκάντισαν.

490

ΟΡ. Πέδας δ' ἀχαλκιδότοις ἐθηράθης, πάτερ.

ΗΛ. Αἰχρῶς τε βελότοισιν ἐν καλύμμασιν.

ΟΡ. Ἀρ' ἐξεγείρη τοῖς δ' ὀνείδεσιν, πάτερ;

ΗΛ. Ἀρ' ὀρθὸν αἶρεις φίλῳ τὸ σὸν κἄρα;

Ἦτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις·

Ἦ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν,

Εἴτερ κρανηθεῖς γ' ἀνιπικῆσαι θέλεις.

Καὶ τῆσδ' ἄκυσεν λοιπὴν βοῆς, πάτερ,

VOL. I.

N n

150

Ἰδὼν νεοσσὸς τέτθ' ἐφημύνας τάφῳ·
 Οἴκλειρε θῆλυν, ἄρσενός τ' ὁμῶ γόνον·
 Καὶ μὴ ἔχλειψης σπέρμα Πελοπιδῶν τόδῃ.
 Οὕτω γῶ, ὃ τέθνηκας, ἔδε περ θανών.
 “ Παῖδες γῶ ἀνδρὶ κληδόνες ζωτήριοι
 “ Θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἄγασι δίκηνον,
 “ Τὸν ἐκ βυθῷ κλωστήρα ζωόντες λίνον.
 Ἀκν', ὑπὲρ σὺ τοιαῦτ' ἐς ὀδύρμαλα.
 Αὐτὸς δὲ ζῶνι τόνδε τιμήσας λόγον·
 Καὶ μὴν ἀμόμφητον δέ τινα τὸν λόγον,
 Τίμημα τύμβῳ τῆς ἀναιμώκλεις τύχης.
 Τὰ δ' ἄλλ', ἐπεὶδὴ δρᾶν καὶ σωρῶσθαι φρενί,
 Ερῆοις ἀνῆδη, δαίμονος περὶ ῥάμβος.

ΟΡ. Εσαμ' πυθέσθαι δ' ἔδεν ἐς' ἔξω δρόμῳ,
 Πόθεν χοῶς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγῳ
 Μεθύσερον τιμῶσ' ἀνίκεσον πάθος.
 Θανόντι δ', ὃ φρονῶντι, δειλὰ χάρις
 Ἐπέμπετ'· ὃν ἔχοιμ' ἂν εἰκάσαι τάδε
 Τὰ δῶρα, μείω δ' ἐς τῆς ἀμαρτίας.
 Τὰ πάντα γῶ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος
 Εὐδὸς, μάτην ὁ μόχθος· ὦδ' ἔχει λόγος.
 Θέλοντι δ', εἴπερ οἶδ', ἐμοὶ φράσον τάδε.

ΧΟ. Οἶδ', ὃ τέκνον, παρὴν γῶ· ἐκ τ' ὀνειράτων
 Καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμμένη
 Χοῶς ἔπεμψε τάσδε δύωδεος γυνή.

ΟΡ. Ἡ ἢ πέπυαδε τῆναρ, ὥς ὀρθῶς φράσαι;

ΧΟ. Τεκῆν δράκοντ' ἔδοξεν, ὥς αὐτὴ λέγει.

ΟΡ. Καὶ πῇ τελευτᾷ ἢ καραίνεται λόγος;

ΧΟ. Ἐν παργάνοις παίδος ὀρμίσαι δίκην
 Τινὸς βορᾶς χρήζοντα, νεογνὲς δάκος.
 Αὐτὴ προσέχε μαζὸν ἐν τ' ὀνειράτι.

Videns

Misere

Et no

Sic eni

" Libe

" Mori

" A fu

Audi,

Ipse vo

Et qui

Honore

Caetera

Jam fa

OR.

Unde i

Tardiu

Mortuo

Missum

Muner

Omnia

Unius,

Cupien

CH.

Et no

Inferias

OR.

CH.

OR.

CH.

Cibo al

Ipse et

Videns pullos hosce tuo insidentes tumulo;

Miserere foeminae, prolisque pariter masculae:

Et ne extinguas hoc semen Pelopidarum.

Sic enim, non moreris, ne mortuus quidem.

“ Liberi enim fama salutaris viro

“ Morienti: sunt tanquam suberes qui ducunt rete,

“ A fundo contortum servantes linum.

Audi, pro te enim fiunt hi questus.

Ipse vero servaris, hunc honorans sermonem:

Et quidem inculpatum hunc sermonem honora,

Honorem indeploratae tumuli fortunae.

Caetera autem, quoniam animo constituisti perficere, 510

Jam facias, Dei periculum faciens.

OR. Sic erit; extra cursum autem non est, interrogare

Unde inferias misit, quo verbo (*nota*)

Tardius demulcens insanabile malum.

Mortuo vero, non id curanti, miserum beneficium

Missum est: non habeo unde conjiciam qualia sint haec

Munera, minora vero sunt crimine.

Omnia enim si quis effuderit pro sanguine

Unius, inanis est labor; ita se res habet.

Cipienti, si modo nosti, haec narra mihi.

520

CH. Novi, o fili, adfui enim; et ex insomniis

Et noctivagis terriculis percussa

Inferias hasce misit Diis invisa mulier.

OR. Numquid somnium etiam audivistis, ita ut recte referatis?

CH. Parere Draconem visa est, ut ipsa ait.

OR. Ubi tandem finit et terminatur sermo?

CH. In fasciis instar pueri accedere

Cibo aliquo indigentem, recens natum animal venenosum.

Ipsa etiam adhibuit mammillam in somnio.

OR. Invulnerata ergo non fuit a diro (*illo animali.*) 539

CH. Adeo ut cum lacte grumum sanguinis educeret.

OR. Non utique inane est viri visum hoc.

CH. Illa vero in somnis exclamavit territa.

Multae autem intrarunt, extinctae tenebris,

Lucernae in aedes dominae gratia.

Mittit vero postea haec funebria libamina,

Remedium fore sperans mala ablaturum.

OR. Sed terrae supplico huic, et busto patris,

Ut somnium hoc a me perfectum reddatur.

Judico vero id congruenter se habere.

Si enim eundem mecum locum reliquit,

Serpenſque ſacſis omnibus armatus fuit,

Et arripuit mammillam quae me nutrit,

Gramo vero sanguinis miscuit charum lac;

Illa autem exterrita huic malo ingemuit;

Oportet igitur ipsam, quemadmodum enutrivit terribile hoc monstrum,

Mori morte violenta. instar draconis vero ego

Ipsam interficiam, ut somnium hoc innuit.

De his vero prodigiorum interpretem te diligo.

CH. Ita sit, caetera amicis ediffere;

Hos unum quid ut faciant, hos ne quid faciant, jubens.

OR. Brevis hic est sermo. hanc quidem introire

Hortor vero ut occultet haec mea consilia:

Ut qui dolo interfecerint venerandum virum,

Dolo etiam capiantur in eodem laqueo

Mortui, quomodo et Loxias prius effatus est,

Rex Apollo, vates non mendax.

Hospiti enim similis, perfectum habens sagum,

Veniam cum hoc viro, Pylade, ad aulae portas

Et hospes, ac veluti hasta partus, aediam.

ΟΡ. Καὶ πῶς ἄτρωτον ἔκ ἄρ' ἦν ὑπὸ τυγὺς :

530

ΧΟ. Ως' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος πᾶσαι.

ΟΡ. Οὔτοι μάταιον αἰδρὸς ὄφαιεν πῶλι.

ΧΟ. Ἡ δ' εἴς ὑπὲρ κίεραρχον ἐπὶσημῆν.

Πολλοὶ δ' ἀνῆλθον, ἐκφυρωθέντες (κῶτα,

Λαμπήεις ἐν δόμοισι διαποίνης χάρι.

Πίμπι τ' ὑπεῖρα τάσδε κηδεύς χοάς.

Ἀκὸς τομάην ἐλπίσασα σπημάτων.

ΟΡ. Ἀλλ' εὐχόμεαι γῇ τῆδε, ἢ πατρὸς τάφα,

Τῷσιεν σῶαί τῃς ἐμοὶ τελευφόμεν.

Κρίνω δέ τοι νῦν ὅτε (υβέλλως ἔχειν.

540

Εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοί.

Οφίς τε πᾶσιν ἀπαργάνεις ὀπλίζῃ.

Καὶ μαδὸν ἀμφέχασκ' ἐμὲν θρεψήσιον.

Θρόμβω δ' ἐμίξεν αἵματος φίλον γάλα·

Ἡ δ' ἀμφιταρβὺς τῷδ' ἐπώμοξεν πᾶσαι·

Δῶ τοι νῦν, ὡς ἰθρεψεν ἐκπάλον τίρας.

Θανῶν βιάως· ἐκδρακοῖσιν δ' ἐγὼ

Κτενῶ νῦν, ὡς τῷσιεν ἐνὶ πῇ τόδῃ.

Τερασκέπει δὲ τῶνδε σ' αἰρῶμαι πῶρι.

ΧΟ. Γίγνεται δ' ἔτις. τᾶλλα δ' ἐξηγῶ φίλοις·

550

Τὺς δ' ἐν τι ποιεῖν, τὺς δὲ μήτι δρᾶν, λίγων.

ΟΡ. Ἀπλῶς ὁ μῦθος. τῆδε μὲν εἴχην ἔσω·

Λιπῶ δὲ κρύπτειν τάσδε (υβήκας ἱμάς·

Ὡς ἂν δόλω κλέιπαις ἀνδρα τίμιον,

Δόλω τε ἢ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ

Θαρόεις, ἢ ἢ Λοξίας ἐφύμισιν,

Ἀναξ Ἀπόλλων, μάστις ἀφ' ἁδὺς, τὸ πρίν.

Ξίνα γὰρ εἰκὼς, παρὶν (ἀγὺν ἔχων,

Ἡξω σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἱρκείας πύλας

Πυλάσθῃ, ξίρας τε ἢ δορυζέτος, δόμων.

560

Ἀμφω

Ἀμφω δὲ φωνὴν ἥτορ' Ἰσμεῖο Παρθενίδα,
 Γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμημένω.
 Καὶ δὴ θυρωρῶν ἔτις ἂν φαιδρᾶ φρενὶ
 Δέξατ', ἐπειδὴ δαίμονα δόμος κατοῖς.
 Μενέμω ἔτας, ὥς' ἐπικάζειν τινὰ
 Δόμοις παρασείχοντα, καὶ τὰδ' ἐνέπειν.
 Τί δὴ πύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπείρτετε,
 Λίγιος εἶπερ οἶδεν ἔνδημος παρῶν;
 Εἰ δ' ἔν' ἀμείψω βηλὸν ἔρκειον πυλῶν,
 Κακῆϊνον ἐν θρόνοισιν ἄρῃσω παλῖος,
 Ἡ καὶ μολῶν ἐπειρά μοι καλὰ σόμα
 Ερεῖ, (ἄφ' ἴδι, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖ,
 Πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
 Θήσω, ποδώκτι περιβαλὼν χαλκῆματι.
 Φόνε δ' ἐριννὺς ἔχ' ὑπεσσανισμένη
 Ἀκραῖον αἶμα πῖε) τρίτην πόσιν.
 Σὺ δ' ἔν, σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἴκῳ καλῶς,
 Ὅπως ἂν ἀρλίκολλα (υμβάμῃ τὰδε.
 Ὑμῖν δ' ἐπαμῶ γλώσσαν εὖφημον φέρειν,
 Σιγαῖν δ' ὅπερ δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια.
 Τὰ δ' ἄλλα τέτῳ δεῦρ' ἐποπτεύσας λέγω,
 Ξιφειφόρος ἀγῶνας ὀρθώταντί μοι.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

ΧΟ. Πολλὰ μὲν γ' αἶψά τρέφει
 Δεινὰ καὶ δειμάτων ἄχνη,
 Πόνησά τ' ἀλκαλαὶ κνωδάλων
 Ἀνταίων βροτοῖσι
 Πλάθουσι, βλαστῶσι καὶ πεδάχμιοι
 Λαμπάδες πεδάμαροι,
 Πτηνὰ τε καὶ πεδοβά-
 μονα, καὶ νεμοσίῳ

Utique autem vocem emittemus Parnessidem,
Linguae Phocensis sonum imitantem.

Nec quidem janitorum quisquam laeto animo
Recipiet (*nos*), domus enim ex malis insanit.

Manebimus hic, ut rem conjiciat quis

Aedes praeteriens, et haec proferat;

Quid a janua supplicem arcetis,

Aegisthus si domi praesens sit?

Si igitur transiero limen januarum aulae,

Illumque in folio patris invenero,

570

Aut si veniens postea ad os

Loquetur, et in conspectum veniet, plane scias,

Priusquam ipse dicat, Cujus est hospes? mortuum

Sistam, celeri feriens ense.

Erinnys vero, quae a caede raro abest,

Immixti sanguinis ebibet tertium haustum.

Tu igitur, tu (*Electra*) quae in domo sunt pulchre serva,

Ut bene parata haec eveniant.

Vos autem hortor linguam faventem ferre,

Silere ubi oportebit, et opportuna loqui.

580

Hunc (*Pyladem*) caeterorum curam habere volo,

Gladiatoria certamina prospera mihi reddentem.

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

Multa quidem aer nutrit

Horrenda et terribilia,

Marinaeque ulnae animalia

Adversa mortalibus

Producunt, nascuntur etiam mediae (*inter coelum et terram*)

Lampades excelsae,

Volucresque et pedestria (*animalia*),

Et ventosarum

590

Procel-

Procellarum iram considera.

ANTISTROPHE 1.

Sed audacissimam viri
Mentem quis animo concipiat,
Et mulierum infeliciū,
Et in omnia audaces
Amores mortalium, noxis aequales,
Conjugalesque cohabitationes?
Mulieribus imperans
Amor inamabilis vincit
Et bestias et homines.

STROPHE 2.

Sciat, quisquis non levibus
Curis edoctus est,
Qualem liberorum perditrix
Misera Thestii filia excogitavit
Comburentem quandam providentiam,
Exurens filii (*sui*) cruentum
Torrem aequaevum, ex quo veniens
A matre clamaverat,
Et ejusdem mensurae in diem
A fato decretum per totam vitam.

ANTISTROPHE 2.

(*Sciat*) aliam quandam vulgo jactatam odisse
Sanguinolentam Scyllam,
Quae inimicorum gratia
Virum charum perdidit, Creticis
Aureis monilibus
Persuasa, donis Minois;
Nisum immortali capillo
Privavit inconsulte

Impudens

Αἰγίσ

Ἀλλ

ὄρες φ

Καὶ γ

Καὶ ε

Ἐρωί

Εὐχὴν

Θηλυκ

τας ἔ

600

Κνωδα

Ἰσω δ

φροντ

Τὰν α

Τάλα

Πυρδ

Κ' αἴ

Δαλὸν

Μαίρ

610

Σύμμ

Μαίρ

Μαίρ

Ἀλλὰ

Φοινία

Ἀτ' ἐ

Φῶτ'

Χρυσε

Περθ

Νίσον

Νοσφ

V

Αἰγίδων φράσαι κότον.

Αντιστροφή α'.

Ἀλλ' ὑπέρολμον ἀν-
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι,
καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,
καὶ πανόλμους
Ερῶας ἄτασι συννόμους βροτῶν,
Ευρύγους δ' ὀμαυλίας;
Θηλυκρατὴς ἀπέρω-
τος ἔως παρανικᾶ
Κνωδάλων τὲ καὶ βροτῶν.

Στροφή β'.

Ἴσω δ' ὅσις ἔχ' ὑποπλήροισ
φροντίσιν δαεῖς
Τὰν α' παυδολύμας
Τάλανα Θεσιᾶς μήτα' ὦ
Πυρδαῖν τινα παύνοισαν,
Κ' ἄφθονα παυδὸς δαφνοῖον
Δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολῶν
Μαίροθεν κελάδησε,
Σύμμετρον τε διὰ βίῃ
Μοιρόκρατον ἐς ἡμάρ.

Αντιστροφή β'.

Ἀλλὰ δὴ τίν' ἐν λόγοις συγῆν
Φοινίαν Σκύλλαν,
Ἀτ' ἐχθρῶν ὕπαυ
Φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρήνηκοῖς
Χρυσεοδμήτοισιν ὄρμοις
Πειθήσασα, δώροισι Μίνω,
Νίσσον ἀθανάτας τριχὸς
Νοσφίσας ἀπροβέβως

Πνέονθ' ἅ κυνόφρων ὕπνω.

Κιχάνη δέ μιν Ερμῆς.

Στροφή γ'.

Επεὶ δ' ἐπεμνήσαμην ἀμειλίχων
Πόνων, ἀκαίρως δέ, δυσφιλὲς γαμή-
λαμ', ἀπ' ἀχέρον δόμοις,
Γυναυκοβέλης τὲ μήτιδας φρενῶν
Επ' ἀνδρὶ τ' ἀχαιοφύρῳ,
Επ' ἀνδρὶ δηϊοῖς ἐπικότῳ σέβας·
Τίων δ' ἀθέρμαντον ἐσίαν δόμων
Γυκακείαν ἀτολμον αἰχμάν·

Ἀντιστροφή γ'.

Κακῶν δὲ πρεσβδέ) τὸ λήμνιον
Λόγῳ· γοᾷται δὲ δήπυθεν καλὰ-
πλυσον· εἴκατε δέ τις
Τὸ δεινὸν αὖ λημνίοισι πῆμασι.
Θεοσυγῆτῳ δ' ἄχῃ
Βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχε) ἦρος.
Σέβει γ' ὅστις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.
Τί τῶνδ' ἐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

Στροφή δ'.

Τὸ δ' ἄλχι πλάμνων ξίφος
Διανταίαν ὀξυπλάκῃς σῆται
Διὰ δίκας.

Τὸ μὴ θέμις γ', ἔ
Λάξ πῆδον πατέρων.

Τὸ πᾶν Διὸς

Σέβας παρεκβάλλεις ἀθεμίστως.

Ἀντιστροφή δ'.

Δίκας δ' ἐρείδε) πυθμίν.

Προχαλκίδει δ' ἄστα φασγανουργός·

Impudens spirantem in somnis.

Invenit vero ipsum Mercurius.

620

STROPHE 3.

Quoniam autem recordati sumus gravium

Laborum, (*reminiscaur*) inopportune vero, infelices

Nuptias, aedibus abominandas,

Foemineaque animi consilia

Contra maritum bellicosum,

Contra maritum etiam hostibus formidandum et verendum :

Ignem aedium non calescentem,

Foemineam, minime audacem, hastam.

ANTISTROPHE 3.

Malorum maxime verbis celebratur Lemnium :

Verum nimirum lugetur abominandum.

630

Comparet autem quis

Grave malum malis Lemniis.

Dolore enim Deo odioſo

Mortalium genus inhonorum periit.

Colit enim nemo quod Diis inviſum eſt.

Quid horum non recte colligo ?

STROPHE 4.

Prope vero per pulmones gladius

Acutus Juſtitiae ex adverſo

Transit.

Quod enim juſtum non eſt, non

640

Pede terra calcata.

Omnem Jovis

Majeſtatem tranſgreſſi ſunt illicite.

ANTISTROPHE 4.

Juſtitiae radix firmatur.

Ferrum tundit Fatum gladios fabricans :

Infert aedibus

Filium

Sanguinum antiquiorum.

Punit scelus

Tandem inclyta profundae mentis Erinnyes.

I A M B I.

OR. Puer, puer, audi sonum portarum aulae.
Quis intus? o puer; iterum quis, o puer, in domo?
Hac tertia vice famulum domorum voco,
Utrum hospitibus comis est Aegisthus.

FA. Recte, audio. cujas est hospes? unde?

OR. Annuncia dominis aedium,
Ad quos venio, et novos fero rumores.
At festina, quoniam noctis currus properat
Tenebricosus, jam tempus vero ut viatores demittant
Anchoram in aedibus hospites excipientibus. 660
Exeat aliqua aedium praefecta
Mulier, loci domina: virum autem (*exire*) decorum magis.
Pudor enim in dictis haud obscuris
Verba addit: audacter vir alloquitur
Virum, et observat manifestum signum.

CL. Hospites, dicatis si qua re opus est: adsunt enim
Qualia has aedes decent,
Et calida lavacra, et laborum oblectamenta,
Lectus, justorumque oculorum praesentia.
Si quid aliud vero agere oportet quod consilium requirit, 670
Virorum hoc est opus, quibus communicabimus.

OR. Hospes quidem Dauliensis sum, e Phocensibus:
Proficiscentem indutum proprio sago
Argos, cum divertissem,
Ignotus ignoto mihi dixit vir obviam factus,

(Quae

Τέκνον δ' ἐπεσ-

φέρῃ δώμασι,

Αἰμάτων παλαυτέρων.

Τίνι μῦθος

Χρόνῳ κλυτῇ βυσσόφρων ἐριννύς.

Ἰαμβοι.

ΦΡ. Παῖ, παῖ, θύρας ἄκυσσον ἐρκείας κλύπον.

Τίς ἐνδον; ὦ παῖ· παῖ, μάλ' αὐθις ἐν δόμοις;

Τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,

Εἵπερ φιλόξενός ἐστιν Αἰγίδαυ βία.

ΟΙ. Εἶεν, ἀκύν· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

ΟΡ. Αὐγελλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,

Πρὸς ὥσπερ ἦκω καὶ φέρω καμνὸς λόγους.

Τάχυνε δ', ὥς καὶ νυκλὸς ἄρμ' ἐπείγῃ

Σκολεῖνον, ὥρα δ' ἐμπόρους μεθίεναι

Ἀκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων.

Εἰξεθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος

Τυγὴ, τόπαρχος. ἄνδρα δ' ἀπρεπέστερον.

Λιδῶς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν ἐκ ἐπαργέμευς

Λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσύνσας ἀνὴρ

Πρὸς ἄνδρα, καὶ σήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛ. Ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴτι δέῃ· πάρεσι γὰρ

Οποῖάπερ δόμοισιν τοῖσδ' ἐπεικότα,

Καὶ θερμὰ λυβρά, καὶ πόνων θελκλήρια,

Στραμνὴ, δικαίων τ' ὁμμάτων παρυσία.

Εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δέῃ τι βελιώτερον,

Ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔρπον, οἷς κοινώσομαι.

ΟΡ. Ξένος μὲν εἰμι Δαυλιδὲς ἐκ Φωκέων·

Στείχοντα δ' αὐτόφορον οἰκεία Λάγη

Ες Ἀργος, ὥσπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,

Ἀγνὸς παρὲς ἀγνώτ' εἶπε Συμβαλὼν ἀνὴρ.

(Εξῆς-

(Εξισορήσας ἢ Λαφινίσας ὁδὸν,
 Στρώφιος ὁ Φωκῆς. πάθομαι γ' ἐν λόγῳ)
 Επείπερ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἀργὸς κίεις,
 Πρὸς τὸς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
 Τεθνεῶτ' Ορέσῃν εἰπὲ, μηδ' αὖ μὴ λάθῃ.
 Εἴτ' ἔν κομίζεν δόξα νικήσῃ φίλων,
 Εἴτ' ἔν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν αἰεὶ ξένον,
 Θάπῃεν, ἐφείμας τάσδε πόρθμ' αἶσαν πάλιν.
 Νῦν γ' ἐβήσας χαλκίην πηδερῶμα
 Σποδὸν κένεθ' ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένη.
 Τοσαῦτ' ἀκῶσας, εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
 Τοῖς κυρίοισι ἢ πεσέσκουσιν λέγων,
 Οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδένα.

ΗΛ. Οἱ γὰρ, κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθέμεθα.

Ω δὲ πάλαι τῶνδε δωματίων ἄρα,
 Ως πόλλ' ἐπωπᾶς κ' ἀκποδῶν εὖ κείμενα,
 Τόξοις πεσέσθαι ἀσκοποῖς χειρὸς μὴ,
 Φίλων ἀποφίλοις μετὰ τὴν παναθλίαν.
 Καὶ νῦν Ορέσῃς (ἦν γ' ἀβύλως ἔχων)
 Εξω κομίζων ὀλεθρία πηλὴ πόδα,
 Νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
 Ιατρὸς ἐλπίς ἦν, παρῆσαν ἐγγράφῃ.

ΟΡ. Εγὼ μὲν ἔν ξένοισιν ὧδ' ἀδαίμοσι
 Κεδνῶν ἑκάσι πρᾶγματ' ἃν ἤθελον
 Γνωστὸς ἡμεῶν, ἢ ξενωθῆναι· τί γ'
 Ζῆνι ξένοισιν εἰσιν ἀμείντερον;
 Πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶ
 Τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶσαι φίλοις,
 Καταγέσασθαι ἢ καλεξενωμένον.

ΚΛ. Οὗτοι κυρήσεις μεῖον ἀξίως σέθεν,
 Οὐδ' ἥσαν ἂν ἡμῶν δώμασιν φίλος.

(Quaerens a me quo tenderem, et indicans viam,
 Strophius Phocensis: hoc enim in confabulatione didici)
 Siquidem, o hospes, ad Argos proficisceris,
 Parentibus, omnino recordatus,
 Mortuum Orestem narra, ne obliviscare.
 Sive igitur ea opinio amicorum vincet, ut revelatur,
 Seu ut inquilina, in aeternum hospes,
 Sepeliatur, eorum mandata trans mitte.
 Nunc enim latera urnae athenaeae
 Cinerem operiunt viri merito deplorati.
 Haec sicut audivi, enarravi. utrum vero
 Dominos et affines alloquor,
 Nescio; attamen parentem nosse oportuit.

680

EL. Hei mihi! hic quasi contra scopulum navigamus.
 O ineluctabilis harum aedium imprecatio,
 Ut multa inspicis, etiam a longe res bene positas
 Arcubus bene-collimantibus subjugans,
 Amicis me miserrimam privasti.
 Et nunc Orestes (bene enim sibi consuluerat,
 Extra lutum lethale pedem ferens)
 Spem (quae in aedibus laetitiae summae
 Nutrix fuit) praesentem, in quaestionem adducit.

690

OR. Ego quidem hospitibus adeo beatissimis
 Bonorum causa negotiorum volui
 Innotescere, et hospitio excipi. quid enim
 Hospiti hospites benigniores facit?
 Impium hoc mihi reputabatur in animo
 Tale negotium amicis non explicare,
 Collaudantem, et hospitio exceptum.

700

CL. Non consequeris quicquam minus te dignum,
 Neque minus fueris domui charus.

Alius

Alius similiter venisset idem narraturus.

Sed jam tempus est, ut hospites diurno labore confecti

Longi itineris, fruantur rebus commodis.

Duc ipsum in aedium cubicula virilia ad hospites accipiendos
apta,

Pedissequas etiam hosce, et itineris comites;

Ibique consequantur quae in aedibus commoda sunt.

Consulo tibi haec agere tanquam (*eorum*) famulo.

Nos autem isthaec aedium dominis

Communicabimusque, et amicis non destituti

Consilium super hac calamitate capiemus.

ANAPAEISTI.

CH. Siet, charae famulae aedium,

Aliquando oris

Robur ostendemus pro Oreste.

O terra veneranda, et venerandus collis

Sepulchri, qui nunc super navium rectorem

Corpus regium jaces,

Nunc audi, nunc opem fer :

Nunc tempus instat, quo suada fallax

Auxilietur, et in certamen una descendat terrestris Mercurius,

Et nocturnus in hisce dirigat

Certaminibus gladiatoriiis.

I AMBI.

FA. Videtur hic hospes malum attulisse (*aedibus*),

Hanc vero Nutricem Orestis flentem video.

Quo calcas, Gilissā, aedium fores?

Dolor qui te comitatur sine mercede est.

NU. Domina quae hospites excipit Aegisthum vocare

Quam citissime jussit, ut apertius

Vir a viro hunc nuper-allatum rumorem

Adveniēns audiat. coram famulis quidem

Ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τὰδ' ἀγγελῶν.
 Ἀλλ' ἔωδ' ὁ καρὸς ἡμερόντης ξένος
 Μακρὰς κελεύθου, τυγχάνειν τὰ πρὸς φορα.
 Ἀγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας ἀξένους δόμων,
 Οἰοδόπης δὲ τέσδε καὶ ξυνεμπόρης·
 Καὶ κεῖ κυρένων δώμασιν τὰ πρὸς φορα.
 Αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπὸ θύνῳ τάδε.
 Ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατῦσι δωμάτων
 Κοινώσομεν τε, καὶ ἐπ' ἀνιζοντες φίλων
 Βυλάσομεθα τῆσδε (υμφορᾶς πέρρι.

710

Ἀνάπαυσοι.

ΧΟ. Εἶεν, φίλας δρωίδες οἴκων,
 Πότε δὴ σομάτων
 Δάξομεν ἰχθὺν ἐπ' Ορέση.

Ω πότνια χθών, καὶ πότνι ἀκλή
 Χάμαρος, ἥ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
 Σώματι κῆσαι τῷ βασιλείῳ,
 Νῦν ἐπάκυσσον, νῦν ἐπάρηξεν·
 Νῦν γὰρ ἀκμάζει πειθῶ δολία
 Εὐκαλαβῆναι, χθόνιον δ' Ερμῆν
 Καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐροδεῦσαι
 Εἰροδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

720

Ἰαμβοί.

ΟΙ. Εοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τάχειν κακὸν,
 Τροφὸν δ' Ορέση τήνδ' ὀρῶ κεκλαυμένην.
 Ποῦ δὲ πατεῖς, Γέλιασα, δωμάτων πύλας;
 Λύπη δ' ἄμιοδός ἐσσι σοὶ ξυνέμπορος.

730

ΤΡ. Αἴγιον, ἥ κρατῦστα τῆς ξένης, καλεῖν
 Ὅπως τάχιστα ἄνωγναι, ὡς λαφύρον
 Ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελον φάτιν
 Ἐλθὼν πύθῃ τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας

VOI. I.

P P

Θέτα

Θέτο (κυθρωπῶν ἐνὶ δὲ ὁμμάτων γέλων,
 Κἄθ' οὗτο' ἐπ' ἔρσοις διαπεπραγμένοις. καλῶς
 Κεῖν', δόμοις δὲ τοῖσδε παλινάκως ἔχ',
 Φήμης ὑφ' ἧς ἠγύθειαν οἱ ξένοι τορῶς.
 Ἡ δὲ κλύων ἐκείνος ἄφραν' εἰ νόον,
 Εὐτ' ἂν πύθῃ μῦθον. ὦ τάλαρ' ἐγώ.
 Ως μοι τὰ μὲν παλαιὰ (ὕψικραμμένα,
 Αλγὴ δύσοισα τοῖσδ' ἐν Ατρείως δόμοις
 Τυχόντ', ἐμὴν ἠλγυνεν ἐν σέρνοις φρένα.
 Ἀλλ' ἔτι πῶ τοιόνδε πῆμ' ἀνεχόμεν.
 Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἠνέλεν κακά·
 Φίλον δ' Ορέσιν, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
 Ὀν ἐξέθρεψα μηρόθεν δεδεγμένη,
 Καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελδοσμάτων,
 Καὶ πολλὰ καὶ μοχθρὰ ἀνωφελὴ ἐμοὶ
 Τλάσῃ. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ, ὡς περὶ βοτὸν,
 Τρέφειν ἀνάγκη (πῶς γὰρ ἔ;) τρόπῳ φρενός·
 Οὐ γὰρ τι φωνεῖ πᾶς ἔτ' ὢν ἐν παργάνοις,
 Ἡ λιμὸς, ἢ δίψη τίς, ἢ λιψυρία
 Ἐχ'. νῆα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων
 Τέτων πείμανις ἔστα. πολλὰ δ' οἶομαι,
 Ψυδαῖσα παῖδος παργάνων φαδρύνηρια,
 Γραφῆς τροφῆς τε ταυτὸν εἶχέτην τέλος.
 Εγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
 Ἐχ'· Ορέσιν ἐξεδεξάμην πατρί.
 Τεθηκότες δὲ νῦν τάλαρνα πᾶθ' οἶμαι.
 Στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμηνήριον
 Οἴκων, δέλων δὲ τῶνδε πᾶσ' ὁ λόγων.

ΧΟ. Πῶς ἔν κελδεῖ νῦν μολεῖν ἐσαλμμένον;

ΤΡ. Ἡ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω (αφέσερον.

ΧΟ. Εἰ ζὺν λοχίταις, ἔτε καὶ μονοσίβῃ;

Posuit risum sub tristibus oculis
 Occultans ob rem peractam. bene
 Illi, aedibus vero hisce infaelicissime accidit,
 Ob hanc famam quam clare nunciarunt hospites.
 Certe ille audiens animo laetabitur,
 740 Lacte interroget de historia. o miseram me!
 Quam mihi antiqua permixta,
 Dolores non ferendi in his Atrei aedibus,
 Mentem mihi in pectore moestam reddiderunt!
 Nunquam tamen talem jacturam sustinui.
 Caetera enim mala patienter exhausti:
 Verum charum Orestem, meae animae exercitationem,
 Quem a matre excipiens enutrivì,
 Et e nocturnis sublatae vocis jussis
 Et multa et fastidiosa, inutilia mihi
 750 Quae sustinui. quod enim non sapit, tanquam brutum pecus,
 Educare necesse (quomodo enim non?) prudenti modo:
 Non enim fatur puer adhuc in fasciis,
 Seu fames, five sitis, aut urinandi libido
 Urgeat: tenera vero alvus liberorum horum contenta est,
 Vates existens. saepe vero (*existimo*)
 Errans pueri fascias nitidas reddidi,
 (Lotrix nutrixque eundem habuistis finem.)
 Ego vero duplex hoc officium
 Curans, Orestem excepi (*ad enutriendum*) patri,
 760 Verum nunc mortuum esse audio misera.
 Vado autem ad virum, harum perniciem
 Aedium, qui lubenter hos sermones audiet.

CH. Quomodo igitur jubet eum venire instructum?

NU. Quomodo, inquam? dic rursus, ut certius sciam.

CH. Utrum cum satellitibus, aut solum?

Nu. Adducere jubet hastatos affeclas.

Ch. Tu ne haec indices huic a domino inviso :
Sed ipsum venire, ut absque timore audiat,
Quam citissime jube laeto animo.

Nuncii enim animo occultum rectum statues.

Nu. Certe bene velle videris modo nunciatis.

Ch. Sed si Jupiter aliquando mutationem malorum dederit.

Nu. Et quo pacto? Orestes, spes domus, petiit.

Ch. Nondum : haec falsus vates resciscat.

Nu. Quid dicis? numquid nosti quid praeter jam dicta?

Ch. Ito, nuncia, fac tibi imperata.

Diis curae sint ea quorum curam fuscipiunt.

Nu. Vado, tuisque obaudiam verbis.

Verum eveniat auspicato, Deorum munere.

ANTISTROPHICA. *Strophe.*

Ch. Nunc supplicanti mihi, Jupiter
Pater Deorum caelestium,
Concede sortem faustam, ut consequar, convenienter
Modestis recte postulantibus, videre (te)
Dijudicantem rem totam.
Dixi, o Jupiter : tu autem eum (*Orestem*) serves.
Eheu! eheu! ante inimicos vero
Intra interiora cubicula eum colloces.
Quoniam si eum magnum feceris,
Duplicem et triplicem
Remunerationem (*illis*) libens retribuet.

ANTISTROPHE.

Amici viri pullum orbem
Junctum currui
Damnorum, in cursu adhibe
Moderamen. Quis (*det*) salvo temone

TP.

XO.

Αλλ' αυ

Αρωχθ'

Εν αλγυ

TP.

XO.

TP.

XO.

TP.

XO.

Μελις Σ

TP.

Γένοιτα

XO.

Ζεῦ Σ

Δος τυ

Τὰ (ω

Διαδικ

Ελακο

Ε ε,

Των ε

Επει

Διδυμ

Παλι

Ιωδι δ

Νιν ζ

Πημα

Μίτρ

Hoc

ΤΡ. Αγειν κελᾶει δορυφόρος ὀπάοντας.

ΧΟ. Μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότης εὐγύ·
 Ἄλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύη,
 Ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθήσῃ φρενί.
 Εἰ ἀγγέλω γὰρ κρυπλὸς ὀρθώσῃ φρενί.

770

ΤΡ. Ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγχιελμύοις.

ΧΟ. Ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζᾶς κακῶν θήσῃ ποτέ.

ΤΡ. Καὶ πῶς; Ορέσῃς ἐλπίς οἵχῃ δόμων.

ΧΟ. Οὐπω· κακὸς γε μάνις ἂν γνοίῃ τάδε.

ΤΡ. Τί φής; ἔχεις τι ἤβ' λελελμύων δίχα;

ΧΟ. Ἀγγέλλ' ἴδουσα, πρᾶσσε τὰ πεσαλμύα·

Μέλι θεοῖσιν ὥνπερ ἂν μέλη πέρι.

ΤΡ. Ἀλλ' εἴμι καὶ τοῖς ταῦτα πείσομαι λόγους.

Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσῃ.

780

Ἀντιστροφικά. Στροφή.

ΧΟ. Νῦν παραγλυμνή μοι, πάτερ

Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,

Δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρίως

Τὰ ζωφροσιν εὖ μαγομύοις ἰδεῖν

Διαδικάσας πᾶν ἔπος.

Ελακον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις.

Εἴ, πρὸ δὲ δῆ' χθρῶν

Τῶν ἔσω μελάνθρων, ὦ Ζεῦ, θές.

Επεὶ μιν μέγαν ἄρας,

Δίδυμα καὶ τριπλᾶ

Παλίμποινα θέλων ἀμείψῃ.

790

Ἀντιστροφή.

Ἰαθι δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὖ

Νιν ζυγνύτ' ἐν ἄρματι

Πημάτων, ἐν δρόμῳ, περσιθεῖς

Μέτρον. τίς ἂν ζωζόμενον ρυθμὸν

Τῆτ'

Hoc videre solum

Finitorum malorum desiderium?

Quique interiorum aedium

Divitem recessum administratis,

Audite, benevoli Dii.

800

Agite, olim venditorum

Solvite sanguinem recenti vindicta.

MONOSTROPHICA.

Vetus caedes non amplius in aedibus pariat,

Hoc feliciter interfecto.

O qui magnum habitas profundi os, prospere

Concedas (*Oressi*) iterum aspicere domum viri (*Agamem-*
nonis.)

Et libere

Et splendide videre charis

Oculis obscuras

810 Latebras. opituletur vero iuste

810

Filius Maiæ faventissimus

Factum prosperum concedens.

Multa etiam alia revelabit,

Occulta. captu vero difficile verbum proferens,

Noctem et tenebras ante oculos praefert,

Interdiu etiam nihil manifestior.

Et tunc quidem divitias

Aedium liberas,

Foemineum, intensum,

Simul stridulum dolorum

820

Cantum dimittemus

Urbi. quae autem feliciter eveniunt,

Meum, meum hoc erit lucrum :

Vindicta vero longe abest ab amicis.

Tu autem confide, cum advenerit

Pars

Pars operis,
 Inclamans facinus in patrem,
 Ingemiscenti
 Ad te, fili, matris vocem,
 Et perface quaerulam vindictam,
 Perfeique in animo
 Cor retine,
 Iis autem et qui sub terra sunt benevoli,
 Et qui superius, reddens
 Pro gratia tristes iras, intus
 Fatalem vindictam cohibens,
 Authorem vero necis interime.

I A M B I.

A E. Venio quidem non invocatus, sed a nuncio compellatus :

Novum rumorem vero audio quosdam
 Hospites adventantes ferre, minime optandum,
 Mortem Orestis. hoc spargere in aedibus,
 Fiet onus terribile caedi
 Priori ulceratae et mordenti.
 Quomodo haec vera et visa existimem?
 An potius a mulieribus ex timore concepti rumores hi
 Sublimes exsiliunt, morituri statim?
 Quid ex his potes manifesto eloqui?

N U. Audivimus quidem : tu autem hospites interroga
 Intus profectus. non enim adeo valent nuncii,
 Ac si vir ipse de his interroget.

A E. Videre et inquirere volo ex nuncio,
 Utrum ipse morienti prope astitit,
 Aut ab obscura fama edoctus refert.
 Nequaquam mentem decipiet oculatam.

830

840

850

AN

Μέρος
 Επαύω
 Ορούσ
 Πρὸς
 Καὶ π
 Περσέ
 Καρδί
 Τοῖς
 Τοῖς
 Χάριτ
 Φοινία
 Τὸν αἰ

ΑΙ
 Νίαν φ
 Ζένος
 Μόρον
 Γένειτ'
 Τῷ
 Πῶς τ
 Η
 Πεδάρο
 Τί τῶν
 ΑΓ
 Εσω
 Ως αὐ
 ΑΙ
 Εἴτ' αὐ
 Εἴτ' ἐξ
 Οὔτοι

Vo

Μέρος ἔρῳ,
 Επαύσας πατρὸς ἔρῳ,
 Θροῦτα
 Πρὸς σὲ τέκνον πατρὸς αὐδάν,
 Καὶ περαινῶν ἐπίμομφον ἄταν,
 Περσέως τέ ἐν φρεσὶ
 Καρδίαν χέθων,
 Τοῖς δ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν,
 Τοῖς τ' ἄνωθεν παπράσων
 Χάριτος ὀργὰς λυπρὰς, ἔνδοθεν
 Φοινίαν ἄταν τιθεῖς,
 Τὸν αἴτιον δ' ἐξαπολλυὲς μόρῃ.

830

Ιαμβοί.

ΑΙ. Ηκὼ μὲν ἐκ ἄκκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
 Νέαν φάτιν δὲ πᾶθ' ὁμοῖα λέγειν τινὰς
 Ξένος μολόντας ὕδαμῶς ἐφίμερον,
 Μόρον δ' Ορέσιν. καὶ τὸδ' ἀμφέρειν δόμοις
 Γένοιτ' ἂν ἄχθος δειμαλισταγὲς φόνῳ
 Τῷ πατρὶ ἐλκαῖνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
 Πῶς ταῦτ' ἀληθὴ καὶ βλέποντα δοξάσω;
 Ἡ παρὰ γυναικῶν δειματέρημοι λόγοι
 Πεδάρσιοι θρώσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
 Τί τῶνδ' ἂν εἶποις ὥς δηλῶσαι φρενί;

840

ΑΓ. Ηκὼσα μὲν, συνθάνει δὲ τῇ ξείνων
 ἔσω παρελθόν. ὕδεν ἀγγέλων ὀφείας,
 Ὡς αὐτὸς αὐτῇ ἄνδρα πᾶθευσαι πέρι.

850

ΑΙ. Ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
 Εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρῶν,
 Εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνας λέγει μαθῶν.
 Οὔτοι φρένα κλέψαιαν ὠμμάτω μύθῳ.

Ανάπαυσοι.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι,
Τὰδ' ἐπαχομῆνι, καπιθαλάζουσ';
Υπὸ δ' ἀνοίας
Πῶς ἴσον εἰπὺς ἀνύσωμαι;
Νῦν γὰρ μέλλουσι μινθεῖσθαι
Πειραὶ κοπάνων ἀνδροδάκλων,
Ἡ πάντῃ θήσιν Αγαμεμνονίων
Οἴκων ὄλεθρον διὰ πάντων,
Ἡ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλθερείᾳ
Δαίων, ἀρχὰς τε πολιασονόμους.
Εἴξει πατέρων μέγαν ὄλβον.
Τοιάνδε πάλιν μόνος ὦν ἔφεδρος
Διοσσοῖς μέλλει θεοῖσι Ορέσῃς
Αἶψιν. εἴη δ' ἐπὶ νίκη.

ΑΙ. Ε, ἔ, ὁτολοιοῖ.

ΧΟ. Εα, ἔα μάλα.

Πῶς ἔχῃ; πῶς κέκραν' δόμοις;

Ιαμβοί.

Απωσαθῶμεν πρᾶγμαλος τελευμῆν.
Ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀνάγτια κακῶν
Εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρω' τέλος.

ΟΙ. Οἶμοι πάν, οἶμοι δεσπότη τελευμῆν,
Οἶμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις περσφθέμασιν.
Αἴγιοδος ἔκ' ἐτ' εἰσίν. ἀλλ' ἀνοίξατε
Ὅπως τάχιστα, καὶ γυναμκείας πύλας
Μοχλοῖς χαλᾶτε. καὶ μάλ' ἡβῶντος δὲ δέῃ,
Οὐχ ὥς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμῶν. τί γὰρ;
Ἰὲ, ἰὲ. κωφοῖς αὐτῶ, καὶ καθάδουσιν μάτην
Ακραῖα βάζω. ποῦ Κλυταμνήστρα; τί δρᾷ;
Εοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυρῆ πείλας

CH. J

Haec ora

Ob bene

Quomod

Nunc en

Acies sec

860

Aut omni

Domui i

Aut igne

Magistrat

Habebit

In tale c

Cum du

Venire.

AE. I

CH. A

870

Quomod

Procul h

Ut videar

Esse. pu

FA. H

Hei mihi

Aegisthus

Quam ci

Vestibus

Non ut c

Heu! heu

880

Irrita loq

Videtur c

Αὐχ

A N A P A E S T I.

CH. Jupiter, Jupiter, quid dicam, unde incipiam,
Haec orans et ingemiscens?

Ob benevolentiam vero

Quomodo quae dico perficiam?

Nunc enim futurae sunt pollutae

Acies securium homines-domantium,

Aut omnino asferre Agamemnoniae

Domui interitum in perpetuum,

Aut ignem et lucem tedarum in libertatem

Magistratusque populum regentes.

Habebit patrum amplas divitias.

In tale certamen solus existens observator

Cum duobus futurus est divus Orestes

Venire. Sit vero in victoriam.

860

AE. Hei, hei! otototoi!

CH. Age, age potius;

870

Quomodo habet? quomodo imperant aedibus?

I A M B I.

Procul hinc stemus re jam absoluta,

Ut videamur horum insontes malorum

Esse. pugnae enim constitutus est terminus.

FA. Hei mihi valde! hei mihi domino interempto!

Hei mihi etiam iterum tertio alloquio!

Aegisthus non est amplius. verum aperite

Quam citissime, et muliebres fores

Vestibus laxate: etiam valde robusto opus est,

Non ut opem ferat interfecto: ut quid enim?

880

Heu! heu! surdis vociferor, et dormientibus frustra

Irrita loquor. Ubi est Clytemnestra? quid facit?

Videtur enim ipsius cervix prope sub novaculae acie

Q q 2

Cadere

Cadere, vindicta percussae.

CL. Quid rei est? quem clamorem excitas in aedibus!

FA. Vivum interfecere mortui fama.

CL. Hei mihi! intellexi dictum, etiam ex aenigmate.
Dolo interficimur quemadmodum interfecimus.

Det aliquis securim homines-perdentem citissime;
Sciamus utrum vincimus, aut vincimur.

Ad hoc enim malum processi.

OR. Et te quaero. ille quod fatis est habet.

CL. Hei mihi! cecidisti, dilectissime Aegisthe.

OR. Virum diligis? in eodem igitur sepulchro
Jacebis. mortuum non unquam prodes.

CL. Inhibe (*manum*) o fili, hanc vero reverere, fili,
Mammam, ad quam saepius dormituriens simul,
Gingivis emulxisti nutritivum lac.

OR. Pylade, quid faciam? matrem interficere timebo?

PY. Ubi igitur reliqua Apollinis oracula
Delphis edita, et fida juramenta?

Omnes prius hostes quam Deos existimes.

OR. Judico te vicisse, et admones me recte.
Sequere, juxta hunc ipsum interficere te volo:

Hunc enim, dum viveret, praetulisti patri.

Moriens huic condormi; quoniam diligis

Virum hunc, cum autem quem oportuit dilexisse, odisti.

CL. Ego nutrivisti te, nunc autem senescere velim.

OR. Quae patrem interfecisti, una mecum habitabis?

CL. Fatum horum, o fili, author est.

OR. Et hanc igitur fatum paravit mortem.

CL. Nihilne vereris maternas diras, fili?

OR. Eadem enim quae peperisti me, projecisti in infortu-
nium.

CL. Nonne emisi te ad aedes amicas?

OR.

Αὐχὴν

ΚΑ

ΟΙ

ΚΑ

Δόλοισ

Δαίη τ

Εἰδωμ

Ενταῦθ

ΟΡ

ΚΑ

ΟΡ

Κείσθ.

ΚΑ

Ματρὸν

Οὐλοισ

ΟΡ

ΠΥ

Τὰ π

Απαλ

ΟΡ

Επε,

Καὶ ζ

Τέτα

Τὸν ἄ

ΚΑ

ΟΡ

ΚΑ

ΟΡ

ΚΑ

ΟΡ

ΚΑ

Αὐχὴν πεσέσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.

ΚΛ. Τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἴσης δόμοις;

ΟΙ. Τὸν ζῶντα καίνειν τὰς τεθνηκότας λόγῳ.

ΚΛ. Οἷ γὰρ. Ξυῆκα τῆπος ἐξ ἀντιμάτων.

Δόλοισι δλόμεθ' ὥπερ ἔν ἐκλείαμνο.

Δοίη τις ἀνδρόκμηλα πέλεκυν ὡς τάχος·

Εἰδῶμνο εἰ νικῶμνο, ἢ νικώμεθα.

890

Εἰταῦθα γ' δὴ τῷ ἀφικόμην κακῷ.

ΟΡ. Σὺ καὶ ματῶ· τῷδε δ' ἀρκύνως ἔχει.

ΚΛ. Οἷ γὰρ. τέθνηκας φίλῃατ' Αἰγίδα βία.

ΟΡ. Φιλῆς τὸν ἄνδρα; τοῖ γ' ἐν ταυτῷ τάφῳ
Κεῖται. Θανόντα δ' ἔτι μὴ περθεῖς ποτέ.

ΚΛ. Εὔχεαι, ὦ παῖ, τόνδε δ' αἰδέσθαι τέκνον

Μακρόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἄμα,

Οὐλοῖσιν ἐξήμελξας ἄτραφεῖ γάλα.

ΟΡ. Πυλάδη, τί δράσω; μητέρ' αἰδεσθῶ κτανεῖν;

ΠΥ. Πῶ δαί τὰ λοιπὰ Λοξίη μαλδ' ἔμῃα

900

Τὰ τυθόχρηστα; πῶς δ' ἄορκώματ' αἰ;

Απαίτας ἐχθρὸς ἦν θεῶν ἢ γὰρ πλείον.

ΟΡ. Κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραγνῆις μοι καλῶς.

Επε, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάζει δέλω.

Καὶ ζῶντα γ' ἐν κρείσσον' ἠγήσω παλρὸς·

Τέτω θανῶσα (υλκαῖαδ'· ἐπεὶ φιλεῖς

Τὸν ἄνδρα τῆτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, τυγχεῖς.

ΚΛ. Εγὼ σ' ἔθρεψα, ἴδεν δὲ γιγνάναι θέλω.

ΟΡ. Παρροκλιοῦσα γ' ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛ. Ἡ μοῖρα τέτων ὦ τέκνον πορραγία.

910

ΟΡ. Καὶ τόνδε τοῖνον μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛ. Οὐδὲν λείβει θνητῆς ἀρὰς τέκνον;

ΟΡ. Τεκῶσα γ' μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυσυχές.

ΚΛ. Οὗτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυζένης.

ΟΡ.

ΟΡ. Διχῶς ἐπράθην, ὦν ἐλθέρεν παῖρός.

ΚΛ. Πῦ δῆθ' ὁ τιμὸς ὄνιν' ἀνιδεξάμην;

ΟΡ. Αἰχύνομαί σοι τῷτ' ὀνειδίσαι λαφῶς.

ΚΛ. Μὴ, ἄλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ παῖρός τῷ σὺ μάτας.

ΟΡ. Μὴ λελχε τὸν ποῦνεντ' ἔσω καθημῶν.

ΚΛ. Ἀλγος γυναιξὶν ἀνδρὸς εἰργεσθαι, τέκνον. 920

ΟΡ. Τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμῶς ἔσω.

ΚΛ. Κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.

ΟΡ. Σὺ τοι σεαυτὴν, ἔκ ἐγώ, κατακτενεῖς.

ΚΛ. Οἶα, φύλαξαι μῆρὸς ἐγκόττης κύνας.

ΟΡ. Τὰς τῷ πατρὸς δὲ πῶς φύγω, παρεῖς τάδε;

ΚΛ. Εοικα θρηγεῖν ζῶσα παρὲς τύμβον μάτην.

ΟΡ. Παῖρὸς γὰρ αἴσα τόνδε σ' ὀρίζει μόρον.

ΚΛ. Οἷ γὰρ τηχῆσα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.

Η κάρβια μάνις ἔξ ὀνειράτων φόβος.

ΟΡ. Κάνες γ' ὃν ἔχρην, καὶ τὸ μὴ χρεῶν πάθε. 930

ΧΟ. Στένω μῶν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλῇν.

Ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισε

Τλήμων Ορέης, τῷθ' ὅμως αἰρέμεθα,

Ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεισεῖν.

Ἐπωδικά. Στροφή.

Ἐμολε μὲν δίκαια Πριαμίδαις χρόνῳ,

Βαρύδικος ποινά.

Ἐμολε δ' εἰς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος

Διπλῆς λέων, διπλῆς Ἀρης.

Ἐλακε δ' εἰς τὸ πᾶν

Ὁ πυθοχρήσας φυγὰς. 940

Θεόθεν δὲ φραδαῖσιν ὠρμημένος

Ἐπολολυξάτω δεσποσύνων δόμων,

Ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κλειάνων τριβᾶς,

ὑπὸ δυοῖν μισθόρου,

Δυστοίμην

OR.

CL.

OR.

CL.

OR.

CL.

OR.

CL.

OR.

CL.

OR.

CL.

OR.

CL.

Revera

OR.

CH.

At quo

Miser

Ut ocu

Tander

Gravis

Venit

Duplex

Perven

Oracul

Divini

Exclar

Refugi

Sub du

OR. Dupliciter venditus sum, libero patre natus.

CL. Ubi tandem pretium quod vicissim accepi?

OR. Pudet hoc tibi aperte impropere.

CL. Ne pudeat, sed dic similiter et patris tui vanam absentiam.

OR. Ne incuses laborantem intus sedens.

CL. Grave est mulieribus a viro arceri, fili.

920

OR. Nutrit autem viri labor sedentes intus.

CL. Interfecturus videris, o fili, matrem.

OR. Tu teipsum, non ego, interficies.

CL. Vide sis, cave matris iratas canes.

OR. Patris vero quomodo effugiam, negligens haec?

CL. Videor lamentari viva ad sepulcrum frustra.

OR. Patris enim fatum hanc tibi decernit mortem.

CL. Hei mihi quae pariens hunc serpentem enutrivit!

Revera vates fuit, iste in somnis timor.

OR. Interfecisti quem non oportuit, patere ergo quae non oportuit.

930

CH. Lugeamus igitur etiam horum calamitatem duplicem.

At quoniam multorum sanguinum ad fastigium venit

Miser Orestes, hoc tamen optamus,

Ut oculus domus non omnino extinctus cadat.

EPODICA. *Strophe.*

Tandem quidem advenit vindicta Priamidis,

Gravis poena.

Venit autem in domum Agamemnonis

Duplex leo, duplex Mars.

Pervenit ad summum

Oraculo admonitus exul.

940

Divinis consiliis excitatus

Exclamet domus causa occupatae,

Refugii malorum, et possessionum perniciiei,

Sub duorum inquinatorum

Inse-

Infelici fortuna.

ANTISTROPHE.

Advenit vero illi, cui cordi fuit occulta pugna,
Dolosa pugna.
Tetigit vero gladium manu vera
Jovis filia (Justitiam autem eam
Appellamus,
Mortales qui fumus, recte:)
Exitialem spirans adversus hostes iram.
Per quam Loxias Parnassius,
Magnum inhabitans recessum in terrae margine,
Inhospitalem, sine fraude dolosam,
Tandem laesam,
Persequitur.

E P O D U S.

" Firmiter statuit Deus non
" Opitulari malis.
" Par est coeleste imperium revereri,
Ad lucem videndam : praeterea ablatum illi fuit
Magnum aedium fraenum.
Diu existimavi domi
Quod humi prostratus in perpetuum jaceres.
Fortasse vero omnia perficiens tempus mutabit
Vestibula aedium, quando a domo
Scelus omne expulerit purgamentis
Quod expellendum est. fortuna autem
Fausito situ
Omnia videre et audire cupientibus
Aedium incolis
Rursus cadet. adest tempus lucem videndi.

IAMB.

Δυσταίμ

Εμολε

Δολιόφ

Εθγρε δ

Διός κ

950

Προσα

Βροί

Ολέθρι

Τάπερ

Μέγαν

Αξεν' α

Βλαπ

Θήταν

" Κρα

" Υπ

960

" Αξιο

Παρά

Ψάλιοι

Αναγε

Χαμα

Τάχα

Πρόθυ

Μῦσος

Αταν

970

Δ' Δπ

Τὸ σ

Μέλοικ

Πεσῶν

Vo

Δυσοίμν τύχας.

Αντιστροφή.

Εμολε δ' ὦ μέλῃ κρυπλάδι μάχας,
Δολιόφρων ποινά.

Εθιγε δὲ μάχα χερὸς ἐτήτυμος
Διὸς κῆρα· δίκαν δέ νιν

Προσαγορεύομην

950

Βροτοὶ τυχόντες καλῶς·

Ολέθριον πνέουσ' ἐν ἐχθροῖς κότον·

Τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος,

Μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθαι·

Αἶεν' ἀδόλως δολίαν

Βλαπτομένην ἐν χρόνοις

Θῆταν ἐποίχεϊ).

Επωδός.

“Κρατῆταί πως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ

“Υπεργεῖν κακοῖς.

“Αἶσιον δ' ἔρανῃχον ἀρχὰν σέβειν,

960

Παρά τὸ φῶς ἰδεῖν, μέγαν τ' ἀφῆρέθην

Ψάλιον οἴκων.

Αναγε μὰν δόμοις πολὺν ἄγαν χρόνον.

Χαμασιπτιῇ (εἰ κείῳδ' αἶει,

Τάχα δὲ πανελὴς χρόνος ἀμείψει)

Πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἐσίας

Μῦθος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς

Αταν ἐλατήριον. τύχα

Δ' ἀπροσώπῳ κοίτῃ

Τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκῦσαι θρεομένης.

970

Μελοικοδόμων

Πεσῶν) πάλιν, παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν.

Γαμβοι.

ΟΡ. Ἰδεάδε χώρας τὴν διπλὴν τυρανίδα,
 Πατροκλόνες τε δωμάτων πορθήτορας.
 Σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἤαυτοι,
 Φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικτάται πάθῃ
 Πάρεσιν, ὄρκος τ' ἐμυθεῖ πωιδώμασι.
 Ξυνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως παλρὶ,
 Καὶ ξυνθανέσθαι· καὶ τὰδ' ἀόρκως ἔχῃ.
 Ἰδεάδε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπὶ κκοὶ κακῶν,
 Τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίῳ παλρὶ,
 Πέδας τε χειρῶν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
 Εκλείνατ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασάδον,
 Στέγαστρον ἀνδρῶν δείξαθ', ὡς ἴδοι πατὴρ,
 Οὐχ ἔμρος, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπιδῶν τάδε
 Ἥλιος, ἀναστα μῆρὸς ἔρβα τῆς ἐμῆς.
 Ὡς ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ,
 Ὡς τόνδ' ἐγὼ μετήλθον ἐνδίκως μόρον
 Τὸν μῆρὸς· Αἰγίδω γὰρ ἔλεγω μόρον·
 Ἐχθρὸν γὰρ αἰχυντῆρος ὡς νόμος δίκην·
 Ἥτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τῶτ' ἐμήσατο σύγος,
 Ἐξ ἧς τέκνων ἠνέλχ' ὑπὸ ζώνῃν βάρος,
 Φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρὸν, ὡς φαίνεται, κακόν.
 Τί σοι δοκεῖ; μύρανα γὰρ ἢ ἔχιδν' ἔφυ,
 Σήπειν δίγυστ' ἂν ἄλλον, ἢ δεδηγμένον,
 Τόλμης ἑκάβη καδίκῃ φρονήματος.
 Τί νιν πευτεῖπω, καὶ νύχτω μάλ' ἄστομῳ;
 Αὐγρῶμα θηρὸς, ἢ νεκρῷ ποδένδριον
 Δρύτης κατακνήνωμα, δίκτυον μὲν ἔν.
 Ἀρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλος.
 Τοῖσιντον ἂν κλίσσαιο φιλήτης ἀνὴρ,
 Ξένων ἀπαλόνημα, καὶ ἄργυροσερεῇ

OR.
 Patris (C
 Venerat
 Amante
 Licet, c
 Una jun
 Unaquod
 Videte
 Artifici
 Comple
 Extend
 Integru
 (Non m
 Sol) in
 Ut aliq
 Quod j
 Matris,
 Habet
 Quae i
 A quo
 Dilectu
 Quid t
 Quae t
 Audac
 Quid m
 Captur
 Loculi
 Reticu
 Talem
 Hospit

983

990

1000

Bis

I A M B L.

OR. Videte regionis duplicem tyrannidem,
 Patris (*mei*) interfeciores, aedium everfores.
 Venerandi quidem erant, in thronis sedentes,
 Amantesque etiam nunc, ut conjicere affectus
 Licet, et manet confirmatum juramentum.
 Una jurarunt nefarie in mortem patris,
 Unaque mori. etiam haec secundum juramentum evenere.
 Videte denuo, horum auditore: malotum, 980
 Artificium, vinculum misero patri,
 Compedesque manuum et pedum pares.
 Extendite, et circum-circa stantes
 Integumentum virorum ostendite, ut videat pater
 (Non meus, sed qui omnia haec inspectat
 Sol) impia matris meae opera.
 Ut aliquando adsit mihi testis in iudicio,
 Quod iuste perpetravi hanc necem
 Matris, (Aegisthi enim non memoro necem :
 Habet enim adulteri, ut par est, poenam :) 990
 Quae in virum hoc concepit odium,
 A quo liberorum onus sub zona sustinuit,
 Dilectum pridem, nunc vero hostile, ut apparet, malum.
 Quid tibi videtur? myraena seu vipera fuit,
 Quae tactu alium putrefacit, non morsum,
 Audaciae causa et injusti animi.
 Quid modo appellarem, quamvis disertus forem?
 Capturam ferae, aut mortui pedibus involutum
 Loculi tegumentum, rete igitur est.
 Reticulum appelles, et ad ligandos pedes vesles 1000
 Talem possideat vir fallax,
 Hospites fallens, et pecuniae indigam

Vitam instituens : hoc quĩdolo
 Multos interficiens multa cruento animo volvat.
 Talis mihi uxor in domo
 Ne sit : moriar potius Deorum arbitrio sine liberis.

ANAPAESTI.

CH. Hei, hei, tristia opera!
 Horrenda morte interemptus es.
 Hei, hei! manenti dolor augeſcit.

I AMBI.

Fecit, aut non fecit; teſtis autem mihi eſt
 Veſtis haec, quam tinxit Aegĩſthi enſis.
 Caedis vero tinctura poſt tempus diutinum conjicitur,
 Varios colores veſtis corrumpens.
 Nunc ipſum laudo; nunc deſleo aſtans,
 Et parricidam veſtem hanc alloquens.
 Lugeo quidem opera, et affectum, et totum genus,
 Non-expetenda habens hujus victoriae inquinamenta.

1010

ANAPAESTI.

Nemo hominum vitam innocuam
 Omnino impunitus permutabit.
 Ad laborem autem hic ſtatim, ille vero (*tandem*) veniet. 1020

I AMBI.

OR. Viderit alius, ego novi quo res recidet,
 Sicut cum equis auriga extra curſum.
 (*Ita*) ferunt enim victum
 Animi contumaces : in animo vero eſt timor
 Et cantare paratus, et ſubſilire ira,
 Modo autem dum mentis compos ſum, praedico amicis,
 Et dico me interfeciſſe matrem non injuria.
 Parricidam ſceleſtam, et Deorum odium,
 Et philtra hujus audaciae jaſto

Pythium

Βίον νομίζων· τῷδέ τ' ἂν δολώμασι
 Πολλὰς ἀναγρῶν, πολλὰ δερμαῖνοι φρενί.
 Τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
 Γένοιτ'· ὁλοίμην πῶθεν ἐκ θεῶν ἅπας.

Ἀνάπαυσοι.

ΧΟ. Αἶ, αἶ μελέων ἔργων·
 Στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
 Ε, ἔ, μίμονίσι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ,

Ἰαμβοι.

Ἐδρασεν ἢ ἐκ ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μοι
 Φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίδα ξίφος.
 Φόνος δὲ κηκίς ξὺν χρόνῳ συμβάλλει),
 Πολλὰς βαφὰς φθείρυσσα τῷ ποικίλματι.
 Νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμῶζω παρῶν,
 Παῖροκλόνον δ' ὕφασμα πρῶτων τούδε.
 Αλγῶ μὲν ἔρδαι καὶ πάθος, γῆρος τε πάν,
 Ἀζηλα νίκας τῆτδ' ἔχων μιάσματι.

1010

Ἀνάπαυσοι.

Οὐτις μερόπων ἀσινῇ βίοντον
 Διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται).
 Ες μόχθον δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤζεν.

1020

Ἰαμβοι.

ΟΡ. Ἄλλος γ' ἂν εἶδῃ, τῷτ' ἄρ' οἶδ' ὅπῃ τελεῖ,
 Ὡς περ ξὺν ἵπποις ἡνιοσρέφει δρόμον
 Εξωτέρῳ. φέρεισι γὰρ νικώμενον
 Φρένες δύσαρκιοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
 Ἄδην ἔτοιμος ἢδ' ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
 Εὖς δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
 Κτανεῖν τέ φημι μητέρ' ἐκ ἀνδρὶ δίκης.
 Παῖροκλόνον μιάσμα, καὶ θεῶν σύγος,
 Καὶ φίλτρα τόλμης τῆτδ' ἀπλῆς κίρῳ

Τὸν

Τὸν πυθόμανιν Λοξίαν, χρίσαντ' ἐμοί,
Πράξαντι μὲν ταύτ', ἐκλὸς αἰτίας κακῆς
Εἶναι, παρέντι δ' ἐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.

Τόξω γ' ὅστις πημάτων περσίζε).

Καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡς παρεσκιάσμενός

Ξὺν τῷδε θαλλῷ καὶ σέφι, περσιζομαι

Μεσόμφαλόν δ' ἴδρυμα Λοξίᾳ πέδον,

Πυρός τε φέγλος ἄφθιλον κεκλημμένον.

Φάγειν τὸδ' αἶμα κοινόν, ὅδ' ἐφ' ἐσίαν

Ἄλλην τραπέδαν Λοξίας ἐφίλο.

Τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργεῖους λέγω

Καὶ μαρτυρεῖν μοι, λεὼς ἐπορσύνθη κακά.

Εγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος

Ζῶν καὶ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.

Ἀλλ' εὖτε πράξας, μὴδ' ἐπιζῆχθῃ σόμα

Φῆμαι πονηρά, μὴδ' ἐπιγλωσσῶ κακά.

Εὐδαιμόνως πᾶσαν Ἀργεῖνν ὥλιν,

Δυοῖν δρακόντιον ἀπειτῶς τεμὼν κέρα.

Α ἄ. δμῳαὶ γυιᾶνες, αἶδε Γοργόνων δίκην

Φαυχιτώνες, καὶ πεπλεκτανημύμα

Πυκνοῖς δράκυσιν· ἐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟ. Τίνες σὲ δόξα, φίλτατ' ἀνθρώπων παῖρι,
Στροβύτιν; ἔχε, μὴ φοβῆ νικῶν πολύ.

ΟΡ. Οὐκ εἰσὶ δόξα τῶνδε πημάτων ἐμοί.
Σαφῶς γ' αἶδε μῆρὸς ἔγκοιοι κύνες.

ΧΟ. Ποταμίον γ' αἶμά σοι χεροῖν ἔτι·
Εκ τῶνδ' εἰ ταραλμὸς ἐς φρένας πλίνει.

ΟΡ. Ἀναξ Ἀπολλον, αἶδε πλεθύνει δὴ,
Καὶ ὁμμάτων εὐχέσιν αἶμα δυσφιλές.

ΧΟ. Εἴσω καθαρμός. Λοξίᾳ δὲ περσίζων,
Εὐδαιμόνῳ σε τῶνδε πημάτων κλίσσι.

1039

1040

1050

1060

ΟΡ.

Pythion

Haec ag

Recusar

Arcu ex

Et nun

Hoc ol

Apollin

Et igni

Ad fug

m

Aliam

Hoc te

Ut test

Ego ve

Vivus

Sed cu

Famae

Libera

Duoru

Ah! a

Pullat

Plurin

CH

Exagi

OR

Certo

CH

Hinc

OR

Et ex

CH

Liber

Pythiam vatem Apollinem, qui oraculo edidit mihi 1030

Haec agenti extra malum crimen fore,

Recusanti vero non memoro qualem mulctam ;

Arcu enim nemo damna (*illa*) attinget.

Et nunc aspice me, quomodo instructus

Hoc oleae ramo et corona adibo

Apollinis solium in umbilico orbis positum,

Et ignis lucem dictam immortalem,

Ad fugiendum hunc sanguinem communem, neque ad do-
mum

Aliam divertere Apollo permisit.

Hoc tempore velim, omnes Argivi mihi 1040

Ut testes sint, (*quod*) populus effugit mala.

Ego vero errabundus, ab hac terra exul

Vivus mortuusque, haec oracula linquens.

Sed cum bene fecerim, neque firmetur os

Famae malae, neque convicia feram,

Liberans totam Argivam urbem,

Duorum draconum facile abscindens caput.

Ah! ah! famulae mulieres, hae Gorgonum similes

Pullatae, et implicatae

Plurimis serpentibus. non diutius manebo ego. 1050

CH. Quae te phantasiae, hominum charissime patri,

Exagitant? Siste, ne valde timeas victor.

OR. Non sunt mihi phantasiae horum malorum.

Certo enim hae sunt matris iratae canes.

CH. Recens sanguis adhuc in manibus est.

Hinc perturbatio tibi in animum cadit.

OR. Rex Apollo, hae augentur quidem numero,

Et ex oculis distillant sanguinem odiosum.

CH. Intus purgatio est. Apollinem cum attigeris,

Liberum te ab his malis faciet.

1060

OR.

OR. Vos quidem has non videtis, ego autem video.
Exagitor vero, et diutius non manebo.

CH. Verum fortunatus sis, et qui te inspectat Deus.
Libens custodiat in periculosis calamitatibus.

ANAPAEISTI.

Haec quidem aedibus Regiis

Tertia tempestas

Spirante vento procelloso adfecta est.

Primum quidem liberis mortem inferentes

Dolores miserieque Thyestae :

Secundo viri Regia caedes.

In latrina vero caesus periit Achivorum

Imperator.

Nunc vero tertius advenit fospitator,

Aut fatum dicam ?

Ubi finiet, ubi desinet,

Recumbens vindictae robur ?

1070

ΟΙ
Ελαύν

ΧΟ

Θεός φ

Οδὲ τ

Τρίτο

Πνεύσ

Παιδός

Μόχθ

Δάτερ

Λαίρο

Πολέμ

Νῦν δ'

Η μόρ

Ποῖ δὴ

Μετακ

Vo

ΟΡ. Ὑμεῖς μὲν ἔχ' ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
Ελαύνομαι δέ, κ' ἐκ' ἐτ' ἂν μείναμ' ἐγώ.

ΧΟ. Ἀλλ' ἄτυχοίης, καί σ' ἐποπιδ' ὦν πρόφρων
Θεὸς φυλάσσοι καρτίοις ἐν Συμποραῖς.
Ἀνάπαυσοι.

Οὐδὲ τοι μελάνθοις τοῖς βασιλείοις
Τρίτος αὖ χειμῶν

Πνεύσας γονίας ἐτελέωθη.

Παιδόμοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν

Μόχθοι τάλανές τε Θούες·

Δῆτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·

Ληϊροδάϊκλος δ' ὦλετ' Ἀχαιῶν

Πολέμαρχος ἀνὴρ.

Νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν ῥωτήρ·

Ἡ μόρον εἶπω.

Ποῖ δῆτα κρανῆι, ποῖ καλαλήξει

Μελακοιμιὸν μῦθος ἄτης;

1070

10900 H O Z

